உ

சிவமயம்

பன்னிருதிருமுறைத்திரட்டு
திருவாசகமூலம்.

இஃது

செங்கற்பட்டு, செயின்ட் ஜோஸப் உயர்தரகலாசாலைத்
தமிழாசிரியர் காஞ்சிபுரம் வித்வான்
பூசை. ஆ. நமச்சிவாய முதலியார் அவர்களால்
பார்வையிடப் பெற்று

திருப்பெருந்துறை, திருநாகேச்சுரம், காஞ்சீபுரம்
முதலியதலங்களில் தேவாரதிருவாசகபாடசாலை
முதலிய சிவதருமப்பணியாளராகிய

அரிமழம் சைவத்திருவாளர்
அ. அரு.
அண்ணாமலைச் செட்டியார் அவர்களாலும்

காஞ்சீபுரம் சைவத்திருவாளர்
சே. ர. ஆதிநாராயணமுதலியார் அவர்களாலும்

அறந்தாங்கி
ஸ்ரீ காமாக்ஷியம்மன் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.
வெகுதான்ய-௵
1938

உ

சிவமயம்

திருப்பெருந்துறை

குருந்தமூலசிவம் உபதேசக் காட்சி.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

விநாயகர் வணக்கம்

கருமுறை விண்டடி யவருய்யு மாறருள் கவுணியர் குலதீபந்
தருமிறை நாவுக் கரசா ரூரர் தாஞ்சே மித்திடுமத்
திருமுறை கண்ட புராண முரைக்கச் சிந்துர முகனருள்
ஒருமுறை யிருமுறை மும்முறை வாழ்த்தி யுவந்தன்
[பொடுபணிவாம்

நால்வர்கள் வணக்கம்.

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல்போற்றி
யாழிமிசைக் கன்மிதப்பி லணைந்தபிரா னடிபோற்றி
வாழிதிரு நாவலூர் வன்றொண்டர் பதம்போற்றி
யூழிமலி திருவாத வூரர் திருத் தாள்போற்றி.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் வணக்கம்.

தேசுபுகழ் வாதவூர்ப் பிறந்துபெருந் துறைக்கடலுண்
டாசிலெழி றடித்தயர வஞ்செழுத்தா லதிர்த்தெழுந்து
தேசபலி தரப்பொதுவா சிவபோக மிகவிளைவான்
வாசகமா மாணிக்க மழைபொழிமா முகில்போற்றி.

சிவபோகசார வெண்பா.

ஆசையறாய் பாசம்விடா யானசிவ பூசைபண்ணாய்
நேசமுட னஞ்செழுத்தை நினையாய்—சீசீ
சினமே தவிராய் திருவா சகம்படியாய்
மனமே யுனக்கென்ன மாண்பு.

1/2

உ

சிவமயம்

திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகம்

முதற்றிருமுறை

திருப்பிரமபுரம்

பண்—நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்.

தோடுடையசெவி யன்விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடிக்
காடுடையசுட லைப்பொடிபூசியென் னுள்ளங்கவர்கள்வ
னேடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந் தேத்தவருள்செய்த
பீடுடையபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. (க)

முற்றலாமையிள நாகமோடேன முளைக்கொம்பவைபூண்டு
வற்றலோடுகல னப்பலிதேர்ந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன்
கற்றல்கேட்டலுடையார்பெரியார்கழல்கையாற்றொழுதேத்தப்
பெற்றமூர்ந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. (உ)

நீர்பரந்தநிமிர் புன்சடைமேலோர் நிலாவெண்மதிசூடி
யேர்பரந்தவின வெள்வளைசோரவென் னுள்ளங்கவர்கள்வ
னூர்பரந்தவுல கின்முதலாகிய வோரூரிதுவென்னப்
பேர்பரந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. (௩)

விண்மகிழ்ந்தமதி லெய்ததுமன்றி விளங்குதலையோட்டி
லுண்மகிழ்ந்துபலி தேரியவந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன்
மண்மகிழ்ந்தவர வம்மலர்க்கொன்றை மலிந்தவரைமார்பிற்
பெண்மகிழ்ந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. (௪)

ஒருமைபெண்மையுடை யன்சடையன்விடையூரும்மிவனென்
வருமையாகவுரைசெய்யவமர்ந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன் [ன
கருமைபெற்றகடல் கொள்ளமிதந்ததோர்காலம்மிதுவென்ன
பெருமைபெற்றபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. [ப்

மறைகலந்தவொலி பாடலோடாடல ராகிமழுவேந்தி
யிறைகலந்தவின வெள்வளைசோரவென் னுள்ளங்கவர்கள்வன்
கறைகலந்தகடி யார்பொழினீடுயர் சோலைக்கதிர்சிந்தப்
பிறைகலந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. (௬)

சடைமுயங்குபுன லன்னனலன்னெரி வீசிச்சதிர்வெய்த
வுடைமுயங்குமர வோடுழிதந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன்
கடன்முயங்குகழி சூழ்குளிர்கானலம் பொன்னஞ்சிறகன்னம்
பெடைமுயங்குபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. (எ)

வியரிலங்குவரை யுந்தியதோள்களை வீரம்விளைவித்த
வுயரிலங்கையரை யன்வலிசெற்றென துள்ளங்கவர்கள்வன்
றுயரிலங்கும்முல கிற்பலவூழிக டோன்றும்பொழுதெல்லாம்
பெயரிலங்குபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. (அ)

தாணுதல்செய்திறை காணியமாலொடு தண்டாமரையானும்
நீணுதல்செய்தொழி யந்நிமிர்ந்தானென துள்ளங்கவர்கள்வன்
வாணுதல்செய்மக ளீர்முதலாகிய வையத்தவரேத்தப்
பேணுதல்செய்பிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. (௯)

புத்தரோடுபொறி யில்சமணும்புறங் கூறநெறிநில்லா
வொத்தசொல்லவுல கம்பலிதேர்ந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன்
மத்தயானைமறு கவ்வுரிபோர்த்ததோர் மாயம்மிதுவென்னப்
பித்தர்போலும்பிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. (௰)

அருநெறியமறை வல்லமுனியகன் பொய்கையலர்மேய
பெருநெறியபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவன்றன்னை
யொருநெறியமனம் வைத்துணர்ஞானசம்பந்தனுரைசெய்த
திருநெறியதமிழ் வல்லவர்தொல்வினை தீர்தலெளிதாமே. ( )

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:—:—

சிவமயம்

திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகம்

இரண்டாந்திருமுறை

திருப்பூந்தராய்

வினாவுரை

பண்—இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

செங்கொ லங்கழ னிப்பழ னத்தய லேசெழும்
புன்னை வெண்கிழி யிற்பவ ளம்புரை பூந்தராய்
துன்னி நல்லிமை யோர்முடி தோய்கழ லீர்சொலீர்
பின்னு செஞ்சடை யிற்பிறை பாம்புடன் வைத்ததே. (௧)

எற்று தெண்டிரை யேறிய சங்கினொ டிப்பிகள்
பொற்றி கழ்கம லப்பழ னம்புகு பூந்தராய்ச்
சுற்றி நல்லிமை யோர்தொழு பொற்கழ லீர்சொலீர்
பெற்ற மேறுதல் பெற்றிமை யோபெரு மானிரே. (௨)

சங்கு செம்பவ ளத்திரண் முத்தவை தாங்கொடு
பொங்கு தெண்டிரை வந்தலைக் கும்புனற் பூந்தராய்த்
துங்க மால்களிற் றின்னுரி போர்த்துகந் தீர்சொலீர்
மங்கை பங்கமு மங்கத்தொ டொன்றிய மாண்பதே. (௩)

சேம வன்மதில் பொன்னணி மாளிகை சேணுயர்
பூம ணங்கம மும்பொழில் சூழ்தரு பூந்தராய்ச்
சோமனும்மர வுந்தொடர் செஞ்சடை யீர்சொலீர்
காமன் வெண்பொடி யாகக் கடைக்கண் சிவந்ததே. (௪)

பள்ள மீனிரை தேர்ந்துழ லும்பகு வாயன
புள்ளு நாடொறுஞ் சேர்பொழில் சூழ்தரு பூந்தராய்த்
துள்ளு மான்மறி யேந்திய செங்கையி னீர்சொலீர்
வெள்ள நீரொரு செஞ்சடைவைத்த வியப்பதே. (௫)

மாதி லங்கிய மங்கைய ராட மருங்கெலாம்
போதி லங்கம லம்மது வார்புனற் பூந்தராய்ச்
சோதி யஞ்சுடர் மேனிவெண் ணீறணி வீர்சொலீர்
காதி லங்குழை சங்கவெண் டோடுடன் வைத்ததே. (௬)

* * * * * (௭)

வருக்க மார்தரு வான்கடு வன்னொடு மந்திகள்
தருக்கொள் சோலை தருங்கனி மாந்திய பூந்தராய்த்
துருக்கு மால்விடை மேல்வரு வீரடி கேள்சொலீர்
அரக்க னுற்ற லழித்தரு ளாக்கிய வாக்கமே. (௮)

வரிகொள் செங்கயல் பாய்புனல் சூழ்ந்த மருங்கெலாம்
புரிசை நீடுயர் மாடநி லாவிய பூந்தராய்ச்

சுருதி பாடிய பாணிய றாமொழி யீர்சொலீர்
கரிய மாலய னேடியு மைக்கண்டி லாமையே. (௯)

வண்ட லங்கழ னிம்மடை வாளைகள் பாய்புனத்
புண்ட ரீகம லர்ந்து மதுத்தரு பூந்தராய்த்
தொண்டர் வந்தடி போற்றிசெய தொல்கழ லீர்சொலீர்
குண்டர் சாக்கியர் கூறிய தாங்குறி யின்மையே. (௰)

மகர வார்கடல் வந்தண வும்மணற் கானல்வாய்ப்
புகலி ஞானசம் பந்த னெழின்மிகு பூந்தராய்ப்
பகவ னுரைப் பரவுசொன் மாலைபத் தும்வல்லார்
அகல்வர் தீவினை நல்வினை யோடுட னுவரே. (௰௧)

திருச்சிற்றம்பலம்

—:—:—

சிவமயம்.

திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகம்

மூன்றுந்திருமுறை

கோயில்

பண்—காந்தாரபஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆடினாய்நறு நெய்யொடு பாறயி
ரந்தணர்பிரி யாதசிற்றம்பலம்
சாடினாயிடமா நறுங்கொன்றை நயந்தவனே
பாடினாய்மறை யோடுபல் கீதமும்
பல்சடைப்பனி கால்கதிர் வெண்டிங்கள்
சூடினாயருளாய் சுருங்கவெம தொல்வினையே. (க)

கொட்டமேகம ழுங்குழலாளொடு
கூடினாயெரு தேறினாய்நுதற்
பட்டமேபுனைவா யிசைபாடுவ பாரிடமா
நட்டமேநவில்வாய் மறையோர்தில்லை
நல்லவர்பிரி யாதசிற்றம்பலம்
இட்டமாவுறைவா யிவைமேவிய தென்னைகொலோ. (உ)

நீலத்தார்கரிய மிடற்றார்நல்ல
நெற்றிமேலுற்ற கண்ணினார்பற்று
சூலத்தார் சுடலைப்பொடிநீறணி வார்சடையார்
சீலத்தார்தொழு தேத்துசிற்றம்பலஞ்
சேர்தலாற்கழற் சேவடிகைதொழக்
கோலத்தாயரு ளாயுன காரணங் கூறுதுமே. (௩.)

கொம்பலைத்தழ கெய்தியநுண்ணிடைக்
கோலவாண்மதி போலமுகத்திரண்
டம்பலைத்தகண் ணாண் முலைமேவிய வார்சடையான்
கம்பலைத்தெழு காமுறு காளையர்
காதலாற்கழற் சேவடிகைதொழ
அம்பலத்துறை வானடி யார்க் கடையாவினையே. (௪)

தொல்லையாரமு துண்ணநஞ்சுண்டதோர்
தூமணிமிட றுபகுவாயதோர்
பல்லையார்தலை யிற்பலியேற்றுழல் பண்டரங்கா
தில்லையார்தொழு தேத்துசிற்றம்பலஞ்
சேர்தலாற்கழற் சேவடிகைதொழ
இல்லையாம்வினை தாநெரியம்மதி லெய்தவனே (௫)

ஆகந்தோயணி கொன்றையாயன
லங்கையாயம ரர்க்கமராவுமை
பாகந்தோய்பகவா பலியேற்றுழல் பண்டரங்கா

மாகந்தோய் பொழின் மல்குசிற்றம்பல
மன்னி னுய்மழு வாளினுயழல்
நாகந்தோ யரையாயடி யாரைநண் ணுவினையே. (௬)

சாதியார்பளிங் கின்னெடு வெள்ளிய
சங்கவார்குழை யாய்திக ழப்படும்
வேதியா விகிர்தா விழவாரணி தில்லைதன்னுள்
ஆதியாய்க்கிட மாயசிற் றம்பல
மங்கையாற் றொழவல்லடி யார்களை
வாதியா தகலுங் கலியாமலி தீவினையே. (௭)

வேயினூர் பணைத் தோளியொ டாடலை
வேண்டினாய் விகிர்தாவுயிர் கட்கமு
தாயினாய்பிடு காட்டெரி யாட லமர்ந்தவனே
தீயினார்கணை யாற்புர மூன்றெய்த
செம்மையாய்திகழ் கின்றசிற் றம்பலம்
மேவினாய்கழ லேதொழு தெய்துதுமேலுலகே. (௮)

தாரினார் விரி கொன்றையாய் மதி
தாங்குநீள்சடை யாய்தலை வாநல்ல
தேரினார்மறு கிற்றிரு வாரணி தில்லைநன்னுட்
சீரினால்வழி பாடொழி யாததோர்
செம்மையா லழகாய சிற்றம்பலம்
ஏரினா லமர்ந்தா யுனசீரடி யேத்துதுமே. (௯)

வெற்ற ரையுழல் வார்துவ ராடைய
வேடத்தாரவர் கள்ளுரை கொள்ளன்மின்
மற்றவருல கின்னவலம்மவை மாற்ற கில்லார்
கற்றவர் தொழுதேத்து சிற்றம்பலங்
காதலாற்கழற் சேவடி கைதொழ
உற்றவ ருலகின் னுறுதிகொள வல்லவரே. (௰)

நாறு பூம்பொழி னண்ணிய காழியு
ளூன்மறைவல்ல ஞானசம் பந்தன்
ஊறுமின் றமிழாலுயர்ந் தாருறை தில்லைதன்னுள்
ஏறுதொல்புக ழேந்து சிற்றம்பலத்
தீசனையிசை யாற்சொன்ன பத்திவை
கூறுமாறு வல்லா ருயர்ந்தா ரொடுங்கூடுவரே. (௰௧)

திருச்சிற்றம்பலம்

—:—:—

உ

சிவமயம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகம்

நான்காந் திருமுறை

திருவதிகை வீரட்டானம்

பண்—கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

கூற்றா யினவா றுவிலக் ககிலீர்
  கொடுமை பலசெய் தனநா னறியே
னேற்றா யடிக்கே யிரவும் பகலும்
  பிரியா துவணங் குவனெப் பொழுதுந்
தோற்றா தென்வயிற் றினகம் படியே
  குடரோ டுதுடக் கிமுடக் கியிட
வாற்றே னடியே னதிகைக் கெடில
  வீரட் டானத் துறையம் மானே. (௧)

நெஞ்சம் முமக்கே யிடமா கவைத்தே
  னினையா தொருபோ துமிருந் தறியேன்
வஞ்சம் மிதுவொப் பதுகண் டறியேன்
  வயிற்றோ டுதுடக் கிமுடக் கியிட

நஞ்சா கிவந்தென் னைநலி வதனை
நணுகா மற்றூரந் துகரந் துமிட
ரஞ்சே னுமென்னீ ரதிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே. (உ)

பணிந்தா ரனபா வங்கள்பாற் றவல்லீர்
படுவெண் டலையிற் பலிகொண் டுழல்வீர்
துணிந்தே யுமக்காட் செய்துவா ழலுற்றாற்
சுடுகின் றதுசூ லைதவிர்த் தருளீர்
பிணிந்தார் பொடிகொண் டுமெய்பூ சவல்லீர்
பெற்றமேற் றுகந்தீர் சுற்றும்வெண் டலைகொண்
டணிந்தீ ரடிகே ளதிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம்மானே. (ங)

முன்னம் மடியே னறியா மையினன்
முனிந்தென் னைநலிந் துமுடக் கியிடப்
பின்னை யடியே னுமக்கா ளும்பட்டேன்
சுடுகின் றதுசூ லைதவிர்த் தருளீர்
தன்னை யடைந்தார் வினைதீர்ப் பதன்றோ
தலையா யவர்தங் கடனா வதுதா
னன்ன நடையா ரதிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே. (ச)

காத்தாள் பவர்கா வலிகழ்ந் தமையாற்
கரைநின் றவர்கண் டுகொளென் றுசொல்லி
நீத்தா யகயம் புகநூக் கியிட
நிலைக்கொள் ளும்வழித் துறையொன் றறியேன்
வார்த்தை யிதுவொப் பதுகேட் டறியேன்
வயிற்றோ டுதுடக் கிமுடக் கியிட
வார்த்தார் புனலா ரதிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே. (ரு)

சலம்பூ வொடுதூ பமறந் தறியேன்
றமிழோ டிசைபா டன்மறந் தறியே
னலந்தீங் கிலுமுன் னைமறந் தறியே
னுன்னா மமென்னா வின்மறந் தறியே
னுலந்தார் தலையிற் பலிகொண் டுழல்வா
யுடலுள் ளுறுசூ லைதவிர்த் தருளா
யலந்தே னடியே னதிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே. (சு)

உயர்ந்தேன் மனைவாழ்க் கையுமொண் பொருளு
மொருவர் தலைகா வலிலா மையினால்
வயந்தே யுமக்காட் செய்துவா ழலுற்றால்
வலிக்கின் றதுசூ லைதவிர்த் தருளீர்

பயந்தே யென்வயிற் றினகம் படியே
பறித்துப் புரட்டி யறுத்தீர்த் திடநா
னயர்ந்தே னடியே னதிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே. (எ)

வலித்தேன் மனைவாழ்க் கைமகிழ்ந் தடியேன்
வஞ்சம் மனமொன் றுமிலா மையினாற்
சலித்தா லொருவர் துணையா ருமில்லைச்
சங்கவெண் குழைக்கா துடையெம் பெருமான்
கலித்தே யென்வயிற் றினகம் படியே
கலக்கி மலக்கிட் டுக்கவர்ந் துதின்ன
வலுத்தே னடியே னதிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே. (அ)

பொன்போ லமிளிர் வதோர்மே னியினீர்
புரிபுன் சடையீர் மெலியும் பிறையீர்
துன்பே கவலை பிணியென் றிவற்றை
நணுகா மற்றுரந் துகரந் துமிடீ
ரென்போ லிகளும் மையினித் தெளியா
ரடியார் படுவ திதுவே யாகி
லன்பே யமையும் மதிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே, (௯)

போர்த்தா யங்கொரா னையினீ ருரிதோல்
புறங்கா டரங்கா நடமா டவல்லா
யார்த்தா னரக்கன் றனைமால் வரைக்கீ
ழடர்த்திட் டருள்செய் தவது கருதாய்
வேர்த்தும் புரண்டும் விழுந்து மெழுந்தா
லென்வே தனையா னவிலக் கியிடா
யார்த்தார் புனல்சூ ழதிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே. (௮)

திருச்சிற்றம்பலம்,

—:—:—

உ

சிவமயம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகம்

ஐந்தாந்திருமுறை

கோயில்

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்.

அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை
என்னம் பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற
வின்னம் பாலிக்கு மோவிப் பிறவியே. (௧)

அரும்பற் றப்பட வாய்மலர் கொண்டுநீர்
சுரும்பற் றப்படத் தூவித் தொழுமினோ
கரும்பற் றச்சிலைக் காமனைக் காய்ந்தவன்
பெரும்பற் றப்புலி யூரெம்பி ரானையே. (௨)

அருச்சுற் றவினை யாலடர்ப் புண்டுநீ
ரெரிச்சுற் றக்கிடந் தாரென் றயலவர்
சிரிச்சுற் றப்பல பேசப்படா முன்னந்
திருச்சிற் றம்பலஞ் சென்றடைந் துய்ம்மினே. (௩)

அல்ல லென்செயு மருவினை யென்செயுந்
தொல்லை வல்வினைத் தொண்டந்தா னென்செயுந்
தில்லை மாநகர்ச் சிற்றம் பலவனார்க்
கெல்லை யில்லதோ ரடிமைபூண் டேனுக்கே. (௪)

ஊனி லாவி யுயிர்க்கும் பொழுதெலா
நானி லாவி யிருப்பனென் னாதனைத்
தேனி லாவிய சிற்றம் பலவனார்
வானி லாவி யிருக்கவும் வைப்பரே. (௫)

சிட்டர் வானவர் சென்று வரங்கொளுஞ்
சிட்டர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலத்துறை
சிட்டன் சேவடி கைதொழச் செல்லுமச்
சிட்டர் பாலணு கான்செறு காலனே. (௬)

ஒருத்த னாருல கங்கட் கொருசுடர்
திருத்த னார்தில்லைச் சிற்றம் பலவனார்
விருத்த னாரிளை யார்விட முண்டவெம்
மருத்த னாரடி யாரை யறிவரே. (௭)

விண்ணி றைந்ததோர் வெவ்வழ லின்னுரு
வெண்ணி றைந்த விருவர்க் கறிவொணாக்
கண்ணி றைந்த கடிபொழி லம்பலத்
துண்ணி றைந்துநின் றாடு மொருவனே. (௮)

வில்லைவட் டப்பட வாங்கி யவுணர்தம்
வல்லைவட் டம்மதின் மூன்றுடன் மாய்த்தவன்
றில்லைவட் டத்திசை கைதொழு வார்வினை
யொல்லை வட்டங்கடந் தோடுத லுண்மையே. (கூ)

நாடி நாரண னுன்முக னென்றிவர்
தேடி யுந்திரிந் துங்காண வல்லரோ
மாட மாளிகை சூழ்தில்லை யம்பலத்
தாடி பாதமென் னெஞ்சு ளிருக்கவே. (ω)

மதுர வாய்மொழி மங்கையோர் பங்கினன்
சதுரன் சிற்றம் பலவன் றிருமலை
யதிர வார்த்தெடுத் தான்முடி பத்திற
மிதிகொள் சேவடிசென் றடைந் துய்ம்மினே. (ωக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:—:—

உ

சிவமயம்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகம்

ஆறந்திருமுறை

கோயில்

பெரியதிருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அரியானை யந்தணர்தஞ் சிந்தை யானை
யருமறையி னகத்தானை யணுவை யார்க்குந்
தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாலைத்
திகழொளியைத் தேவர்கடங் கோனை மற்றைக்
கரியானை நான்முகனைக் கனலைக் காற்றைக்
கனைகடலைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற
பெரியானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. (க)

கற்றானைக் கங்கைவார் சடையான் றன்னைக்
காவிரிசூழ் வலஞ்சுழியுங் கருதி னானை
யற்றார்க்கு மலர்ந்தார்க்கு மருள்செய் வானை
யாரூரும் புகுவானை யறிந்தோ மன்றே

மற்றுருந் தன்னொப்பா ரில்லா தானை
வானவர்க ளெப்பொழுதும் வணங்கி யேத்தப்
பெற்றானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. (உ)

கருமானி னுரியதளே யுடையா வீக்கிக்
கனைகழல்கள் கலந்தொலிப்ப வனல்கை யேந்தி
வருமானத் திரடோள்கண் மட்டித் தாட
வளர்மதியுஞ் சடைக்கணிந்து மானேர் நோக்கி
அருமான வாண்முகத்தா ளமர்ந்து காண
வமரர்கண முடிவணங்க வாடு கின்ற
பெருமானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. (௩)

அருந்தவர்க டொழுதேத்து மப்பன் றன்னை
யமரர்கடம் பெருமானை யரனை மூவா
மருந்தமரர்க் கருள்புரிந்த மைந்தன் றன்னை
மறிகடலுங் குலவரையும் மண்ணும் விண்ணும்
திருந்தொளிய தாரகையுந் திசைக ளெட்டுந்
திரிசுடர்க ளோரிரண்டும் பிறவு மாய
பெருந்தகையைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. (௪)

அருந்துணையை யடியார்தம் மல்ல றீர்க்கு
மருமருந்தை யகன்ஞாலத் தகத்துட் டோன்றி
வருந்துணையுஞ் சுற்றமும் பற்றும் விட்டு
வான்புலன்க ளகத்தடக்கி மடவா ரோடும்
பொருந்தணைமேல் வரும்பயனைப் போக மாற்றிப்
பொதுநீக்கித் தனைநினைய வல்லோர்க் கென்றும்
பெருந்துணையைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. (ரு)

கரும்பமரு மொழிமடவாள் பங்கன் றன்னைக்
கனவயிரக் குன்றதனைக் காட்சி யானை
அரும்பமரும் பூங்கொன்றைத் தாரான் றன்னை
யருமறையோ டாறங்க மாயி னானைச்
சுரும்பமருங் கடிபொழில்கள் சூழ்தென் னாரூர்ச்
சுடர்க்கொழுந்தைத் துளக்கிலா விளக்கை மிக்க
பெரும்பயனைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. (சு)

வரும்பயனை யெழுநரம்பி னோசை யானை
வரைசிலையா வானவர்கண் முயன்ற வாளி
அரும்பயஞ்செ யவுணர்புர மெரியக் கோத்த
வம்மானை யலைகடனஞ் சயின்றான் றன்னைச்

சுரும்பமருங் குழன்மடவார் கடைக்க ணோக்கிற்
றுளங்காத சிந்தையராய்த் துறந்தோ ருள்ளப்
பெரும்பயனைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. (எ)

காரானை யீருரிவைப் போர்வை யானைக்
காமருபூங் கச்சியே கம்பன் றன்னை
ஆரேனு மடியவர்கட் கணியான் றன்னை
யமரர்களுக் கறிவரிய வளவி லானைப்
பாரோரும் விண்ணோரும் பணிய நட்டம்
பயில்கின்ற பரஞ்சுடரைப் பரனை யெண்ணில்
பேரானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. (அ)

முற்றாத பான்மதியஞ் சூடி- னானை
மூவுலகுந் தானாய முதல்வன் றன்னைச்
செற்றார்கள் புரமூன்றுஞ் செற்றான் றன்னைத்
திகழொளியை மரகதத்தைத் தேனைப் பாலைக்
குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் குழகன் றன்னைக்
கூத்தாட வல்லானைக் கோனை ஞானம்
பெற்றானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. (கூ)

காரொளிய திருமேனிச் செங்கண் மாலுங்
கடிக்கமலத் திருந்தவனுங் காணா வண்ணஞ்
சீரொளிய தழற்பிழம்பாய் நின்ற தொல்லைத்
திகழொளியைச் சிந்தைதனை மயக்கந் தீர்க்கு
மேரொளியை யிருநிலனும் விசும்பும் விண்ணு
மேழுலகுங் கடந்தண்டத் தப்பா னின்ற
பேரொளியைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. (௰)

திருச்சிற்றம்பலம்

—:—:—

உ

சிவமயம்

சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகம்

ஏழாந்திருமுறை

திருவெண்ணெய் நல்லூர்

பண்—இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பித்தாபிறை சூடீபெரு மானேயரு ளாளா
வெத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்
ளத்தாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. [டுறையு

நாயேன்பல நாளுநினைப் பின்றிமனத் துன்னைப்
பேயாய்த்திரிந் தெய்த்தேன்பெற லாகாவருள் பெற்றேன்
வேயார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்
ளாயாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. [டுறையு

மன்னேமற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னைப்
பொன்னேமணி தானேவயி ரம்மேபொரு துந்தி [டுறையு
மின்னார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்
ளன்னேயுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. (௩)

முடியேனினிப் பிறவேன்பெறின் மூவேன்பெற்ற மூர்தீ
கொடியேன்பல பொய்யேயுரைப் பேனைக்குறிக் கொண்ணீ
செடியார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்
ளடிகேளுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. [டுறையு

பாதம்பணி வார்கள்பெறு பண்டம்மது பணியா
யாதன்பொரு ளானேனறி வில்லேனரு ளாளா [டுறையு
தாதார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்
ளாதியுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. (௫)

தண்ணார்மதி சூடிதழல் போலுந்திரு மேனி
யெண்ணார்புர மூன்றும்மெரி யுண்ணநகை செய்தாய் [டுறையு
மண்ணார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்
ளண்ணாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. (௬)

ஊனாயுயி ரானாயுட லானாயுல கானாய்
வானாய்நில னானாய்கட லானாய்மலை யானாய் [டுறையு
தேனார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்
ளானாயுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. (௭)

ஏற்றார்புர மூன்றும்மெரி யுண்ணச்சிலை தொட்டாய்
தேற்றாதன சொல்லித்திரி வேனோசெக்கர் வானீ [டுறையு
ரேற்றாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்
ளாற்றாயுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. (௮)

மழுவாள்வல னேந்திமறை யோதிமங்கை பங்கா
தொழுவா ரவர்துயராயின தீர்த்தலுன தொழிலே [டுறைபு
செழுவார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்
ளழகாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. (கூ)

காரூர்டன லெய்திக்கரை கல்லித்திரைக் கையாற்
பாரூர்புக ழெய்தித்திகழ் பன்மாமணி யுந்திச் [டுறைபு
சீரூர்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்
ளாரூரனெம் பெருமாற்கா ளல்லேனென லாமே. (ய)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:—:—

உ

சிவமயம்

திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திரு நீற்றுப்பதிகம்

திருவாலவாய்

பண்—காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் றிருவால வாயான் றிருநீறே. (௧)

வேதத்தி லுள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
வோதத் தகுவது நீறு வுண்மையி லுள்ளது நீறு
சீதப் புனல்வயல் சூழ்ந்த திருவால வாயான் றிருநீறே. (௨)

முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ வினியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருவால வாயான் றிருநீறே. (௩)

காண வினியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
பேணி யணிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
மாணந் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணந் தருவது நீறு திருவால வாயான் றிருநீறே. (௪)

பூச வினியது நீறு புண்ணிய மாவது நீறு
பேச வினியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக் கெல்லா
மாசை கெடுப்பது நீறு வந்தம தாவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திருவால வாயான் றிருநீறே. (௫)

அருத்தம தாவது நீறு வவல மறுப்பது நீறு
வருத்தந் தணிப்பது நீறு வான மளிப்பது நீறு
பொருத்தம தாவது நீறு புண்ணியர் பூசும்வெண் ணீறு
திருத்தகு மாளிகை சூழ்ந்த திருவால வாயான் றிருநீறே. ()

எயிலது வட்டது நீறு விருமைக்கு முள்ளது நீறு
பயிலப் படுவது நீறு பாக்கிய மாவது நீறு
துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம தாவது நீறு
அயிலைப் பொலிதரு சூலத் தாலவா யான்றிரு நீறே. (௭)

இராவணன் மேலது நீறு வெண்ணத் தகுவது நீறு
பராவண மாவது நீறு பாவ மறுப்பது நீறு
தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு
வராவணங் குந்திரு மேனி யாலவா யான்றிரு நீறே. (அ)

மாலொ டயனறி யாத வண்ணமு முள்ளது நீறு
மேலுறை தேவர்க டங்கண் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
ஏல வுடம்பிடர் தீர்க்கு மின்பந் தருவது நீறு
ஆலமு துண்டமி டற்றெம் மாலவா யான்றிரு நீறே. (௯)

குண்டிகைக் கையர்க ளோடு சாக்கியர் கூட்டமுங் கூடக்
கண்டிகைப் பிப்பது நீறு கருத வினியது நீறு
எண்டிசைப் பட்ட பொருளா ரேத்துந் தகையது நீறு
அண்டத் தவர்பணிந் தேத்து மாலவா யான்றிரு நீறே. (௰)

ஆற்ற லடல்விடை யேறு மாலவா யான்றிரு நீற்றைப்
போற்றிப் புகலிநி லாவும் பூசுரன் ஞானசம் பந்தன்
தேற்றித் தென்ன னுட லுற்ற தீப்பிணி யாயின தீரச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே. (௰௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:—:—

உ

சிவமயம்

திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்

பண்—நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்.

காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
யோது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது
நாத னாம நமச்சி வாயவே. (க)

நம்பு வார்நமர் நாவி னவிற்றினல்
வம்பு நாண்மலர் வார்மது வொப்பது
செம்பொ னார்தில கம்முல குக்கெலா
நம்ப னாம நமச்சி வாயவே. (உ)

நெக்கு ளார்வ மிகப்பெரு கிநினைந்
தக்கு மாலைகொ டங்கையி லெண்ணுவார்
தக்க வானவ ராய்த்தகு விப்பது
நக்க னாம நமச்சி வாயவே. (ஙு

இயமன் றூதரு மஞ்சுவ ரின்சொலா
னயம்வந் தோதவல் லார்தமை நண்ணினு
னியமந் தானினை வார்க்கினி யானெற்றி
நயன னுமை நமச்சி வாயவே. (௪)

கொல்வா ரேனுங் குணம்பல நன்மைக
ளில்லா ரேனு மியம்புவ ராயிடி
னெல்லாத் தீங்கையு நீங்குவ ரென்பரா
னல்லார் நாம நமச்சி வாயவே (௫)

மந்த ரம்மன பாவங்கண் மேவிய
பந்த னையவர் தாமும் பகர்வரேற்
சிந்தும் வல்வினை செல்வமு மல்குமா
னந்தி நாம நமச்சி வாயவே. (௬)

நரக மேழ்புக நாடின ராயினு
முரைசெய் வாயின ராயினு ருத்திரர்
விரவி யேபுகு வித்திடு மென்பரால்
வரத னுமை நமச்சி வாயவே. (௭)

இலங்கை மன்ன னெடுத்த வடுக்கன்மேற்
றலங்கொள் கால்விரல் சங்கர னூன்றலு
மலங்கி வாய்மொழி செய்தவ னுய்வகை
நலங்கொ ளுமை நமச்சி வாயவே. (௮)

போதன் போதன கண்ணனு மண்ணறன்
பாதந் தான்முடி நேடிய பண்பரா
யாதுங் காண்பரி தாகிய லந்தவ
ரோது நாம நமச்சி வாயவே. (கூ)

கஞ்சி மண்டையர் கையினுண் கையர்கள்
வெஞ்சொன் மிண்டர் விரவில ரென்பரால்
விஞ்சை யண்டர்கள் வேண்ட வமுதுசெய்
நஞ்சுள் கண்ட னமச்சி வாயவே. (ய)

நந்தி நாம நமச்சிவா யவெனுஞ்
சந்தை யாற்றமிழ் ஞானசம் பந்தன்சொற்
சிந்தை யான்மகிழ்ந் தேத்தவல் லாரெல்லாம்
பந்த பாசம றுக்கவல் லார்களே. (யக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:—:—

சிவமயம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்

பண்—காந்தாரபஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினு
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே. (க)

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
யாவினுக் கருங்கல மரனஞ் சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலங் கோட்ட மில்லது
நாவினுக் கருங்கல நமச்சி வாயவே. (உ)

விண்ணுற வடுக்கிய விறகின் வெவ்வழ
லுண்ணிய புகிலவை யொன்று மில்லையாம்
பண்ணிய வுலகினிற் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணிநின் றறுப்பது நமச்சி வாயவே. (௩)

இடுக்கண்பட் டிருக்கினு மிரந்தி யாரையும்
விடுக்கிற்பி ராமினென்று வினவு வோமல்லோ
மடுக்கற்கீழ்க் கிடக்கினு மருளி னுமுற்ற
நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சி வாயவே. (ச)

வெந்தநீ றருங்கலம் விரதி கட்கெலா
மந்தணர்க் கருங்கல மருமறை யாறங்கந்
திங்களுக் கருங்கலந் திகழு நீண்முடி
நங்களுக் கருங்கல நமச்சி வாயவே. (ரு)

சலமிலன் சங்கரன் சார்ந்த வர்க்கல்லா
னலமில னொடொறு நல்கு வானலன்
குலமில ராகினுங் குலத்துக் கேற்பதோர்
நலமிகக் கொடுப்பது நமச்சி வாயவே. (சா)

வீடினா ருலகினில் விழுமிய தொண்டர்
கூடினா ரந்நெறி கூடச் சென்றலு
மோடினே னோடிச்சென் றுருவங் காண்டலு
நாடினே னாடிற்று நமச்சி வாயவே. (எ)

இல்லக விளக்கது விருள்கெ டுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே. (அ)

முன்னெறி யாகிய முதல்வன் முக்கணன்
றன்னெறி யேசர ணாத றிண்ணமே
யந்நெறி யேசென் றங் கடைந்த வர்க்கெலா
நன்னெறி யாவது நமச்சி வாயவே. (௯)

மாப்பிணை தழுவிய மாதோர் பாகத்தன்
பூப்பிணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழ
நாப்பிணை தழுவிய நமச்சி வாயப்பத்
தேத்தவல் லார்தமக் கிடுக்க ணில்லையே. (௰)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:—:—

உ

சிவமயம்

சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி

பண்—பழம்பஞ்சுரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்றிருப்
பாதமே மனம் பாவித்தேன்
பெற்றலும் பிறந் தேனி னிப்பிற
வாததன் மைவந் தெய்தினேன்
கற்றவர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை
யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்ற வாவுனை நான்ம றக்கினுஞ்
சொல்லுநா நமச்சி வாயவே. (க)

இட்ட னும்மடி யேத்து வாரிகழ்ந்
திட்ட நாண்மறந் திட்டநாள்
கெட்ட நாளிவை யென்ற லாற்கரு
தேன்கிளர் புனற் காவிரி

வட்ட வாசிகை கொண்ட டிதொழு
தேத்து பாண்டிக் கொடுமுடி
நட்ட வாவுனை நான்ம றக்கினுஞ்
சொல்லுநா நமச்சி வாயவே. (உ)

ஓவு நாளுணர் வழியு நாளுயிர்
போகு நாளுயர் பாடைமேற்
காவு நாளிவை யென்ற லாற் கரு
தேன்கிளர் புனற் காவிரிப்
பாவு தண்புனல் வந்தி ழிபரஞ்
சோதி பாண்டிக் கொடுமுடி
நாவ லாவுனை நான்ம றக்கினுஞ்
சொல்லுநா நமச்சி வாயவே. (௩)

எல்லை யில்புக ழெம்பி ரானெந்தை
தம்பி ரானென்பொன் மாமணி
கல்லை யுந்திவ ளம்பொ ழிந்திழி
காவிரியதன் வாய்க்கரை
நல்ல வர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை
யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
வல்ல வாவுனை நான்ம றக்கினுஞ்
சொல்லுநா நமச்சி வாயவே. (௪)

அஞ்சி னார்க்கர ணாதி யென்றடி
யேனு நான்மிக வஞ்சினே
னஞ்ச லென்றடித் தொண்ட னேற்கரு
ணல்கி னாய்க் கழி கின்றதென்
பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவை மார்குடைந்
தாடு பாண்டிக் கொடுமுடி
நஞ்ச ணிகண்ட நான்ம றக்கினுஞ்
சொல்லுநா நமச்சி வாயவே. (௫)

ஏடு வானிளந் திங்கள் சூடினை
யென்பின் கொல்புலித் தோலின்மே
லாடு பாம்பத ரைக்க சைத்த
வழகனே யந்தண் காவிரிப்
பாடு தண்புனல் வந்தி ழிபரஞ்
சோதி பாண்டிக் கொடுமுடிச்
சேடனேயுனை நான்ம றக்கினுஞ்
சொல்லுநா நமச்சி வாயவே. (௬)

விரும்பி நின்மலர்ப் பாதமே நினைந்
தேன்வி னைகளும் விண்டன
நெருங்கி வண்பொழில் சூழ்ந்தெ ழில்பெற
நின்ற காவிரிக் கோட்டிடைக்

குரும்பை மென்முலைக் கோதைமார் குடைந்
தாடு பாண்டிக் கொடுமுடி
விரும்ப னேயுனை நான்ம றக்கினுஞ்
சொல்லுநா நமச்சி வாயவே. (எ)

செம்பொ னேர்சடை யாய்தி ரிபுரந்
தீயெ ழச்சிலை கோலினாய்
வம்பு லாங்குழ லாளைப் பாகம
மர்ந்து காவிரிக் கோட்டிடைக்
கொம்பின் மேற்குயில் கூவ மாமயி
லாடு பாண்டிக் கொடுமுடி
நம்ப னேயுனை நான்மறக்கினுஞ்
சொல்லுநா நமச்சி வாயவே. (அ)

சாரணன் றந்தை யெம்பிரா னெந்தை
தம்பிரா னென்பொன்மா மணியென்று
பேரெ ணாயிர கோடி தேவர்பி
தற்றி நின்றுபி ரிகிலார்
நார ணன்பிர மன்றொழுங் கறை
யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடிக்
கார ணாவுனை நான்ம றக்கினுஞ்
சொல்லுநா நமச்சி வாயவே. (கூ)

கோணி யபிறை சூடி யைக்கறை
  யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
பேணி யபெரு மானைப் பிஞ்ஞகப்
  பித்த னைப்பிறப் பில்லியைப்
பாணு லாவரி வண்டறை கொன்றைத்
  தாரனைப் படப் பாம்பரை
நாணனைத் தொண்ட னூரன் சொல்லிவை
  சொல்லு வார்க்கில்லைத் துன்பமே. (௰)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:—:—

உ

சிவமயம்

திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

கோளறு திருப்பதிகம்

பண்--பியந்தைக்காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள்கங்கை முடிமே லணிந்தெ
னுளமேபு குந்தவதனான்
ஞாயிறு திங்கள்செவ்வாய் புதன்வியாழம் வெள்ளி
சனிபாம்பி ரண்டுமுடனே
யாசறு நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
வடியார வர்க்குமிகவே. (க)

என்பொடு கொம்பொடாமை யிவைமார்பி லங்க
வெருதேறி யேழையுடனே
பொன்பொதி மத்தமாலை புனல்சூடி வந்தெ
னுளமேபு குந்தவதனா

லொன்பதொ டொன்றொடேழு பதினெட்டொ டாறு
முடனாயநாள்க ளவைதா
மன்பொடு நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
வடியார வர்க்குமிகவே. (உ)

உருவளர் பவளமேனி யொளிநீற ணிந்து
வுமையோடும் வெள்ளைவிடைமேன்
முருகலர் கொன்றைதிங்கண் முடிமே லணிந்தெ
னுளமேபு குந்தவதனாற்
திருமகள் கலையதூர்தி சயமாது பூமி
திசைதெய்வ மானபலவு
மருநெதி நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
வடியார வர்க்குமிகவே. (௩)

மதிநுதன் மங்கையோடு வடபாலி ருந்து
மறையோது மெங்கள்பரம
னதியொடு கொன்றைமாலை முடிமேல ணிந்தெ
னுளமேபு குந்தவதனாற்
கொதியுறு காலனங்கி நமனோடு தூதர்
கொடுநோய்க ளானபலவு
மதிகுண நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
வடியார வர்க்குமிகவே. (௪)

கஞ்சணி கண்டனெந்தை மடவாட னோடு
விடையேறு நங்கள்பரமன்
துஞ்சிருள் வன்னிகொன்றை முடிமேல ணிந்தெ
னுளமேபு குந்தவதனால்
வெஞ்சின வவுணரோடு முருமிடியு மின்னு
மிகையான பூதமவையு
மஞ்சிடு நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
வடியார வர்க்குமிகவே. (ரு)

வாள்வரி யதளதாடை வரிகோவ ணத்தர்
மடவாட னோடுமுடனாய்
நாண்மலர் வன்னிகொன்றை நதிசூடி வந்தெ
னுளமேபு குந்தவனாற்
கோளரி யுழுவையோடு கொலையானை கேழல்
கொடுநாக மோடுகரடி
யாளரி நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
வடியார வர்க்குமிகவே. (சு)

செப்பிள முலைநன்மங்கை யொருபாக மாக
விடையேறு செல்வ னடைவா
ரொப்பிள மதியுமப்பு முடிமே லணிந்தெ
னுளமேபு குந்தவதனால்

வெப்பொடு குளிரும்வாத மிகையான பித்தும்
வினையான வந்துநலியா
வப்படி நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
வடியார வர்க்குமிகவே. (எ)

வேள்பட விழிசெய்தன்று விடைமேலி ருந்து
மடவாட னோடுமுடனாய்
வாண்மதி வன்னிகொன்றை மலர்சூடி வந்தெ
னுளமேபு குந்தவதனா
லேழ்கடல் சூழிலங்கை யரையன் றனோடு
மிடரான வந்து நலியா
வாழ்கட னல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
வடியார வர்க்குமிகவே. (அ)

பலபல வேடமாகும் பரனாரி பாகன்
பசுவேறு மெங்கள்பரமன்
சலமக ளோடெருக்கு முடிமேல ணிந்தெ
னுளமேபு குந்தவதனான்
மலர்மிசை யோனுமாலு மறையோடு தேவர்
வருகால மானபலவு
மலைகடன் மேருநல்ல வவைநல்ல நல்ல
வடியார வர்க்குமிகவே. (கூ)

கொத்தலர் குழலியோடு விசயற்கு நல்கு
குணமாய வேடவிகிர்தன்
மத்தமு மதியுநாக முடிமேல ணிந்தெ
னுளமேபு குந்தவதனாற்
புத்தரோ டமணைவாதி லழிவிக்கு மண்ண
றிருநீறு செம்மைதிடமே
யத்தகு நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
வடியாரவர்க்குமிகவே. (௰)

தேனமர் பொழில்கொளாலை விளைசெந்நெ றுன்னி
வளர்செம்பொ னெங்குநிகழ
நான்முக னாதியாய பிரமாபு ரத்து
மறைஞான ஞானமுனிவன்
றானுறு கோளுநாளு மடியாரை வந்து
நலியாத வண்ணமுரைசெய்
யானசொன் மாலையோது மடியார்கள் வானி
லரசாள்வ ராணைநமதே. (௰௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:—:—

உ

சிவமயம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருவிருத்தம்

திருவாரூர்

பண்—கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்.

குலம்பலம் பாவரு குண்டர்முன் னேநமக் குண்டுகொலோ
வலம்பலம் பாவரு தண்புன லாரூ ரவிர்சடையான்
சிலம்பலம் பாவரு சேவடி யான்றிரு மூலட்டானம் [மே.
புலம்பலம் பாவரு தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணிய

மற்றிட மின்றி மனைதுறந் தல்லுணா வல்லமணர்
செற்றிட மென்று துரிசுபட் டேனுக்கு முண்டுகொலோ
விற்றிடம் வாங்கி விசயனொ டன்றொரு வேடுவனாய்ப்
புற்றிடங் கொண்டான்றன் றொண்டர்க்குத் தொண்டராம்
[புண்ணியமே. (உ)

ஒருவடி வின்றிநின் றுண்குண்டர் முன்னமக் குண்டுகொலோ
செருவடி வெஞ்சிலை யாற்புர மட்டவன் சென்றடையாத்
திருவுடை யான்றிரு வாரூர்த் திருமூலட் டானன் செங்கட்
பொருவிடை யானடித் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம்
புண்ணியமே. (ங)

மாசிலை யேறிய மேனியர் வன்கண்ணர் மொண்ணரைவிட்
டீசனை யேநினைந் தேசறு வேனுக்கு முண்டுகொலோ
தேசனை யாரூர்த் திருமூலட் டானனைச் சிந்தைசெய்து
பூசனைப் பூசுரர் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியமே.

அருந்தும் பொழுதுரை யாடா வமணர் திறமகன்று
வருந்தி நினைந்தர னேயென்று வாழ்த்துவேற் குண்டுகொ
திருந்திய மாமதி லாரூர்த் திருமூலட் டானனுக்குப் [லோ
பொருந் துந்தவமுடைத் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம்
[புண்ணியமே. (ரு)

வீங்கிய தோள்களுந் தாள்களு மாய்நின்று வெற்றரையே
மூங்கைகள்போலுண் ணுமூடர்முன் னேநமக்குண்டுகொலோ
தேங்கமழ் சோலைத்தென் னாரூர்த் திருமூலட் டானன்செய்ய
பூங்கழ லானடித் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம்
[புண்ணியமே. (சு)

பண்ணிய சாத்திரப் பேய்கள் பறிதலைக் குண்டரைவிட்
டெண்ணில் புகழீசன் றன்னருள் பெற்றேற்கு முண்டுகொ
திண்ணிய மாமதி லாரூர்த் திருமூலட் டானனெங்கள் [லோ
புண்ணியன் றன்னடித் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம்
[புண்ணியமே. (எ)

கரப்பர்கண் மெய்யைத் தலைபறிக் கச்சுக மென்னுங்குண்ட
ருரைப்பன கேளாதிங்குய்யப்போந்தேனுக்குமுண்டுகொலோ
திருப்பொலி யாரூர்த் திருமூலட் டானன் றிருக்கயிலைப்
பொருப்பன் விருப்பமர் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம்
[புண்ணியமே. (அ)

கையி லிடுசோறு நின்றுண்ணுங் காதலமணரைவிட்
டுய்யு நெறிகண்டிங் குய்யப்போந் தேனுக்கு முண்டுகொலோ
வைய னணிவய லாரூர்த் திருமூலட் டானனுக்குப்
பொய்யன் பிலாவடித் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம்
[புண்ணியமே. (கூ)

குற்ற முடைய வமணர் திறமது கையகன்றிட்
டுற்ற கருமஞ்செய் துய்யப்போந் தேனுக்கு முண்டுகொலோ
மற்பொலி தோளா னிராவணன் றன்வலி வாட்டுவித்த
பொற் கழலானடித் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம்
[புண்ணியமே. (ώ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:—:—

உ

சிவமயம்

சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருத் தொண்டத் தொகை

திருவாரூர்

பண்—கொல்லிக்கௌவாணம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைவா ழந்தணர்த மடியார்க்கு மடியேன்
 றிருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியே
னில்லையே யென்னாத வியற்பகைக்கு மடியே
 னிளையான்றன் குடிமாற னடியார்க்கு மடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
 விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டற் கடியே
னல்லிமென் முல்லையந்தா ரமர்நீதிக் கடியே
 னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (௧)

இலைமலிந்த வேனம்பி யெறிபத்தற் கடியே
 னேனாதி நாதன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பற் கடியேன்
 கடவூரிற் கலயன்ற னடியார்க்கு மடியேன்

மலைமலிந்த தோள்வள்ளன் மானக்கஞ் சாற
னெஞ்சாத வாட்டாய னடியார்க்கு மடியே
னலைமலிந்த புனன்மங்கை யானயற் கடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (௨)

மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியேன்
முருகனுக்கு முருத்திர பசுபதிக்கு மடியேன்
செம்மையே திருநாளைப் போவார்க்கு மடியேன்
றிருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் மடியார்க்கு மடியேன்
மெய்ம்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க
வெகுண்டெழுந்த தாதையை மழுவினா லெறிந்த
வம்மையா னடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (௩)

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட
திருநாவுக் கரையன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
பெருநம்பி குலச்சிறைத னடியார்க்கு மடியேன்
பெருமிழலைக் குறும்பற்கும் பேயார்க்கு மடியே
னொருநம்பி யப்பூதி யடியார்க்கு மடியே
னொலிபுனல்சூழ் சாத்தமங்கை நீலநக்கற் கடியே
னருநம்பி நமிநந்தி யடியார்க்கு மடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (௪)

வம்பறு வரிவண்டு மணநாற மலரு
மதுமலர்நற் கொன்றையா னடியலாற் பேணு
வெம்பிரான் சம்பந்த னடியார்க்கு மடியே
னேயர்கோன் கலிக்காம னடியார்க்கு மடியே
னம்பிரான் திருமூல னடியார்க்கு மடியேன்
னாட்டமிகு தண்டிக்கு மூர்க்கற்கு மடியே
னம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கு மடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (௫)

வார்கொண்ட வனமுலையா ளுமைபங்கன் கழலே
மறவாது கல்லெறிந்த சாக்கியற்கு மடியேன்
சீர்கொண்ட புகழ்வள்ளல் சிறப்புலிக்கு மடியேன்
செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டற் கடியேன்
கார்கொண்ட கொடைக்கழறிற் றறிவாற்கு மடியேன்
கடற்காழிக் கணநாத னடியார்க்கு மடியே
னார்கொண்ட வேற்கூற்றன் களந்தைக்கோ னடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (௬)

பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்க்கு மடியேன்
பொழிற்கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழற் கடியேன்
மெய்யடியா னரசிங்க முனையரையற் கடியேன்
விரிதிரைசூழ் கடனாகை யதிபத்தற் கடியேன்

கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன்
கழற்சத்தி வரிஞ்சையர்கோ னடியார்க்கு மடியே
னையடிகள் காடவர்கோ னடியார்க்கு மடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (எ)

கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக்கொண் டிருந்த
கணம்புல்ல நம்பிக்குங் காரிக்கு மடியே
னிறைக்கொண்ட சிந்தையா னெல்வேலி வென்ற
நின்றசீர் நெடுமாற னடியார்க்கு மடியேன்
றுறைக்கொண்ட செம்பவள மிருளகற்றுஞ்சோதித்
தொன்மயிலை வாயிலா னடியார்க்கு மடியே
னறைக்கொண்ட வேனம்பி முனையடுவாற் கடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (அ)

கடல்சூழ்ந்த வுலகெலாங் காக்கின்ற பெருமான்
காடவர்கோன் கழற்சிங்க னடியார்க்கு மடியேன்
மடல்சூழ்ந்த தார்நம்பி யிடங்கழிக்குந்தஞ்சை
மன்னவனாஞ் செருத்துணை தன் னடியார்க்கு மடியேன்
புடைசூழ்ந்த புலியதண்மே லரவாட வாடி
பொன்னடிக்கே மனம்வைத்த புகழ்த்துணைக்கு மடியே
னடல்சூழ்ந்த வேனம்பி கோட்புலிக்கு மடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (கூ)

பத்தராய்ப் பணிவார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
பரமனையே பாடுவா ரடியார்க்கு மடியேன்
சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கு மடியேன்
றிருவாரூர்ப் பிறந்தார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
முப்போதுந் திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன்
முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கு மடியே
னப்பாலு மடிச்சார்ந்த வடியார்க்கு மடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (௰)

மன்னியசீர் மறைநாவ னின்றவூர்ப் பூசல்
வரிவளையாண் மானிக்கு நேசனுக்கு மடியேன்
றென்னவனா யுலகாண்ட செங்கணார்க் கடியேன்
றிருநீல கண்டத்துப் பாணனார்க் கடியே
னென்னவனா மரனடியேயடைந்திட்ட சடைய
னிசைஞானி காதலன் றிருநாவ லூர்க்கோ
னன்னவனா மாரூர னடிமைகேட் டுவப்பா
ராரூரி லம்மானுக் கன்பரா வாரே. (௰௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:—:—

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பெருஞ்செல்வராகிய மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் புராணசாரம்.

விநாயக மூர்த்தி வணக்கம்.

சத்தி யாய்ச்சிவ மாகித் தனிப்பர
முத்தி யான முதலைத் துதிசெயச்
சுத்தி யாகிய சொற்பொரு ணல்குவ
சித்தி யானைதன் செய்யபொற் பாதமே.

பரசிவம்.

பூவண்ணம் பூவின்மணம் போலமெய்ப் போத வின்ப
மாவண்ணமெய் கொண்டவன் றன்வலி யானை தாங்கி
மூவண்ண றன் சந்நிதி முத்தொழில் செய்ய வாளா
மேவண்ண லன்னான் விளையாட்டின் வினையை வெல்வாம். (க)

சிவ சத்தி.

அண்டங்க ளெல்லா மணுவாக வணுக்க ளெல்லாம்
அண்டங்க ளாகப் பெரிதாய்ச்சிறி தாயி னானும்
அண்டங்க ளுள்ளும் புறம்புங்கரி யாயி னானும்
அண்டங்க ளீன்று டுணையென்ப ரறிந்த நல்லோர். (௧)

நூல்.

திருக்கயிலைத் திருநந்தி தேவர்சிவ னருளாற்
றிருவாத வூராதி சைவகுலந் திகழத்
தெருட்கனியுஞ் சம்புபா தாசிரிய ரன்பார்
சிவஞான வதியம்மை செய்தவச்சே யாகி
அருட்குலவு திருவாத வூரரெனும் பேர்பூண்
டடல்வழுதி யமைச்சராய்ப் பரிகொளுமா றளித்த
பொருட்குரியன் சுந்தரே சுரனெனத்தேர்ந் தவன்முன்
போற்றி யது மதிபெற்றுப் பெருந்துறையிற் புகுந்தே. ()

குருமொழிபெற் றறங்கள் புரிந் தரசனிடர் தாக்காக்
குறிநிலைகின் றரன் பரிகள் கொணர் கோலங் காட்டிப்
பரிநரியா கிடமுனிய நதிபெருகப் பரன்மண்
பரித்தடிபட் டுணர்த்தரசன் வேண்டிடவுந் துறைபோய்க்

திருவடிபூ சித்திருந்து கழுக்குன்றில் வைத்துச்
சிற்சபையிற் புக்தொழித்து மூகைமொழி நிகழ்த்திப்
பொருவரும்வா சகங்கோவை வரைவித்துச் சிவனே
பொருளென்று குஞ்சிதத்தாள் புக்கமர்ந்தா ரன்றே. (உ)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்வணக்கம்.

எழுதரு மறைக டேறு மிறைவனை யெல்லிற் கங்குற்
பொழுதறு காலத் தென்றும் பூசனை விடாது செய்து
தொழுதகை தலைமே லேறத் துளும்புகண் ணீருண் மூழ்கி
யழுதடி யடைந்த வன்ப னடியவர்க் கடிமை செய்வாம். (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:—:—

உ

கணபதி துணை.

தமிழ் வேதமாகிய

திருவாசகம்.

நூற்சிறப்பு

நேரிசை வெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழுந் தளைநீக்கி
யல்லலறுத் தானந்த மாக்கியதே—யெல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூ ரெங்கோன்
திருவா சகமென்னுந் தேன்.

உ

சிவமயம்.

சிவபுராணம்.

சிவனதநாதிமுறைமையானபழமை.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச் செய்யப்பட்டது.

கலிவெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன்றாள் வாழ்க
இமைப்பொழுது மென்னெஞ்சி னீங்காதான் றாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் றாள்வாழ்க
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் றாள்வாழ்க
ஏக னநேக னிறைவ னடிவாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்த னடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவா ருண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க
ஈசனடி போற்றி யெந்தை யடிபோற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி

மாயப் பிறப்பறுக்கு மன்ன னடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநந் தேவ னடிபோற்றி
பாராத வின்ப மருளுமலை போற்றி
சிவனவனென் சிந்தையு ணின்ற வதனா
லவனரு ளாலே யவன்றாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுது மோய வுரைப்பனியான்
கண்ணுதலான் றன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
யெண்ணுதற் கெட்டா வெழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியா
யெண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்து
ளெல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்
மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
னுய்யவென் னுள்ளத்து ளோங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்க
ளையா வெனவோங்கி யாழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியா யியமான னாம்விமலா

பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
யெஞ்ஞான மில்லாதே னின்பப் பெருமானே
யஞ்ஞானந் தன்னை யகல்விக்கு நல்லறிவே
யாக்க மளவிறுதி யில்லா யனைத்துலகு
மாக்குவாய் காப்பா யழிப்பா யருடருவாய்
போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பி
னாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுட் டேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கு மெங்கள் பெருமா
னிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வல்வினையேன் றன்னை
மறைந்திட மூடிய மாய விருளை
யறம்பாவ மென்னு மருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
புறந்தோல்போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா வுனக்குக்
கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகு
நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி

நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த வடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கு மாரியனே
நேச வருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்
பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
யாரா வமுதே யளவிலாப் பெம்மானே
யோராதா ருள்ளத் தொளிக்கு மொளியானே
நீரா யுருக்கியென் னாருயிராய் நின்றானே
யின்பமுந் துன்பமு மில்லானே யுள்ளானே
யன்பருக் கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாஞ்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
யாதியனே யந்த நடுவாகி யல்லானே
யீர்த்தென்னை யாட்கொண்ட வெந்தை பெருமானே
கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தி
னோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
யாற்றின்ப வெள்ளமே யத்தாமிக் காய்நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாந்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையு

ளூற்றான வுண்ணா ரமுதே யுடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
வாற்றேனெம் மையா வரனேயோ வென்றென்று
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளி னட்டம் பயின்றாடு நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
யல்லற் பிறவி யறுப்பானே யோவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

கீர்த்தித் திருவகவல்.

சிவனது திருவருட் புகழ்ச்சி முறைமை.

தில்லையிலருளிச் செயப்பட்டது,

நிலைமண்டல வாசிரியப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லை மூதூ ராடிய திருவடி
பல்லுயி ரெல்லாம் பயின்றன னாகி
யெண்ணில் பல்குண மெழில்பெற விளங்கி
மண்ணும் விண்ணும் வானோ ருலகுந்
துன்னிய கல்வி தோற்றியு மழித்து
மென்னுடை யிருளை யேறத் துரந்து
மடியா ருள்ளத் தன்புமீ தூரக்
குடியாக் கொண்ட கொள்கையுஞ் சிறப்பு
மன்னு மாமலை மகேந்திர மதனிற்
சொன்ன வாகமந் தோற்றுவித் தருளியுங்
கல்லா டத்துக் கலந்தினி தருளி
நல்லா ளோடு நயப்புற வெய்தியும்
பஞ்சப் பள்ளியிற் பான்மொழி தன்னொடு
மெஞ்சா தீண்டு மின்னருள் விளைத்துங்

கிராதவேடமொடு கிஞ்சுக வாயவள்
விராவு கொங்கை நற்றடம் படிந்துங்
கேவேட ராகிக் கெளிறது படுத்து
மாவேட் டாகிய வாகமம் வாங்கியு
மற்றவை தம்மை மகேந்திரத் திருந்
துற்றவைம் முகங்க ளாற்பணித் தருளியு
நந்தம் பாடியி னன்மறை யோனா
யந்தமி லாரிய னயமர்ந் தருளியும்
வேறுவே றுருவும் வேறுவே றியற்கையு
நூறுநா றுயிர மியல்பின தாகி
யேறுடை யீசனிப் புவனியை யுய்யக்
கூறுடை மங்கையுந் தானும் வந்தருளிக்
குதிரையைக் கொண்டு குடநா டதன்மிசைச்
சதுர்படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்
வேலம் புத்தூர் விட்டே றருளிக்
கோலம் பொலிவு காட்டிய கொள்கையுந்
தர்ப்பண மதனிற் சாந்தம் புத்தூர்
விற்பொரு வேடற் கீந்த விளைவு
மொக்கணி யருளிய முழுத்தழன் மேனி
சொக்க தாகக் காட்டிய தொன்மையு
மரியொடு பிரமற் களவறி யொண்ணா
னரியைக் குதிரை யாக்கிய நன்மையு
மாண்டுகொண் டருள வழகுறு திருவடி

பாண்டி யன்றனக் குப்பரி மாவிற்
றீண்டு கனக மிசையப் பெறாஅ
தாண்டா னெங்கோ னருள்வழி யிருப்பத்
தூண்டு சோதி தோற்றிய தொன்மையு
மந்தண னாகி யாண்டுகொண் டருளி
யிந்திர ஞாலங் காட்டிய வியல்பு
மதுரைப் பெருநன் மாநக ரிருந்து
குதிரைச் சேவக னாகிய கொள்கையு
மாங்கது தன்னி லடியவட் காகப்
பாங்காய் மண்சுமந் தருளிய பரிசு
முத்தர கோச மங்கையு ளிருந்து
வித்தக வேடங் காட்டிய வியல்பும்
பூவண மதனிற் பொலிந்திருந் தருளித்
தூவண மேனி காட்டிய தொன்மையும்
வாத வூரினில் வந்தினி தருளிப்
பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்புந்
திருவார் பெருந்துறைச் செல்வ னாகிக்
கருவார் சோதியிற் கரந்த கள்ளமும்
பூவல மதனிற் பொலிந்தினி தருளிப்
பாவ நாச மாக்கிய பரிசுந்
தண்ணீர்ப் பந்தர் சயம்பெற வைத்து
னன்னீர்ச் சேவக னாகிய நன்மையும்
விருந்தின னாகி வெண்கா டதனிற்

குருந்தின கீழன் றிருந்த கொள்கையும்
பட்ட மங்கையிற் பாங்கா யிருந்தங்
கட்டமா சித்தி யருளிய வதுவும்
வேடுவ னாகி வேண்டுருக் கொண்டு
காடது தன்னிற் கரந்த கள்ளமு
மெய்க்காட் டிட்டு வேண்டுருக் கொண்டு
தக்கா னொருவ னாகிய தன்மையு
மோரி யூரி லுகந்தினி தருளிப்
பாரிரும் பாலக னாகிய பரிசும்
பாண்டூர் தன்னி லீண்ட விருந்துந்
தேவூர்த் தென்பாற் றிகழ்தரு தீவிற்
கோவார் கோலங் கொண்ட கொள்கையுந்
தேனமர் சோலைத் திருவா ரூரின்
ஞானந் தன்னை நல்கிய நன்மையு
மிடைமரு துதனி லீண்ட விருந்து
படிமப் பாதம் வைத்தவப் பரிசு
மேகம் பத்தி னியல்பா யிருந்து
பாகம் பெண்ணோ டாயின பரிசுந்
திருவாஞ் சியத்திற் சீர்பெற விருந்து
மருவார் குழலியொடு மகிழ்ந்த வண்ணமுஞ்
சேவக னாகித் திண்சிலை யேந்திப்
பாவகம் பலபல காட்டிய பரிசுங்
கடம்பூர் தன்னி லிடம்பெற விருந்து

மீங்கோய் மலையி னெழிலது காட்டியு
மையா றதனிற் சைவ னாகியுந்
துருத்தி தன்னி லருத்தியோ டிருந்துந்
திருப்பனை யூரில் விருப்ப னாகியுங்
கழுமல மதனிற் காட்சி கொடுத்துங்
கழுக்குன் றதனில் வழுக்கா திருந்தும்
புறம்பய மதனி லறம்பல வருளியுங்
குற்றா லத்துக் குறியா யிருந்து
மந்தமில் பெருமை யழலுருக் கரந்து
சுந்தர வேடத் தொருமுத லுருவுகொண்
டிந்திர ஞாலம் போலவந் தருளி
யெவ்வெவர் தன்மையுந் தன்வயிற் படுத்துத்
தானே யாகிய தயாபர னெம்மிறை
சந்திர தீபத்துச் சாத்திர னாகி
யந்தரத் திழிந்துவந் தழகமர் பாலையுட்
சுந்தரத் தன்மையொடு துதைந்திருந் தருளியு
மந்திர மாமலை மகேந்திர வெற்ப
னந்தமில் பெருமை யருளுடை யண்ண
லெந்தமை யாண்ட பரிசது பகரி
னாற்ற லதுவுடை யழகமர் திருவுரு
நீற்றுக் கோடி நிமிர்ந்து காட்டியு
மூனந் தன்னை யொருங்குட னறுக்கு
மானந் தம்மே யாறா வருளியு

மாதிற் கூறுடை மாப்பெருங் கருணைய
னாதப் பெரும்பறை நவின்று கறங்கவு
மழுக்கடை யாம லாண்டுகொண் டருள்பவன்
கழுக்கடை தன்னைக் கைக்கொண் டருளியு
மூல மாகிய மும்மல மறுக்குந்
தூய மேனிச் சுடர்விடு சோதி
காதல னாகிக் கழுநீர் மாலை
யேலுடைத் தாக வெழில்பெற வணிந்து
மரியோடு பிரமற் களவறி யாதவன்
பரிமா வின்மிசைப் பயின்ற வண்ணமு
மீண்டு வாரா வழியருள் புரிபவன்
பாண்டி நாடே பழம்பதி யாகவும்
பத்திசெய் யடியரைப் பரம்பரத் துய்ப்பவ
னுத்தர கோச மங்கையூ ராகவு
மாதி மூர்த்திகட் கருள்புரிந் தருளிய
தேவ தேவன் றிருப்பெய ராகவு
மிருள்கடிந் தருளிய வின்ப வூர்தி
யருளிய பெருமை யருண்மலை யாகவு
மெப்பெருந் தன்மையு மெவ்வெவர் திறமு
மப்பரி சதனா லாண்டுகொண் டருளி
நாயி னேனை நலமலி தில்லையுட்
கோல மார்தரு பொதுவினில் வருகென
வேல வென்னை யீங்கொழித் தருளி

ரன்றுடன் சென்ற வருள்பெறு மடியவ
ரொன்ற வொன்ற வுடன்கலந் தருளியு
மெய்தவந் திலாதா ரெரியிற் பாயவு
மாலது வாகி மயக்க மெய்தியும்
பூதல மதனிற் புரண்டுவீழ்ந் தலறியுங்
கால்விசைத் தோடிக் கடல்புக மண்டி
நாத நாத வென் றழு தரற்றிப்
பாத மெய்தினர் பாத மெய்தவும்
பதஞ்சலிக் கருளிய பரமநா டகவென்
றிதஞ்சலிப் பெய்தநின் றேங்கின ரேங்கவு
மெழில்பெறு மிமயத் தியல்புடை யம்பொற்
பொலிதரு புலியூர்ப் பொதுவினி னடநவில்
கனிதரு செவ்வா யுமையொடு காளிக்
கருளிய திருமுகத் தழகுறு சிறுநகை
யிறைவ னீண்டிய வடியவ ரோடும்
பொலிதரு புலியூர்ப் புக்கினி தருளின
னொலிதரு கைலை யுயர்கிழ வோனே

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்

திருவண்டப்பகுதி

சிவனது தூலசூக்குமத்தை வியந்தது.

தில்லையிலருளிச் செயப்பட்டது.

இணைக் குறளாசிரியப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்.

அண்டப் பகுதியி னுண்டைப் பிறக்க
மளப்பருந் தன்மை வளப்பெருங் காட்சி
யொன்றனுக் கொன்று நின்றெழில் பகரி
னூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன
வின்னுழை கதிரின் றுன்னணுப் புரையச்
சிறிய வாகப் பெரியோன் றெரியின்
வேதியன் றொகையொடு மாலவன் மிகுதியுந்
தோற்றமுஞ் சிறப்பு மீற்றொடு புணரிய
மாப்பே ரூழியு நீக்கமு நிலையுஞ்
சூக்கமொடு தூலத்துச் சூறை மாருதத்
தெறியது வளியிற்
கொட்கப் பெயர்க்குங் குழகன் முழுவதும்
படைப்போற் படைக்கும் பழையோன் படைத்தவை
காப்போற் காக்குங் கடவுள் காப்பவை
கரப்போன் கரப்பவை கருதாக்

கருத்துடைக் கடவு டிருத்தகு
மறுவகைச் சமயத் தறுவகை யோர்க்கும்
வீடுபே றாய்நின்ற விண்ணோர் பகுதி
கீடம் புரையுங் கிழவோ னாடொறு
மருக்கனிற் சோதி யமைத்தோன் றிருத்தகு
மதியிற் றண்மை வைத்தோன் றிண்டிறற்
றீயின் வெம்மை செய்தோன் பொய்தீர்
வானிற் கலப்பு வைத்தோன் மேதகு
காலி னூக்கங் கண்டோ னிழறிகழ்
நீரி லின்சுவை நிகழ்ந்தோன் வெளிப்பட
மண்ணிற் றிண்மை வைத்தோ னென்றென்
றெனைப்பல கோடி யெனைப்பல பிறவு
மனைத்தனைத் தவ்வயி னடைத்தோ னஃதான்று
முன்னோன் காண்க முழுதோன் காண்க
தன்னே ரில்லோன் றானே காண்க
ஏனத் தொல்லெயி றணிந்தோன் காண்க
கானப் புலியுரி யரையோன் காண்க
நீற்றோன் காண்க நினைதொறு நினைதொறு
மாற்றேன் காண்க வந்தோ கெடுவே
னின்னிசை வீணையி லிசைந்தோன் காண்க
வன்னதொன் றவ்வயி னறிந்தோன் காண்க
பரமன் காண்க பழையோன் காண்க
பிரமன்மால் காணாப் பெரியோன் காண்க

வற்புதன் காண்க வநேகன் காண்க
சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன் காண்க
சித்தமுஞ் செல்லாச் சேட்சியன் காண்க
பத்தி வலையிற் படுவோன் காண்க
வொருவ னென்னு மொருவன் காண்க
விரிபொழின் முழுதாய் விரிந்தோன் காண்க
வணுத்தருந் தன்மை யிலையோன் காண்க
விணைப்பரும் பெருமையி னீசன் காண்க
வரியதி லரிய வரியோன் காண்க
மருவியெப் பொருளும் வளர்ப்போன் காண்க
நூ லுணர் வுணரா நுண்ணியோன் காண்க
மேலொடு கீழாய் விரிந்தோன் காண்க
வந்தமு மாதியு மகன்றோன் காண்க
பந்தமும் வீடும் படைப்போன் காண்க
நிற்பதுஞ் செல்வது மானோன் காண்க
கற்பமு மிறுதியுங் கண்டோன் காண்க
யாவரும் பெறவுறு மீசன் காண்க
தேவரு மறியாச் சிவனே காண்க
பெண்ணா ணலியெனும் பெற்றியன் காண்க
கண்ணா லியானுங் கண்டேன் காண்க
வருணனி சுரக்கு மமுதே காண்க
கருணையின் பெருமை கண்டேன் காண்க
புவனிற் சேவடி தீண்டினன் காண்க

சிவனென யானுந் தேறினன் காண்க
அவனெனை யாட்கொண் டருளினன் காண்க
குவளைக் கண்ணி கூறன் காண்க
அவளுந் தானு முடனே காண்க
பரமா னந்தப் பழங்கட லதுவே
கருமா முகிலிற் றோன்றித்
திருவார் பெருந்துறை வரையி லேறித்
திருத்தகு மின்னொளி திசைதிசை விரிய
ஐம்புலப் பந்தனை வாளர விரிய
வெந்துயர்க் கோடை மாத்தலை கரப்ப
நீடெழிற் றோன்றி வாளொளி மிளிர
எந்தம் பிறவியிற் கோப மிகுத்து
முரசெறிந் தமாப்பெருங் கருணையின் முழங்கிப்
பூப்புரை யஞ்சலி காந்தள் காட்ட
எஞ்சா வின்னரு ளுண்டுளி கொள்ளச்
செஞ்சுடர் வெள்ளந் திசைதிசை தெவிட்ட வரையுறக்
கேதக் குட்டங் கையற வோங்கி
இருமுச் சமயத் தொருபேய்த் தேரினை
நீர்நசை தரவரு நெடுங்கண் மான்கணந்
தவப்பெரு வாயிடைப் பருகித் தளர்வொடு
மவப்பெருந் தாப நீங்கா தசைந்தன
வாயிடை வானப் பேரியாற் றகவயிற்
பாய்ந்தெழுந் தின்பப் பெருஞ்சுழி கொழித்துச்

சுழித்தெழும் பந்தமாக் கரைபொரு தலைத்திடித்
தூழூ ழோங்கிய நங்க
ளிருவினை மாமரம் வேர்ப றித்தெழுந்
துருவ வருணீ ரோட்டா வருவரைச்
சந்தின் வான்சிறை கட்டி மட்டவிழ்
வெறிமலர்க் குளவாய் கோலி நிறைபகின்
மாப்புகைக் கரைசேர் வண்டுடைக் குளத்தின்
மீக்கொள மேன்மேன் மகிழ்தலி னோக்கி
யருச்சனை வயலு ளன்புவித் திட்டுத்
தொண்ட வுழவ ராரத் தந்த
வண்டத் தரும்பெறன் மேகன் வாழ்க
கரும்பணக் கச்சைக் கடவுள் வாழ்க
வருந்தவர்க் கருளு மாதி வாழ்க
வச்சந் தவிர்த்த சேவகன் வாழ்க
நிச்சலு மீர்த்தாட் கொள்வோன் வாழ்க
சூழிருந் துன்பந் துடைப்போன் வாழ்க
வெய்தினர்க் காரமு தளிப்போன் வாழ்க
கூரிருட் கூத்தொடு குனிப்போன் வாழ்க
பேரமைத் தோளி காதலன் வாழ்க
வேதிலர்க் கேதிலெம் மிறைவன் வாழ்க
காதலர்க் கெய்ப்பினில் வைப்பு வாழ்க
நச்சர வாட்டிய நம்பன் போற்றி
பிச்செமை யேற்றிய பெரியோன் போற்றி

நிற்றொடு தோற்ற வல்லோன் போற்றி நாற்றிசை
நடப்பன நடாஅய்க் கிடப்பன கிடாஅய்
நிற்பன நிறீஇச்
சொற்பதங் கடந்த தொல்லோ
னுள்ளத் துணர்ச்சியிற் கொள்ளவும் படாஅன்
கண்முதற் புலனாற் காட்சியு மில்லோன்
விண்முதற் பூதம் வெளிப்பட வகுத்தோன்
பூவி னாற்றம் போன்றுயர்ந் தெங்கு
மொழிவற நிறைந்து மேவிய பெருமை
யின்றெனக் கெளிவந் தருளி
யழிதரு மாக்கை யொழியச் செய்த வொண்பொரு
ளின்றெனக் கெளிவந் திருந்தனன் போற்றி
யளிதரு மாக்கை செய்தோன் போற்றி
யூற்றிருந் துள்ளங் களிப்போன் போற்றி
யாற்றா வின்ப மலர்ந்தலை செய்யப்
போற்றா வாக்கையைப் பொறுத்தல் புகலேன்
மரகதக் குவாஅன் மாமணிப் பிறக்க
மின்னொளி கொண்ட பொன்னொளி திகழத்
திசைமுகன் சென்று தேடினர்க் கொளித்து
முறையுளி யொற்றி முயன்றவர்க் கொளித்து
மொற்றுமை கொண்டு நோக்கு முள்ளத்
துற்றவர் வருந்த வுறைப்பவர்க் கொளித்து
மறைத்திற நோக்கி வருந்தினர்க் கொளித்து

மித்தந் திரத்திற் காண்டுமென் றிருந்தோர்க்
கத்தந் திரத்தி னவ்வயி னொளித்தும்
முனிவற நோக்கி நனிவரக் கௌவி
யாணெனத் தோன்றி யலியெனப் பெயர்ந்து
வாணுதற் பெண்ணென வொளித்துஞ் சேண்வயி
னைம்புலன் செலவிடுத் தருவரை தொறும்போய்த்
துற்றவை துறந்த வெற்றுயி ராக்கை
யருந்தவர் காட்சியுட் டிருந்த வொளித்தும்
மொன்றுண் டில்லை யென்றறி வொளித்தும்
பண்டே பயில்தொறு மின்றே பயில்தொறு
மொளிக்குஞ் சோரனைக் கண்டன
மார்மி னார்மி னாண்மலர்ப் பிணையலிற்
றாடளை யிடுமின்
சுற்றுமின் சூழ்மின் றொடர்மின் விடேன்மின்
பற்றுமி னென்றவர் பற்றுமுற் றொளித்துந்
தன்னே ரில்லோன் றானே யான தன்மை
யென்னே ரனையோர் கேட்கவந் தியம்பி
யறைகூவி யாட்கொண் டருளி
மறையோர் கோலங் காட்டி யருளலு
முளையா வன்பென் புருக வோலமிட்
டலைகடற் றிரையி னார்த்தார்த் தோங்கித்
தலைதடு மாறா வீழ்ந்துபுரண் டலறிப்
பித்தரின் மயங்கி மத்தரின் மதித்து

நாட்டவர்மருளவுங் கேட்டவர் வியப்பவுங்
கடக்களி றேற்றாத் தடப்பெரு மதத்தி
னாற்றே னாக வவயவஞ் சுவைதரு
கோற்றேன் கொண்டு செய்தன
னேற்றார் மூதூ ரெழினகை யெரியின்
வீழ்வித் தாங்கன்
றருட்பெருந் தீயி னடியோ மடிக்குடி
லொருத்தரும் வழாமை யொடுக்கினன்
றடக்கையி னெல்லிக் கனியெனக் காயினன்
சொல்லுவ தறியேன் வாழி முறையோ
தரியே னாயேன் றானெனைச் செய்தது
தெரியே னாவா செத்தே னடியேற்
கருளிய தறியேன் பருகியு மாரேன்
விழுங்கியு மொல்ல கில்லேன்
செழுந்தண் பாற்கடற் றிரைபுரைவித்
துவாக்கட னள்ளுநீ ருள்ளகந் ததும்ப
வாக்கிறந் தமுத மயிர்க்கா றோறுந்
தேக்கிடச் செய்தனன் கொடியே னூன்றழை
குரம்பை தோறு நாயுட லகத்தே
குரம்பைகொண் டின்றேன் பாய்த்தி நிரம்பிய
வற்புத மான வமுத தாரைக
ளெற்புத் துளைதொறு மேற்றின னுருகுவ
துள்ளங் கொண்டோ ருருச்செய் தாங்கெனக்

கள்ளூ றாக்கை யமைத்தன னொள்ளிய
கன்னற் கனிதேர் களிறெனக் கடைமுறை
யென்னையு மிருப்ப தாக்கின னென்னிற்
கருணை வான்றேன் கலக்க
வருளொடு பராவமு தாக்கினன்
பிரமன்மா லறியாப் பெற்றி யோனே

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

போற்றித் திருவகவல்.

சகத்தினுற்பத்தி

தில்லையிலருளிச் செய்யப்பட்டது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்முகன் முதலா வானவர் தொழுதெழ
வீரடி யாலே மூவுல களந்து
நாற்றிசை முனிவரு மைம்புலன் மலரப்

போற்றிசெய் கதிர்முடித் திருநெடு மாலன்
றடிமுடி யறியு மாதர வதனிற்
கடுமுர ணேன மாகி முன்கலந்
தேழ்தல முருவ விடந்து பின்னெய்த்
தூழி முதல்வ சயசய வென்று
வழுத்தியுங் காணா மலரடி யிணைகள்
வழுத்துதற் கெளிதாய் வார்கட லுலகினில்
யானை முதலா வெறும்பீ றாய
வூனமி லியோனியி னுள்வினை பிழைத்து
மானுடப் பிறப்பினுண் மாதா வுதரத்
தீனமில் கிருமிச் செருவினிற் பிழைத்து
மொருமதித் தான்றியி னிருமையிற் பிழைத்து
மிருமதி விளைவி னொருமையிற் பிழைத்து
மும்மதி தன்னு ளம்மதம் பிழைத்து
மீரிரு திங்களிற் பேரிருள் பிழைத்து
மஞ்சு திங்களின் முஞ்சுதல் பிழைத்து
மாறு திங்களி னூறலர் பிழைத்து
மேழு திங்களிற் றாழ்புவி பிழைத்து
மெட்டுத் திங்களிற் கட்டமும் பிழைத்து
மொன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்துந்
தக்க தசமதி தாயொடு தான்படுந்
துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்து
மாண்டுக டோறு மடைந்தவக் காலை

ஈண்டியு மிருத்தியு மெனைப்பல பிழைத்துங்
காலை மலமொடு கடும்பகற் பசிநிசி
வேலை நித்திரை யாத்திரை பிழைத்துங்
கருங்குழற் செவ்வாய் வெண்ணகைக் கார்மயி
லொருங்கிய சாய னெருங்கியுண் மதர்த்துக்
கச்சற நிமிர்ந்து கதிர்த்து முன்பணைத்
தெய்த்திடை வருந்த வெழுந்து புடைபரந்
தீர்க்கிடை போகா விளமுலை மாதர்தங்
கூர்த்த நயனக் கொள்ளையிற் பிழைத்தும்
பித்த வுலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுண்
மத்தக் களிறெனு மவாவிடைப் பிழைத்துங்
கல்வி யென்னும் பல்கடற் பிழைத்துஞ்
செல்வ மென்னு மல்லலிற் பிழைத்து
நல்குர வென்னுந் தொல்விடம் பிழைத்தும்
புல்வரம் பாய பலதுறை பிழைத்துந்
தெய்வ மென்பதோர் சித்தமுண் டாகி
முனிவி லாததோர் பொருளது கருதலு
மாறு கோடி மாயா சத்திகள்
வேறு வேறுதம் மாயைக டொடங்கின
வாத்த மான ரயலவர் கூடி
நாத்திகம் பேசி நாத்தழும் பேறினர்
சுற்ற மென்னுந் தொல்பசுக் குழாங்கள்
பற்றி யழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்

விரத மேபர மாகவே தியருஞ்
சரத மாகவே சாத்திரங் காட்டினர்
சமய வாதிக டத்த மதங்களே
யமைவ தாக வரற்றி மலைந்தனர்
மிண்டிய மாயா வாத மென்னுஞ்
சண்ட மாருதஞ் சுழித்தடித் தாஅர்த்
துலோகா யதமெனு மொண்டிறற் பாம்பின்
கலாபே தத்த கடுவிட மெய்தி
யதிற்பெரு மாயை யெனைப்பல சூழவுந்
தப்பா மேதாம் பிடித்தது சலியாத்
தழலது கண்ட மெழுகது போலத்
தொழுதுள முருகி யழுதுடல் கம்பித்
தாடியு மலறியும் பாடியும் பரவியுங்
கொடிறும் பேதையுங் கொண்டது விடாதெனும்
படியே யாகிநல் லிடையறு வன்பிற்
பசுமரத் தாணி யறைந்தாற் போலக்
கசிவது பெருகிக் கடலென மறுகி
யகங்குழைந் தனுகுல மாய்மெய் விதிர்த்துச்
சகம்பே யென்று தம்மைச் சிரிப்ப
நாணது வொழிந்து நாடவர் பழித்துரை
பூணது வாகக் கோணுத லின்றிச்
சதுரிழந் தறிமால் கொண்டு சாருங்
கதியது பரமா வதிசய மாகக்

கற்று மனமெனக் கதறியும் பதறியு
மற்றோர் தெய்வங் கனவிலு நினையா
தருபரத் தொருவ னவனியில் வந்து
குருபர னாகி யருளிய பெருமையைச்
சிறுமையென் றிகழாதே திருவடி யிணையைப்
பிறிவினை யறியா நிழலது போல
முன்பின் னாகி முனியா தத்திசை
யென்புநைந் துருகி நெக்குநெக் கேங்கி
யன்பெனு மாறு கரையது புரள
நன்புல னொன்றி நாதவென் றரற்றி
யுரைதடு மாறி யுரோமஞ் சிலிர்ப்பக்
கரமலர் மொட்டித் திருதய மலரக்
கண்களி கூர நுண்டுளி யரும்பச்
சாயா வன்பினை நாடொறுந் தழைப்பவர்
தாயே யாகி வளர்த்தனை போற்றி
மெய்தரு வேதிய னாகி வினைகெடக்
கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி
யாடக மதுரை யரசே போற்றி
கூட லிலங்கு குருமணி போற்றி
தென்றில்லை மன்றினு ளாடி போற்றி
யின்றெனக் காரமு தானாய் போற்றி
மூவா நான்மறை முதல்வா போற்றி
சேவார் வெல்கொடிச் சிவனே போற்றி

மின்னா ருருவ விகிர்தா போற்றி
கன்னா ருரித்த கனியே போற்றி
காவாய் கனகக் குன்றே போற்றி
யாவா வென்றனக் கருளாய் போற்றி
படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி
யிடரைக் களையு மெந்தாய் போற்றி
யீச போற்றி யிறைவ போற்றி
தேசப் பளிங்கின் றிரளே போற்றி
யரைசே போற்றி யமுதே போற்றி
விரைசேர் சரண விகிர்தா போற்றி
வேதி போற்றி விமலா போற்றி
யாதி போற்றி யறிவே போற்றி
கதியே போற்றி கனியே போற்றி
நதிசேர் செஞ்சடை நம்பா போற்றி
யுடையாய் போற்றி யுணர்வே போற்றி
கடையே னடிமை கண்டாய் போற்றி
யையா போற்றி யணுவே போற்றி
சைவா போற்றி தலைவா போற்றி
குறியே போற்றி குணமே போற்றி
நெறியே போற்றி நினைவே போற்றி
வானோர்க் கரிய மருந்தே போற்றி
யேனோர்க் கெளிய விறைவா போற்றி
மூவேழ் சுற்ற முரணுறு நரகிடை

யாழா மேயரு ளரசே போற்றி
தோழா போற்றி துணைவா போற்றி
வாழ்வே போற்றியென் வைப்பே போற்றி
முத்தா போற்றி முதல்வா போற்றி
யத்தா போற்றி யரனே போற்றி
யுரையுணர் விறந்த வொருவ போற்றி
விரிகட லுலகின் விளைவே போற்றி
யருமையி லெளிய வழகே போற்றி
கருமுகி லாகிய கண்ணே போற்றி
மன்னிய திருவண் மலையே போற்றி
யென்னையு மொருவ னாக்கி யிருங்கழற்
சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி
தொழுதகை துன்பந் துடைப்பாய் போற்றி
யழிவிலா வானந்த வாரி போற்றி
யழிவது மாவதுங் கடந்தாய் போற்றி
முழுவது மிறந்த முதல்வா போற்றி
மானேர் நோக்கி மணாளா போற்றி
வானகத் தமரர் தாயே போற்றி
பாரிடை யைந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி
வளியிடை யிரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
வெளியிடை யொன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி

ரிபவ ருள்ளத் தமுதே போற்றி
கனவிலுந் தேவர்க் கரியாய் போற்றி
னவிலு நாயேற் கருளினை போற்றி
இடைமரு துறையு மெந்தாய் போற்றி
சடையிடைக் கங்கை தரித்தாய் போற்றி
ரூ ரமர்ந்த வரசே போற்றி
சீரார் திருவை யாறா போற்றி
அண்ணா மலையெம் மண்ணா போற்றி
கண்ணா ரமுதக் கடலே போற்றி
யேகம் பத்துறை யெந்தாய் போற்றி
பாகம் பெண்ணுரு வானாய் போற்றி
பராய்த்துறை மேவிய பரனே போற்றி
சிராப்பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி
மற்றோர் பற்றிங் கறியேன் போற்றி
குற்றா லத்தெங் கூத்தா போற்றி
கோகழி மேவிய கோவே போற்றி
ஈங்கோய் மலையெம் மெந்தாய் போற்றி
பாங்கார் பழனத் தழகா போற்றி
கடம்பூர் மேவிய விடங்கா போற்றி
அடைந்தவர்க் கருளு மப்பா போற்றி
இத்தி தன்னின் கிழிரு மூவர்க்
கத்திக் கருளிய வரசே போற்றி
தென்னா டுடைய சிவனே போற்றி

யெங்நாட் டவர்க்கு மிறைவா போற்றி
யேனக் குருளைக் கருளினை போற்றி
மானக் கயிலை மலையாய் போற்றி
யருளிட வேண்டு மம்மான் போற்றி
யிருள்கெட வருளு மிறைவா போற்றி
தளர்ந்தே னடியேன் றமியேன் போற்றி
களங்கொளக் கருத வருளாய் போற்றி
யஞ்சே லென்றிங் கருளாய் போற்றி
நஞ்சே யமுதா நயந்தாய் போற்றி
யத்தா போற்றி யையா போற்றி
நித்தா போற்றி நிமலா போற்றி
பத்தா போற்றி பவனே போற்றி
பெரியாய் போற்றி பிரானே போற்றி
யரியாய் போற்றி யமலா போற்றி
மறையோர் கோல நெறியே போற்றி
முறையோ தரியேன் முதல்வா போற்றி
யுறவே போற்றி யுயிரே போற்றி
சிறவே போற்றி சிவமே போற்றி
மஞ்சா போற்றி மணாளா போற்றி
பஞ்சே ரடியாள் பங்கா போற்றி
யலந்தே னாயே னடியேன் போற்றி
யிலங்கு சுடரெம் மீசா போற்றி
கவைத்தலை மேவிய கண்ணே போற்றி

குவைப்பதி மலிந்த கோவே போற்றி
மலைநா டுடைய மன்னே போற்றி
கலையா ரரிகே சரியாய் போற்றி
திருக்கழுக் குன்றிற் செல்வா போற்றி
பொருப்பமர் பூவணத் தரனே போற்றி
யருவமு முருவமு மானாய் போற்றி
மருவிய கருணை மலையே போற்றி
துரியமு மிறந்த சுடரே போற்றி
தெரிவரி தாகிய தெளிவே போற்றி
தோளா முத்தச் சுடரே போற்றி
யாளா னவர்கட் கன்பா போற்றி
யாரா வமுதே யருளே போற்றி
பேரா யிரமுடைப் பெம்மான் போற்றி
தாளி யறுகின் றாராய் போற்றி
நீளொளி யாகிய நிருத்தா போற்றி
சந்தனச் சாந்தின் சுந்தர போற்றி
சிந்தனைக் கரிய சிவமே போற்றி
மந்திர மாமலை மேயாய் போற்றி
யெந்தமை யுய்யக் கொள்வாய் போற்றி
புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினை போற்றி
யலைகடன் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி
கருங்குரு விக்கன் றருளினை போற்றி
யிரும்புலன் புலர விசைந்தனை போற்றி

படியுறப் பயின்ற பாவக போற்றி
அடியொடு நடுவீ றானாய் போற்றி
நரகொடு சுவர்க்க நானிலம் புகாமற்
பரகதி பாண்டியற் கருளினை போற்றி
ஒழிவற நிறைந்த ஒருவ போற்றி
செழுமலர்ச் சிவபுரத் தரசே போற்றி
கழுநீர் மாலைக் கடவுள் போற்றி
தொழுவார் மையல் துணிப்பாய் போற்றி
பிழைப்பு வாய்ப்பொன் றறியா நாயேன்
குழைத்தசொன் மாலை கொண்டருள் போற்றி
புரம்பல வெரித்த புராண போற்றி
பரம்பரஞ் சோதிப் பரனே போற்றி
போற்றி போற்றி புயங்கப் பெருமான்
போற்றி போற்றி புராண காரண
போற்றி போற்றி சயசய போற்றி

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சதகம்.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செயப்பட்டது

பத்தி வைராக்கிய விசித்திரம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மெய்தா னரும்பி விதிர்விதிர்த் துன்விரை யார்கழற்கென்
கைதான் றலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்
பொய்தான் றவிர்ந்துன்னைப் போற்றி சயசய போற்றியென்னுங்
கைதானெகிழ விடேனுடை யாயென்னைக் கண்டுகொள்ளே (க

கொள்ளேன் புரந்தரன் மாலயன் வாழ்வு குடிகெடினு
நள்ளே னினதடி யாரொடல் லானர கம்புகினு
மெள்ளேன் றிருவரு ளாலே யிருக்கப் பெறினிறைவா
வுள்ளேன் பிறதெய்வ முன்னையல் லாதெங்க ளுத்தமனே (உ

உத்தம னத்த னுடையா னடியே நினைந்துருகி
மத்த மனத்தொடு மாலிவ னென்ன மனநினைவி
லொத்தன வொத்தன சொல்லிட வூரூர் திரிந்தெவருந்
தத்த மனத்தன பேசவெஞ் ஞான்றுகொல் சாவதுவே. (ங)

சாவமுன் னாட்டக்கன் வேள்வித் தகர்தின்று நஞ்சமஞ்சி
யாவவெந் தாயென் றவிதா விடுநம் மவரவரே

மூவரென் றேயெம் பிரானொடு மெண்ணிவிண் ணாண்டுமண்மேற்
றேவரென் றேயிறு மாந்தென்ன பாவந் திரிதவரே (சு)

தவமே புரிந்திலன் றண்மல ரிட்டுமுட் டாதிறைஞ்சே
னவமே பிறந்த வருவினை யேனுனக் கன்பருள்ளாஞ்
சிவமே பெறுந்திரு வெய்திற்றி லேனின் றிருவடிக்காம்
பவமே யருளுகண் டாயடி யேற்கெம் பரம்பரனே (ரு)

பரந்துபல் லாய்மல ரிட்டுமுட் டாதடி யேயிறைஞ்சி
யிரந்தவெல் லாமெமக் கேபெற லாமென்னு மன்பருள்ளங்
கரந்துநில் லாக்கள்வ னேநின்றன் வார்கழற் கன்பெனக்கு
நிரந்தர மாயரு ளாய்நின்னை யேத்த முழுவதுமே. (கூ)

முழுவதுங் கண்டவ னைப்படைத் தான்முடி சாய்த்துமுன்னாட்
செழுமலர் கொண்டெங்குந் தேடவப் பாலனிப் பாலெம்பிரான்
கழுதொடு காட்டிடை நாடக மாடிக் கதியிலியா
யுழுவையின் றோலுடுத் துன்மத்த மேல்கொண் டுழிதருமே (எ)

உழிதரு காலுங் கனலும் புனலொடு மண்ணும்விண்ணு
மிழிதரு காலமெக் காலம் வருவது வந்ததற்பி
னுழிதரு காலத்த வுன்னடி யேன்செய்த வல்வினையைக்
கழிதரு காலமு மாயவை காத்தெம்மைக் காப்பவனே. (அ)

பவனெம் பிரான்பனி மாமதிக் கண்ணிவிண் ணோர்பெருமான்
சிவனெம் பிரானென்னை யாண்டுகொண் டானென் சிறுமைகண்டு

மவனெம் பிரானென்ன நானடி யேனென்ன விப்பரிசே
புவனெம் பிரான்றெரி யும்பரி சாவ தியம்புகவே. (கூ)

புகவே தகேனுனக் கன்பருள் யானென்பொல் லாமணியே
தகவே யெனையுனக் காட்கொண்ட தன்மையெப் புன்மையரை
மிகவே யுயர்த்திவிண் ணோரைப் பணித்தியண் ணாவமுதே
நகவே தகுமெம் பிரானென்னை நீசெய்த நாடகமே. (ம)

அறிவுறுத்தல்.

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

நாடகத்தா லுன்னடியார் போனடித்து நானடுவே
வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும் விரைகின்றே
னாடகச்சீர் மணிக்குன்றே யிடையறா வன்புனக்கென்
னூடகத்தே நின்றுருகத் தந்தருளெம் முடையானே. (கக)

யானேதும் பிறப்பஞ்சே னிறப்பதனுக் கென்கடவேன்
வானேயும் பெறில்வேண்டேன் மண்ணாள்வான் மதித்துமிரேன்
றேனேயு மலர்க்கொன்றைச் சிவனேயெம் பெருமானெம்
மானேயுன் னருள்பெறுநா ளென்றென்றே வருந்துவனே ()

வருந்துவனின் மலர்ப்பாத மவைகாண்பா னாயடியே
னிருந்துநல மலர்புனையே னேத்தேனுத் தழும்பேறப்

பொருந்தியபொற் சிலைகுனித்தா யருளமுதம் புரியாயேல்
வருந்துவனற் றமியேன்மற் றென்னேநா னுமாறே. (கங)

ஆமாறுன் றிருவடிக்கே யகங்குழையே னன்புருகேன்
பூமாலை புனைந்தேத்தேன் புகழ்ந்துரையேன் புத்தேளிர்
கோமானின் றிருக்கோயி றூகேன்மெழுகேன் கூத்தாடேன்
சாமாறே விரைகின்றேன் சதுராலே சார்வானே. (கச)

வானாகி மண்ணாகி வளியாகி யொளியாகி
யூனாகி யுயிராகி யுண்மையுமா யின்மையுமாய்க்
கோனாகி யானெனதென் றவரவரைக் கூத்தாட்டு
வானாகி நின்றாயை யென்சொல்லி வாழ்த்துவனே. (கரு)

வாழ்த்துவதும் வானவர்க டாம்வாழ்வான் மனநின்பாற்
றாழ்த்துவதுந் தாமுயர்ந்து தம்மையெல்லாந் தொழவேண்டிச்
சூழ்த்துமது கரமுரலுந் தாரோயை நாயடியேன்
பாழ்த்தபிறப் பறுத்திடுவான் யானுமுன்னைப் பரவுவனே (கசு

பரவுவா ரிமையோர்கள் பாடுவன நால்வேதங்
குரவுவார் குழன்மடவாள் கூறுடையா ளொருபாகம்
விரவுவார் மெய்யன்பி னடியார்கண் மேன்மேலுன்
னரவுவார் கழலிணைகள் காண்பாரோ வரியானே. (கஎ)

அரியானே யாவர்க்கு மம்பரவா வம்பலத்தெம்
பெரியானே சிறியேனை யாட்கொண்ட பெய்கழற்கீழ்

விரையார்ந்த மலர்தூவேன் வியந்தலறே னயந்துருகேன்
றரியேனா னாமாறென் சாவேனான் சாவேனே. (௧௮)

வேனில்வேண் மலர்க்கணைக்கும் வெண்ணகைச்செவ் வாய்க்கரிய
பானலார் கண்ணியர்க்கும் பதைத்துருகும் பாழ்நெஞ்சே
யூனெலா நின்றுருகப் புகுந்தாண்டா னின்றுபோய்
வானுளான் காணாய்நீ மாளாவாழ் கின்றாயே. (௧௯)

வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்
டாழ்கின்றா யாழாமற் காப்பானை யேத்தாதே
சூழ்கின்றாய் கேடுனக்குச் சொல்கின்றேன் பல்காலும்
வீழ்கின்றாய் நீயவலக் கடலாய வெள்ளத்தே. (௨௰)

சுட்டறுத்தல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணோர்
பெருமானே யெனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்
பள்ளந்தா ழுறுபுனலிற் கீழ்மே லாகப்
பதைத்துருகு மவர்நிற்க வென்னை யாண்டாய்க்
குள்ளந்தா ணின்றுச்சி யளவு நெஞ்சா
யுருகாதா லுடம்பெல்லாங் கண்ணா யண்ணா

வெள்ளந்தான் பாயாதா னெஞ்சங் கல்லாங்
கண்ணிணையு மரமாந்தீ வினையி னேற்கே (உ௧)

வினையிலே கிடந்தேனைப் புகுந்து நின்று
போதுநான் வினைக்கேட னென்பாய் போல
வினையனு னென்றுன்னை யறிவித் தென்னை
யாட்கொண்டெம் பிரானுனுய்க் கிரும்பின் பாவை
யனையநான் பாடேனின் ருடே னந்தோ
வலறிடே னுலறிடே னுவி சோரேன்
முனைவனே முறையோநா னுன வாறு
முடிவறியேன் முதலந்த மாயி னுனே. (உ௨)

ஆயநான் மறையவனு நீயே யாத
லறிந்தியா னியாவரினுங் கடைய னுய
நாயினே னுதலையு நோக்கிக் கண்டு
நாதனே நானுனக்கோ ரன்ப னென்பே
னுயினே னுதலா லாண்டு கொண்டா
யடியார்தா மில்லையே யன்றி மற்றோர்
பேயனே னிதுதானின் பெருமை யன்றே
யெம்பெருமா னென்சொல்லிப் பேசு கேனே. (உ௩)

பேசிற்று மீசனே யெந்தா யெந்தை
பெருமானே யென்றென்றே பேசிப் பேசிப்

பூசிற்றான் றிருநீறே நிறையப் பூசிப்
போற்றியெம் பெருமானே யென்று பின்றா
நேசத்தாற் பிறப்பிறப்பைக் கடந்தார் தம்மை
யாண்டானே யவாவெள்ளக் கள்வ னேனை
மாசற்ற மணிக்குன்றே யெந்தா யந்தோ
வென்னைநீ யாட்கொண்ட வண்ணந் தானே. (௨௪)

வண்ணந்தான் சேயதன்று வெளிதே யன்ற
நேகனேக னணுவணுவி லிறந்தா யென்றங்
கெண்ணந்தான் றடுமாறி யிமையோர் கூட்ட
மெய்துமா றறியாத வெந்தா யுன்றன்
வண்ணந்தா னதுகாட்டி வடிவு காட்டி
மலர்க்கழல்க ளவைகாட்டி வழியற் றேனைத்
திண்ணந்தான் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டா
யெம்பெருமா னென்சொல்லிச் சிந்திக் கேனே. (௨௫)

சிந்தனைநின் றனக்காக்கி நாயி னேன்றன்
கண்ணிணைநின் றிருப்பாதப் போதுக் காக்கி
வந்தனையு மம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குன்
மணிவார்த்தைக் காக்கியைம் புலன்க ளார
வந்தனையாட் கொண்டுள்ளே புகுந்த விச்சை
மாலமுதப் பெருங்கடலே மலையே யுன்னைத்
தந்தனைசெந் தாமரைக்கா டனைய மேனித்
தனிச்சுடரே யிரண்டுமிலித் தனிய னேற்கே. (௨௬)

தனியனேன் பெரும்பிறவிப் பௌவத் தெவ்வத்
தடந்திரையா லெற்றுண்டு பற்றொன் றின்றிக்
கனியைநேர் துவர்வாயா ரென்னுங் காலாற்
கலக்குண்டு காமவான் சுறவின் வாய்ப்பட்
டினியென்னே யுய்யுமா றென்றென் றெண்ணி
யஞ்செழுத்தின் புணைபிடித்துக் கிடக்கின் றேனை
முனைவனே முதலந்த மில்லா மல்லற்
கரைகாட்டி யாட்கொண்டாய் மூர்க்க னேற்கே. (உள)

கேட்டாரு மறியாதான் கேடொன் றில்லான்
கிளையிலான் கேளாதே யெல்லாங் கேட்டா
னாட்டார்கள் விழித்திருப்ப ஞாலத் துள்ளே
நாயினுக்குத் தவிசிட்டு நாயி னேற்கே
காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிப் பின்னுங்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்பித் தென்னை
மீட்டேயும் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டா
னெம்பெருமான் செய்திட்ட விச்சை தானே. (உஅ)

விச்சைதா னிதுவொப்ப துண்டோ கேட்கின்
மிகுகாத லடியார்தம் மடிய னாக்கி
யச்சந்தீர்த் தாட்கொண்டா னமுதமூறி
யகநெகவே புகுந்தாண்டா னன்பு கூர
வச்சனாண் பெண்ணலியா காச மாகி
யாரழலா யந்தமா யப்பா னின்ற

செச்சைமா மலர்புரையு மேனி யெங்கள்
சிவபெருமா னெம்பெருமான் றேவர் கோவே. (உசு)

தேவர்கோ வறியாத தேவ தேவன்
செழும்பொழில்கள் பயந்துகாத் தழிக்கு மற்றை
மூவர்கோ னாய்நின்ற முதல்வன் மூர்த்தி
மூதாதை மாதாளும் பாகத் தெந்தை
யாவர்கோ னென்னையும்வந் தாண்டு கொண்டான்
யாமார்க்குங் குடியல்லோம் யாது மஞ்சோ
மேவினோ மவனடியா ரடியா ரோடு
மேன்மேலுங் குடைந்தாடி யாடு வோமே. (௩௰)

ஆத்துமசுத்தி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆடு கின்றிலை கூத்துடை யான்கழற் கன்பிலை யென்புருகிப், பாடு கின்றிலை பதைப்பதுஞ் செய்கிலை பணிகிலை பாதமலர், சூடு கின்றிலை சூட்டுகின் றதுமிலை துணையிலி பிணநெஞ்சே, தேடு கின்றிலை தெருவுதோ றலறிலை செய்வதொன் றறியேனே. (௩௧)

அறிவி லாதவெனைப்புகுந் தாண்டுகொண் டறிவதை யருளிமே, னெறியெ லாம்புல மாக்கிய வெந்தையைப் பந்தனை

யறுப்பானைப், பிறிவி லாதவின் னருள்கள்பெற் றிருந்துமா றுடுதி பிணநெஞ்சே, கிறியெ லாமிகக் கீழ்ப்படுத் தாய்கெடுத் தாயென்னைக் கெடுமாறே. (கஉ)

மாறி நின்றெனைக் கெடக்கிடந் தனையெம் மதியிலிமட நெஞ்சே, தேறு கின்றில மினியுனைச் சிக்கெனச் சிவனவன் றிரடோண்மே, னீறு நின்றது கண்டனை யாயினு நெக்கிலை யிக்காயங், கீறு கின்றிலை கெடுவதுன் பரிசிது கேட்கவுங் கில்லேனே. (கங)

கிற்ற வாமன மேகெடு வாயுடை யானடி நாயேனை, விற்றெ லாமிக வாள்வதற் குரியவன் விரைமலர்த் திருப்பாத, முற்றி லாவிளந் தளிர்பிரிந் திருந்துநீ யுண்டன வெல்லாமுன், னற்ற வாறுநின் னறிவுநின் பெருமையு மளவறுக் கில்லேனே. (கச)

அளவ றுப்பதற் கரியவ னிமையவர்க் கடியவர்க் கெளியா னங், களவ றுத்துநின் றுண்டமை கருத்தினுட் கசிந்துணர்ந் திருந்தேயு, முளக றுத்துனை நினைந்துளம் பெருங்களன் செய்தது மிலைநெஞ்சே, பளக றுத்துடை யான்கழல் பணிந் திலை பரகதி புகுவானே. (கரு)

புகுவ தாவதும் போதா வில்லதும் பொன்னகர் புகப்போ தற், குகுவ தாவது மெந்தையெம் பிரானென்னை யாண்ட

வன் கழற்கன்பு, நெகுவ தாவது நித்தலு மமுதொடு தே ெனாடு பால்கட்டி, மிகுவ தாவது மின்றெனின் மற்றிதற் கென்செய்கேன் வினையேனே.

வினையென் போலுடை யார்பிற ராருடை யானடி நாயேனைத் தினையின் பாகமும் பிரிவது திருக்குறிப் பன்றுமற் றதனாலே முனைவன் பாதநன் மலர்பிரிந் திருந்துநான் முட்டிலேன் றலைகீறே, னினையன் பாவனை யிரும்புகன் மனஞ்செவி யின்னதென் றறியேனே.

எனை யாவரு மெய்திட லுற்றுமற் றின்னதென் றறியாத, தேனை யானெயைக் கரும்பினின் றேறலைச் சிவனையென் சிவலோகக், கோனை மானன நோக்கிதன் கூறனைக் குறுகிலே னெடுங்கால, மூனை யானிருந் தோம்புகின் றேன்கெடு வேனுயி ரோயாதே.

ஓய்வி லாதன வுவமனி லிறந்தன வொண்மலர்த் தாடந்து, நாயி லாகிய குலத்தினுங் கடைப்படு மென்னை நன் னெறிகாட்டித், தாயி லாகிய வின்னருள் புரிந்தவென் றலைவனை நனிகாணேன், றீயில் வீழ்கிலேன் றிண்வரை யுருள்கிலேன் செழுங்கடல் புகுவேனே. (௩௬)

வேனில் வேள்கணை கிழித்திட மதிசுடு மதுதனை நினையாதே, மானிலாவியநோக்கியர்படிறிடைமத்திடுதயிராகித், தேனிலா

வியதிருவருள்புரிந்தவென் சிவனகர்புகப்போகே, ஞானிலா
விளையோம்புதற்பொருட்டினு முண்டுடுத் திருந்தேனே. சய

கைம்மாறுகொடுத்தல்

கலிவிருத்தம்.

இருகை யானையை யொத்திருந் தென்னுள்க்
கருவை யான்கண் டிலேன்கண்ட தெய்வமே
வருக வென்று பணித்தனை வானுளோர்க்
கொருவ னேகிற்றி லேன்கிற்ப னுண்ணவே. (சக)

உண்டொ ரொண்பொரு ளென்றுணர் வார்க்கெலாம்
பெண்டி ராணலி யென்றறி யொண்கிலை
தொண்ட னேற்குள்ள வாவந்து தோன்றினாய்
கண்டுங் கண்டிலே னென்னகண் மாயமே. (சஉ)

மேலை வானவ ருமறி யாததோர்
கோல மேயெனை யாட்கொண்ட கூத்தனே
ஞால மேவிசும் பேயிவை வந்துபோங்
கால மேயுனை யென்றுகொல் காண்பதே. (சங)

காண லாம்பர மேகட் கிறந்தோர்
வாணி லாப்பொரு ளேயிங்கொர் பார்ப்பெனப்

பாண னேன்படிற் றாக்கையை விட்டுனைப்
பூணு மாறறி யேன்புலன் போற்றியே. (சச)

போற்றி யென்றும் புரண்டும் புகழ்ந்துநின்
றாற்றன் மிக்கவன் பாலழைக் கின்றிலே
னேற்று வந்தெதிர் தாமரைத் தாளுறுங்
கூற்ற மன்னதொர் கொள்கையென் கொள்கையே. (சரு)

கொள்ளுங் கில்லெனை யன்பரிற் கூய்ப்பணி
கள்ளும் வண்டு மறுமலர்க் கொன்றையா
னள்ளுங் கீழுளு மேலுளும் யாவுளு
மெள்ளு மெண்ணெயும் போனின்ற வெந்தையே. (சசு)

எந்தை யாயெம் பிரான்மற்று மியாவர்க்குந்
தந்தை தாய்தம் பிரான்றனக் கஃதிலான்
முந்தி யென்னுள் புகுந்தனன் யாவருஞ்
சிந்தை யாலு மறிவருஞ் செல்வனே. (சஎ)

செல்வ நல்குர வின்றிவிண் ணோர்புழுப்
புல்வ ரம்பின்றி யார்க்கு மரும்பொரு
ளெல்லை யில்கழல் கண்டும் பிரிந்தனன்
கல்வ னைமனத் தேன்பட்ட கட்டமே. (சஅ)

கட்ட றுத்தெனை யாண்டுகண் ணாரநீ
றிட்ட வன்பரொ டியாவருங் காணவே

பட்டி மண்டப மேற்றினை யேற்றினை
யெட்டி னோடிரண் டும்மறி யேனையே. (சகூ)

அறிவ னேயமு தேயடி நாயினே
னறிவ னுகக்கொண் டோவெனை யாண்டது
வறிவி லாமையன் றேகண்ட தாண்டநா
ளறிவ னோவல்ல னோவரு ளீசனே. (ருய)

அநுபோகசுத்தி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஈச னேயென் னெம்மானே யெந்தை பெருமா னென்பிறவி
நாச னேநான் யாதுமொன் றல்லாப் பொல்லா நாயான
நீச னேனை யாண்டாய்க்கு நினைக்க மாட்டேன் கண்டாயே
தேச னேயம் பலவனே செய்வ தொன்று மறியேனே. (ருக

செய்வ தறியாச் சிறுநாயேன் செம்பொற் பாத மலர்காணப்
பொய்யர் பெறும்பே றத்தனையும் பெறுதற் குரியேன் பொய்யிலா
மெய்யர் வெறியார் மலர்ப்பாத மேவக் கண்டுங் கேட்டிருந்தும்
பொய்ய னேனு னுண்டுடுத்திங் கிருப்ப தானேன் போரேறே.

போரே றேநின் பொன்னகர்வாய் நீபோந் தருளி யிருணீக்கி
வாரே றிளமென் முலையாளோ டுடன்வந் தருள வருள்பெற்ற

சீரே றடியார் நின்பாதஞ் சேரக் கண்டுங் கண்கெட்ட
வூரே ரூயிங் குழல்வேனே கொடியே னுயிர்தா னுலவாதே.()

உலவாக் காலந் தவமெய்தி யுறுப்பும் வெறுத்திங் குனைக்
காண்பான், பலமா முனிவர் நனிவாடப் பாவி யேனைப் பணி
கொண்டாய், மலமாக் குரம்பை யிதுமாய்க்க மாட்டேன்
மணியே யுனைக்காண்பா, னலவா நிற்கு மன்பிலே னென்
கொண் டெழுகே னெம்மானே. (ருச)

மானேர் நோக்கி யுமையாள் பங்கா வந்திங் காட்கொண்ட,
தேனே யமுதே கரும்பின் றெளிவே சிவனே தென்றில்லைக்,
கோனே யுன்றன் றிருக்குறிப்புக் கூடு வார்நின் கழல்கூட,
வூனார்புழுக்கூடிதுகாத்திங்கிருப்பதானே னுடையானே. (ருரு)

உடையா னேநின் றனையுள்கி யுள்ள முருகும் பெருங்காத,
லுடையா ருடையாய் நின்பாதஞ் சேரக் கண்டிங் கூர்நாயிற்,
கடையா னேனெஞ் சுருகாதேன் கல்லா மனத்தேன்கசியா
தேன், முடையார் புழுக்கூ டிதுகாத்திங் கிருப்ப தாக முடித்
தாயே. (ருசா)

முடித்த வாறு மென்றனக்கே தக்கதேமுன் னடியாரைப்,
பிடித்த வாறுஞ் சோராமற் சோர னேனிங் கொருத்திவாய்,
தூடித்தவாறுந் துகிலிறையே சோர்ந்தவாறு முகங்குறுவேர்,
பொடித்த வாறு மிவையுணர்ந்து கேடென் றனக்கே சூழ்ந்
தேனே. (ருஎ)

தேனைப் பாலைக் கன்னலின் றெளியை யொளியைத் தெளி ந்தார்த, மூனை யுருக்கு முடையானை யும்ப ரானை வம்பனே, னுனின் னடியே னீயென்னை யாண்டா யென்று வடியேற்குத், தானுஞ் சிரித்தேயருளலாந்தன்மையாமென் றன்மையே.(ருஅ)

தன்மை பிறரா லறியாத தலைவா பொல்லா நாயான, புன் மை யேனை யாண்டையா புறமே போகவிடுவாயோ ,வென்னை நோக்கு வார்யாரே யென்னுன் செய்கே னெம்பெருமான், பொன்னே திகழுந் திருமேனி யெந்தா யெங்குப் புகுவே னே. (ருகூ)

புகுவே னெனதே நின்பாதம் போற்று மடியா ருண்ணி ன்று, நகுவேன் பண்டு தோணோக்கி நாண மில்லா நாயினே, னெகுமன் பில்லை நினைக்காண நீயாண் டருள வடியேனுந் தகுவ னேயென் றன்மையே யெந்தா யந்தோதரியேனே. ()

காருணியத்திரங்கல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தரிக்கிலேன் காய வாழ்க்கை சங்கரா போற்றி வான
விருத்தனே போற்றி யெங்கள் விடலையே போற்றி யொப்பி
லொருத்தனே போற்றி யும்பர் தம்பிரான் போற்றி தில்லை
நிருத்தனே போற்றி யெங்க ணின்மலா போற்றி போற்றி.சுக

போற்றியோ நமச்சி வாய புயங்கனே மயங்கு கின்றேன்
போற்றியோ நமச்சி வாய புகலிடம் பிறிதொன் றில்லை
போற்றியோ நமச்சி வாய புறமெனைப் போக்கல் கண்டாய்
போற்றியோ நமச்சி வாய சயசய போற்றி போற்றி. (௬௨)

போற்றியென் போலும் பொய்யர் தம்மையாட் கொள்ளும் வள்ளல், போற்றிநின் பாதம் போற்றி நாதனே போற்றி போற்றி, போற்றிநின் கருணை வெள்ளப் புதுமதுப் புவன நீர்தீக், காற்றிய மானன் வான மிருசுடர்க் கடவுளானே.(௬௩

கடவுளே போற்றி யென்னைக் கண்டுகொண் டருளு போற்றி, விடவுளே யுருக்கி யென்னை யாண்டிட வேண்டும் போற்றி, யுடலிது களைந்திட் டொல்லை யும்பர்தந் தருளு போற்றி, சடையுளே கங்கை வைத்த சங்கரா போற்றி போற்றி. (௬௪)

சங்கரா போற்றி மற்றோர் சரணிலேன் போற்றி கோலப், பொங்கரா வல்குற் செவ்வாய் வெண்ணகைக் கரிய வாட்கண், மங்கையோர் பங்க போற்றி மால்விடை யூர்தி போற்றி, யிங்கிவாழ் வாற்ற கில்லே னெம்பிரா னிழித்திட் டேனே.

இழித்தன னென்னை யானே யெம்பிரான் போற்றி போற்றி, பழித்திலே னுன்னை யென்னை யாளுடைப் பாதம் போற்றி, பிழைத்தவை பொறுக்கை யெல்லாம் பெரியவர் கடமை போற்றி, யொழித்திடிவ் வாழ்வு போற்றி யும்பர் நாட் டெம்பி ரானே. (௬௬)

எம்பிரான் போற்றி வானத் தவரவ ரேறு போற்றி
கொம்பரார் மருங்குன் மங்கை கூறவெண் ணீற போற்றி
செம்பிரான் போற்றி தில்லைத் திருச்சிற்றம் பலவ போற்றி
யும்பரா போற்றி யென்னை யாளுடை யொருவ போற்றி. (கூ௪

ஒருவனே போற்றி யொப்பி லப்பனே போற்றி வானோர்
குருவனே போற்றி யெங்கள் கோமளக் கொழுந்து போற்றி
வருகவென் றென்னை நின்பால் வாங்கிட வேண்டும் போற்றி
தருகநின் பாதம் போற்றி தமியனேன் றனிமை தீர்த்தே

தீர்ந்தவன் பாய வன்பர்க் கவரினு மன்ப போற்றி, பேர்ந்
துமென் பொய்மை யாட்கொண் டருளிடும் பெருமைபோற்றி,
வார்ந்தாஞ் சயின்று வானோர்க் கமுதமீ வள்ளல் போற்றி,
யார்ந்தநின் பாத நாயேற் கருளிட வேண்டும் போற்றி. (கூகூ)

போற்றியிப் புவன நீர்தீக் காலொடு வான மானாய், போற்
றியெவ் வுயிர்க்குந் தோற்ற மாகிநீ தோற்ற மில்லாய், போற்றி
யெல் லாவு யிர்க்கு மீறாயி றின்மை யானாய், போற்றியைம்
புலன்க ணின்னைப் புணர்கிலாப் புணர்க்கை யானே. (எ0

ஆனந்தத்தழுந்தல்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

புணர்ப்ப தொக்க வெந்தை யென்னை யாண்டு பூண நோக்கினுப், புணர்ப்ப தன்றி தென்ற போது நின்னெ டென்னெ டென்னிதாம், புணர்ப்ப தாக வன்றி தாக வன்பு நின்க ழற்கணே, புணர்ப்ப தாக வங்க ளுள புங்க மான போகமே.

போகம் வேண்டி வேண்டி லேன்பு ரந்த ராதி யின்பமு
மேக நின்க ழலி ணைய லாதி லேனெ னெம்பிரா
னுகம் விண்டு கம்பம் வந்து குஞ்சி யஞ்ச லிக்கணே
யாக வென்கை கண்க டாரை யாற தாக வையனே. (எஉ)

ஐய நின்ன தல்ல தில்லை மற்றொர் பற்று வஞ்சனேன்
பொய்க லந்த தல்ல தில்லை பொய்மை யேனெ னெம்பிரான்
மைக லந்த கண்ணி பங்க வந்து நின்க ழற்கணே
மெய்க லந்த வன்ப ரன்பெ னக்கு மாக வேண்டுமே. (எங)

வேண்டு நின்க ழற்க ணன்பு பொய்மை தீர்த்து மெய்மையே, யாண்டு கொண்டு நாயி னேனை யாவ வென்றருளுநீ, பூண்டுகொண் டடிய னேனும் போற்றி போற்றி யென்று மென்று, மாண்டு மாண்டு வந்து வந்து மன்ன நின்வ ணங்கவே. (எச)

வணங்கு நின்னை மண்ணும் விண்ணும் வேத நான்கு மோல மிட், டுணங்கு நின்னை யெய்த லுற்று மற்றொ ருண்மை யின்மையின், வணங்கி யாம்வி டேங்க ளென்ன வந்து நின்ற ருளுதற், கிணங்கு கொங்கை மங்கை பங்க வென்கொ லோநி னைப்பதே. (௭௫)

நினைப்ப தாக சிந்தை செல்லு மெல்லை யேய வாக்கினாற்
றினைத்த னையு மாவ தில்லை சொல்ல லாவ கேட்பவே
யனைத் துலகு மாய நின்னை யைம்பு லன்கள் காண்கிலா
வெனைத்தெ னைத்த தெப்பு றத்த தெந்தை பாத மெய்தவே()

எய்த லாவ தென்று நின்னை யெம்பி ரானிவ் வஞ்சனேற்
குய்த லாவ துன்க ணன்றி மற்றொ ருண்மை யின்மையிற்
பைத லாவ தென்று பாது காத்தி ரங்கு பாவியேற்
கீத லாது நின்க ணொன்றும் வண்ண மில்லை யீசனே. (௭௭)

ஈச னேநீ யல்ல தில்லை யிங்கு மங்கு மென்பதும்
பேசி னேனொர் பேத மின்மை பேதை யேனெ னெம்பிரா
னீச னேனை யாண்டு கொண்ட நின்ம லாவோர் நின்னலாற்
றேச னேயொர் தேவ ருண்மை சிந்தி யாது சிந்தையே.(௭௮

சிந்தை செய்கை கேள்வி வாக்குச் சீரி லைம்பு லன்களான்
முந்தை யான கால நின்னை யெய்தி டாத மூர்க்கனேன்
வெந்தை யாவி ழுந்தி லேனெ னுள்ளம் வெள்கி விண்டிலே
னெந்தை யாய நின்னை யின்ன மெய்த லுற்றி ருப்பனே.(௭௯

இருப்பு நெஞ்ச வஞ்ச னேனை யாண்டு கொண்ட நின்னதாட்
கருப்பு மட்டு வாய்ம டுத்தெ னைக்க லந்து போகவு
நெருப்பு முண்டி யானு முண்டி ருந்த துண்ட தாயினும்
விருப்பு முண்டு நின்க ணென்க ணென்ப தென்ன விச்சையே

—⁂—

ஆனந்தபரவசம்.

கலிநிலைத்துறை.

விச்சுக் கேடு பொய்க்காகா தென்றிங் கெனைவைத்தா
யிச்சைக் கானா ரெல்லாரும் வந்துன் றாள்சேர்ந்தா
ரச்சத் தாலே யாழ்ந்திடு கின்றே னாரூரெம்
பிச்சைத் தேவா வென்னான் செய்கேன் பேசாயே. (அக)

பேசப் பட்டே னின்னடி யாரிற் றிருநீறே
பூசப் பட்டேன் பூதல ராலுன் னடியானென்
றேசப் பட்டே னினிப்படு கின்ற தமையாதா
லாசைப் பட்டே னாட்பட் டேனுன் னடியேனே. (அஉ)

அடியே னல்லேன் கொல்லோ தானெனை யாட்கொண்டிலை கொல்லோ, வடியா ரானா ரெல்லாரும் வந்துன்றாள் சேர்ந் தார், செடிசேருடல மிதுநீக்க மாட்டே னெங்கள் சிவ லோகா,கடியே னுன்னைக் கண்ணாரக் காணுமாறு காணேனே

காணு மாறு காணே னுன்னை யந்நாட் கண்டேனும், பா
ணேபேசி யென்றன்னைப் படுத்த தென்ன பரஞ்சோதி, யா
ணேபெண்ணே யாரமுதே யத்தாசெத்தேபோயினே,னேனு
ணில்லா நாயினே னென்கொண்டெழுகே னெம்மானே.(அச)

மானேர் நோக்கி யுடையாள் பங்கா மறையீ றறியா மறை
யோனே, தேனே யமுதே சிந்தைக் கரியாய் சிறியேன்
பிழைபொறுக்குங், கோனே சிறிதேகொடுமை பறைந்தேன்
சிவமா நகர்குறுகப், போனா ரடியார் யானும் பொய்யும் புறமே
போந்தோமே. (அரு)

புறமே போந்தோம் பொய்யும் யானு மெய்யன்பு
பெறவே வல்லே னல்லா வண்ணம் பெற்றேன்யா
னறவே நின்னைச் சேர்ந்த வடியார் மற்றொன் றறியாதார்
சிறவே செய்து வழிவந்து சிவனே நின்றாள் சேர்ந்தாரே. ()

தாரா யுடையா யடியேற் குன்றா னிணையன்பு
போரா வுலகம் புக்காரடியார் புறமே போந்தேன்யா
னூரா மிலைக்கக் குருட்டா மிலைத்திங் குன்றா ளிணையன்புக்
காரா யடியே னயலே மயல்கொண்டழுகேனே. (அஎ)

அழுகே னின்பா லன்பா மனமா யழல்சேர்ந்த
மெழுகே யன்னார் மின்னார் பொன்னார் கழல்கண்டு
தொழுதே யுன்னைத் தொடர்ந்தா ரோடுந் தொடராதே
பழுதே பிறந்தே னென்கொண் டுன்னைப் பணிகேனே. (அஅ)

பணிவார் பிணிதீர்த் தருளிப் பழைய வடியார்க்குன்
னணியார் பாதங் கொடுத்தி யதுவு மரிதென்றாற்
றிணியார் மூங்கி லனையேன் வினையைப் பொடியாக்கித்
தணியார் பாதம் வந்தொல்லை தாராய் பொய்தீர் மெய்யானே.

யானே பொய்யென் னெஞ்சும் பொய்யென் னன்பும்பொய்
யானால் வினையே னழுதா லுன்னைப் பெறலாமே
தேனே யமுதே கரும்பின் றெளிவே தித்திக்கு
மானே யருளா யடியே னுனைவந் துறுமாறே. (கoo)

ஆனந்தாதீதம்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மாறி லாதமாக் கருணை வெள்ளமே
  வந்து முந்திநின் மலர்கொ டாளிணை
வேறி லாப்பதப் பரிசு பெற்றநின்
  மெய்ம்மை யன்பருன் மெய்ம்மை மேவினா
ரீறி லாதநீ யெளியை யாகிவந்
  தொளிசெய் மானுட மாக நோக்கியுங்
கீறி லாதநெஞ் சுடைய நாயினேன்
  கடைய னாயினேன் பட்ட கீழ்மையே. (கoக

மையி லங்குநற் கண்ணி பங்கனே
வந்தெ னைப்பணி கொண்ட பின்மழக்
கையி லங்குபொற் கிண்ண மென்றலா
லரியை யென்றுனைக் கருது கின்றிலேன்
மெய்யி லங்குவெண் ணீற்று மேனியாய்
மெய்மை யன்பருன் மெய்மை மேவினார்
பொய்யி லங்கெனைப் புகுத விட்டுநீ
போவ தோசொலாய் பொருத்த மாவதே. (௬௨)

பொருத்த மின்மையேன் பொய்மை யுண்மையேன்
போத வென்றெனைப் புரிந்து நோக்கவும்
வருத்த மின்மையேன் வஞ்ச முண்மையேன்
மாண்டி லேன்மலர்க் கமல பாதனே
யரத்த மேனியா யருள்செ யன்பரு
நீயு மங்கெழுந் தருளி யிங்கெனை
யிருத்தி னாய்முறை யோவெ னெம்பிரான்
வம்ப னேன்வினைக் கிறுதியில்லையே. (௬௩)

இல்லை நின்கழற் கன்ப தென்கணே
யேல மேலுநற் குழலி பங்கனே
கல்லை மென்கனி யாக்கும் விச்சைகொண்
டென்னை நின்கழற் கன்ப னாக்கினா
யெல்லை யில்லைநின் கருணை யெம்பிரா
னேது கொண்டுநா னேது செய்யினும்

வல்லை யேயெனக் கின்னு முன்கழல்
காட்டி மீட்கவும் மறுவில் வானனே. (சுச)

வான நாட ரு மறியொ ணாதநீ
மறையி லீறுமுன் றொடரொ ணாதநீ
யேனை நாடருந் தெரியொணாதநீ
யென்னை யின்னிதா யாண்டு கொண்டவா
வூனை நாடக மாடு வித்தவா
வுருகி நானுனைப் பருக வைத்தவா
ஞான நாடக மாடு வித்தவா
நைய வையகத் துடைய விச்சையே. (சரு)

விச்ச தன்றியே விளைவு செய்குவாய்
விண்ணு மண்ணக முழுதும் யாவையும்
வைச்சு வாங்குவாய் வஞ்ச கப்பெரும்
புலைய னேனையுன் கோயில் வாயிலிற்
பிச்ச னாக்கினாய் பெரிய வன்பருக்
குரிய னாக்கினாய் தாம்வ ளர்த்ததோர்
நச்சு மாமர மாயி னுங்கொலார்
நானு மங்ஙனே யுடைய நாதனே. (சசு)

உடைய நாதனே போற்றி நின்னலாற்
பற்று மற்றெனக் காவ தொன்றினி

யுடைய னேபணி போற்றி யும்பரார்
தம்ப ராபரா போற்றி யாரினுங்
கடைய னயினேன் போற்றி யென்பெருங்
கருணை யாளனே போற்றி யென்னைநின்
னடிய னக்கினய் போற்றி யாதியு
மந்த மாயினய் போற்றி யப்பனே. (௬௭)

அப்ப னேயெனக் கமுத னேயா
னந்த னேயக நெகவள் ளூறுதே
னொப்ப னேயுனக் குரிய வன்பரி
லுரிய னயுனைப் பருக நின்றதோர்
துப்ப னேசுடர் முடிய னேதுணை
யாள னேதொழும் பாள ரெய்ப்பினில்
வைப்ப னேயெனை வைப்ப தோசொலா
யைய வையகத் தெங்கண் மன்னனே. (௬௮)

மன்ன வெம்பிரான் வருக வென்னெனை
மாலு நான்முகத் தொருவன் யாரினு
முன்ன வெம்பிரான் வருக வென்னெனை
முழுதும் யாவையு மிறுதி யுற்றநாட்
பின்ன வெம்பிரான் வருக வென்னெனைப்
பெய்க ழற்கணன் பாயெ னவினற்
பன்ன வெம்பிரான் வருக வென்னெனைப்
பாவ நாசநின் சீர்கள் பாடவே. (௬௯)

பாட வேண்டுநான் போற்றி நின்னையே
பாடி நைந்துநைந் துருகி நெக்குநெக்
காட வேண்டுநான் போற்றி யம்பலத்
தாடு நின்கழற் போது நாயினேன்
கூட வேண்டுநான் போற்றி யிப்புழுக்
கூடு நீக்கெனைப் போற்றி பொய்யெலாம்
வீட வேண்டுநான் போற்றி வீடுதந்
தருளு போற்றிநின் மெய்யர் மெய்யனே. (ார)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

நீத்தல்விண்ணப்பம்.

பிரபஞ்ச வைராக்கியம்

உத்தரகோசமங்கையி லருளிச்செயப்பட்டது

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்

கடையவ னேனைக் கருணையி னாற்கலந் தாண்டு கொண்ட,
விடையவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்விறல் வேங்கையின்றோ,
லுடையவ னேமன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே, சடை
யவ னேதளர்ந் தேனெம்பி ரானென்னைத்தாங்கிக்கொள்ளே.

கொள்ளேர் பிளவக லாத்தடங் கொங்கையர் கொவ்வைச்செ
வ்வாய், விள்ளே னெனினும் விடுதிகண் டாய்நின் விழுத்தொ
ழும்பி, னுள்ளேன் புறமல்லே னுத்தர கோசமங் கைக்கரசே,
கள்ளே னொழியவுங் கண்டுகொண் டாண்டதெக் காரணமே. ()

காருறு கண்ணிய ரைம்புல னாற்றங் கரைமரமாய்
வேருறு வேனை விடுதிகண் டாய்விளங் குந்திருவா
ரூருறை வாய்மன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே
வாருறு பூண்முலை யாள்பங்க வென்னை வளர்ப்பவனே. (௩)

வளர்கின்ற நின்கருணைக் கையில் வாங்கவு நீங்கியிப்பான்
மிளிர்கின்றவென்னைவிடுதிகண்டாய்வெண்மதிக்கொழுந்தொன்
றொளிர்கின்ற நீண்முடி யுத்தர கோசமங் கைக்கரசே
தெளிகின்றபொன்னுமின்னும்மன்னதோற்றச்செழுஞ்சுடரே

செழிகின்ற தீப்புகு விட்டிலிற் சின்மொழி யாரிற்பன்னாள்
விழுகின்ற வென்னை விடுதிகண் டாய்வெறி வாயறுகா
லுழுகின்ற பூமுடி யுத்தர கோசமங் கைக்கரசே
வழிநின்று நின்னரு ளாரமு தூட்ட மறுத்தனனே. (௫)

மறுத்தனன் யானுன் னருளறி யாமையி லென்மணியே
வெறுத்தெனை நீவிட் டிடுதிகண் டாய்வினை யின்றொகுதி
யொறுத்தெனை யாண்டுகொ ளுத்தர கோசமங் கைக்கரசே
பொறுப்பரன் றேபெரி யோர்சிறு நாய்கடம் பொய்யினையே.()

பொய்யவ னேனைப் பொருளென வாண்டொன்று பொத்திக்கொண்ட, மெய்யவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்விட முண்மிடற்று, மையவ னேமன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே, செய்யவ னேசிவ னேசிறி யேன்பவந் தீர்ப்பவனே. (௭)

தீர்க்கின்ற வாறென் பிழையைநின் சீரரு ளென்கொலென்று
வேர்க்கின்ற வென்னை விடுதிகண் டாய்விர வார்வெருவ
வார்க்கின்ற தார்விடை யுத்தர கோசமங் கைக்கரசே
யீர்க்கின்ற வஞ்சொடச் சம்வினை யேனை யிருதலையே. (அ)

இருதலைக் கொள்ளியி னுள்ளெறும் பொத்து நினைப்பிரிந்த
விரிதலை யேனை விடுதிகண் டாய்வியன் மூவுலகுக்
கொருதலை வாமன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே
பொருதலை மூவிலை வேல்வல னேந்திப் பொலிபவனே. (கூ)

பொலிகின்ற நின்றாள் புகுதப்பெற் றாக்கையைப் போக்கப்பெ
மெலிகின்ற வென்னை விடுதிகண் டாயளி தேர்விளரி [ற்று
யொலிநின்ற பூம்பொழி லுத்தர கோசமங் கைக்கரசே
வலிநின்ற திண்சிலை யாலெரித் தாய்புர மாறுபட்டே. (ய)

மாறுபட் டஞ்சென்னை வஞ்சிப்ப யானுன் மணிமலர்த்தாள்
வேறுபட் டேனை விடுதிகண் டாய்வினை யேன்மனத்தே
யூறுமட் டேமன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே
நீறுபட் டேயொளிகாட்டும்பொன்மேனிநெடுந்தகையே. (யக)

நெடுந்தகை நீயென்னை யாட்கொள்ள யானைம் புலன்கள் கொண்டு, விடுந்தகை யேனை விடுதிகண் டாய்விரவார்வெருவ, வடுந்தகை வேல்வல்ல வுத்தர கோசமங் கைக்கரசே, கடுந் தகை யேனுண் ணுந் தெண்ணீ ரமுதப் பெருங்கடலே. (யஉ)

கடலினு ணாய்நக்கி யாங்குன் கருணைக் கடலினுள்ளம்
விடலரி யேனை விடுதிகண் டாய்விட லில்லடியா
ருடலில மேமன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே
மடலின்மட் டேமணி யேயமு தேயென் மதுவெள்ளமே. (யங)

வெள்ளத்து ளுவற்றி யாங்குன் னருள்பெற்றுத் துன்பத்தின்
விள்ளக்கி லேனை விடுதிகண் டாய்விரும் பும்மடியா [றும்
ருள்ளத்துள் ளாய்மன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே
கள்ளத்து ளேற்கரு ளாய்களி யாத களியெனக்கே. (௫௪

களிவந்த சிந்தையொ டுன்கழல் கண்டுங் கலந்தருள, வெளி வந்தி லேனை விடுதிகண் டாய்மெய்ச் சுடருக்கெல்லா, மொளி வந்த பூங்கழ லுத்தர கோசமங் கைக்கரசே, யெளிவந்த வெந்தை பிரானெனன்னை யாளுடை யென்னப்பனே (௫௫)

என்னையப் பாவஞ்ச லென்பவ ரின்றிநின் றெய்த்தலைந்தேன்
மின்னையொப் பாய்விட் டிடுதிகண் டாயுவ மிக்கின்மெய்யே,
புன்னையொப் பாய்மன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே
யன்னையொப் பாயெனக் கத்தனொப் பாயென் னரும்பொருளே

பொருளே தமியேன் புகலிட மேநின் புகழிகழ்வார்
வெருளே யெனைவிட் டிடுதிகண் டாய்மெய்ம்மை யார்விழுங்கு
மருளே யணிபொழி லுத்தர கோசமங் கைக்கரசே
யிருளே வெளியே யிகபர மாகி யிருந்தவனே. (௫௭)

இருந்தென்னை யாண்டுகொள் விற்றுக்கொ ளொற்றிவை யென்னினல்லால், விருந்தின னேனை விடுதிகண் டாய்மிக்க நஞ்சமுதா, வருந்தின னேமன்னு முத்தர கோசமங் கைக் கரசே, மருந்தின னேபிற விப்பிணிப் பட்டு மடங்கினர்க்கே

மடங்கவென் வல்வினைக் காட்டைநின் மன்னருட் டீக் கொளுவும், விடங்கவென் றன்னை விடுதிகண் டாய்பென் பிற வியைவே, ரொடுங்களைந் தாண்டுகொ ளுத்தர கோசமங் கைக்கரசே, கொடுங்கரிக் குன்றுரித் தஞ்சுவித் தாய்வஞ்சிக் கொம்பினையே. (௰௬)

கொம்பரில் லாக்கொடி போலல மந்தனன் கோமளமே
வெம்புகின் றேனை விடுதிகண் டாய்விண்ணர் நண்ணுகில்லா
வும்பருள் ளாய்மன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே
யம்பர மேநில னேயனல் காலொடப் பானவனே. (உ௰)

ஆனைவெம் போரிற் குறுந்து றெனப்புல னாலலைப்புண்
டேனையெந் தாய்விட் டிடுதிகண் டாய்வினை யேன்மனத்துத்
தேனையும் பாலையுங் கன்னலை யும்மமு தத்தையுமொத்
தூனையு மென்பினை யும்முருக் காநின்ற வொண்மையனே. ()

ஒண்மைய னேதிரு நீற்றையுந் தூளித் தொளிமிளிரும்
வெண்மைய னேவிட் டிடுதிகண் டாய்மெய் யடியவர்கட்
கண்மைய னேயென்றுஞ் சேயாய் பிறர்க்கறி தற்கரிதாம்
பெண்மைய னேதொன்மையாண்மைய னேயலிப்பெற்றியனே

பெற்றது கொண்டு பிழையே பெருக்கிச் சுருக்குமன்பின்
வெற்றடி யேனை விடுதிகண் டாய்விடி லோகெடுவேன்
மற்றடி யேன்றன்னைத் தாங்குந ரில்லையென் வாழ்முதலே
யுற்றடி யேன்மிகத் தேறிநின் றேனெனக் குள்ளவனே. (உந

உள்ளன வேநிற்க வில்லன செய்புமை யற்றுமுனி
வெள்ளன லேனை விடுதிகண் டாய்வியன் மாத்தடக்கைப்
பொள்ளனல் வேழத் துரியாய் புலனின்கட் போதலொட்டா
மெள்ளனவேமொய்க்குநெய்க்குடந்தன்னையெறும்பெனவே.()

எறும்பிடை நாங்கூ ழெனப்புல னாலரிப் புண்டலந்த
வெறுந்தமி யேனை விடுதிகண் டாய்வெய்ய கூற்றொடுங்க
வுறுங்கடிப் போதவை யேயுணர் வுற்றவ ரும்பரும்பர்
பெறும்பத மேயடி யார்பெய ராத பெருமையனே. (உரு)

பெருநீ ரறச்சிறு மீன்றுவண் டாங்கு நினைப்பிரிந்த
வெருநீர் மையேனை விடுதிகண் டாய்வியன் கங்கைபொங்கி
வருநீர் மடுவுண் மலைச்சிறு தோணி வடிவின் வெள்ளைக்
குருநீர் மதிபொதி யுஞ்சடை வானக் கொழுமணியே. (உசு)

கொழுமணி யேர்நகையார்கொங்கைக்குன் றிடைச்சென் றுகுன்
விழுமடி யேனை விடுதிகண் டாய்மெய்ம் முழுதுங்கம்பித் [றி
தழுமடி யாரிடை யார்த்துவைத் தாட்கொண் டருளியென்னைக்
கழுமணி யேயின் னுங் காட்டுகண் டாய்நின் புலன்கழலே. ()

புலன்கடி கைப்பிக்க யானுந் திகைத்திங்கோர்பொய்ந்நெறிக்கே
விலங்குகின் றேனை விடுதிகண் டாய்விண் ணுமண் ணுமெல்லாங்
கலங்கமுந் நீர்நஞ் சமுதுசெய் தாய்கரு ணாகரனே
துலங்குகின் றேனடி யேனுடை யாயென் றொழுகுலமே. ()

குலங்களைந் தாய்களைந் தாயென்னைக் குற்றங்கொற்றச்சிலையாம்
விலங்கலெந் தாய்விட் டிடுதிகண் டாய்பொன்னின் மின்னுகொ
யலங்கலந் தாமரை மேனியப் பாவொப்பி லாதவனே [ன்றை
மலங்களைந் தாற்சுழல் வன்றயி ரிற்பொரு மத்துறவே. (உகூ)

மத்துறு தண்டயி ரிற்புலன் றீக்கது வக்கலங்கி
வித்துறு வேனை விடுதிகண் டாய்வெண் டலைமிலைச்சிக்
கொத்துறு போது மிலைந்து குடர்நெடு மாலைசுற்றித்
தத்துறு நீறுட னாச்செஞ் சாந்தணி சச்சையனே. (௩0)

சச்சைய னேமிக்க தண்புனல் விண்கா னிலநெருப்பாம்
விச்சைய னேவிட் டிடுதிகண் டாய்வெளி யாய்கரியாய்
பச்சைய னேசெய்ய மேனிய னேயொண் படவரவக்
கச்சைய னேகடந் தாய்தடந் தாள வடற்கரியே. (௩க)

அடற்கரி போலைம் புலன்களுக் கஞ்சி யழிந்தவென்னை
விடற்கரி யாய்விட் டிடுதிகண் டாய்விழுத் தொண்டர்க்கல்லாற்
றொடற்கரி யாய்சுடர் மாமணி யேசுடு தீச்சுழலக்
கடற்கரி தாயெழு நஞ்சமு தாக்குங் கறைக்கண்டனே. (௩உ)

கண்டது செய்து கருணைமட் டுப்பரு கிக்களித்து
மிண்டுகின் றேனை விடுதிகண் டாய்நின் விரைமலர்த்தாள்
பண்டுதந் தாற்போற் பணித்துப் பணிசெயக் கூவித்தென்னைக்
கொண்டெனெந் தாய்களை யாய்களை யாய குதிகுதுப்பே (௩௩)

குதுகுதுப் பின்றிநின் றென்குறிப் பேசெய்து நின்குறிப்பில்
விதுவிதுப் பேனை விடுதிகண் டாய்விரை யார்ந்தினிய
மதுமதுப் போன்றென்னை வாழைப்பழத்தின் மனங்கனிவித்
தெதிர்வதெப் போது பயில்விக் கயிலைப் பரம்பரனே. (௬௪)

பரம்பர னேநின் பழவடி யாரொடு மென்படிறு
விரும்பர னேவிட் டிடுதிகண் டாய்மென் முயற்கறையி
னரும்பர நேர்வைத் தணிந்தாய் பிறவியை வாயரவம்
பொரும்பெரு மான்வினை யேன்மன மஞ்சிப் பொதும்புறவே.

பொதும்புறு தீப்போற் புகைந்தெரி யப்புலன் றீக்கதுவ
வெதும்புறு வேனை விடுதிகண் டாய்விரை யார்நறவந்
ததும்புமந் தாரத்திற் றாரம் பயின்றுமந் தம்முரல்வண்
டதும்புங் கொழுந்தே னவிர்சடை வானத் தடலரைசே. (௬௫)

அரைசே யறியாச் சிறியேன் பிழைக்கஞ்ச லென்னினல்லால்
விரைசேர் முடியாய் விடுதிகண் டாய்வெண் ணகைக்கருங்கட்
டிரைசேர் மடந்தை மணந்த திருப்பொற் பதப்புயங்கா
வரைசேர்ந் தடர்ந்தென்ன வல்வினை தான்வந் தடர்வனவே. ()

அடர்புல னானிற் பிரிந்தஞ்சி யஞ்சொனல் லாரவர்தம்
விடர்விட லேனை விடுதிகண் டாய்விரிந் தேயெரியுஞ்
சுடரனை யாய்சுடு காட்டர சேதொழும் பர்க்கமுதே
தொடர்வரி யாய்தமி யேன்றனி நீக்குந் தனித்துணையே.

தனித்துணை நீநிற்க யான்றருக் கித்தலை யானடந்த, வினை த்துணை யேனை விடுதிகண் டாய்வினை யேனுடைய, மனத் துணை யேயென்றன் வாழ்முத லேயெனக் கெய்ப்பில்வைப் பே, தினைத்துணை யேனும் பொறேன்றுய ராக்கையின் றிண்வலையே. (௩௯)

வலைத்தலை மானன்ன நோக்கியர் நோக்கின் வலையிற்பட்டு
மிலைத்தலைந் தேனை விடுதிகண் டாய்வெண் மதியினொற்றைக்
கலைத்தலை யாய்கரு ணாகர னேகயி லாயமென்னு
மலைத்தலை வாமலை யாண்மண வாளவென் வாழ்முதலே (௪0)

முதலைச்செவ் வாய்ச்சியர் வேட்கைவெந் நீரிற் கடிப்பமூழ்கி
விதலைச்செய் வேனை விடுதிகண் டாய்விடக் கூன்மிடைந்த
சிதலைச்செய் காயம் பொறேன்சிவ னேமுறை யோமுறையோ
திதலைச்செய் பூண்முலை மங்கைபங் காவென் சிவகதியே. (௪௧)

கதியடி யேற்குன் கழறந் தருளவு மூன்கழியா
விதியடி யேனை விடுதிகண் டாய்வெண் டலைமுழையிற்
பதியுடை வாளரப் பார்த்திறை பைத்துச் சுருங்கவஞ்சி
மதிநெடு நீரிற் குளித்தொளிக் குஞ்சடை மன்னவனே. (௪௨)

மன்னவ னேயொன்று மாறறி யாச்சிறி யேன்மகிழ்ச்சி
மின்னவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்மிக்க வேதமெய்ந்நூல்
சொன்னவ னேசொற் கழிந்தவ னேகழி யாத்தொழும்பர்
முன்னவ னேபின்னு மானவ னேயிம் முழுதையுமே. (௪௩)

முழுதயில் வேற்கண் ணியரென்னு மூரித் தழன்முழுகும்
விழுதனை யேனை விடுதிகண் டாய்நின் வெறிமலர்த்தா
டொழுதுசெல் வானத் தொழும்பரிற் கூட்டிடு சோற்றெம்பி
பழுதுசெய் வேனை விடேலுடை யாயுன்னைப் பாடுவனே.[ரான்

பாடிற்றி லேன்பணி யேன்மணி நீயொளித் தாய்க்குப்பச்சூன்
வீடிற்றி லேனை விடுதிகண் டாய்வியந் தாங்கலறித்
தேடிற்றி லேன்சிவ னெவ்விடத் தானெவர் கண்டனரென்
றோடிற்றி லேன்கிடந் துள்ளுரு கேனின் றுழைத்தனனே.

உழைதரு நோக்கியர் கொங்கைப் பலாப்பழத் தீயினொப்பாய்
விழைதரு வேனை விடுதிகண் டாய்விடின் வேலைநஞ்சுண்
மழைதரு கண்டன் குணமிலி மானிடன் றேய்மதியன்
பழைதரு மாபர னென்றென் றறைவன் பழிப்பினையே. (சசு)

பழிப்பினின் பாதப் பழந்தொழும் பெய்தி விழப்பழித்து
விழித்திருந் தேனை விடுதிகண் டாய்வெண் மணிப்பணிலங்
கொழித்துமந் தாரமந் தாகினி துந்தும்பந் தப்பெருமை
தழிச்சிறை நீரிற் பிறைக்கலஞ் சேர்தரு தாரவனே. (சஎ)

தாரகை போலுந் தலைத்தலை மாலைத் தழலரப்பூண்
வீரவென் றன்னை விடுதிகண் டாய்விடி லென்னைமிக்கா
ராரடி யானென்னி னுத்தர கோசமங் கைக்கரசின்
சீரடி யாரடி யானென்று நின்னைச் சிரிப்பிப்பனே. (சஅ)

சிரிப்பிப்பன் சீறும் பிழைப்பைத் தொழும்பையு மீசற்கென்று
விரிப்பிப்ப னென்னை விடுதிகண் டாய்விடின் வெங்கரியி
னுரிப்பிச்சன் றோலுடைப் பிச்சனஞ் சூண்பிச்ச னூர்ச்சுடுகாட்
டெரிப்பிச்ச னென்னையு மாளுடைப் பிச்சனென் றேசுவனே.

ஏசினும் யானுன்னை யேத்தினு மென்பிழைக் கேகுழைந்து
வேசறு வேனை விடுதிகண் டாய்செம் பவளவெற்பிற்
றேசுடை யாயென்னை யாளுடை யாய்சிற் றுயிர்க்கிரங்கிக்
காய்சின வாலமுண் டாயமு துண்ணக் கடையவனே. (ருல)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருவெம்பாவை.

சத்தியைவியந்தது.

திருவண்ணமலையிலருளிச்செயப்பட்டது.

வெண்டளையான்வந்த

இயற்றரவிணைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதியு மந்தமு மில்லா வரும்பெருஞ்
 சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
 மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்தியவாழ்த் தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
 போதா ரமளியின்மே னின்றும் புரண்டிங்ங
னேதேனு மாகாள் கிடந்தாளென் னேயென்னே
 யீதே யெந்தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். (க)

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பா யிராப்பகனும்
 பேசும்போ தெப்போதிப் போதா ரமளிக்கே

நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி யிவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
யேசு மிடமீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக்
கூசு மலர்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
தேசன் சிவலோகன் றில்லைச்சிற் றம்பலத்து
ளீசனார்க் கன்பார்யா மாரேலோ ரெம்பாவாய். ()

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
னத்த னானந்த னமுதனென் றள்ளூறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீ ரீசன் பழவடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
வெத்தோநின் னன்புடைமை யெல்லோ மறியோமோ
சித்த மழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
யித்தனையும் வேண்டு மெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். (௩)

ஒண்ணித் திலநகையா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியா ரெல்லாரும் வந்தாரோ
வெண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோ மவ்வளவுங்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ள
முண்ணெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோ நீயேவந்
தெண்ணிக் குறையிற் றுயிலேலோ ரெம்பாவாய். (௪)

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
போலறிவோ மென்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலூறு தேன்வாய்ப் படிறீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே யறிவரியான்
கோலமு நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்
றோல மிடினு முணரா யுணராய்கா
ணேலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய் (ரு)

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
நானே யெழுப்புவ னென்றலு நாணாமே
போன திசைபகரா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே யறிவரியான்
றானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவா
யூனே யுருகா யுனக்கே யுறுமெமக்கு
மேனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். (சு)

அன்னே யிவையுஞ் சிலவோ பலவமர
ருன்னற் கரியா னொருவ னிருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னாவென் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பா
யென்னானை யென்னரைய னின்னமுதென் றெல்லோமுஞ்
சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறா யின்னந் துயிலுதியோ

வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியா
லென்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். (எ)

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கு
மேழி லியம்ப வியம்பும்வெண் சங்கெங்குங்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினேங் கேட்டிலையோ
வாழியீ தென்ன வுறக்கமோ வாய்திறவா
யாழியா னன்புடைமை யாமாறு மிவ்வாறோ
வூழி முதல்வனாய் நின்ற வொருவனை
யேழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய். (அ)

முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
யுன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோ
முன்னடியார் தாள்பணிவோ மாங்கவர்க்கே பாங்காவோ
மன்னவரே யெங்கணவ ராவா ரவருகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோ
மின்ன வகையே யெமக்கெங்கோ னல்குதியே
லென்ன குறையு மிலோமேலோ ரெம்பாவாய். (௯)

பாதாள மேழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதார் புனைமுடியு மெல்லாப் பொருண்முடிவே

பேதை யொருபாற் றிருமேனி யொன்றல்லன்
வேதமுதல் விண்ணோரு மண்ணுந் துதித்தாலு
மோத வுலவா வொருதோழன் றொண்டருளன்
கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகா
ளேதவனூ ரேதவன்பே ராருற்றா ராரயலா
ரேதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய் (௧0)

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
யையாவழி யடியோம் வாழ்ந்தோங் காணாரழல்போற்
செய்யாவெண் ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குன்
மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
வையாநீ யாட்கொண் டருளும் விளையாட்டி
னுய்வார்க ளுய்யும் வகையெல்லா முய்ந்தொழிந்தோ
மெய்யாமற் காப்பா யெமையேலோ ரெம்பாவாய். (௧௧)

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநா மார்த்தாடுந்
தீர்த்தனற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடுங்
கூத்தனிவ் வானுங் குவலயமு மெல்லோமுங்
காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி
வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைக
ளார்ப்பரவஞ் செய்ய வணிகுழன்மேல் வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாத
மேத்தி யிருஞ்சுனை நீராடேலோ ரெம்பாவாய். (௧௨)

பைங்குவளைக் கார்மலராற் செங்கமலப் பைம்போதா
லங்கங் குருகினத்தாற் பின்னு மரவத்தாற்
றங்கண் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினு
லெங்கள் பிராட்டியு மெங்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநஞ்
சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய் (௰௩)

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
வேதப் பொருள்பாடி யப்பொருளா மாபாடிச்
சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
யாதி திறம்படி யந்தமா மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய். (௰௪)

ஓரொருகா லெம்பெருமா னென்றென்றே நம்பெருமான்
சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
நீரொருகா லோவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்பணியாள்
பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவ ராமாறு
மாரொருவ ரிவ்வண்ண மாட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்

வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
யேருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். ()

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையா
ளென்னத் திகழ்ந்தெந் தம்மை யாளுடையா ளிட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவ
மென்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை யாளுடையா
டன்னிற் பிரிவிலா வெங்கோமா னன்பர்க்கு
முன்னி யவணமக்கு முன்சுரக்கு மின்னருளே
யென்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய் (௰௬)

செங்க ணவன்பாற் றிசைமுகன்பாற் றேவர்கள்பா
லெங்கு மிலாததோ ரின்பநம் பாலதாக்
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
யிங்குநம் மில்லங்க டோறு மெழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
யங்க ணரசை யடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். (௰௭

அண்ணா மலையா னடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போற்
கண்ணா ரிரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
தண்ணா ரொளிமழுங்கித் தாரகைக டாமகலப்

பெண்ணாகி யாணா யலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணேயிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.()

உங்கையிற் பிள்ளை யுனக்கே யடைக்கலமென்
றங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் மச்சத்தா
லெங்கள் பெருமா னுனக்கொன் றுரைப்போங்கே
ளெங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
வெங்கை யுனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
விங்கிப் பரிசே யெமக்கெங்கோ னல்குதியே
லெங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். (௧௯)

போற்றி யருளுகநின் னாதியாம் பாதமலர்
போற்றி யருளுகநின் னந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கு மீறா மிணையடிகள்
போற்றிமா லான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியா முய்யவாட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியா மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். (௨0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருவம்மானை.

ஆனந்தக்களிப்பு

திருவண்ணாமலையிலருளிச்செயப்பட்டது.

ஒப்புமைபற்றிவந்தவாறடித்தரவு

கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செங்க ணெடுமாலுஞ் சென்றிடந்துங் காண்பரிய
பொங்கு மலர்ப்பாதம் பூதலத்தே போந்தருளி
யெங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமு மாட்கொண்டு
தெங்கு திரள்சோலைத் தென்னன் பெருந்துறையா
னங்கண னந்தணனா யறைகூவி வீடருளு
மங்கருணை வார்கழலே பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (௧)

பாரார் விசும்புள்ளார் பாதாளத் தார்புறத்தா
ராராலுங் காண்டற் கரியா னெமக்கெளிய

பேராளன் றென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றி
வாரா வழியருளி வந்தென் னுளம்புகுந்த
வாரா வமுதா யலைகடல்வாய் மீன்விசிறும்
பேராசை வாரியனைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (உ)

இந்திரனு மாலயனு மேனோரும் வானோரு
மந்தரமே நிற்கச் சிவனவனி வந்தருளி
யெந்தரமு மாட்கொண்டு தோட்கொண்ட நீற்றனாய்ச்
சிந்தனையை வந்துருக்குஞ் சீரார் பெருந்துறையான்
பந்தம் பறியப் பரிமேற்கொண் டான்றந்த
வந்தமிலா வானந்தம் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (ங)

வான்வந்த தேவர்களு மாலயனோ டிந்திரனுங்
கானின்று வற்றியும் புற்றெழுந்துங் காண்பரிய
தான்வந்து நாயேனைத் தாய்போற் றலையளித்திட்
டூன்வந் துரோமங்க ளுள்ளே யுயிர்ப்பெய்து
தேன்வந் தமுதின் றெளிவி னொளிவந்த
வான்வந்த வார்கழலே பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (ச)

கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாளன் றென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றிக்
கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கித் தன்கருணை
வெள்ளத் தழுத்தி வினைகடிந்த வேதியனைத்

தில்லை நகர்புக்குச் சிற்றம் பலமன்னு
மொல்லை விடையானைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (௫)

கேட்டாயோ தோழி கிறிசெய்த வாறொருவன்
தீட்டார் மதில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டித்
தாட்டா மரைகாட்டித் தன்கருணைத் தேன்காட்டி
நாட்டார் நகைசெய்ய நாமேலை வீடெய்த
வாட்டான்கொண் டாண்டவா பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (௬)

ஓயாதே யுள்குவா ருள்ளிருக்கு முள்ளானைச்
சேயானைச் சேவகனைத் தென்னன் பெருந்துறையின்
மேயானை வேதியனை மாதிருக்கும் பாதியனை
நாயான நந்தம்மை யாட்கொண்ட நாயகனைத்
தாயான தத்துவனைத் தானே யுலகேழு
மாயானை யாள்வானைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (௭)

பண்சுமந்த பாடற் பரிசு படைத்தருளும்
பெண்சுமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்
விண்சுமந்த கீர்த்தி வியன்மண்ட லத்தீசன்
கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை
மண்சுமந்து கூலிகொண் டக்கோவான் மொத்துண்டு
புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (௮)

துண்டப் பிறையான் மறையான் பெருந்துறையான்
கொண்ட புரிநூலான் கோலமா வூர்தியான்
கண்டங் கரியான்செம் மேனியான் வெண்ணீற்ற
னண்டமுத லாயினா னந்தமிலா வானந்தம்
பண்டைப் பரிசே பழவடியார்க் கீந்தருளு
மண்டம் வியப்புறுமா பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (கூ)

விண்ணாளுந் தேவர்க்கு மேலாய வேதியனை
மண்ணாளு மன்னவர்க்கு மாண்பாகி நின்றானைத்
தண்ணார் தமிழளிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டானைப்
பெண்ணாளும் பாகனைப் பேணு பெருந்துறையிற்
கண்ணார் கழல்காட்டி நாயேனை யாட்கொண்ட
வண்ணா மலையானைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய் (൰)

செப்பார் முலைபங்கன் றென்னன் பெருந்துறையான்
றப்பாமே தாளடைந்தார் நெஞ்சுருக்குந் தன்மையினா
னப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோக மாக்குவித்த
வப்பார் சடையப்ப னானந்த வார்கழலே
யொப்பாக வொப்புவித்த வுள்ளத்தா ருள்ளிருக்கு
மப்பாலைக் கப்பாலைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (൰க)

மைப்பொலியுங் கண்ணிகேண் மாலயனோ டிந்திரனு
மெப்பிறவி யுந்தேட வென்னையுந்தன் னின்னருளா

லிப்பிறவி யாட்கொண் டினிப்பிறவா மேகாத்து
மெய்ப்பொருட்கட் டோற்றமாய் மெய்யே நிலைபேறா
யெப்பொருட்குந் தானேயா யாவைக்கும் வீடாகு
மப்பொருளா நஞ்சிவனைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (௰௨)

கையார் வளைசிலம்பக் காதார் குழையாட
மையார் குழல்புரளத் தேன்பாய வண்டொலிப்பச்
செய்யானை வெண்ணீ றணிந்தானைச் சேர்ந்தறிடாக்
கையானை யெங்குஞ் செறிந்தானை யன்பர்க்கு
மெய்யானை யல்லாதார்க் கல்லாத வேதியனை
யையா றமர்ந்தானைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (௰௩)

ஆனையாய்க் கீடமாய் மானுடமாய்த் தேவரா
யேனைப் பிறவாய்ப் பிறந்திறந் தெய்த்தேனை
யூனையு நின்றுருக்கி யென்வினையை யோட்டுகந்து
தேனையும் பாலையுங் கன்னலையு மொத்தினிய [ளும்
கோனவன்போல் வந்தென்னைத் தன்றொழும்பிற் கொண்டரு
வானவன் பூங்கழலே பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (௰௪)

சந்திரனைத் தேய்த்தருளித் தக்கன்றன் வேள்வியினி
லிந்திரனைத் தோணெரித்திட் டெச்சன் றலையரிந்
தந்தரமே செல்லு மலர்கதிரோன் பற்றகர்த்துச்
சிந்தித் திசைதிசையே தேவர்களை யோட்டுகந்த

செந்தாரப் பொழில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
மந்தார மாலையே பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (௧௫)

ஊனா யுயிரா யுணர்வா யென்னுட்கலந்து
தேனா யமுதமுமாய்த் தீங்கரும்பின் கட்டியுமாய்
வானோ ரறியா வழியெமக்குத் தந்தருளுந்
தேனார் மலர்க்கொன்றைச் சேவகனார் சீரொளிசே
ரானா வறிவா யளவிறந்த பல்லுயிர்க்குங்
கோனாகி நின்றவா கூறுதுங்கா ணம்மானாய். (௧௬)

சூடுவேன் பூங்கொன்றை சூடிச் சிவன்றிரடோள்
கூடுவேன் கூடி முயங்கி மயங்கிநின்
றூடுவேன் செவ்வாய்க் குருகுவே னுள்ளுருகித்
தேடுவேன் றேடிச் சிவன்கழலே சிந்திப்பேன்
வாடுவேன் பேர்த்து மலர்வே னனலேந்தி
யாடுவான் சேவடியே பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (௧௭)

கிளிவந்த மென்மொழியாள் கேழ்கிளரும் பாதியனை
வெளிவந்த மாலயனுங் காண்பரிய வித்தகனைத்
தெளிவந்த தேறலைச் சீரார் பெருந்துறையி
லெளிவந் திருந்திரங்கி யெண்ணரிய வின்னருளா
லொளிவந்தெ னுள்ளத்தி னுள்ளே யொளிதிகழ
வளிவந்த வந்தணனைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (௧௮)

முன்னானை மூவர்க்கு முற்றுமாய் முற்றுக்கும்
பின்னானைப் பிஞ்ஞகனைப் பேணு பெருந்துறையின்
மன்னானை வானவனை மாதியலும் பாதியனைத்
தென்னானைக் காவானைத் தென்பாண்டி நாட்டானை
யென்னானை யென்னப்ப னென்பார்கட் கின்னமுதை
யன்னானை யம்மானைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (௧௯)

பெற்றி பிறர்க்கரிய பெம்மான் பெருந்துறையான்
கொற்றக் குதிரையின்மேல் வந்தருளித் தன்னடியார்
குற்றங்க ணீக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டிச்
சுற்றிய சுற்றத் தொடர்வறுப்பான் றொல்புகழே
பற்றியிப் பாசத்தைப் பற்றறநாம் பற்றுவான்
பற்றியபே ரானந்தம் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (௨௰)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருப்பொற்சுண்ணம்.

ஆனந்தமனோலயம்.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்துநற் றாமம்பூ மாலைதூக்கி
முளைக்குடந் தூபநற் றீபம்வைம்மின்
சத்தியுஞ் சோமியும் பார்மகளு
நாமக ளோடுபல் லாண்டிசைமின்
சித்தியுங் கௌரியும் பார்ப்பதியுங்
கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மி
னத்தனை யாறனம் மானைப்பாடி
யாடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (க)

பூவியல் வார்சடை யெம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ண மிடிக்கவேண்டு

மாவின் வடுவகி ரன்னகண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் றொண்டர் புறநிலாமே
குனிமின் றொழுமினெங் கோனெங்கூத்தன்
றேவியுந் தானும்வந் தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௨)

சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
யிந்திரன் கற்பக நாட்டியெங்கு
மெழிற்சுடர் வைத்துக் கொடியெடுமி
னந்தரர் கோனயன் றன்பெருமா
னாழியா னாதனல் வேலன்றாதை
யெந்தர மாளுமை யாள்கொழுநற்
கேய்ந்தபொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௩)

காசணி மின்களு லக்கையெல்லாங்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேச முடைய வடியவர்க
ணின்று நிலாவுக வென்றுவாழ்த்தித்
தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
பாச வினையைப் பறித்துநின்று
பாடிப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௪)

அறுகெடுப் பாரய னும்மரியு
　மன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
நறுமுறு தேவர்க ணங்களெல்லா
　நம்மிற்பின் பல்ல தெடுக்கவொட்டோ ஞ்
செறிவுடை மும்மதி லெய்தவில்லி
　திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கணப்பற்
　காடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௫)

உலக்கை பலவோச்சு வார்பெரிய
　ருலகமெ லாமுரல் போதாதென்றே
கலக்க வடியவர் வந்துநின்றார்
　காண வுலகங்கள் போதாதென்றே
நலக்க வடியோமை யாண்டுகொண்டு
　நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி
　மகிழ்ந்து பொற்சுண்ண மிடித்துநாமே. (௬)

சூடகந் தோள்வளை யார்ப்பவார்ப்பத்
　தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்பவார்ப்ப
நாடவர் நந்தம்மை யார்ப்பவார்ப்ப
　நாமு மவர்தம்மை யார்ப்பவார்ப்பப்
பாடக மெல்லடி யார்க்குமங்கை
　பங்கின னெங்கள் பராபரனுக்

காடக மாமலை யன்னகோவுக்
காடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (எ)

வாட்டடங் கண்மட மங்கைநல்லீர்
வரிவளை யார்ப்பவண் கொங்கைபொங்கத்
தோட்டிரு முண்டந் துதைந்திலங்கச்
சோற்றெம்பி ரானென்று சொல்லிச்சொல்லி
நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையிம்மை
யாட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
யாடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (அ)

வையக மெல்லா முரலதாக
மாமேரு வென்னு முலக்கை நாட்டி
மெய்யெனு மஞ்ச ணிறையவட்டி
மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
செம்பொ னுலக்கை வலக்கைபற்றி
யைய னணிதில்லை வாண னுக்கே
யாடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (கூ)

முத்தணி கொங்கைக ளாடவாட
மொய்குழல் வண்டின மாடவாடச்

சித்தஞ் சிவனொடு மாடவாடச்
செங்கயற் கண்பனி யாடவாடப்
பித்தெம் பிரானொடு மாடவாடப்
பிறவி பிறரொடு மாடவாட
வத்தன் கருணையொ டாடவாட
வாடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௰)

மாடு நகைவா ணிலாவெறிப்ப
வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்பப்
பாடுமி னந்தம்மை யாண்டவாறும்
பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
தேடுமி னெம்பெரு மானைத்தேடிச்
சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத்தேறி
யாடுமி னம்பலத் தாடினானுக்
காடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௰௧)

மையமர் கண்டனை வானநாடர்
மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன்றன்னை
ஐயனை ஐயர்பி ரானைநம்மை
யகப்படுத் தாட்கொண் டருமைகாட்டும்
பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர்மெய்யைப்
போதரிக் கண்ணிணைப் பொற்றொடித்தோட்
பையர வல்குன் மடந்தைநல்லீர்
பாடிப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௰௨)

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீ
ரென்னுடை யாரமு தெங்களப்ப
னெம்பெரு மானிம வான்மகட்குத்
தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்றகப்பன்
றமையனெம் மையன் றாள்கள்பாடிப்
பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர்
பொற்றிருச் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௰௩)

சங்க மரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலையாடச்
செங்கனி வாயித ழுந்துடிப்பச்
சேயிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிக்
கங்கை யிரைப்ப வராவிரைக்குங்
கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
பொங்கிய காதலிற் கொங்கைபொங்கப்
பொற்றிருச் சுண்ண மிடித்துநாமே (௰௪)

ஞானக் கரும்பின் றெளியைப்பாகை
நாடற் கரிய நலத்தைநந்தாத்
தேனைப் பழச்சுவை யாயினானைச்
சித்தம் புகுந்துதித் திக்கவல்ல
கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
கூத்தனை நாத்தழும் பேறவாழ்த்திப்

பானற் றடங்கண் மடந்தைநல்லீர்
பாடிப் பொற்சுண்ண மிடித்துநாமே, (௰ரு)

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர்தம்மோ
டாட்செயும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேற்
றேவர் கனவிலுங் கண்டறியாச்
செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்
சேவக மேந்திய வெல்கொடியான்
சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
சேவக னாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
செம்பொன்செய் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௰சு)

தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
மால்விடை பாடி வலக்கையேந்து
மூனக மாமழுச் சூலம்பாடி
யும்பரு மிம்பரு முய்யவன்று
போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடிப்
பொற்றிருச் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௰எ)

அயன்றலை கொண்டுசெண் டாடல்பாடி
யருக்க னெயிறு பறித்தல்பாடிக்
கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல்பாடிக்
காலனைக் காலா லுதைத்தல்பாடி

யிளையந்தன முப்புர மெய்தல்பாடி
  யேழை யடியோமை யாண்டுகொண்ட
நயந்தனைப் பாடிநின் றாடியாடி
  நாதற்குச் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௧அ)

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலைபாடி
  மத்தமும் பாடி மதியும்பாடிச்
சிட்டர்கள் வாழுந்தென் றில்லைபாடிச்
  சிற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வம்பாடிக்
கட்டிய மாசுணக் கச்சைபாடிக்
  கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம்மே
லிட்டுநின் றாடு மரவம்பாடி
  யீசற்குச் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௧௯)

வேதமும் வேள்வியு மாயினார்க்கு
  மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையு மாயினார்க்குச்
சோதியு மாயிரு ளாயினார்க்குத்
  துன்பமு மாயின்ப மாயினார்க்குப்
பாதியு மாய்முற்று மாயினார்க்குப்
  பந்தமு மாய்வீடு மாயினாருக்
காதியு மந்தமு மாயினாருக்
  காடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (உ0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருக்கோத்தும்பி.

சிவனோடைக்கியம்.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவேறு கோனும் புரந்தரனும் பொற்பமைந்த
நாவேறு செல்வியு நாரணனு நான்மறையு
மாவேறு சோதியும் வானவருந் தாமறியாச்
சேவேறு சேவடிக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. (௧)

நானாரென் னுள்ளமார் ஞானங்க ளாரென்னை யாரறிவார்
வானோர் பிரானென்னை யாண்டிலனேன் மதிமயங்கி
யூனா ருடைதலையி லுண்பலிதே ரம்பலவன்
றேனார் கமலமே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ (௨)

தினைத்தனை யுள்ளதோர் பூவினிற்றே னுண்ணாதே
நினைத்தொறுங் காண்டொறும் பேசுந்தோறு மெப்போது

மனைத்திதலும் புண்ணைக வானந்தத் தேன்சொரியுங்
குனிப்புடை யானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. (௩)

கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பின்மை கண்டபி
னென்னப்ப னென்னொப்பி லென்னையுமாட் கொண்டருளி
வண்ணப் பணித்தென்னை வாவென்ற வான்கருணைச்
சுண்ணப்பொன் னீற்றற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. (௪)

அத்தேவர் தேவ ரவர்தேவ ரென்றிங்ஙன்
பொய்த்தேவு பேசிப் புலம்புகின்ற பூதலத்தே
பத்தேது மில்லாதென் பற்றறநான் பற்றிநின்ற
மெய்த்தேவர் தேவர்க்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. (௫)

வைத்த நிதிபெண்டிர் மக்கள்குலங் கல்வியென்னும்
பித்த வுலகிற் பிறப்போ டிறப்பென்னுஞ்
சித்த விகாரக் கலக்கந் தெளிவித்த
வித்தகத் தேவர்க்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. (௬)

சட்டோ நினைக்க மனத்தமுதாஞ் சங்கரனைக்
கேட்டேன் மறப்பேனோ கேடுபடாத் திருவடியை
யொட்டாத பாவித் தொழும்பரைநா முருவறியோஞ்
சிட்டாய சிட்டற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. (௭)

ஒன்றாய் முளைத்தெழுந் தெத்தனையோ கவடுவிட்டு
நன்றாக வைத்தென்னை நாய்சிவிகை யேற்றுவித்த

வென்றாதை தாதைக்கு மெம்மனைக்குந் தம்பெருமான்
குன்றாத செல்வற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. (அ)

கரணங்க ளெல்லாங் கடந்துநின்ற கறைமிடற்றன்
சரணங்களேசென்று சார்தலுமே தானெனக்கு
மரணம் பிறப்பென் றிவையிரண்டின் மயக்கறுத்த
கருணைக் கடலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. (௯)

நோயுற்று மூத்துநா னுந்துகன்றா யிங்கிருந்து
நாயுற்ற செல்வ நயந்தறியா வண்ணமெல்லாந்
தாயுற்று வந்தென்னை யாண்டுகொண்ட தன்கருணைத்
தேயுற்ற செல்வற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. (௰)

வன்னெஞ்சக் கள்வன் மனவலிய னென்னாதே
கன்னெஞ் சுருக்கிக் கருணையினா லாண்டுகொண்ட
வன்னந் திளைக்கு மணிதில்லை யம்பலவன்
பொன்னங் கழலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. (௧௧)

நாயேனைத் தன்னடிகள் பாடுவித்த நாயகனைப்
பேயேன துள்ளப் பிழைபொறுக்கும் பெருமையனைச்
சீயேது மில்லாதென் செய்பணிகள் கொண்டருளுந்
தாயான வீசற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. (௧௨)

நான்றனக் கன்பின்மை நானுந்தா னும்மறிவோந்
தானென்னை யாட்கொண்ட தெல்லாருந் தாமறிவா

ஞான கருணையு மங்குற்றே தானவனே
கோனென்னைக் கூடக் குளிர்ந்தூதாய் கோத்தும்பி (௰௩)

கருவா யுலகினுக் கப்புறமா யிப்புறத்தே
மருவார் மலர்க்குழன் மாதினொடும் வந்தருளி
யருவாய் மறைபயி லந்தணனு யாண்டுகொண்ட
திருவான தேவற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பி. (௰௪)

நானுமென் சிந்தையு நாயகனுக் கெவ்விடத்தோந்
தானுந்தன் றையலுந் தாழ்சடையோ னுண்டிலனேல்
வானுந் திசைகளு மாகடலு மாயபிரான்
றேனுந்து சேவடிக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பி. (௰௫)

உள்ளப் படாத திருவுருவை யுள்ளுதலுங்
கள்ளப் படாத களிவந்த வான்கருணை
வெள்ளப் பிரானெம் பிரானென்னை வேறேயாட்
கொள்ளப் பிரானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பி. (௰௬)

பொய்யாய செல்வத்தே புக்கழுந்தி நாடோறு
மெய்யாக் கருதிக் கிடந்தேனை யாட்கொண்ட
வையாவென் னாருயிரே யம்பலவா வென்றவன்றன்
செய்யார் மலரடிக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பி. (௰௭)

தோலுந் துகிலுங் குழையுஞ் சுருடோடும்
பால்வெள்ளை நீறும் பசுஞ்சாந்தும் பைங்கிளியுஞ்

சூலமுந் தொக்க வளையு முடைத்தொன்மைக்
கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ. (௰அ)

கள்வன் கடியன் கலதியிவ னென்னாதே
வள்ளல் வரவர வந்தொழிந்தா னென்மனத்தே
யுள்ளத் துறுதுய ரொன்றொழியா வண்ணமெல்லாந்
தெள்ளுங் கழலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. (௰௯)

பூமே லயனோடு மாலும் புகலரிதென்
றேமாறி நிற்க வடியே னிறுமாக்க
நாய்மேற் றவிசிட்டு நன்றாப் பொருட்படுத்த
தீமேனி யானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. (உ௰)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:—:—:—

உ

சிவமயம்.

திருத்தெள்ளேணம்.

—:—

சிவனோடடைவு.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

—:—:—

இதுவுமது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமாலும் பன்றியாய்ச் சென்றுணராத் திருவடியை
யுருநா மறியவோ ரந்தணனா யாண்டுகொண்டா
னொருநாம மோருருவ மொன்றுமில்லாற் காயிரந்
திருநாமம் பாடிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ (க)

திருவார் பெருந்துறை மேயபிரா னென்பிறவிக்
கருவே ரறுத்தபின் யாவரையுங் கண்டதில்லை
யருவா யுருவமு மாயபிரா னவன்மருவுந்
திருவாரூர் பாடிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ (உ)

அரிக்கும் பிரமற்கு மல்லாத தேவர்கட்குந்
தெரிக்கும் படித்தன்றி நின்றசிவம் வந்துநம்மை

யுருக்கும் பணிகொள்ளு மென்பதுகேட் டுலகமெல்லாஞ்
சிரிக்குந் திறம்பாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ (௩)

அவமாய தேவ ரவகதியி லழுந்தாமே
பவமாயங் காத்தென்னை யாண்டுகொண்ட பரஞ்சோதி
நவமாய செஞ்சுடர் நல்குதலு நாமொழிந்து
சிவமான வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (௪)

அருமந்த தேவ ரயன்றிருமாற் கரியசிவ
முருவந்து பூதலத்தோ ருகப்பெய்தக் கொண்டருளிக்
கருவெந்து வீழக் கடைக்கணித்தென் னுளம்புகுந்த
திருவந்த வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (௫)

அரையாடு நாக மசைத்தபிரா னவனியின்மேல்
வரையாடு மங்கைதன் பங்கொடும்வந் தாண்டதிற
முரையாட வுள்ளொளியாட வொண்மாமலர்க் கண்களினீர்த்
திரையாடு மாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (௬)

ஆவா வரியயனிந் திரன்வானோர்க் கரியசிவன்
வாவாவென் றென்னையும் பூதலத்தே வலித் தாண்டுகொண்டா[ன்
பூவா ரடிச்சுவ டென்றலைமேற் பொறித்தலுமே
தேவான வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ (௭)

கறங்கோலை போல்வதோர் காயப்பிறப்போ டிறப்பென்னு,
மறம்பாவமென் றிரண்டச்சந் தவிர்த்தென்னை யாண்டுகொண்

டான், மறந்தேயுந் தன்கழனுன் மறவாவண்ண நல்கியவத், தி
றம்பாடல் பாடிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (அ)

கன்னுருரித்தென்ன வென்னையுந்தன் கருணையினுற்
பொன்னுர் கழல்பணித் தாண்டபிரான் புகழ்பாடி
மின்னேர் நுடங்கிடைச் செந்துவர்வாய் வெண்ணகையீர்
தென்னுதென் னுவென்று தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (கூ)

கனவேயுந் தேவர்கள் காண்பரிய கனைகழலோன்
புனவே யனவளைத் தோளியொடும் புகுந்தருளி
நனவே யெனைப்பிடித்தாட் கொண்டவா நயந்துநெஞ்சஞ்
சினவேற்க ணீர்மல்கத் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (ώ)

கயன்மாண்ட கண்ணிதன் பங்கனெனைக்கலந் தாண்டலுமே
யயன்மாண் டருவினைச் சுற்றமுமாண் டவனியின்மேன்
மயன்மாண்டு மற்றுள்ள வாசகமாண் டென்னுடைய
செயன்மாண்ட வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (ώக)

முத்திக் குழன்று முனிவர்குழா நனிவாட
வத்திக் கருளி யடியேனை யாண்டுகொண்டு
பத்திக் கடலுட் பதித்த பரஞ்சோதி
தித்திக்கு மாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (ώஉ)

பார்பாடும் பாதளர் பாடும்விண்ணோர் தம்பாடு
மார்பாடுஞ் சாரா வகையருளி யாண்டுகொண்ட

நேர்பாடல் பாடி நினைப்பரிய தனிப்பெரியோன்
சீர்பாடல் பாடிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (௰௩)

மாலே பிரமனே மற்றொழிந்த தேவர்களே
நூலே நுழைவரியா னுண்ணியனாய் வந்தடியேன்
பாலே புகுந்து பரிந்துருக்கும் பாவகத்தாற்
சேலேர்கண் ணீர்மல்கத் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (௰௪)

உருகிப் பெருகி யுளங்குளிர முகந்துகொண்டு
பருகற் கினிய பரங்கருணைத் தடங்கடலை
மருவித் திகழ்தென்னன் வார்கழலே நினைந்தடியோந்
திருவைப் பரவிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (௰௫)

புத்தன் புரந்தரா தியயன்மால் போற்றிசெயும்
பித்தன் பெருந்துறை மேயபிரான் பிறப்பறுத்த
வத்த னணிதில்லை யம்பலவ னருட்கழல்கள்
சித்தம் புகுந்தவா தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (௰௬)

உவலைச் சமயங்க ளொவ்வாத சாத்திரமாஞ்
சவலைக் கடலுளனாய்க் கிடந்து தடுமாறுங்
கவலைக் கெடுத்துக் கழலிணைக டந்தருளுஞ்
செயலைப் பரவிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (௰௭)

வான்கெட்டு மாருத மாய்ந்தழனீர் மண்கெடினுந்
தான்கெட்ட லின்றிச் சலிப்பறியாத் தன்மையனுக்

ஊன்கெட் டுயிர்கெட் டுணர்வுகெட்டெ னுள்ளமும்போய்
நான்கெட்ட வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (௰௮)

விண்ணோர் முழுமுதல் பாதாளத் தார்வித்து
மண்ணோர் மருந்தயன் மாலுடைய வைப்படியோங்
கண்ணார வந்துநின்றான் கருணைக் கழல்பாடித்
தென்னாதென் னாவென்று தெள்ளேணங் கொட்டாமோ.(௰௯)

குலம்பாடிக் கொக்கிற கும்பாடிக் கோல்வளையா
ணலம்பாடி நஞ்சுண்ட வாபாடி நாடோறு
மலம்பார் புனற்றில்லை யம்பலத்தே யாடுகின்ற
சிலம்பாடல் பாடிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (௨௰)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சாழல்.

—:—:—

சிவனுடையகாருணியம்.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

இதுவுமது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்
பேசுவதுந் திருவாயான் மறைபோலுங் காணேடீ
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை
யீசனவ னெவ்வுயிர்க்கு மியல்பானான் சாழலோ. (க)

என்னப்ப னெம்பிரா னெல்லார்க்குந் தானீசன்
றுன்னம்பெய் கோவணமாக் கொள்ளுமது வென்னேடீ
மன்னுகலை துன்னுபொருண் மறைநான்கே வான்சரடாத்
தன்னையே கோவணமாச் சாத்தினன்காண் சாழலோ (உ)

கோயில் சுடுகாடு கொல்புலித்தோ னல்லாடை
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்றனியன் காணேடீ

தாயுமிலி தந்தையிலி தான்றனிய னாயிடினுங்
காயி லுலகனைத்துங் கற்பொடிகாண் சாழலோ. (ங)

அயனை யநங்கனை யந்தகனைச் சந்திரனை
வயனங்கண் மாயா வடுச்செய்தான் காணேடீ
நயனங்கண் மூன்றுடைய நாயகனே தண்டித்தாற்
சயமன்றோ வானவர்க்குத் தாழ்குழலாய் சாழலோ. (ச)

தக்கனையு மெச்சனையுந் தலையறுத்துத் தேவர்கணந்
தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்ததுதா னென்னேடீ
தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்தருளி யருள்கொடுத்தங்
கெச்சனுக்கு மிகைத்தலைமற் றருளினன்காண் சாழலோ. (ரு)

அலரவனு மாலவனு மறியாமே யழலுருவாய்
நிலமுதற்கீ ழண்டமுற நின்றதுதா னென்னேடீ
நிலமுதற்கீ ழண்டமுற நின்றிலனே லிருவருந்தஞ்
சலமுகத்தா லாங்காரந் தவிரார்காண் சாழலோ. (சு)

மலைமகளை யொருபாகம் வைத்தலுமே மற்றொருத்தி
சலமுகத்தா லவன்சடையிற் பாயுமது வென்னேடீ
சலமுகத்தா லவன்சடையிற் பாய்ந்திலளேற் றரணியெல்லாம்
பிலமுகத்தே புகப்பாய்ந்து பெருங்கேடாஞ் சாழலோ. (எ)

கோலால மாகிக் குரைகடல்வா யன்றெழுந்த
வாலால முண்டா னவன்சதுர்தா னென்னேடீ

யாலால முண்டிலனே லன்றயன்மா லுள்ளிட்ட
மேலாய தேவரெல்லாம் வீடுவர்காண் சாழலோ. (அ)

தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
பெண்பா லுகந்தான் பெரும்பித்தன் காணேடீ
பெண்பா லுகந்திலனேற் பேதா யிருநிலத்தோர்
விண்பாலி யோகெய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ. (கூ)

தானந்த மில்லான் றனையடைந்த நாயேனை
யானந்த வெள்ளத் தழுத்துவித்தான் காணேடீ
யானந்த வெள்ளத் தழுத்துவித்த திருவடிகள்
வானுந்து தேவர்கட்கோர் வான்பொருள்காண் சாழலோ. (ய)

நங்காயி தென்னதவ நரம்போ டெலும்பணிந்து
கங்காளந் தோண்மேலே காதலித்தான் காணேடீ
கங்காள மாமாகேள் காலாந் தரத்திருவர்
தங்காலஞ் செய்யத் தரித்தனன்காண் சாழலோ. (யக)

கானார் புலித்தோ லுடைதலையூண் காடுபதி
யானா லவனுக்கிங் காட்படுவா ராரேடீ
யானாலுங் கேளா யயனுந் திருமாலும்
வானாடர் கோவும் வழியடியார் சாழலோ. (யஉ)

மலையரையன் பொற்பாவை வாணுதலாள் பெண்டிருவை
யுலகறியத் தீவேட்டா னென்னுமது வென்னேடீ

யுலகறியத் தீவேளா தொழிந்தனனே னுலகனைத்துங்
கலைநவின்ற பொருள்களெல்லாங் கலங்கிடுங்காண் சாழலோ.()

தேன்புக்க தண்பணைசூழ் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
றான்புக்கு நட்டம் பயிலுமது வென்னேடீ
தான்புக்கு நட்டம் பயின்றிலனேற் றரணியெல்லா
மூன்புக்க வேற்காளிக் கூட்டாங்காண் சாழலோ. (௧௪)

கடகரியும் பரிமாவுந் தேருமுகந் தேறாதே
யிடபமுகந் தேறியவா றெனக்கறிய வியம்பேடீ
தடமதில்களவைமூன்றுந் தழலெரித்த வந்நாளி
லிடபமதாய்த் தாங்கினன் றிருமால்காண் சாழலோ. (௧௫)

நன்றாக நால்வர்க்கு நான்மறையி னுட்பொருளை
யன்றாலின் கீழிருந்தங் கறமுரைத்தான் காணேடீ
யன்றாலின் கீழிருந்தங் கறமுரைத்தா னாயிடினுங்
கொன்றான்காண் புரமூன்றுங் கூட்டோடே சாழலோ. (௧௬)

அம்பலத்தே கூத்தாடி யமுதுசெயப் பலிதிரியு
நம்பனையுந் தேவனென்று நண்ணுமது வென்னேடீ
நம்பனையு மாமாகே ளான்மறைக டாமறியா
வெம்பெருமா னீசாவென் றேத்தினகாண் சாழலோ. (௧௭)

சலமுடைய சலந்தரன்ற னுடறடிந்த நல்லாழி
நலமுடைய நாரணற்கன் றருளியவா றென்னேடீ

நலமுடைய நாரணன்ற னயனமிடந் தானடிக்கீ
ழலராக விடவாழி யருளினன்காண் சாழலோ. (௰௭)

அம்பரமாம் புள்ளித்தோ லாலால மாரமுத
மெம்பெருமா னுண்டசது ரெனக்கறிய வியம்பேடீ
யெம்பெருமா னேதுடுத்தங் கேதமுது செய்திடினுந்
தம்பெருமை தானறியாத் தன்மையன்காண் சாழலோ. (௰௯)

அருந்தவருக் காலின்கீ ழறமுதலா நான்கினையு
மிருந்தவருக் கருளுமது வெனக்கறிய வியம்பேடீ
யருந்தவருக் கறமுதனூன் கன்றருளிச் செய்திலனேற்
றிருந்தவருக் குலகியற்கை தெரியாகாண் சாழலோ. (௨௰)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருப்பூவல்லி.

மாயாவிசய நீக்குதல்.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

இதுவுமது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இணையார் திருவடி யென்றலைமேல் வைத்தலுமே
துணையான சுற்றங்க ளத்தனையுந் துறந்தொழிந்தே
னணையார் புனற்றில்லை யம்பலத்தே யாடுகின்ற
புணையாளன் சீர்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (க)

எந்தையெந்தாய் சுற்றமற்று மெல்லா மென்னுடைய
பந்த மறுத்தென்னை யாண்டுகொண்ட பாண்டிப்பிரா
னந்த விடைமருதி லானந்தத் தேனிருந்த
பொந்தைப் பரவிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. (உ)

நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையுமோர் பொருட்படுத்துத்
தாயிற் பெரிதுந் தயாவுடைய தம்பெருமான்
மாயப் பிறப்பறுத் தாண்டானென் வல்வினையின்
வாயிற் பொடியட்டிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (ங)

பண்பட்ட தில்லைப் பதிக்கரசைப் பரவாதே
யெண்பட்ட தக்க னருக்கனெச்ச னிந்துவனல்
விண்பட்ட பூதப் படைவீர பத்திரராற்
புண்பட்ட வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (௪)

தேனாடு கொன்றை சடைக்கணிந்த சிவபெருமா
னூனாடி நாடிவந் துள்புகுந்தா னுலகர்முன்னே
நானாடி யாடிநின் றோலமிட நடம்பயிலும்
வானாடர் கோவுக்கே பூவல்லி கொய்யாமோ. (௫)

எரிமூன்று தேவர்க் கிரங்கியருள் செய்தருளிச்
சிரமூன் றறத்தன் றிருப்புருவ நெரித்தருளி
யுருமூன்று மாகி யுணர்வரிதா மொருவனுமே
புரமூன் றெரித்தவா பூவல்லி கொய்யாமோ. (௬)

வணங்கத் தலைவைத்து வார்கழல்வாய் வாழ்த்தவைத்
திணங்கத்தன் சீரடியார் கூட்டமும்வைத் தெம்பெருமா
னணங்கொ டணிதில்லை யம்பலத்தே யாடுகின்ற
குணங்கூரப் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. (௭)

நெறிசெய் தருளித்தன் சீரடியார் பொன்னடிக்கே
குறிசெய்து கொண்டென்னை யாண்டபிரான் குணம்பரவி
முறிசெய்து நம்மை முழுதுடற்றும் பழவினையைக்
கிறிசெய்த வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (௮)

பன்னாட் பரவிப் பணிசெய்யப் பாதமல
ரென்னகந் தன்னவைத்த பெரியோ னெழிற்சுடராய்க்
கன்னா ருரித்தென்னை யாண்டுகொண்டான் கழலிணைகள்
பொன்னான வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (கூ)

பேராசை யாமிந்தப் பிண்டமறப் பெருந்துறையான்
சீரார் திருவடி யென்றலைமேல் வைத்தபிரான்
காரார் கடனஞ்சை யுண்டுகந்த காபாலி
போரார் புரம்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (ώ)

பாலு மமுதமுந் தேனுடனும் பராபரமாய்க்
கோலங் குளிர்ந்துள்ளங் கொண்டபிரான் குரைகழல்கண்
ஞாலம் பரவுவார் நன்னெறியா மந்நெறியே
போலும் புகழ்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (ώக)

வானவன் மாலயன் மற்றுமுள்ள தேவர்கட்குங்
கோனவ னாய்நின்று கூடலிலாக் குணக்குறியோ
னான நெடுங்கட லாலால மமுதுசெய்யப்
போனக மானவா பூவல்லி கொய்யாமோ. (ώஉ)

அன்றால நீழற்கீ ழருமறைக ளானருளி
நன்றாக வானவர் மாமுனிவர் நாடோறு
நின்றார வேத்து நிறைகழலோன் புனைகொன்றைப்
பொன்றாது பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. (ώங)

படமாக வென்னுள்ளே தன்னிணைப்போ தனையளித்திங்
கிடமாகக் கொண்டிருந் தேகம்ப மேயபிரான்
றடமார் மதிற்றில்லை யம்பலமே தானிடமா
நடமாடு மாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ (௰௪)

அங்கி யருக்க னிராவணனந் தகன்கூற்றன்
செங்க ணரியய னிந்திரனுஞ் சந்திரனும்
பங்கமி றக்கனு மெச்சனுந்தம் பரிசழியப்
பொங்கியசீர் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. (௰௫)

திண்போர் விடையான் சிவபுரத்தார் போரேறு
மண்பான் மதுரையிற் பிட்டமுது செய்தருளித்
தண்டாலே பாண்டியன் றன்னைப் பணிகொண்ட
புண்பாடல் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. (௰௬)

முன்னாய மாலயனும் வானவருந் தானவரும்
பொன்னார் திருவடி தாமறியார் போற்றுவதே
யென்னாகமுள்புகுந் தாண்டுகொண்டா னிலங்கணியாம்
பன்னாகம் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. (௰௭)

சீரார் திருவடித் திண்சிலம்பு சிலம்பொலிக்கே
யாராத வாசையதா யடியே னகமகிழத்
தேரார்ந்த வீதிப் பெருந்துறையான் றிருநடஞ்செய்
பேரானந் தம்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (௰௮)

அத்தி யுரித்தது போர்த்தருளும் பெருந்துறையான்
பித்த வடிவுகொண் டிவ்வுலகிற் பிள்ளையுமா
முத்தி முழுமுதலுத் தரகோச மங்கைவள்ளல்
புத்தி புகுந்தவா பூவல்லி கொய்யாமோ. (உ௰)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருவுந்தியார்.

ஞானவெற்றி.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

கலித்தாழிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வளைந்தது வில்லு விளைந்தது பூச
லுளைந்தன முப்புர முந்தீபற
வொருங்குடன் வெந்தவா றுந்தீபற (க)

ஈரம்பு கண்டில மேகம்பர் தங்கைபி
லோரம்பே முப்புர முந்தீபற
வொன்றும் பெருமிகை யுந்தீபற (உ)

தச்சு விடுத்தலுந் தாமடி யிட்டலு
மச்சு முறிந்ததென் றுந்தீபற
வழிந்தன முப்புர முந்தீபற. (௩)

உய்யவல் லாரொரு மூவரைக் காவல்கொண்
டெய்யவல் லானுக்கே யுந்தீபற
விளமுலை பங்கனென் றுந்தீபற. (௪)

சாடிய வேள்வி சரிந்திடத் தேவர்க
ளோடிய வாபாடி யுந்தீபற
வுருத்திர நாதனுக் குந்தீபற. (௫)

ஆவா திருமா லவிப்பாகங் கொண்டன்று
சாவா திருந்தானென் றுந்தீபற
சதுர்முகன் றாதையென் றுந்தீபற, (௬)

வெய்யவ னங்கி விழுங்கத் திரட்டிய
கையைத் தறித்தானென் றுந்தீபற
கலங்கிற்று வேள்வியென் றுந்தீபற. (௭)

பார்ப்பதி யைப்பகை சாற்றிய தக்கனைப்
பார்ப்பதென் னேயேடி யுந்தீபற
பணைமுலை பாகனுக் குந்தீபற (அ)

புரந்தர னொரு பூங்குயி லாகி
மரந்தனி லேறின னுந்தீபற
வானவர் கோனென்றே யுந்தீபற. (௯)

வெஞ்சின வேள்வி வியாத்திர னார்தலை
துஞ்சின வாபாடி யுந்தீபற
தொடர்ந்த பிறப்பற வுந்தீபற. (௰)

ஆட்டின் றலையை விதிக்குத் தலையாகக்
கூட்டிய வாபாடி யுந்தீபற
கொங்கை குலுங்கநின் றுந்தீபற. (௰௧)

உண்ணப் புகுந்த பகனொளித் தோடாமே
கண்ணைப் பறித்தவா றுந்தீபற
கருக்கெட நாமெலா முந்தீபற. (௰௨)

நாமக ளாகி சிரப்பிர மன்படச்
சோமன் முகனெரித் துந்தீபற
தொல்லை வினைகெட வுந்தீபற. (௰௩)

நான்மறை யோனு மகத்திய மான்படப்
போம்வழி தேடுமா றுந்தீபற
புரந்தரன் வேள்வியி லுந்தீபற. (௰௪)

சூரிய னார்தொண்டை வாயினிற் பற்களை
வாரி நெரித்தவா றுந்தீபற
மயங்கிற்று வேள்வி யென்றுந்தீபற. (௰௫)

தக்கனு ரன்றே தலையிழந் தார்தக்கன்
மக்களைச் சூழநின் றுந்தீபற
மடிந்தது வேள்வியென் றுந்தீபற. (௰௬)

பாலக னார்க்கன்று பாற்கட லீந்திட்ட
கோலச் சடையற்கே யுந்தீபற
குமரன்றன் றாதைக்கே யுந்தீபற. (௰௭)

நல்ல மலரின்மே னான்முக னார்தலை
யொல்லை யரிந்ததென் றுந்தீபற
வுகிரா லரிந்ததென் றுந்தீபற. (௰௮)

தேரை நிறுத்தி மலையெடுத் தான்சிர
மீரைந்து மிற்றவா றுந்தீபற
விருபது மிற்றதென் றுந்தீபற. (௰௯)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—::—

உ

சிவமயம்.

திருத்தோணோக்கம்.

—:—:—:—

பிரபஞ்சசுத்தி.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

—:—:—

நாலடித்தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூத்தாரும் பொய்கைப் புனலிதுவே யெனக்கருதிப்
பேய்த்தேர் முகக்குறும் பேதைகுண மாகாமே
தீர்த்தாய் திகழ்தில்லை யம்பலத்தே திருநடஞ்செய்
கூத்தா வுன்சேவடி கூடும்வண்ணந் தோணோக்கம். (க)

என்றும் பிறந்திறந் தாழாமே யாண்டுகொண்டான்
கன்றால் விளவெறிந் தான்பிரமன் காண்பரிய
குன்றாத சீர்த்தில்லை யம்பலவன் குணம்பரவித்
துன்றார் குழலினீர் தோணோக்க மாடாமோ. (உ)

பொருட்பற்றிச் செய்கின்ற பூசனைகள் போல்விளங்கச்
செருப்புற்ற சீரடி வாய்க்கலச வூனமுதம்
விருப்புற்று வேடனார் சேடறிய மெய்குளிர்ந்தங்
கருட்பெற்று நின்றவா தோணோக்க மாடாமோ. (௩)

கற்போலு நெஞ்சங் கசிந்துருகக் கருணையினு
னிற்பானைப் போலவென் னெஞ்சினுள்ளே புகுந்தருளி
நற்பாற் படுத்தென்னை நாடறியத் தானிங்ஙன்
சொற்பால தானவா தோணோக்க மாடாமோ. (௪)

நிலநீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன்
புலனுய மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்துநின்று
னுலகே ழெனத்திசை பத்தெனத்தா னொருவனுமே
பலவாகி நின்றவா தோணோக்க மாடாமோ. (௫)

புத்தன் முதலாய புல்லறிவிற் பல்சமயந்
தத்த மதங்களிற் றட்டுளுப்புப் பட்டுநிற்கச்
சித்தஞ் சிவமாக்கிச் செய்தனவே தவமாக்கு
மத்தன் கருணையினாற் றோணோக்க மாடாமோ. (௬)

தீதில்லை மாணி சிவகருமஞ் சிதைத்தானைச்
சாதியும் வேதியன் றாதைதனைத் தாளிரண்டுஞ்
சேதிப்ப வீசன் றிருவருளாற் றேவர்தொழப்
பாதகமே சோறு பற்றினவா தோணோக்கம். (௭)

மான மழிந்தோ மதிமறந்தோ மங்கைநல்லீர்
வானந் தொழுந்தென்னன் வார்கழலே நினைந்தடியோ
மானந்தக் கூத்த னருள்பெறினு மவ்வணமே
யானந்த மாகிநின் றாடாமோ தோணோக்கம். (௮)

எண்ணுடை மூவ ரிராக்கதர்க ளெரிபிழைத்துக்
கண்ணுத லெந்தை கடைத்தலைமு னின்றதற்பி
னெண்ணிலி யிந்திர ரெத்தனையோ பிரமர்களு
மண்மிசை மால்பலர் மாண்டனர்காண் டோணேக்கம். (கூ)

பங்கய மாயிரம் பூவினிலோர் பூக்குறையத்
தங்க ணிடந்தரன் சேவடிமேற் சாத்தலுமே
சங்கர னெம்பிரான் சக்கரமாற் கருளியவா
றெங்கும் பரவிநாந் தோணேக்க மாடாமோ. (௰)

காம னுடலுயிர் காலன்பற் காய்கதிரோ
னூமக னுசி சிரம்பிரமன் கரமெரியைச்
சோமன் கலைதலை தக்கனையு மெச்சனையுந்
தூய்மைகள் செய்தவா தோணேக்க மாடாமோ. (௰க)

பிரம னரியென் றிருவருந்தம் பேதைமையாற்
பரம மியாம்பரம மென்றவர்கள் பதைப்பொடுங்க
வரனு ரழலுருவா யங்கே யளவிறந்து
பரமாகி நின்றவா தோணேக்க மாடாமோ. (௰உ)

ஏழைத் தொழும்பனே னெத்தனையோ காலமெல்லாம்
பாழுக் கிறைத்தேன் பரம்பரனைப் பணியாதே

பூழிமுதற் சிந்தாத நன்மணிவந் தெம்பிறவித்
தாழைப் பறித்தவா தோணோக்க மாடாமோ. (௰௩)

உரைமாண்ட வுள்ளொளி யுத்தமன்வந் துளம்புகலுங்
கரைமாண்ட காமப் பெருங்கடலைக் கடத்தலுமே
யிரைமாண்ட விந்திரியப் பறவை யிரிந்தோடத்
துரைமாண்ட வாபாடித் தோணோக்க மாடாமோ. (௰௪)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருப்பொன்னூசல்.

அருட்சுத்தி.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

ஒப்புமைபற்றிவந்த

ஆறடித்தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீரார் பவளங்கான் முத்தங் கயிறாக
வேராரும் பொற்பலகை யேறி யினிதமர்ந்து
நாரா யணனறியா நாண்மலர்த்தா ளடியேற்
கூராகத் தந்தருளு முத்தர கோசமங்கை
யாரா வமுதி னருட்டா ளிணைபாடிப்
போரார்வேற் கண்மடவீர் பொன்னூச லாடாமோ. (க)

மூன்றங் கிலங்கு நயனத்தன் மூவாத
வான்றங்கு தேவர்களுங் காணா மலரடிக
டேன்றங்கித் தித்தித் தமுதூறித் தான்றெளிந்தங்
கூன்றங்கி நின்றுருக்கு முத்தர கோசமங்கைக்

கோன்றங் கிடைமருது பாடிக் குலமஞ்ஞை
போன்றங் கனநடையீர் பொன்னூச லாடாமோ. (உ)

முன்னீறு மாதியு மில்லான் முனிவர்குழாம்
பன்னூறு கோடி யிமையோர்க டாநிற்பத்
தன்னீ றெனக்கருளித் தன்கருணை வெள்ளத்து
மன்னூற மன்னு மணியுத்தர கோசமங்கை
மின்னேறு மாட வியன்மா ளிகைபாடிப்
பொன்னேறு பூண்முலையீர் பொன்னூச லாடாமோ. (௩)

நஞ்சமர் கண்டத்த னண்டத் தவர்நாதன்
மஞ்சுதோய் மாடமணி யுத்தர கோசமங்கை
யஞ்சொலா டன்னோடுங் கூடி யடியவர்க
ணெஞ்சுளே நின்றமுத மூறிக் கருணைசெய்து
துஞ்சல் பிறப்பறுப்பான் றூய புகழ்பாடிப்
புஞ்மார் வெள்வளையீர் பொன்னூச லாடாமோ. (௪)

ஆனே வலியோ வரிவையோ வென்றிருவர்
காணக் கடவுள் கருணையினாற் றேவர்குழா
நாணமே யுய்யவாட் கொண்டருளி நஞ்சுதனை
யூணக வுண்டருளு முத்தர கோசமங்கைக்
கோணார் பிறைச்சென்னிக் கூத்தன் குணம்பரவிப்
பூணார் வனமுலையீர் பொன்னூச லாடாமோ. (௫)

மாதாடு பாகத்த னுத்தர கோசமங்கைத்
தாதாடு கொன்றைச் சடையா னடியாருட்
கோதாட்டி நாயேனை யாட்கொண்டென் றொல்பிறவித்
தீதோடா வண்ணந் திகழப் பிறப்பறுப்பான்
காதாடு குண்டலங்கள் பாடிக் கசிந்தன்பாற்
போதாடு பூண்முலையீர் பொன்னூச லாடாமோ. (௬)

உன்னற் கரியதிரு வுத்தர கோசமங்கை
மன்னிப் பொலிந்திருந்த மாமறையோன் றன்புகழே
பன்னிப் பணிந்திறைஞ்சப் பாவங்கள் பற்றறுப்பா
னன்னத்தின் மேலேறி யாடு மணிமயில்போ
லென்னத்த னென்னையுமாட் கொண்டா னெழில்பாடிப்
பொன்னொத்த பூண்முலையீர் பொன்னூச லாடாமோ. (௭)

கோல வரைக்குடுமி வந்து குவலயத்துச்
சால வமுதுண்டு தாழ்கடலின் மீதெழுந்து
ஞால மிகப்பரிமேற் கொண்டு நமையாண்டான்
சீலந் திகழுந் திருவுத்தர கோசமங்கை
மாலுக் கரியானை வாயார நாம்பாடிப்
பூலித் தகங்குழைந்து பொன்னூச லாடாமோ. (௮)

தெங்குலவு சோலைத் திருவுத்தர கோசமங்கை
தங்குலவு சோதித் தனியுருவம் வந்தருளி

யெங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமு மாட்கொள்வான்
பங்குலவு கோதையுந் தானும் பணிகொண்ட
கொங்குலவு கொன்றைச் சடையான் குணம்பரவிப்
பொங்குலவு பூண்முலையீர் பொன்னூச லாடாமோ. (௯)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

அன்னைப்பத்து.

ஆத்துமபூரணம்

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

கலிவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வேத மொழியர்வெண் ணீற்றர்செம் மேனியர்
நாதப் பறையின ரன்னே யென்னும்
நாதப் பறையினர் நான்முகன் மாலுக்கு
நாதரிந் நாதனு ரன்னே யென்னும். (௧)

கண்ணஞ் சனத்தர் கருணைக் கடலின
ருண்ணின் றுருக்குவ ரன்னே யென்னு
முண்ணின் றுருக்கி யுலப்பிலா வானந்தக்
கண்ணீர் தருவரா லன்னே யென்னும். (உ)

நித்த மணாளர் நிரம்ப வழகியர்
சித்தத் திருப்பரா லன்னே யென்னுஞ்
சித்தத் திருப்பவர் தென்னன் பெருந்துறை
யத்தரா னந்தரா லன்னே யென்னும். (ங)

ஆடரப் பூணுடைத் தோல்பொடிப் பூசிற்றோர்
வேட மிருந்தவா றன்னே யென்னும்
வேட மிருந்தவா கண்டுகண் டென்னுள்ளம்
வாடு மிதுவென்னே யன்னே யென்னும். (ச)

நீண்ட கரத்தர் நெறிதரு குஞ்சியர்
பாண்டிநன் னாடரா லன்னே யென்னும்
பாண்டிநன் னாடர் பரந்தெழு சிந்தையை
யாண்டன்பு செய்வரா லன்னே யென்னும். (ரு)

உன்னற் கரியசீ ருத்தர மங்கையர்
மன்னுவ தென்னெஞ்சி லன்னே யென்னு
மன்னுவ தென்னெஞ்சின் மாலயன் காண்கிலா
ரென்ன வதிசய மன்னே யென்னும். (சு)

வெள்ளைக் கலிங்கத்தர் வெண்டிரு முண்டத்தர்
பள்ளிக்குப் பாயத்த ரன்னே யென்னும்
பள்ளிக்குப் பாயத்தர் பாய்பரி மேல்கொண்டென்
னுள்ளங் கவர்வரா லன்னே யென்னும். (எ)

தாளி யறுகினர் சந்தனச் சாந்தின
ராளெம்மை யாள்வரா லன்னே யென்னு
மாளெம்மை யாளு மடிகளார் தங்கையிற்
றாள மிருந்தவா றன்னே யென்னும். (அ)

தையலோர் பங்கினர் தாபத வேடத்த
ரையம் புகுவரா லன்னே யென்னு
மையம் புகுந்தவர் போதலு மென்னுள்ள
நையுமி து வென்னே யன்னே யென்னும். (கூ)

கொன்றை மதியமுங் கூவிள மத்தமுந்
துன்றிய சென்னிய ரன்னே யென்னும்
துன்றிய சென்னியின் மத்தமுன் மத்தமே
யின்றெனக் கானவா றன்னே யென்னும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

குயிற்பத்து.

—:—:—:—

ஆத்துமவிரக்கம்.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது

—:—:—

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கீத மினிய குயிலே கேட்டியே லெங்கள் பெருமான்
பாத மிரண்டும் வினவிற் பாதாள மேழினுக் கப்பாற்
சோதி மணிமுடி சொல்லிற் சொல்லிறந்து நின்ற தொன்மை
யாதிகுண மொன்று மில்லா னந்தமி லான்வரக் கூவாய் (க)

ஏர்தரு மேழுல கேத்த வெவ்வுரு வுந்தன் னுருவா
யார்கலி சூழ்தென் னிலங்கை யழகமர் வண்டோ தரிக்குப்
பேரரு ளின்ப மளித்த பெருந்துறை மேய பிரானைச்
சீரிய வாயாற் குயிலே தென்பாண்டி நாடனைக் கூவாய். (உ)

நீல வுருவிற் குயிலே நீண்மணி மாட நிலாவுங்
கோல வழகிற் றிகழுங் கொடிமங்கை யுள்ளுறை கோயிற்

சீலம் பெரிது மினிய திருவுத் தரகோச மங்கை
ஞாலம் விளங்க விருந்த நாயக னைவரக் கூவாய். (௩)

தேன்பழச் சோலை பயிலுஞ் சிறுகுயி லேயிது கேணீ
வான்பழித் திம்மண் புகுந்து மனிதரை யாட்கொண்ட வள்ள
லூன்பழித் துள்ளம் புகுந்தேன் னுணர்வது வாயவொருத்தன்
மான்பழித் தாண்டமென் னோக்கி மணாளனை நீவரக் கூவாய்.

சுந்தரத் தின்பக் குயிலே சூழ்சுடர் ஞாயிறு போல
வந்தரத் தேநின் றிழிந்திங் கடியவ ராசை யறுப்பான்
முந்து நடுவு முடிவு மாகிய மூவ ரறியாச்
சிந்துரச் சேவடி யானைச் சேவக னைவரக் கூவாய். (௫)

இன்பந் தருவன் குயிலே யேழுல கும்முழு தாளி
யன்ப னமுதளித் தூறு மானந்தன் வான்வந்த தேவ
னன்பொன் மணிச்சுவ டொத்த நற்பரி மேல்வரு வானைக்
கொம்பின் மிழற்றுங் குயிலே கோகழி நாதனைக் கூவாய். (௬)

உன்னை யுகப்பன் குயிலே யுன்றுணைத் தோழியு மாவன்
பொன்னை யழித்தநன் மேனிப் புகழிற் றிகழு மழகன்
மன்னன் பரிமிசை வந்த வள்ளல் பெருந்துறை மேய
தென்னவன் சேரலன் சோழன் சீர்ப்புயங் கன்வரக் கூவாய்.()

வாவிங்கே நீகுயிற் பிள்ளாய் மாலொடு நான்முகன் றேடி
யோவியவ ருன்னி நிற்ப வொண்டழல் விண்பிளந் தோங்கி

மேவியன் றண்டங் கடந்து விரிசுட ராய்நின்ற மெய்யன்
மூவி வருமபரிப் பாகன் மூழ்சடை யோன்வரக் கூவாய். (அ)

காருடைப் பொன்றிகழ் மேனிக் கடிபொழில் வாழுங் குயிலே
சீருடைச் செங்கம லத்திற் றிகழுரு வாகிய செல்வன்
பாரிடைப் பாதங்கள் காட்டிப் பாச மறுத்தெனை யாண்ட
வாருடை யம்பொனின் மேனி யமுதினை நீவரக் கூவாய். (கூ)

கொந்தண வம்பொழிற் சோலைக் கூங்குயி லேயிது கேணீ
யந்தண னாகிவந் திங்கே யழகிய சேவடி காட்டி
யெந்தம ராமிவ னென்றிங் கென்னையு மாட்கொண் டருளுஞ்
செந்தழல் போற்றிரு மேனித் தேவர்பி ரான்வரக் கூவாய். ()

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருத்தசாங்கம்.

அடிமைகொண்டமுறைமை

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

நேரிசைவெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏரா ரிளங்கிளியே யெங்கள் பெருந்துறைக்கோன்
சீரார் திருநாமந் தேர்ந்துரையாய் — யாரூரன்
செம்பெருமான் வெண்மலரான் பாற்கடலான் செப்புவபோ
லெம்பெருமான் றேவர்பிரா னென்று. (க)

ஏதமிலா வின்சொன் மரகதமே யேழ்பொழிற்கு
நாதனமை யாளுடையா னாடுரையாய் — காதலவர்க்
கன்பாண்டு மீளா வருள்புரிவா னாடென்றுந்
தென்பாண்டி நாடே தெளி. (உ)

தாதாடு பூஞ்சோலைத் தத்தாய் நமையாளு
மாதாடும் பாகத்தன் வாழ்பதியென் — கோதாட்டிப்

பத்தரெல்லாம் பார்மேற் சிவபுரம்போற் கொண்டாடு
முத்தர கோசமங்கை யூர். (௩)

செய்யவாய்ப் பைஞ்சிறகிற் செல்வீநஞ் சிந்தைசே
ரையன் பெருந்துறையா னாறுரையாய்—தையலாய்
வான்வந்த சிந்தை மலங்கழுவ வந்திழியு
மானந்தங் காணுடையா னாறு. (௪)

கிஞ்சுகவா யஞ்சுகமே கேடில் பெருந்துறைக்கோன்
மஞ்சன் மருவு மலைபகராய்—நெஞ்சத்
திருளகல வாள்வீசி யின்பமரு முத்தி
யருளுமலை யென்பதுகா ணுய்ந்து (௫)

இப்பாடே வந்தியம்பு கூடுபுக லென்கிளியே
யொப்பாடாச் சீருடையா னூர்வதென்னே—யெப்போதுந்
தேன்புரையுஞ் சிந்தையராய்த் தெய்வப்பெண்ணேத்திசைப்ப
வான்புரவி யூரு மகிழ்ந்து. (௬)

கோற்றேன் மொழிக்கிள்ளாய் கோதில் பெருந்துறைக்கோன்
மாற்றாரை வெல்லும் படைபகரா—யேற்றா
ரழுக்கடையா நெஞ்சுருக மும்மலங்கள் பாயுங்
கழுக்கடைகாண் கைக்கொள் படை (௭)

இன்பான் மொழிக்கிள்ளா யெங்கள் பெருந்துறைக்கோன்
முன்பான் முழங்கு முரசியம்பா—யன்பாற்

பிறவிப் பகைகலங்கப் பேரின்பத் தோங்கும்
பருமிக்க நாதப் பறை. (அ)

ஆய மொழிக்கிள்ளா யள்ளூறு மன்பர்பான்
மேய பெருந்துறையான் மெய்த்தாரென்—றீயவினை
நாளுமணு காவண்ண நாயேனை யாளுடையான்
றுளியறு காமுவந்த தார். (கூ

சோலைப் பசுங்கிளியே தூநீர்ப் பெருந்துறைக்கோன்
கோலம் பொலியுங் கொடிகூறாய்—சாலவு
மேதிலார் துண்ணென்ன மேல்விளங்கி யேர்காட்டுங்
கோதிலா வேறுங் கொடி. (ய)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

திரோதானசுத்தி.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போற்றியென் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணை துணை மலர்கொண்
டேற்றிநின் றிருமுகத் தெமக்கருண் மலரு
மெழினகை கொண்டுநின் றிருவடி தொழுகோஞ்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கண் மலருந்தண் வயல்சூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
யேற்றுயர் கொடியுடை யாயெனை யுடையா
யெம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க)

அருணனிந் திரன்றிசை யணுகின னிருள்போ
யகன்றது வுதயநின் மலர்த்திரு முகத்தின்

கருணையின் சூரிய னெழவெழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணலங் கண்ணாந்
திரணிரை யறுபத முரல்வன விவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
யருணிதி தரவரு மானந்த மலையே
யலைகட லேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௨)

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுக ளியம்பின வியம்பின சங்க
மோவின தாரகை யொளியொளி யுதயத்
தொருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவநற் செறிகழற் றாளிணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
யாவரு மறிவரி யாயெமக் கெளியா
யெம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௩)

இன்னிசை வீணைய ரியாழின ரொருபா
லிருக்கொடு தோத்திர மியம்பின ரொருபாற்
றுன்னிய பிணைமலர்க் கையின ரொருபாற்
றொழுகைய ரழுகையர் துவள்கைய ரொருபாற்
சென்னியி லஞ்சலி கூப்பின ரொருபாற்
றிருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
யென்னையு மாண்டுகொண் டின்னருள் புரியு
மெம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௪)

பூதங்க டோறுநின் றாயெனி னல்லாற்
போக்கிலன் வரவில னெனநினைப் புலவோர்
கீதங்கள் பாடுத லாடுத லல்லாற்
கேட்டறி யோமுனைக் கண்டறி வாரைச்
சீதங்கொள் வயற்றிருப் பெருந்துறை மன்னா
சிந்தனைக் கும்மரி யாயெங்கண் முன்வந்
தேதங்க ளறுத்தெம்மை யாண்டருள் புரியு
மெம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ரு)

பப்பற வீட்டிருந் துணருநின் னடியார்
பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரு
மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
வணங்குகின் றாரணங் கின்மண வாளா
செப்புறு கமலங்கண் மலருந்தண் வயல்சூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
யிப்பிறப் பறுத்தெமை யாண்டருள் புரியு
மெம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (சா)

அதுபழச் சுவையென வமுதென வறிதற்
கரிதென வெளிதென வமரரு மறியா
ரிதுவவன் றிருவுரு விவனவ னெனவே
யெங்களை யாண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளு

மதுவளர் பொழிற்றிரு வுத்தர கோச
மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னா
வெதுவெமைப் பணிகொளு மாறது கேட்போ
மெம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (எ)

முந்திய முதனடு விறுதியு மானாய்
மூவரு மறிகில ரியாவர்மற் றறிவார்
பந்தணை விரலியு நீயுநின் னடியார்
பழங்குடி லொறுமெழுந் தருளிய பரனே
செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
யந்தண னாவதுங் காட்டிவந் தாண்டா
யாரமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (அ)

விண்ணகத் தேவரு நண்ணவு மாட்டா
விழுப்பொரு ளேயுன தொழுப்படி யோங்கண்
மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே
வண்டிருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோங்
கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியா
ரெண்ணகத் தாயுல குக்குயி ரானா
யெம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (கூ)

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையி னாணும்
போக்குகின் றேமவ மேயிந்தப் பூமி

சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலா
மவன்விருப் பெய்தவு மலரவ னாசைப்
படவுநின் னலர்ந்தமெய்க் கருணையு நீயு
மவனியிற் புகுந்தெமை யாட்கொள்ள வல்லா
யாரமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:—

சிவமயம்.

கோயின்மூத்ததிருப்பதிகம்.

அநாதியாகிய சற்காரியம்.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடையா ளுன்ற னடுவிருக்கு முடையா ணடுவு ணீயிருத்தி, யடியே னடுவு ளிருவீரு மிருப்ப தானா லடியேனுன், னடியார் நடுவு ளிருக்குமருளைப்புரி யாய்பொன் னம்பலத்தெம், முடியா முதலே யென்கருத்து முடியும் வண்ண முன்னின்றே. (க)

முன்னின் ருண்டா யெனைமுன்ன மியானு மதுவே முயல் வுற்றுப், பின்னின் றேவல் செய்கின்றேன் பிற்பட்டொழிந் தேன் பெம்மானே, யென்னின் றருளி வரநின்று போந்தி டென்னு விடிலடியா, ருன்னின் றிவனு ரென்னரோ பொன் னம் பலக்கூத் துகந்தானே. (உ)

உந்தானே யன்புடை யடிமைக் குருகா வுள்ளத் துணர்விலி யேன், சகந்தா னறிய முறையிட்டாற் றக்க வாறன் றென்

ஞரோ, மகந்தான் செய்து வழிவந்தார் வாழ வாழ்ந்தா யடி யேற்குன், முகந்தான் ருரா விடின்முடிவேன் பொன்னம் ப லத்தெம் முழுமுதலே. (௩)

முழுமுத லேயைம் புலனுக்கு மூவர்க்கு மென்ற னக்கும், வழிமுத லேநின் பழவடி யார்திரள் வான் குழுமிக், கெழு முத லேயரு டந்திருக்க விரங்குங் கொல்லோ வென், றழு மது வேயன்றி மற்றென் செய்கேன் பொன்னம் பலத்த ரைசே. (௪)

அரைசே பொன்னம் பலத்தாடு மமுதே யென்றுன் னரு ளுக்கி, யிரைதேர் கொக்கொத் திரவுபக லேசற் றிருந்தே வேசற்றேன், கரைசே ரடியார் களிசிறப்பக் காட்சி கொடுத் துன் னடியேன்பாற், பிரைசேர் பாலி னெய்போலப் பேசா திருந்தா லேசாரோ. (௫)

ஏசா நிற்ப ரென்னையுனக் கடியா னென்று பிறரெல்லாம், பேசா நிற்ப ரியான்றானும் பேணு நிற்பே னின்னருளே, தேசா நேசர் சூழ்ந்திருக்குந் திருவோ லக்கஞ் சேவிக்க, வீசாபொன்னம் பலத்தாடு மெந்தா யினித்தா னிரங்காயே.

இரங்கு நமக்கம் பலக்கூத்த னென்றென் றேமாந்திருப்பே னை, யருங்கற் பனைகற் பித்தாண்டா யாள்வா ரிலிமா டாவே னோ, நெருங்கு மடியார் களுநீயு நின்று நிலாவி விளையாடு, மருங்கே சார்ந்து வரவெங்கள் வாழ்வே வாவென் றருளாயே.

அருளா தொழிந்தா லடியேனை யஞ்சே லென்பா ரரிங்குப், பொருளா வென்னைப் புகுந்தாண்ட பொன்னே பொன்னம் பலக்கூத்தா, மருளார் மனத்தோ டுனைப்பிரிந்து வருந்துவேனை வாவென்றுன், றெருளார் கூட்டங் காட்டாயேற் செத்தே போனுற் சிரியாரோ. (அ)

சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார் திரண்டு திரண்டுன் றிருவார்த்தை, விரிப்பார் கேட்பார் மெச்சுவார் வெவ்வே றிருந்துன் றிருநாமந், தரிப்பார் பொன்னம் பலத்தாடுந் தலைவா வென்பாரவர்முன்னே, நரிப்பாய் நாயே னிருப்பேனே நம்பியினித்தா னல்காயே. (௯)

நல்கா தொழியா னமக்கென்றுன் னுமம் பிதற்றி நயனநீர், மல்கா வாழ்த்தா வாய்குழறு வணங்கா மனத்தா னினைந்துருகிப், பல்கா லுன்னைப் பாவித்துப் பரவிப் பொன்னம் பலமென்றே, யொல்கா நிற்கு முயிர்க்கிரங்கி யருளா யென்னையுடையானே. (௰)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—::—

உ

சிவமயம்.

கோயிற்றிருப்பதிகம்.

—:—:—:—

அனுபோகவிலக்கணம்.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது

—:—:—

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாறிநின் றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்
புலனைந்தின் வழியடைத் தமுதே
யூறிநின் றென்னு ளெழுபரஞ் சோதி
யுள்ளவா காணவந் தருளாய்
தேறலின் றெளிவே சிவபெரு மானே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யீறிலாப் பதங்க ளியாவையுங் கடந்த
வின்பமே யென்னுடை யன்பே. (௧)

அன்பினா லடியே னாவியோ டாக்கை
யானந்த மாய்க்கசிந் துருக
வென்பர மல்லா வின்னருடந்தா
யானிதற் கிலனோர் கைம்மாறு

முன்புமாய்ப் பின்பு முழுதுமாய்ப் பரந்த
முத்தனே முடிவிலா முதலே
தென்பெருந் துறையாய் சிவபெரு மானே
சீருடைச் சிவபுரத் தரைசே. (உ)

அரைசனே யன்பர்க் கடியனே னுடைய
வப்பனே யாவியோ டாக்கை
புரைபுரை கனியப் புகுந்துநின் றுருக்கிப்
பொய்யிருள் கடிந்தமெய்ச் சுடரே
திரைபொரா மன்னு மமுதத்தெண் கடலே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யுரையுணர் விறந்துநின் றுணர்வதோ ருணர்வே
யானுன்னை யுரைக்குமா றுணர்த்தே. (ஙு)

உணர்ந்தமா முனிவ ரும்பரோ டொழிந்தா
ருணர்வுக்குந் தெரிவரும் பொருளே
யிணங்கிலி யெல்லா வுயிர்கட்கு முயிரே
யெனைப்பிறப் பறுக்குமெம் மருந்தே
திணிந்ததோ ரிருளிற் றெளிந்ததூவெளியே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
குணங்கடா மில்லா வின்பமே யுன்னைக்
குறுகினேற் கினியென்ன குறையே. (ச)

குறைவிலா நிறைவே கோதிலா வமுதே
   யீறிலாக் கொழுஞ்சுடர்க் குன்றே
மறையுமாய் மறையின் பொருளுமாய் வந்தென்
   மனத்திடை மன்னிய மன்னே
சிறைபெறு நீர்போற் சிந்தைவாய்ப் பாயுந்
   திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யிறைவனே நீயென் னுடலிடங் கொண்டா
   யினியுன்னை யென்னிரக் கேனே. (ரு)

இரந்திரந் துருக வென்மனத் துள்ளே
   யெழுகின்ற சோதியே யிமையோர்
சிரந்தனிற் பொலியுங் கமலச்சே வடியாய்
   திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
நிரந்தவா காய நீர்நிலந் தீகா
   லாயவை யல்லையா யாங்கே
கரந்ததோ ருருவே களித்தன னுன்னைக்
   கண்ணுறக் கண்டுகொண் டின்றே. (சு)

இன்றெனக் கருளி யிருள்கடிந் துள்ளத்
   தெழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
நின்றநின் றன்மை நினைப்பற நினைந்தே
   னீயலாற் பிறிதுமற் றின்மை
சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றாந்
   திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

யொன்றுநீ யல்லை யன்றியொன் றில்லை
யாருன்னை யறியகிற் பாரே. (எ)

பார்பத மண்ட மனைத்துமாய் முளைத்துப்
பரந்ததோர் படரொளிப் பரப்பே
நீருறு தீயே நினைவதே லரிய
நின்மலா நின்னருள் வெள்ளச்
சீருறு சிந்தை யெழுந்ததோர் தேனே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாருற வெனக்கிங் காரய லுள்ளா
ரானந்த மாக்குமென் சோதி. (அ)

சோதியாய்த் தோன்று முருவமே யருவா
மொருவனே சொல்லுதற் கரிய
வாதியே நடுவே யந்தமே பந்த
மறுக்குமா னந்தமா கடலே
தீதிலா நன்மைத் திருவருட் குன்றே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாதுநீ போவதோர் வகையெனக் கருளாய்
வந்துநின் னிணையடி தந்தே. (கூ)

தந்ததுன் றன்னைக் கொண்டதென் றன்னைச்
சங்கரா வார்கொலோ சதுர
ரந்தமொன் றில்லா வானந்தம் பெற்றே
னியாதுநீ பெற்றதொன் றென்பாற்

சிந்தையே கோயில் கொண்டவெம் பெருமான்
றிருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யெந்தையே யீசா வுடலிடங் கொண்டா
யானிதற் கிலனொர்கைம் மாறே. (ங)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

செத்திலாப்பத்து.

—:—:—:—

சிவானந்தமளவறுக்கொணுமை.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்சேயப்பட்டது.

—:—:—

ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொய்யனே னகநெகப் புகுந்தமு தூறும்
புதுமலர்க்கழ லிணையடி பிரிந்துங்
கையனே னின்னுஞ் செத்திலே னந்தோ
விழித்திருந் துள்ளக் கருத்தினை யிழந்தே

ஐயனே யரசே யருட்பெருங் கடலே
யத்த னேயயன் மாற்கறி யொண்ணுச்
செய்யமே னியனே செய்வகை யறியேன்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே (க)

புற்று மாய்மர மாய்ப்புனல் காலே
யுண்டி யாயண்ட வாணரும் பிறரும்
வற்றி யாருநின் மலரடி காணு
மன்ன வென்னையோர் வார்த்தையுட் படுத்துப்
பற்றி னுய் பதையேன் மனமிக வுருகேன்
பரிகி லேன்பரி யாவுட றன்னைச்
செற்றி லேனின்னுந் திரிதரு கின்றேன்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. (உ)

புலைய னேனையும் பொருளென நினைந்துன்
னருள்பு ரிந்தனை புரிதலுங் களித்துத்
தலையி னுனடந் தேன்விடைப் பாகா
சங்கரா வெண்ணில் வானவர்க் கெல்லா
நிலைய னேயலை நீர்விட முண்ட
நித்த னேயடை யார்புர மெரித்த
சிலைய னேயெனைச் செத்திடப் பணியாய்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. (ந)

அன்ப ராகிமற் றருந்தவ முயல்வா
ரயனு மாலுமற் றழலுறு மெழுகா

மென்ப ராய்நினை வாரே னைப்பலர்
நிற்க விங்கெனை யெற்றினுக் காண்டாய்
வன்ப ராய்முரு டொக்குமென் சிந்தை
மரக்க ணென்செவி யிரும்பினும் வலிது
தென்ப ராய்த்துறை யாய்சிவ லோகா
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. (௪)

ஆட்டுத் தேவர்தம் விதியொழித் தன்பா
லையனே யென்றுன் னருள்வழி யிருப்பே
னாட்டுத் தேவரு நாடரும் பொருளே
நாத னேயுனைப் பிரிவுறு வருளைக்
காட்டித் தேவநின் கழலிணை காட்டிக்
காய மாயத்தைக் கழித்தருள் செய்யாய்
சேட்டைத் தேவர்தந் தேவர்பி ரானே
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. (௫)

அறுக்கி லேனுட லுணிபடத் தீப்புக்
கார்கி லேன்றிரு வருள்வகை யறியேன்
பொறுக்கி லேனுடல் போக்கிடங் காணேன்
போற்றி போற்றியென் போர்விடைப் பாகா
இறக்கி லேனுனைப் பிரிந்தினி திருக்க
வென்செய் கேனிது செய்கவென் றருளாய்
சிறைக்க ணேபுன லிலவிய வயல்சூழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. (௬)

மாய னேமறி கடல்விட முண்ட
  வான வாமணி கண்டத்தெம் மழுதே
நாயி னேனுனை நினையவு மாட்டே
  னமச்சி வாயவென் றுன்னடி பணியாப்
பேய னாகிலும் பெருநெறி காட்டாய்
  பிறைகு லாஞ்சடைப் பிஞ்ஞக னேயோ
சேய னாகினின் றலறுவ தழகோ
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. (எ)

போது சேரயன் பொருகடற் கிடந்தோன்
  புரந்த ராதிக ளிற்கமற் றென்னைக்
கோது மாட்டிநின் குரைகழல் காட்டிக்
  குறிக்கொள் கென்றுநின் றொண்டரிற் கூட்டா
யாது செய்வதென் றிருந்தனன் மருந்தே
  யடிய னேனிடர்ப் படுவது மினிதோ
சீத வார்புன னிலவிய வயல்சூழ்
  திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. (அ)

ஞால மிந்திர னன்முகன் வானவர்
  நிற்க மற்றெனை நயந்தினி தாண்டாய்
கால னாருயிர் கொண்டபூங் கழலாய்
  கங்கையா யங்கி தங்கிய கையாய்
மாலு மோலமிட் டலறுமம் மலர்க்கே
  மரக்க ணேனையும் வந்திடப் பணியாய்

சேலு நீலமு நிலவிய வயல்சூழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. (க)

அளித்து வந்தெனக் காவவென் றருளி
யச்சந் தீர்த்தநின் னருட்பெருங் கடலிற்
றிளைத்துந் தேக்கியும் பருகியு முருகேன்
றிருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே
வளைக்கை யானொடு மலரவ னறியா
வான வாமலை மாதொரு பாகா
களிப்பெ லாமிகக் கலங்கிடு கின்றேன்
கயிலை மாமலை மேவிய கடலே. (ம)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

அடைக்கலப்பத்து.

பக்குவநிண்ணயம்.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செயப்பட்டது.

—:—:—

கலவைப்பாட்டு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செழுக்கமலத் திரளனநின் சேவடிசேர்ந் தமைந்த
பழுத்தமனத் தடியருடன் போயினர்யான் பாவியேன்
புழுக்கணுடைப் புன்குரம்பைப் பொல்லாக்கல்வி ஞானமிலா
வழுக்குமனத் தடியே னுடையாயுன் னடைக்கலமே. (க)

வெறுப்பன வேசெய்யு மென்சிறு மையைநின் பெருமையினாற்
பொறுப்பவ னேயராப் பூண்பவ னேபொங்கு கங்கைசடைச்
செறுப்பவ னேநின் திருவரு ளாலென் பிறவியைவே
ரறுப்பவ னேயுடை யாயடி யேனுன் னடைக்கலமே. (உ)

பெரும்பெருமா னென்பிறவியை வேரறுத்துப் பெரும்பிச்சுத்
தரும்பெருமான் சதுரப் பெருமானென் மனத்தினுள்ளே

வரும்பெருமான் மலரோ னெடுமாலறி யாமனின்ற
வரும்பெருமா னுடையா யடியேனுன் னடைக்கலமே. (௩)

பொழிகின்ற துன்பப் புயல்வெள் ளத்தினின் கழற்புணை
கொண், டிழிகின்ற வன்பர்க ளேறினர்வான்யா னிடர்க்கடல்
வாய்ச், சுழிசென்று மாதர்த் திரைபொரக் காமச் சுறவெறிய,
வழிகின் றனனுடை யாயடி யேனுன் னடைக்கலமே. (௪)

சுருள்புரி கூழையர் சூழலிற் பட்டுன் றிறமறந்திங்
கிருள்புரி யாக்கையி லேகிடந் தெய்த்தனன் மைத்தடங்கண்
வெருள்புரி மானன்ன நோக்கிதன் பங்கவிண் ணோர்பெருமா
னருள்புரி யாயுடை யாயடி யேனுன் னடைக்கலமே. (௫)

மாழைமைப் பாவிய கண்ணியர் வன்மத் திடவுடைந்து
தாழியைப் பாவு தயிர்போற் றளர்ந்தேன் றடமலர்த்தாள்
வாழியெப் போதுவந் தெந்நாள் வணங்குவன் வல்வினையே
னாழியப் பாவுடை யாயடி யேனுன் னடைக்கலமே. (௬)

மின்கணி னார் நுடங்குமிடையார் வெகுளிவலையி லகப்பட்டுப்
புன்கண னாய்ப் புரள்வேனைப் புரளாமற் புகுந்தருளி
யென்கணிலே யமுதூறித் தித்தித்தென் பிழைக்கிரங்கு
மங்கணனே யுடையா யடியேனுன் னடைக்கலமே. (௭)

மாவடு வகிரன்ன கண்ணிபங் காநின் மலரடிக்கே
கூவிடு வாய்கும்பிக் கேயிடு வாய்நின் குறிப்பறியேன்

பாவிடை யாடு குழல்போற் கரந்து பரந்ததுள்ள
மாகெடு வேனுடை யாயடி யேனுன் னடைக்கலமே. (அ)

பிறிவறி யாவன்பர் நின்னருட் பெய்கழற் றாளிணைக்கீழ்
மறிவறி யாச்செல்வம் வந்துபெற் றாருன்னை வந்திப்பதோர்
நெறியறி யேனின்னை யேயறி யேனின்னை யேயறியு
மறிவறி யேனுடை யாயடி யேனுன் னடைக்கலமே. (கூ)

வழங்குகின் றாய்க்குன் னருளா ரமுதத்தை வாரிக்கொண்டு, விழுங்குகின் றேன்விக்கி னேன்வினை யேனென் விதியின்மையாற், றழங்கருந் தேனன்ன தண்ணீர் பருகத் தந் துய்யக்கொள்ளா, யழுங்குகின் றேனுடை யாயடியேனுன் னடைக்கலமே. (ய)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:—:—

சிவமயம்.

ஆசைப்பத்து.

ஆத்துமவிலக்கணம்.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருடக் கொடியோன் காண மாட்டாக் கழற்சே வடியென்னும்
பொருளைத் தந்திங் கென்னை யாண்ட பொல்லா மணியேயோ
விருளைத் துரந்திட் டிங்கே வாவென் றங்கே கூவு
மருளைப் பெறுவா னாசைப் பட்டேன் கண்டா யம்மானே. ()

மொய்ப்பா னரம்பு கயிறாக மூளை யென்பு தோல்போர்த்த,
குப்பா யம்புக் கிருக்க கில்லேன் கூவிக் கொள்ளாய் கோவே
யோ, வெப்பா லவர்க்கு மப்பா லாமென் னாரமு தேயோ,
வப்பா காண வாசைப் பட்டேன் கண்டா யம்மானே. (௨)

சீவார்ந் தீமொய்த் தழுக்கொடு திரியுஞ் சிறுகுடி லிதுசிதையக்
கூவாய் கோவே கூத்தா காத்தாட் கொள்ளுங் குருமணியே

தேவா தேவர்க் கரியானே சிவனே சிறிதென் முகநோக்கி
யாவா வென்ன வாசைப் பட்டேன் கண்டா யம்மானே. (௩)

மிடைந்தெலும் பூத்தை மிச்கழுக் கூறல் வீறிலி நடைக் கூடந், தொடர்ந்தெனை நலியத் துயருறு கின்றேன் சோத்த மெம் பெருமானே, யுடைந்துநைந் துருகி யுன்னொளி நோக்கி யுன்றிரு மலர்ப்பாத, மடைந்து நின்றிடுவா னாசைப் பட்டேன் கண்டா யம்மானே. (௪)

அளிபுண் ணகத்துப் புறந்தோன் மூடி யடியே னுடையாக்கை, புளியம் பழமொத் திருந்தே னிருந்தும் விடையாய் பொடியாட, வெளிவந் தென்னை யாண்டு கொண்ட வென்னா ரமுதேயோ, வளியே னென்ன வாசைப் பட்டேன் கண்டா யம்மானே. (௫)

எய்த்தே னாயே னினியிங் கிருக்க கில்லே னிவ்வாழ்க்கை
வைத்தாய் வாங்காய் வானோ ரறியா மலர்ச்சே வடியானே
முத்தா வுன்றன் முகவொளி நோக்கி முறுவன் னகைகாண
வத்தா சால வாசைப் பட்டேன் கண்டா யம்மானே. (௬)

பாரோர் விண்ணோர் பரவி யேத்தும் பரனே பரஞ்சோதீ
வாராய் வாரா வுலகந் தந்து வந்தாட் கொள்வானே
பேரா யிரமும் பரவித் திரிந்தெம் பெருமா னெனவேத்த
வாரா வமுதே யாசைப் பட்டேன் கண்டா யம்மானே. (௭)

கையாற் றொழுதுன் கழற்சே வடிகள் கழுமத் தழுவிக் கொண், டெய்யா தென்றன் றலைமேல் வைத்தெம் பெருமான் பெருமானென், றையா வென்றன் வாயாலரற்றி யழல்சேர் மெழுகொப்ப, வையாற் றரசே யாசைப் பட்டேன் கண்டா யம்மானே. (அ)

செடியா ராக்கைத் திறமற வீசிச் சிவபுர நகர்புக்குக்
கடியார் சோதி கண்டு கொண்டென் கண்ணிணை களிகூரப்
படிதா னில்லாப் பரம்பர னேயுன் பழவடி யார்கூட்ட
மடியேன் காண வாசைப் பட்டேன் கண்டா யம்மானே. (கூ)

வெஞ்சே லனைய கண்ணார்தம் வெகுளி வலையி லகப்பட்டு
நைஞ்சே னாயேன் ஞானச் சுடரே நானோர் துணைகாணேன்
பஞ்சே ரடியாள் பாகத் தொருவா பவளத் திருவாயா
லஞ்சே லென்ன வாசைப் பட்டேன் கண்டா யம்மானே. (ம)

திருச்சிற்றம்பலம்

—:—:—

சிவமயம்.

அதிசயப்பத்து.

—:—:—:—

முத்தியிலக்கணம்.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செயப்பட்டது.

—::—

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வைப்புமா டென்று மாணிக்கத் தொளியென்று மனத்திடை யுருகாதே, செப்பு நேர்முலை மடவர லியார்தங்க டிறத்திடை நைவேனை, யொப்பிலாதன வுவமனி லிறந்தன வொண்மலர்த் திருப்பாதத், தப்ப னாண்டுதன் னடியரிற் கூட்டிய வதிசயங் கண்டாமே. (க)

நீதி யாவன யாவையு நினைக்கிலே னினைப்பவ ரொடுங்கூடே, னேத மேபிறந் திறந்துழல் வேன்றனை யென்னடி யானென்று, பாதி மாதொடுங் கூடிய பரம்பர னிரந்தர மாய்நின்ற, வாதி யாண்டுதன் னடியரிற் கூட்டிய வதிசயங் கண்டாமே. (உ)

முன்னை யென்னுடை வல்வினை போயிட முக்கண தாடையெந்தை, தன்னை யாவரு மறிவதற் கரியவ னெளியவ

னடியார்க்குப், பொன்னை வென்றதோர் புரிசடை முடிதனி விளமதி யதுவைத்த, வன்னை யாண்டுதன் னடியரிற் கூட்டிய வதிசயங் கண்டாமே. (௩)

பித்த னென்றெனை யுலகவர் பகர்வதோர் காரண மிதுகேளீ ரொத்துச் சென்றுதன் றிருவருட் கூடிடு முபாயம தறியாமே செத்துப் போயரு நரகிடை வீழ்வதற் கொருப்படு கின்றேனை யத்த னாண்டுதன் னடியரிற் கூட்டிய வதிசயங் கண்டாமே. ()

பரவு வாரவர் பாடுசென் றணைகிலேன் பன்மலர் பறித்தேற் றேன், குரவு வார்குழ லார்திறத் தேநின்று குடிகெடு கின்றேனை, யிரவு நின்றெரி யாடிய வெம்மிறை யெரிசடை மிளிர்கின்ற, வரவ னாண்டுதன் னடியரிற் கூட்டிய வதிசயங் கண்டாமே. (௫)

எண்ணி லேன்றிரு நாமவஞ் செழுத்துமென் னேழைமை யதனாலே, நண்ணி லேன்கலை ஞானிக டம்மொடு நல்வினை நயவாதே, மண்ணி லேபிறந் திறந்துமண் ணாவதற் கொருப் படு கின்றேனை, யண்ண லாண்டுதன் னடியரிற் கூட்டிய வதிசயங் கண்டாமே. (௬)

பொத்தை யூன்சுவர் புழுப்பொதிந் துளுத்தசும் பொழுகிய பொய்க்கூரை, யித்தை மெய்யெனக் கருதிநின் றிடர்க்கடற் சுழித்தலைப் படுவேனை, முத்து மாமணி மாணிக்க வயிரத்த

பவளத்தின் முழுச்சோதி, யத்த னாண்டுதன் னடியாரிற் கூட்டிய வதிசயங் கண்டாமே. (எ)

நீக்கி முன்னெனைத் தன்னொடு நிலாவகை குரம்பையிற் புகப்பெய்து, நோக்கி நுண்ணிய நொடியன சொற்செய்து நுகமின்றி விளாக்கைத்துத், தூக்கி முன்செய்த பொய்யறத் துகளறுத் தெழுதரு சுடர்ச்சோதி, யாக்கி யாண்டுதன் னடியாரிற் கூட்டிய வதிசயங் கண்டாமே. (அ)

உற்ற வாக்கையி னுறுபொரு ணறுமல ரெழுதரு நாற்றம்போற், பற்ற லாவதோர் நிலையிலாப் பரம்பொரு ளப்பொருள் பாராதே, பெற்ற வாபெற்ற பயனது நுகர்ந்திடும் பித்தர்சொற் றெளியாமே, யத்தனாண்டுதன் னடியாரிற் கூட்டிய வதிசயங் கண்டாமே. (கூ)

இருடி ணிந்தெழுந் திட்டதோர் வல்வினைச் சிறுகுடி லிது வித்தைப், பொருளெ னக்களித் தருநர கத்திடை விழப்புகு கின்றேனைத், தெருளு மும்மதி னொடிவரை யிடிதரச் சினப்பதத் தொடுசெந்தீ, யருளு மெய்ந்நெறி பொய்ந்நெறி நீக்கிய வதிசயங் கண்டாமே. (ω)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:—

சிவமயம்.

புணர்ச்சிப்பத்து.

அத்துவிதவிலக்கணம்.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செயப்பட்டது.

—:—:—

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுடர்பொற் குன்றைத் தோளா முத்தை வாளா தொழும்புகந்து, கடைபட் டேனை யாண்டுகொண்ட கருணா லயனைக் கருமால்பிரமன், றடைபட் டின்னுஞ் சாரமாட்டாத் தன்னைத் தந்தவென் னாமுதைப், புடைபட் டிருப்ப தென்றுகொல்லோ வென்பொல் லாமணி யைப்புணர்ந்தே. (க)

ஆற்ற கில்லே னடியேனரசே யவனி தலத்தைம் புலனாய, சேற்றி லழுந்தாச் சிந்தைசெய்து சிவனெம் பெருமா னென்றேத்தி, யூற்று மணற்போ னெக்குநெக் குள்ளே யுருகி யோலமிட்டுப், போற்றி நிற்ப தென்றுகொல்லோ வென்பொல் லாமணி யைப்புணர்ந்தே. (உ)

நீண்ட மாலு மயனும்வெருவ நீண்ட நெருப்பை விருப்பிலேனை, யாண்டு கொண்ட வென்னாமுதை யள்ளூறு முள்ளத்

தடியார்முன், வேண்டுந் தனையும் வாய்விட் டலறி விரையார் மலர்தூவிப், பூண்டு கிடப்ப தென்றுகொல்லோ வென்பொல் லாமணி யைப்புணர்ந்தே. (௩)

அல்லிக் கமலத் தயனுமாலு மல்லாதவரு மமரர் கோனுஞ், சொல்லிப் பரவு நாமத்தானைச் சொல்லும் பொருளு மிறந்த சுடரை, நெல்லிக் கனியைத் தேனைப்பாலை நிறைபின் னமுதை யமுதின் சுவையைப், புல்லிப் புணர்வ தென்றுகொல் லோ வென்பொல் லாமணி யைப்புணர்ந்தே (௪)

திகழத் திகழு மடியுமுடியுங் காண்பான் கீழ்மே லயனும் மாலு, மகழப் பறந்துங் காணமாட்டா வம்மா னிம்மா னில முழுது, நிகழப் பணிகொண் டென்னையாட்கொண் டாவா வென்ற நீர்மையெல்லாம், புகழப் பெறுவ தென்றுகொல் லோ வென்பொல் லாமணி யைப்புணர்ந்தே. (௫)

பரிந்து வந்து பரமானந்தம் பண்டே யடியேற் கருள்செய் யப், பிரிந்து போந்து பெருமாநிலத்தி லருமா லுற்றே னென்றென்று, சொரிந்த கண்ணீர் சொரியவுண்ணீ ருரோமஞ் சிலிர்ப்ப வுகந்தன்பாய்ப், புரிந்து நிற்ப தென்றுகொல்லோ வென்பொல் லாமணி யைப்புணர்ந்தே. (௬)

நினையப் பிறருக் கரியநெருப்பை நீரைக் காலை நிலனைவிசும் பைத், தனையொப் பாரை யில்லாத்தனியை நோக்கித் தழைத்

துத் தழுத்தகண்டங், கனையக் கண்ணீ ரருவிபாயக்கையுங் கூப்பிக் கடிமலராற், புனையப் பெறுவ தென்றுகொல்லோ வென்பொல் லாமணி யைப்புணர்ந்தே. (எ)

நெக்கு நெக்குள் ளுருகியுருகி நின்று மிருந்துங் கிடந்து மெழுந்து, நக்கு மழுதுந் தொழுதும்வாழ்த்தி நானா விதத் தாற் கூத்துநவிற்றிச், செக்கர் போலுந் திருமேனி திகழ நோக்கிச் சிலிர்சிலிர்த்துப், புக்கு நிற்ப தென்றுகொல்லோ வென்பொல் லாமணி யைப்புணர்ந்தே. (அ)

தாதாய் மூவே ழுலகுக்குந் தாயே நாயேன் றனையாண்ட, பேதாய் பிறவிப் பிணிக்கோர்மருந்தே பெருந்தேன் பில்க வெப்போது, மேதா மணியே யென்றென்றேத்தி யிரவும் பகலு மெழிலார்பாதப், போதாய்ந் தணைவ தென்றுகொல் லோ வென்பொல் லாமணி யைப்புணர்ந்தே. (கூ)

காப்பாய் படைப்பாய் கரப்பாய் முழுதுங் கண்ணார் விசும் பின் விண்ணோர்க்கெல்லா, மூப்பாய் மூவா முதலாய் நின்ற முதல்வா முன்னே யெனையாண்ட, பார்ப்பா னேயெம் பரமா வென்று பாடிப் பாடிப் பணிந்துபாதப், பூப்போ தணைவ தென்று கொல்லோ வென்பொல் லாமணி யைப்புணர்ந்தே.()

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வாழாப்பத்து.

—:—:—:—

முத்தியுபாயம்.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செயப்பட்டது.

—:—:—

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த வெம்பரனே
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாரொடு நோகே னார்க்கெடுத் துரைக்கே
னாண்டநீ யருளிலை யானால்
வார்கட லுலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி யாயே, (க)

வம்பனேன் றன்னை யாண்டமா மணியே
மற்றுநான் பற்றிலேன் கண்டா

யும்பரு மறியா வொருவனே யிருவர்க்
குணர்விறந் துலகமூ டுருவுஞ்
செம்பெரு மானே சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யெம்பெரு மானே யென்னையாள் வானே
யென்னைநீ கூவிக்கொண் டருளே. (உ)

பாடிமால் புகழும் பாதமே யல்லாற்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
தேடிநீ யாண்டாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யூடுவ துன்னோ டுவப்பது முன்னை
யுணர்த்துவ துனக்கெனக் குறுதி
வாடினே னிங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி யாயே. (ங)

வல்லைவா ளரக்கர் புரமெரித் தானே
மற்றுநான் பற்றிலேன் கண்டாய்
தில்லைவாழ் கூத்தா சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யெல்லைமூ வுலகு முருவியன் றிருவர்
காணுநா ளாதியீ றின்மை
வல்லையாய் வளர்ந்தாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி யாயே. (ச)

பண்ணினேர் மொழியாள் பங்கநீ யல்லாற்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
திண்ணமே யாண்டாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யெண்ணமே யுடல்வாய் மூக்கொடு செவிகண்
ணென்றிவை நின்கணே வைத்து
மண்ணின்மே லடியேன் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி யாயே. (௫)

பஞ்சின்மெல் லடியாள் பங்கநீ யல்லாற்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செஞ்செவே யாண்டாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யஞ்சினே னாயே னாண்டுநீ யளித்த
வருளினை மருளினான் மறந்த
வஞ்சனே னிங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி யாயே. (௬)

பரிதிவா ழொளியாய் பாதமே யல்லாற்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
திருவுயர் கோலச் சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

கருணையே நோக்கிக் கசிந்துள முருகிக்
   கலந்துநான் வாழுமா றறியா
மருளனே னுலகில் வாழ்கிலேன்கண்டாய்
   வருகவென் றருள்புரி யாயே. (எ)

பந்தணை விரலாள் பங்கநீ யல்லாற்
   பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செந்தழல் போல்வாய் சிவபுரத்தரசே
   திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யந்தமி லமுதே யரும்பெரும் பொருளே
   யாரமு தேயடி யேனை
வந்துய வாண்டாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
   வருகவென் றருள்புரி யாயே. (அ)

பாவநா சாவுன் பாதமே யல்லாற்
   பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
தேவர்தந் தேவே சிவபுரத் தரசே
   திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
மூவுல குருவ விருவர்கீழ் மேலாய்
   முழங்கழ லாய்நிமிர்ந் தானே
மாவுரி யானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
   வருகவென் றருள்புரி யாயே. (கூ)

பழுதிருேல் புகழாள் பங்கநீ யல்லாற்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செழுமதி யணிந்தாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
தொழுவனோ பிறரைத் துதிப்பனோ வெனக்கோர்
துணையென நினைவனோ சொல்லாய்
மழவிடை யானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி யாயே. (ல)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:—:—

உ

சிவமயம்.

அருட்பத்து.

மகாமாயாசுத்தி.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செயப்பட்டது

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சோதியே சுடரே சூழொளி விளக்கே
சுரிகுழற் பணைமுலை மடந்தை
பாதியே பரனே பால்கொள்வெண் ணீற்றாய்
பங்கயத் தயனுமா லறியா
நீதியே செல்வத் திருப்பெருந் துறையி
னிறைமலர்க் குருந்தமே வியசீ
ராதியே யடியே னாதரித் தழைத்தா
லதெந்துவே யென்றரு ளாயே. (க)

நிருத்தனே நிமலா நீற்றனே நெற்றிக்
கண்ணனே விண்ணுளோர் பிரானே

யொருத்தனே யுன்னை யோலமிட் டலறி
யுலகெலாந் தேடியுங் காணேன்
றிருத்தமாம் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீ
ரருத்தனே யடியே னுதரித் தழைத்தா
லதெந்துவே யென்றரு ளாயே. (உ)

எங்கணா யகனே யென்னுயிர்த் தலைவா
வேலவார் குழலிமா ரிருவர்
தங்கணா யகனே தக்கனற் காமன்
றனதுட றழலெழ விழித்த
செங்கணா யகனே திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீ
ரங்கணா வடியே னுதரித் தழைத்தா
லதெந்துவே யென்றரு ளாயே. (௩)

கமலநான் முகனுங் கார்முகி னிறத்துக்
கண்ணனு நண்ணுதற் கரிய
விமலனே யெமக்கு வெளிப்படா யென்ன
வியன்றழல் வெளிப்பட்ட வெந்தாய்
திமிலநான் மறைசேர் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீ
ரமலனே யடியே னுதரித் தழைத்தா
லதெந்துவே யென்றரு ளாயே. (௪)

துடிகொணே ரிடையாள் சுரிகுழன் மடந்தை
துணைமுலைக் கண்கடோய் சுவடு
பொடிகொள்வான் றழலிற் புள்ளிபோ லிரண்டு
பொங்கொளி தங்குமார் பினனே
செடிகொள்வான் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீ
ரடிகளே யடியே னாதரித் தழைத்தா
லதெந்துவே யென்றரு ளாயே. (ரு)

துப்பனே தூயாய் தூயவெண் ணீறு
துதைந்தெழு துளங்கொளி வயிரத்
தொப்பனே யுன்னை யுள்குவார் மனத்தி
னுறுசுவை யளிக்குமா ரமுதே
செப்பமா மறைசேர் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீ
ரப்பனே யடியே னாதரித் தழைத்தா
லதெந்துவே யென்றரு ளாயே. (சு)

மெய்யனே விகிர்தா மேருவே வில்லா
மேவலர் புரங்கண்மூன் றெரித்த
கையனே காலாற் காலனைக் காய்ந்த
கடுந்தழற் பிழம்பன்ன மேனிச்

செய்யனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீ
ரையனே யடியே னுதரித் தழைத்தா
லதெந்துவே யென்றரு ளாயே. (எ)

முத்தனே முதல்வா முக்கணா முனிவா
மொட்டறு மலர்பறித் திறைஞ்சிப்
பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்
பரகதி கொடுத்தருள் செய்யுஞ்
சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீ
ரத்தனே யடியே னுதரித் தழைத்தா
லதெந்துவே யென்றரு ளாயே. (அ)

மருளனேன் மனத்தை மயக்கற நோக்கி
மறுமையோ டிம்மையுங் கெடுத்த
பொருளனே புனிதா பொங்குவா ளரவங்
கங்கைநீர் தங்குசெஞ் சடையாய்
தெருளுநான் மறைசேர் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீ
ரருளனே யடியே னுதரித் தழைத்தா
லதெந்துவே யென்றரு ளாயே. (கூ)

திருந்துவார் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீ
ரிருந்தவா றெண்ணி யேசறு நினைந்திட்
டென்னுடை யெம்பிரா னென்றென்
றருந்தவா நினைந்தே யாதரித் தழைத்தா
லலைகட லதனுளே நின்று
பொருந்தவா கயிலை புகுநெறி யிதுகாண்
போதரா யென்றரு ளாயே. (௰)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—::—

உ

சிவமயம்.

திருக்கழுக்குன்றப்பதிகம்.

—:—

குருதரிசனம்.

திருக்கழுக்குன்றத்திலருளிச்செயப்பட்டது.

—:—:—

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிணக்கி லாதபெ ருந்து றைப்பெரு
மானுன் னுமங்கள் பேசுவார்க்
கிணக்கி லாததோ ரின்ப மேவருந்
துன்ப மேதுடைத் தெம்பிரா
னுணக்கி லாததோர் வித்து மேல்விளை
யாம லென்வினை யொத்தபின்
கணக்கி லாத்திருக் கோலநீ வந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. (க)

பிட்டு நேர்பட மண்சு மந்த
பெருந்து றைப்பெரும் பித்தனே
சட்ட நேர்பட வந்தி லாத
சழக்க னேனுனைச் சார்ந்திலேன்
சிட்ட னேசிவ லோக னேசிறு
நாயி னுங்கடை யாயவெங்

கட்ட னேனையு மாட்கொள் வான்வந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. (உ)

மலங்கி னேன்கண்ணி னீரை மாற்றி
மலங்கெ டுத்தபெ ருந்துறை
விலங்கி னேன்வினைக் கேட னேனினி
மேல்வி ளைவ தறிந்திலே
னிலங்கு கின்றநின் சேவ டிகளி
ரண்டும் வைப்பிட மின்றியே
கலங்கி னேன்கலங் காம லேவந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. (௩)

பூணொ ணாததோ ரன்பு பூண்டு
பொருந்தி நாடொறும் போற்றவு
நாணொ ணாததொர் நாண மெய்தி
நடுக்க டலுள ழுந்திநான்
பேணொ ணாதபெ ருந்து றைப்பெருந்
தோணி பற்றியு கைத்தலுங்
காணொ ணாத்திருக் கோல நீவந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. (௪)

கோல மேனிவ ராக மேகுண
மாம்பெ ருந்துறைக் கொண்டலே
சீல மேதும றிந்தி லாதவென்
சிந்தை வைத்தசி காமணி

ஞால மேகரி யாக நானுனை
 நச்சி நச்சிட வந்திடுங்
கால மேயுனை யோத நீவந்து
 காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. (ரு)

பேத மில்லதொர் கற்ப ளித்த
 பெருந்து றைப்பெரு வெள்ளமே
யேத மேபல பேச நீயெனை
 யேதி லார்முன மென்செய்தாய்
சாதல் சாதல்பொல் லாமை யற்ற
 தனிச்ச ரண்சர ணாமெனக்
காத லாலுனை யோத நீவந்து
 காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. (சு)

இயக்கி மாரறு பத்து நால்வரை
 யெண்குணஞ் செய்த வீசனே
மயக்க மாயதொர் மும்ம லப்பழ
 வல்வி னைக்கு ளழுந்தவுந்
துயக்க றுத்தெனை யாண்டு கொண்டுநின்
 றூய்ம லர்க்கழ றந்தெனைக்
கயக்க வைத்தடி யார்மு னேவந்து
 காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. (எ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

கண்டபத்து.

—::—

நிருத்ததரிசனம்.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

—:—:—:—

கொச்சகக்கலிப்பா.

திச்சிற்றம்பலம்.

இந்திரிய வயமயங்கி யிறப்பதற்கே காரணமா
யந்தரமே திரிந்துபோ யருநரகில் வீழ்வேற்குச்
சிந்தைதனைத் தெளிவித்துச் சிவமாக்கி யெனையாண்ட
வந்தமிலா வானந்த மணிகொடில்லை கண்டேனே. (க)

வினைப்பிறவி யென்கின்ற வேதனையி லகப்பட்டுத்
தனைச்சிறிது நினையாதே தளர்வெய்திக் கிடப்பேனை [யை
யெனைப்பெரிது மாட்கொண்டென் பிறப்பறுத்த விணையிலி
யனைத்துலகுந் தொழுந்தில்லை யம்பலத்தே கண்டேனே. (உ)

உருத்தெரியாக் காலத்தே யுள்புகுந்தென் னுளமன்னிக்
கருத்திருத்தி யூன்புக்குக் கருணையினா லாண்டுகொண்ட
திருத்துருத்தி மேயானைத் தித்திக்குஞ் சிவபதத்தை
யருத்தியினா னயடியே னணிகொடில்லை கண்டேனே. (ங)

கல்லாத புல்லறிவிற் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாள னாய்வந்து வனப்பெய்தி யிருக்கும்வண்ணம்
பல்லோருங் காணவென் றன்பசுபாச மறுத்தானை
யெல்லோரு மிறைஞ்சுதில்லை யம்பலத்தே கண்டேனே. (௪)

சாதிகுலம் பிறப்பென்னுஞ் சுழிப்பட்டுத் தடுமாறு
மாதமிலி நாயேனை யல்லலறுத் தாட்கொண்டு
பேதைகுணம் பிறருருவம் யானெனதென் னுரைமாய்த்துக்
கோதிலமு தானானைக் குலாவுதில்லை கண்டேனே. (௫)

பிறவிதனை யறமாற்றிப் பிணிமூப்பென் றிவையிரண்டு
முறவினொடு மொழியச்சென் றுலகுடைய வொருமுதலைச்
செறிபொழில்சூழ் தில்லைநகர்த் திருச்சிற்றம் பலமன்னி
மறையவரும் வானவரும் வணங்கிடநான் கண்டேனே. (௬)

பத்திமையும் பரிசுமிலாப் பசுபாச மறுத்தருளிப்
பித்தனிவ னெனவென்னை யாக்குவித்துப் பேராமே
சித்தமெனுந் திண்கயிற்றாற் றிருப்பாதங் கட்டுவித்த
வித்தகனார் விளையாடல் விளங்குதில்லை கண்டேனே. (௭)

அளவிலாப் பாவகத்தா லமுக்குண்டிங் கறிவின்றி
விளைவொன்று மறியாதே வெறுவியனாய்க் கிடப்பேனுக்
களவிலா வானந்த மளித்தென்னை யாண்டானைக்
களவிலா வானவருந் தொழுந்தில்லை கண்டேனே. (௮)

பாங்கினொடு பரிசொன்று மறியாத நாயேனை
யோங்கியுளத் தொளிவளர வுலப்பிலா வன்பருளி
வாங்கிவினை மலமறுத்து வான்கருணை தந்தானை
நான்குமறை பயிறில்லை யம்பலத்தே கண்டேனே. (௯)

பூதங்க ளாந்தாகிப் புலனாகிப் பொருளாகிப்
பேதங்க ளனைத்துமாய்ப் பேதமிலாப் பெருமையனைக்
கேதங்கள் கெடுத்தாண்ட கிளரொளியை மரகதத்தை
வேதங்க டொழுதேத்தும் விளங்குதில்லை கண்டேனே. (௰)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

பிரார்த்தனைப்பத்து.

—:—:—:—

சதாமுத்தி.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செயப்பட்டது.

—:—:—

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலந்து நின்னடியா ரோடன்று வாளா களித்தி ருந்தேன்,
புலர்ந்து போன காலங்கள் புகுந்து நின்ற திடர்பின்னா, ளுல
ர்ந்து போனே னுடையானே யுலவா வின்பச் சுடர்காண்பா,
னலந்து போனே னருள்செய்யா யார்வங் கூர வடியேற்கே. ()

அடியார் சிலருன் னருள்பெற்றா ரார்வங் கூர யானவமே,
முடையார் பிணத்தின் முடிவின்றி முனிவா லடியேன் மூக்கி
ன்றேன், கடியே னுடைய கடுவினையைக் களைந்துன் கரு
ணைக் கடல்பொங்க, வுடையா யடியே னுள்ளத்தே யோவா
துருக வருளாயே. (௨)

அருளா ரமுதப் பெருங்கடல்வா யடியா ரெல்லாம் புக்கழு
ந்த, விருளா ராக்கை யிதுபொறுத்தே யெய்த்தேன் கண்டா

யெம்மானே, மருளார் மனத்தோ ருன்மத்தன் வருமா லென் றிங் கெனைக்கண்டார், வெருளா வண்ண மெய்யன்பை யுடையாய் பெறநான் வேண்டுமே. (௩)

வேண்டும் வேண்டு மெய்யடியா ருள்ளே விரும்பி யெனை யருளா, லாண்டா யடியே னிடர்களைந்த வமுதே யருமா மணிமுத்தே, தூண்டா விளக்கின் சுடரனையாய் தொண்ட னேற்கு முண்டாங்கொல், வேண்டா தொன்றும் வேண் டாது மிக்க வன்பே மேவுதலே. (௪)

மேவு முன்ற னடியாருள் விரும்பி யானு மெய்ம்மையே காவி சேருங் கயற்கண்ணாள் பங்கா வுன்றன் கருணையினாற் பாவி யேற்கு முண்டாமோ பரமா னந்தப் பழங்கடல்சேர்ந் தாவி யாக்கை யானெனதென் றியாது மின்றி யறுதலே. (௫)

அறவே பெற்றார் நின்னன்ப ரந்த மின்றி யகநெகவும் புறமே கிடந்து புலைநாயேன் புலம்பு கின்றே னுடையானே பெறவே வேண்டு மெய்யன்பு பேரா வொழியாப் பிரிவில்லா மறவா நினையா வளவிலா மாளா வின்ப மாகடலே. (௬)

கடலே யனைய வானந்தங் கண்டா ரெல்லாங் கவர்ந்துண்ண, விடரே பெருக்கி யேசற்றிங் கிருத்த லழகோ வடிநாயே, னுடையாய் நீயே யருளுதியென் றுணர்த்தா தொழிந்தே கழிந் தொழிந்தேன், சுடரா ரருளா லிருணீங்கச் சோதீ யினித் தான் றுணியாயே. (௭)

துணியா வுருகா வருள்பெருகத் தோன்றுந் தொண்ட ரிடைப்புகுந்து, திணியார் மூங்கிற் சிந்தையேன் சிவனே நின்று தேய்கின்றேன், அணியா ரடியா ருனக்குள்ள வன்புந் தாரா யருளளியத், தணியா தொல்லை வந்தருளித் தளிர்ப்பொற் பாதந்தாராயே. (அ)

தாரா வருளொன் றின்றியே தந்தா யென்றுன் றமரெல்லா, மாரா நின்றா ரடியேனு மயலார் போல வயர்வேனோ, சீரா ரருளாற் சிந்தனையைத் திருத்தி யாண்ட சிவலோகா, பேரா னந்தம் பேராமை வைக்க வேண்டும் பெருமானே. (கூ)

மானேர் பங்கா வந்திப்பார் மதுரக் கனியே மனநெகா, நானேர் தோளாச் சுரையொத்தா னம்பி யித்தால் வாழ்ந் தாயே, யூனே புகுந்த வுனையுணர்ந்தே யுருகிப் பெருகு முள்ளத்தைக், கோனே யருளுங் காலந்தான் கொடியேற் கென்றோ கூடுவதே. (௰)

கூடிக் கூடி யுன்னடியார் குனிப்பார் சிரிப்பார் களிப்பாரா வாடி வாடி வழியற்றேன் வற்றன் மரம்போ னிற்பேனோ வூடி யூடி யுடையாயொடு கலந்துள் ளுருகிப் பெருகிநெக் காடி யாடி யானந்த மதுவே யாக வருள்கலந்தே. (௰௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

குழைத்தபத்து.

—:—:—:—

ஆத்துமநிவேதனம்.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செயப்பட்டது.

—:—:—

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குழைத்தாற் பண்டைக் கொடுவினைநோய் காவா யுடையாய் கொடுவினையே, னுழைத்தா லுறுதி யுண்டோதா னுமையா ள் கணவா வெனையாள்வாய், பிழைத்தாற் பொறுக்க வேண் டாவோ பிறைசேர் சடையாய் முறையோவென், றழைத்தா லருளா தொழிவதே யம்மா னேயுன் னடியேற்கே. (க)

அடியே னல்ல வெல்லாமுன் னகல் வாண்டா யென்றிருந் தேன், கொடியே ரிடையாள் கூறுவெங் கோவே யாவா வெ ன்றருளிச், செடிசே ருடலைச் சிதையாத தெத்துக் கெங்கள் சிவலோகா, வுடையாய் கூவிப் பணிகொள்ளா தொறுத்தா லொன்றும் போதுமே. (௨)

ஒன்றும் போதா நாயேனை யுய்யக் கொண்ட நின்கருணை, யின்றே யின்றிப் போய்த்தோதானேனை யுபங்காவெங்கோவே

குன்றே யனைய குற்றங்கள் குணமா மென்றே நீகொண்டா,
லென்றான் கெட்ட திரங்கிடா யெண்டோண் முக்கணெம்மா
னே. (ரு)

மானேர் நோக்கி மணவாளா மன்னே நின்சீர் மறப்பித்திவ்
வூனே புகவென் றனைநூக்கி யுழலப் பண்ணு வித்திட்டா
யானா லடியே னறியாமை யறிந்து நீயே யருள்செய்து
கோனே கூவிக் கொள்ளுநா ளென்றென் றுன்னைக் கூறுவதே

கூறுநாவே முதலாகக் கூறுங் கரண மெல்லாநீ, தேறும்
வகைநீ திகைப்புநீ தீமை நன்மை முழுதுநீ, வேறோர் பரிசிங்
கொன்றில்லை மெய்மை யுன்னை விரித்துரைக்கிற், றேறும்
வகையென் சிவலோகா திகைத்தாற் றேற்ற வேண்டாவோ.()

வேண்டத் தக்க தறிவோய்நீ வேண்ட முழுதுந் தருவோய்
நீ, வேண்டு மயன்மாற் கரியோய்நீ வேண்டி யென்னைப் பணி
கொண்டாய், வேண்டி நீயா தருள்செய்தா யானு மதுவே
வேண்டினல்லால், வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னி லது
வுமுன் றன் விருப்பன்றே. (சு)

அன்றே யென்ற னாவியு முடலு முடைமை யெல்லாமுங்,
குன்றே யனையா யென்னையாட் கொண்ட போதே கொண்டி
லையோ, வின்றோ ரிடையூ றெனக்குண்டோ வெண்டோண்
முக்க ணெம்மானே, நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நா
னோ விதற்கு நாயகமே. (எ)

நாயிற் கடையா நாயேனை நயந்து நீயே யாட்கொண்டாய்
மாயப் பிறவி யுன்வசமே வைத்திட் டிருக்கு மதுவன்றி
யாயக் கடவே னானேதா னென்ன தோவிங் கதிகாரங்
காயத் திடுவா யுன்னுடைய கழற்கீழ் வைப்பாய் கண்ணுதலே

கண்ணார் நுதலோய் கழலிணைகள் கண்டேன் கண்கள் களி கூர, வெண்ணா திரவும் பகலுநா னவையே யெண்ணு மது வல்லான், மண்மேல் யாக்கை விடுமாறும் வந்துன் கழற்கே புகுமாறு, மண்ணா வெண்ணக் கடவேனோ வடிமை சால வழகுடைத்தே. (கூ)

அழகே புரிந்திட் டடிநாயே னரற்று கின்றே னுடையானே, திகழா நின்ற திருமேனி காட்டி யென்னைப் பணி கொண்டாய், புகழே பெரிய பதமெனக்குப் புராண நீதந் தருளாதே, குழகா கோல மறையோனே கோனே யென்னைக் குழைத்தாயே. (ω)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

உயிருண்ணிப்பத்து.

—:—:—

சிவானந்தமேலிடுதல்.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செயப்பட்டது.

கலிவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பைந்நாப்பட வரவேரல்கு லுமைபாகம தாயென்
மெய்ந்நாடொறும் பிரியாவினைக் கேடாவிடைப் பாகா
செந்நாவலர் பரசும்புகழ்த் திருப்பெருந்துறை யுறைவா
யெந்நாட்களித் தெந்நாளிறு மாக்கே னினியானே. (க)

நாயேனடி யணைவானொரு நாய்க்குத்தவி சிட்டிங்
கூனேருடல் புகுந்தானுயிர் கலந்தானுளம் பிரியான்
றேனேர்சடை முடியான்மன்னு திருப்பெருந்துறை யுறைவான்
வானோர்களு மறியாததோர் வளமீந்தன னெமக்கே. (உ)

எனைநானென்ப தறியேன்பக லிரவாவது மறியேன்
மனவாசகங் கடந்தானெனை மத்தோன்மத்த னாக்கிச்

சினமால்விடையுடையான்மன்னுதிருப்பெருந்துறையுறையும்
பனவனெனைச் செய்தபடி றறியேன்பரஞ் சுடரே. (௩)

வினைக்கேடரு முளரோபிறர் சொல்லீர்விய னுலகி
லெனைத்தான்புகுந் தாண்டானென தென்பின்புரை யுருக்கிப்
பினைத்தான்புகுந் தெல்லேபெருந் துறையிலுறை பெம்மான்
மனத்தான்கண்ணி னகத்தான்மறு மாற்றத்திடை யானே. ()

பற்றாங்கவை யற்றீர்பற்றும் பற்றாங்கது பற்றி
நற்றாங்கதி யடைவோமெனிற் கெடுவீரோடி வம்மின்
றெற்றார்சடை முடியான்மன்னு திருப்பெருந்துறை யிறைசீர்
கற்றாங்கவன் கழல்பேணின ரொடுங்கூடுமின் கலந்தே. (௫)

கடலின்றிரை யதுபோல்வரு கலக்கமல மறுத்தென்
னுடலும்மென துயிரும்புகுந் தொழியாவண்ண நிறைந்தான்
சுடருஞ்சுடர் மதிசூடிய திருப்பெருந்துறை யுறையும்
படருஞ்சடை மகுடத்தெங்கள் பரன்றான்செய்த படிறே. ()

வேண்டேன்புகழ் வேண்டேன்செல்வம் வேண்டேன்மண்
ணும் விண்ணும், வேண்டேன் பிறப்பிறப்புச்சிவம் வேண்
டார்தமை நாளுந், தீண்டேன்சென்று சேர்ந்தேன்மன்னு
திருப்பெருந்துறை யிறைதாள், பூண்டேன்புறம் போகேனி
னிப் புறம்போகலொட் டேனே. (௭)

கோற்றேனெனக் கென்கோகுரை கடல்வாயமு தென்கோ
வாற்றேனெங்க ளரனேயரு மருந்தேயென தரசே
சேற்றார்வயல் புடைசூழ்தரு திருப்பெருந்துறை யுறைபு
நீற்றார்தரு திருமேனிநின் மலனேயுனை யானே. (அ)

எச்சம்மறி வேனானெனக் கிருக்கின்றதை யறியே
னச்சோவெங்க ளரனேயரு மருந்தேயென தமுதே
செச்சைமலர் புரைமேனியன் றிருப்பெருந்துறை யுறைவா
னிச்சம்மென நெஞ்சின்மன்னி யானாகிநின் றானே. (௯)

வான்பாவிய வுலகத்தவர் தவமேசெய வவமே
யூன்பாவிய வுடலைச்சுமந் தடவிமர மானேன் [வாய்
தேன்பாய்மலர்க் கொன்றைமன்னு திருப்பெருந்துறை யுறை
நான்பாவிய னானாலுனை நல்காயென லாமே. (௰)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

அச்சப்பத்து.

—::—

ஆனந்தமுறுதல்.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

———

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புற்றில்வா ளரவு மஞ்சேன் பொய்யர்தம் மெய்யு மஞ்சேன்
கற்றைவார் சடையெம் மண்ணல் கண்ணுதல் பாத நண்ணி
மற்றுமோர் தெய்வந் தன்னை யுண்டென நினைந்தெம் பெம்மாற்
கற்றிலா தவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே. (க)

வெருவரேன் வேட்கை வந்தால் வினைக்கடல் கொளினு மஞ்
ஞிருவரான் மாறு காணு வெம்பிரான் றம்பி ரானுஞ் [சே
திருவுரு வன்றி மற்றோர் தேவரெத் தேவ ரென்ன
வருவரா தவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே. (உ)

வன்புலால் வேலு மஞ்சேன் வளைக்கையார் கடைக்க ணஞ்சே
னென்பெலா முருக நோக்கி யம்பலத் தாடு கின்ற

வென்போலா மணியை யேத்தி யினிதருள் பருக மாட்டா
வன்பிலா தவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே. (௩)

கிளியனார் கிளவி யஞ்சே னவர்கிறி முறுவ லஞ்சேன்
வெளியநீ றாடு மேனி வேதியன் பாத நண்ணித்
துளியுலாங் கண்ண ராகித் தொழுதழு துள்ள நெக்கிங்
களியிலா தவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே. (௪)

பிணியெலாம் வரினு மஞ்சேன் பிறப்பினோ டிறப்பு மஞ்சேன்
றுணிநிலா வணியி னான்றன் றொழும்பரோ டழுந்தி யம்மா
றிணிநிலம் பிளந்துங் காணாச் சேவடி பரவி வெண்ணீ
றணிகிலா தவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே. (௫)

வாளுலா மெரியு மஞ்சேன் வரைபுரண் டிடினு மஞ்சேன்
றோளுலா நீற்ற னேற்றன் சொற்பதங் கடந்த வப்பன்
றாளதா மரைக ளேத்தித் தடமலர் புனைந்து நையு
மாளலா தவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே. (௬)

தகைவிலாப் பழியு மஞ்சேன் சாதலை முன்ன மஞ்சேன்
புகைமுகந் தெரிகை வீசிப் பொலிந்தவம் பலத்து ளாடு
முகைநகைக் கொன்றை மாலை முன்னவன் பாத மேத்தி
யகநெகா தவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே. (௭)

தறிசெறி களிறு மஞ்சேன் றழல்விழி யுழுவை யஞ்சேன்
வெறிகமழ் சடைய னப்பன் விண்ணவர் நண்ண மாட்டாச்

செறிதரு கழல்க ளேத்திச் சிறந்தினி திருக்க மாட்டா
வறிவிலா தவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே. (அ)

மஞ்சுலா முருமு மஞ்சேன் மன்னரோ டுறவு மஞ்சே
னஞ்சமே யமுத மாக்கு நம்பிரா னெம்பி ராணய்ச் [டா
செஞ்செவே யாண்டு கொண்டான் றிருமுண்டந் தீட்ட மாட்
தஞ்சுவா ரவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே. (கூ)

கோணிலா வாளி யஞ்சேன் கூற்றுவன் சீற்ற மஞ்சே
னீணிலா வணியி னானை நினைந்துநைந் துருகி நெக்கு
வாணிலாங் கண்கள் சோர வாழ்த்திநின் றேத்த மாட்டா
வாணலா தவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே. (ய)

திருச்சிற்றம்பலம்

—:—

உ

சிவமயம்.

திருப்பாண்டிப்பதிகம்.

—::—::—

சிவானந்தவிளைவு.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

—::—

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பருவரை மங்கைதன் பங்கரைப் பாண்டியற் காரமுதா
மொருவரை யொன்று மிலாத வரைக்கழற் போதிறைஞ்சித்
தெரிவர நின்றுருக் கிப்பரி மேற்கொண்ட சேவகனா
ரொருவரை யன்றி யுருவறி யாதென்ற னுள்ளமதே. (க)

சதுரை மறந்தறிமால் கொள்வர்சார்ந்தவர் சாற்றிச் சொன்னோ
கதிரை மறைத்தன்ன சோதி கழுக்கடை கைப்பிடித்துக் [ங்
குதிரையின் மேல்வந்து கூடிடு மேற்குடி கேடுகண்டீர்
மதுரையர் மன்னன் மறுபிறப் போட மறித்திடுமே. (உ)

நீரின்ப வெள்ளத்து ணீந்திக் குளிக்கின்ற நெஞ்சங்கொண்டீர்
பாரின்ப வெள்ளங் கொளப்பரி மேற்கொண்ட பாண்டியனா,
ரோரின்ப வெள்ளத் துருக்கொண்டு தொண்டரை யுள்ளங்

கொண்டார், பேரின்ப வெள்ளத்துட் பெய்கழ லேசென்று
பேணுமினே. (௩)

செறியும் பிறவிக்கு நல்லவர் செல்லன்மின் றென்னனன்னாட்
டிறைவன் கிளர்கின்ற காலமிக் காலமெக் காலத்துள்ளு
மறிவொண் கதிர்வா ளுறைகழித் தானந்த மாக்கடவி
யெறியும் பிறப்பை யெதிர்ந்தார் புரள விருநிலத்தே. (௪)

காலமுண் டாகவே காதல்செய் துய்மின் கருதரிய
ஞாலமுண் டானொடு நான்முகன் வானவர் நண்ணரிய
வாலமுண் டானெங்கள் பாண்டிப் பிரான்றன் னடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின் றான்வந்து முந்துமினே. (௫)

ஈண்டிய மாயா விருள்கெட வெப்பொரு ளும்விளங்கத்
தூண்டிய சோதியை மீனவ னுஞ்சொல்ல வல்லனல்லன்
வேண்டிய போதே விலக்கிலை வாய்தல் விருப்புமின்றாள்
பாண்டிய னாரருள் செய்கின்ற முத்திப் பரிசிதுவே. (௬)

மாயவ னப்பரி மேல்கொண்டு மற்றவர் கைக்கொளலும்
போயறு மிப்பிறப் பென்னும் பகைகள் புகுந்தவருக்
காயவ ரும்பெருஞ் சீருடைத் தன்னரு ளேயருளுஞ்
சேய நெடுங்கொடைத் தென்னவன் சேவடி சேர்மின்களே.

அழிவின்றி நின்றதொ ரானந்த வெள்ளத் திடையழுத்திக்
கழிவில் கருணையைக் காட்டிக் கடிய வினையகற்றிப்

பழமலம் பற்றறுத் தாண்டவன் பாண்டிப் பெரும்பதமே
முழுதுல குந்தரு வான்கொடை யேசென்று முந்துமினே. ()

விரவிய தீவினை மேலைப் பிறப்புமுந் நீர்கடக்கப்
பரவிய வன்பரை யென்புருக் கும்பரம் பாண்டியனார்
புரவியின் மேல்வரப் புந்திகொ ளப்பட்ட பூங்கொடியார்
மரவியன் மேல்கொண்டு தம்மையுந் தாமறி யார்மறந்தே.(கூ)

கூற்றைவென் றாங்கைவர் கோக்களை யும்வென் றிருந்தழகால்
வீற்றிருந் தான்பெருந் தேவியுந் தானுமோர் மீனவன்பா
லேற்றுவந் தாருயி ருண்ட திறலொற்றைச் சேவகனே
தேற்றமி லாதவர் சேவடி சிக்கெனச் சேர்மின்களே. (௰)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:—:—

உ

சிவமயம்

பிடித்தபத்து.

—:—:—:—

முத்திக்கலப்புரைத்தல்.

திருத்தோணிபுரத்திலருளிச்செயப்பட்டது.

—:—:—

ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

உம்பர்கட் கரசே யொழிவற நிறைந்த
யோகமே யூற்றையேன் றனக்கு
வம்பெனப் பழுத்தென் குடிமுழு தாண்டு
வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே
செம்பொருட் டுணிவே சீருடைக் கழலே
செல்வமே சிவபெரு மானே
யெம்பொருட் டுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தே
னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (க)

விடைவிடா துகந்த விண்ணவர் கோவே
வினையனே னுடையமெய்ப் பொருளே
முடைவிடா தடியேன் மூத்தற மண்ணாய்
முழுப்புழுக் குரம்பையிற் கிடந்து
கடைபடா வண்ணங் காத்தெனை யாண்ட
கடவுளே கருணைமா கடலே

யிடைவிடா துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தே
  னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (உ)

அம்மையே யப்பா வொப்பிலா மணியே
  யன்பினில் விளைந்தவா ரமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
  புழுத்தலைப் புலையனேன் றனக்குச்
செம்மையே யாய சிவபத மளித்த
  செல்வமே சிவபெரு மானே
யிம்மையே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தே
  னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (ங)

அருளுடைச் சுடரே யளிந்ததோர் கனியே
  பெருந்திற லருந்தவர்க் கரசே
பொருளுடைக் கலையே புகழ்ச்சியைக் கடந்த
  போகமே யோகத்தின் பொலிவே
தெருளிடத் தடியார் சிந்தையுட் புகுந்த
  செல்வமே சிவபெருமானே
யிருளிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தே
  னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (ச)

ஒப்புனக் கில்லா வொருவனே யடியே
  னுள்ளத்து ளொளிர்கின்ற வொளியே
மெய்ப்பத மறியா வீறிலி யேற்கு
  விழுமிய தளித்ததோ ரன்பே

செப்புதற் கரிய செழுஞ்சுடர் மூர்த்தி
செல்வமே சிவபெரு மானே
யெய்ப்பிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தே
னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (ரு)

அறவையேன் மனமே கோயிலாக் கொண்டாண்
டளவிலா வானந்த மருளிப்
பிறவிவே ரறுத்தென் குடிமுழு தாண்ட
பிஞ்ஞகா பெரியவெம் பொருளே
திறவிலே கண்ட காட்சியே யடியேன்
செல்வமே சிவபெரு மானே
யிறவிலே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தே
னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (சு)

பாசவே ரறுக்கும் பழம்பொரு டன்னைப்
பற்றுமா றடியனேற் கருளிப்
பூசனை யுகந்தென் சிந்தையுட் புகுந்து
பூங்கழல் காட்டிய பொருளே
தேசுடை விளக்கே செழுஞ்சுடர் மூர்த்தி
செல்வமே சிவபெரு மானே
யீசனே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தே
னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (எ

அத்தனே யண்ட ரண்டமாய் நின்ற
வாதியே யாதுமீ றில்லாச்

சித்தனே பத்தர் சிக்கெனப் பிடித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
பித்தனே யெல்லா வுயிருமாய்த் தழைத்துப்
பிழைத்தவை யல்லையாய் நிற்கு
மெத்தனே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தே
னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (அ)

பானினைந் தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
வூனினை யுருக்கி யுள்ளொளி பெருக்கி
யுலப்பிலா வானந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தே
னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (கூ)

புன்புலால் யாக்கை புரைபுரை கனியப்
பொன்னெடுங் கோயிலாப் புகுந்தென்
னென்பெலா முருக்கி யெளியையா யாண்ட
வீசனே மாசிலா மணியே
துன்பமே பிறப்பே யிறப்பொடு மயக்காந்
தொடக்கெலா மறுத்தநற் சோதீ
யின்பமே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தே
னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (ய)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்

திருவேசறவு.

—:—:—

சுட்டறிவொழித்தல்.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செயப்பட்டது.

—::—

கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரும்புதரு மனத்தேனை யீர்த்தீர்த்தெ னென்புருக்கிக்
கரும்புதரு சுவையெனக்குக் காட்டினையுன் கழலிணைக
ளொருங்குதிரை யுலவுசடை யுடையானே நரிகளெல்லாம்
பெருங்குதிரை யாக்கியவா றன்றேயுன் பேரருளே. (க)

பண்ணார்ந்த மொழிமங்கை பங்காநின் னாளானார்க்
குண்ணார்ந்த வாரமுதே யுடையானே யடியேனை
மண்ணார்ந்த பிறப்பறுத்திட் டாள்வாய்நீ வாவென்னக்
கண்ணார வுய்ந்தவா றன்றேயுன் கழல்கண்டே. (உ)

ஆதமிலி யான்பிறப் பிறப்பென்னு மருநரகி
லார்தமரு மின்றியே யழுந்துவேற் காவாவென்
றோதமலி நஞ்சுண்ட வுடையானே யடியேற்குன்
பாதமலர் காட்டியவா றன்றேயெம் பரம்பரனே. (ங)

பச்சைத்தா ளரவாட்டீ படர்சடையாய் பாதமல
ருச்சத்தார் பெருமானே யடியேனை யுய்யக்கொண்
டெச்சத்தார் சிறுதெய்வ மேத்தாதே யச்சோவென்
சித்தத்தா றுய்ந்தவா றன்றேயுன் றிறநினைந்தே. (ச)

கற்றறியேன் கலைஞானங் கசிந்துருகே னாயிடினு
மற்றறியேன் பிறதெய்வம் வாக்கியலால் வார்கழல்வந்
துற்றிறுமாந் திருந்தேனெம் பெருமானே யடியேற்குப்
பொற்றவிசு நாய்க்கிடுமா றன்றேநின் பொன்னருளே. (ரு)

பஞ்சாய வடிமடவார் கடைக்கண்ணா லிடர்ப்பட்டு
நஞ்சாய துயர்கூர நடுங்குவே னின்னருளா
லுய்ஞ்சேனெம் பெருமானே யுடையானே யடியேனை
யஞ்சேலென் றாண்டவா றன்றேயம் பலத்தமுதே. (சு)

என்பாலைப் பிறப்பறுத்திங் கிமையவர்க்கு மறியவொண்ணாத்
தென்பாலைத் திருப்பெருந் துறையுறையுஞ் சிவபெருமா
னன்பாநீ யகநெகவே புகுந்தருளி யாட்கொண்ட
தென்பாலே நோக்கியவா றன்றேயெம் பெருமானே. (எ)

மூத்தானே மூவாத முதலானே முடிவில்லா
வோத்தானே பொருளானே யுண்மையுமா யின்மையுமாய்ப்
பூத்தானே புகுந்திங்குப் புரள்வேனைக் கருணையினாற்
பேர்த்தேநீ யாண்டவா றன்றேயெம் பெருமானே. (அ)

மருவினிய மலர்ப்பாத மனத்தில்வளர்ந் துள்ளுருகத்
தெருவுதொறு மிகவலறிச் சிவபெருமா னென்றேத்திப்
பருகியநின் பரங்கருணைத் தடங்கடலிற் படிவாமா
றருளெனக்கிங் கிடைமருதே யிடங்கொண்ட வம்மானே. (கூ)

நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநம வெனப்பெற்றேன்
றேனாயின் னமுதமுமாய்த் தித்திக்குஞ் சிவபெருமான்
றானேவந் தெனதுள்ளம் புகுந்தடியேற் கருள்செய்தா
னூனாரு முயிர்வாழ்க்கை யொறுத்தன்றே வெறுத்திடவே. ()

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:—:—

உ

சிவமயம்

திருப்புலம்பல்.

—:—:—:—

சிவானந்தமுதிர்வு.

திருவாரூரிலருளிச்செயப்பட்டது.

—:—:—

கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூங்கமலத் தயனொடுமா லறியாத நெறியானே
கோங்கலர்சேர் குவிமுலையாள் கூறாவெண் ணீறாடீ
யோங்கெயில்சூழ் திருவாரூ ருடையானே யடியேனின்
பூங்கழல்க ளவையல்லா தெவையாதும் புகழேனே. (க)

சடையானே தழலாடீ தயங்குமூ விலைச்சூலப்
படையானே பரஞ்சோதீ பசுபதீ மழவெள்ளை
விடையானே விரிபொழில்சூழ் பெருந்துறையா யடியேனு
னுடையானே யுனையல்லா துறுதுணைமற் றறியேனே. (உ)

உற்றாரை யான்வேண்டே னூர்வேண்டேன் பேர்வேண்டேன்
கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவு மினியமையுங்
குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாவுன் குரைகழற்கே
கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே. (ங)

திருச்சிற்றம்பலம்

—:—:—

சிவமயம்

குலாப்பத்து.

—:—:—:—

அனுபவமிடையீடுபடாமை.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது

—:—:—

கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓடுங் கவந்தியுமே யுறவென் றிட் டுள்கசிந்து
தேடும் பொருளுஞ் சிவன்கழலே யெனத்தெளிந்து
கூடு முயிருங் குமண்டையிடக் குனித்தடியே
னாடுங் குலாத்தில்லை யாண்டானைக் கொண்டன்றே. (க)

துடியே ரிடுகிடைத் தூய்மொழியார் தோணசையாற்
செடியேறு தீமைக ளெத்தனையுஞ் செய்திடினு
முடியேன் பிறவே னெனைத்தனதாண் முயங்குவித்த
வடியேன் குலாத்தில்லை யாண்டானைக் கொண்டன்றே. (உ)

என்புள் ளுருக்கி யிருவினையை யீடழித்துத்
துன்பங் களைந்து துவந்துவங்க டூய்மைசெய்து
முன்புள்ள வற்றை முழுதழிய வுள்புகுந்த
வன்பின் குலாத்தில்லை யாண்டானைக் கொண்டன்றே. (ங)

குறியு நெறியுங் குணமுமிலார் குழாங்கடமைப்
பிறியு மனத்தார் பிறிவரிய பெற்றியனைச்
செறியுங் கருத்தி லுருத்தமுதாஞ் சிவபதத்தை
யறியுங் குலாத்தில்லை யாண்டானைக் கொண்டன்றே. (௪)

பேருங் குணமும் பிணிப்புறுமிப் பிறவிதனைத்
தூரும் பரிசு துரிசறுத்துத் தொண்டரெல்லாஞ்
சேரும் வகையாற் சிவன்கருணைத் தேன்பருகி
யாருங் குலாத்தில்லை யாண்டானைக் கொண்டன்றே. (௫)

கொம்பி லரும்பாய்க் குவிமலராய்க் காயாகி
வம்பு பழுத்துடல மாண்டிங்ஙன் போகாமே
நம்புமென் சிந்தை நணுகும்வண்ண நானணுகு
மம்பொன் குலாத்தில்லை யாண்டானைக் கொண்டன்றே. (௬)

மதிக்குந் திறலுடைய வல்லரக்கன் றோணெரிய
மிதிக்குந் திருவடி யென்றலைமேல் வீற்றிருப்பக்
கதிக்கும் பசுபாச மொன்றுமிலோ மெனக்களித்திங்
கதிர்க்குங் குலாத்தில்லை யாண்டானைக் கொண்டன்றே. (௭)

இடக்குங் கருமுருட் டேனப்பின் கானகத்தே
நடக்குந் திருவடி யென்றலைமே னட்டமையாற்
கடக்குந் திறலைவர் கண்டகர்தம் வல்லாட்டை
யடக்குங் குலாத்தில்லை யாண்டானைக் கொண்டன்றே. (௮)

பாழ்ச்செய் விளாவிப் பயனிலியாய்க் கிடப்பேற்குக்
கீழ்ச்செய் தவத்தாற் கிழியீடு நேர்பட்டுத்
தாட்செய்ய தாமரைச் சைவனுக்கென் புன்றலையா
லாட்செய் குலாத்தில்லை யாண்டானைக் கொண்டன்றே. (௯)

கொம்மை வரிமுலைக் கொம்பனையாள் கூறனுக்குச்
செம்மை மனத்தாற் றிருப்பணிகள் செய்வேனுக்
கிம்மை தரும்பய னித்தனையு மீங்கொழிக்கு
மம்மை குலாத்தில்லை யாண்டானைக் கொண்டன்றே. (௰)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:—:—

உ

சிவமயம்

அற்புதப்பத்து.

—:—:—

அனுபவமாற்றாமை.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செயப்பட்டது.

—:—

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மைய லாயிந்த மண்ணிடை வாழ்வெனு
  மாழியு ளகப்பட்டுத்
தைய லாரெனுஞ் சுழித்தலைப் பட்டுநான்
  றலைதடு மாறாமே
பொய்யெ லாம்விடத் திருவரு டந்துதன்
  பொன்னடி யிணைகாட்டி
மெய்ய னாய்வெளி காட்டிமுன் னின்றதோ
  ரற்புதம் விளம்பேனே. (க)

ஏய்ந்த மாமல ரிட்டுமுட் டாததோ
  ரியல்பொடும் வணங்காதே
சாந்த மார்முலைத் தையனல் லாரொடுந்
  தலைதடு மாறாகிப்
போந்தி யான்றுயர் புகாவண மருள்செய்து
  பொற்கழ லிணைகாட்டி

வேந்த னாய்வெளி யேயென்மு னின்றதோ
ரற்புதம் விளம்பேனே. (௨)

நடித்து மண்ணிடைப் பொய்யினைப் பலசெய்து
நானென தெனுமாயக்
குடித்த வாயிலே நின்றுமுன் வினைமிகக்
கழறியே திரிவேனைப்
பிடித்து முன்னின்றப் பெருமறை தேடிய
வரும்பொரு ளடியேனை
யடித்த டித்துவக் காரமுன் றீற்றிய
வற்புத மறியேனே. (௩)

பொருந்து மிப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது
பொய்களே புகன்றுபோய்க்
கருங்கு ழலினார் கண்களா லேறுண்டு
கலங்கியே கிடப்பேனைத்
திருந்து சேவடிச் சிலம்பவை சிலம்பிடத்
திருவொடு மகலாதே
யருந்து ணைவனு யாண்டுகொண் டருளிய
வற்புத மறியேனே. (௪)

மாடுஞ் சுற்றமு மற்றுள போகமு
மங்கையர் தம்மோடுங்
கூடி யங்குள குணங்களா லேறுண்டு
குலாவியே திரிவேனை

வீடு தந்தென் றன் வெந்தொழில் வீட்டிட
    மென்மலர்க் கழல்காட்டி
யாடு வித்தென தகம்புகுந் தாண்டதோ
    ரற்புத மறியேனே. (ரு)

வணங்கு மிப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது
    மங்கையர் தம்மோடும்
பிணைந்து வாயிதழ்ப் பெருவெள்ளத் தழுந்திநான்
    பித்தனய்த் திரிவேனைக்
குணங்க ளுங்குறி களுமிலாக் குணக்கடல்
    கோமளத் தொடுங்கூடி
யணைந்து வந்தெனை யாண்டுகொண் டருளிய
    வற்புத மறியேனே. (சு)

இப்பி றப்பினி லிணைமலர் கொய்துநா
    னியல்பொ டஞ்செழுத் தோதித்
தப்பி லாதுபொற் கழல்களுக் கிடாதுநான்
    றடமுலை யார்தங்கண்
மைப்பு லாங்கண்ணு லேறுண்டு கிடப்பேனை
    மலரடி யிணைகாட்டி
யப்ப னென்னைவந் தாண்டுகொண் டருளிய
    வற்புத மறியேனே. (எ)
ஊச லாட்டுமிவ் வுடலுயி ராயின
    விருவினை யறுத்தென்னை

யோகமே யாலுணர் வார்க்குணர் வரியவ
    னுணர்வுதந் தொளியாக்கிப்
பாச மானவை பற்றறுத் துயர்ந்ததன்
    பரம்பெருங் கருணையா
லாசை தீர்த்தடி யாரடிக் கூட்டிய
    வற்புத மறியேனே. (அ)
பொச்சை யானவிப் பிறவியிற் கிடந்துநான்
    புழுத்தலை நாய்போல
விச்சை யாயின வேழையர்க் கேசெய்தங்
    கிணங்கியே திரிவேனை
யிச்ச கத்தரி யயனுமெட் டாததன்
    விரைமலர்க் கழல்காட்டி
யச்ச னென்னையு மாண்டுகொண் டருளிய
    வற்புத மறியேனே. (௯)
செறியு மிப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது
    செறிகுழ லார்செய்யுஞ்
சிறியுங் கீழ்மையுங் கெண்டையங் கண்களு
    முன்னியே கிடப்பேனை
யிறைவ னெம்பிரா னெல்லையில் லாததன்
    னிணைமலர்க் கழல்காட்டி
யறிவு தந்தெனை யாண்டுகொண் டருளிய
    வற்புத மறியேனே. (௰)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

சென்னிப்பத்து.

—:—:—

சிவவிளைவு.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செயப்பட்டது.

———

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவ தேவன் மெய்ச் சேவகன் றென்பெ ருந்துறை நாயகன்
மூவ ராலு மறியொ ணாமுத லாய வானந்த மூர்த்தியான்
யாவ ராயினு மன்ப ரன்றி யறியொ ணாமலர்ச் சோதியான்
றூய மாமலர்ச் சேவ டிக்கணஞ் சென்னி மன்னிச் சுடருமே.

அட்ட மூர்த்தி யழக னின்னமு தாய வானந்த வெள்ளத்தான், சிட்டன் மெய்ச்சிவ லோக நாயகன் றென்பெ ருந்துறைச் சேவகன், மட்டு வார்குழன் மங்கை யாளையோர் பாகம் வைத்த வழகன் றன், வட்ட மாமலர்ச் சேவ டிக்கணஞ் சென்னி மன்னி மலருமே. (உ)

நங்கை மீரெனை நோக்கு மின்னங்க ணாத னம்பணி கொண்டவன், றெங்கு சோலைகள் சூழ்பெ ருந்துறை மேய சேவக னாயகன், மங்கை மார்கையில் வளையுங் கொண்டெம் முயிருங் கொண்டெம் பணிகொள்வான், பொங்கு மாமலர்ச் சேவ டிக்கணஞ் சென்னி மன்னிப் பொலியுமே. (ங)

பத்தர் சூழப் பராபரன் பாரில் வந்துபார்ப் பானெனச், சித்தர் சூழச் சிவபிரான் றில்லை மூதூர் நடஞ்செய்வா, னெத்த னாகிவந் தில்பு குந்தெமை யாளுங் கொண்டெம் பணிகொள்வான், வைத்த மாமலர்ச் சேவ டிக்கணஞ் சென்னிமன்னி மலருமே. (சு)

மாய வாழ்க்கையை மெய்யென் றெண்ணி மதித்தி டாவகை நல்கினான், வேய தோளுமை பங்க னெங்க டிருப்பெ ருந்துறை மேவினான், காயத்துள்ளமு தூற வூறநீ கண்டு கொள்ளென்று காட்டிய, சேய மாமலர்ச் சேவ டிக்கணஞ் சென்னி மன்னித் திகழுமே. (ரு)

சித்த மேபுகுந் தெம்மை யாட்கொண்டுதீவி னைகெடுத் துய்யலாம், பத்தி தந்துதன் பொற்க ழற்கணே பன்மலர் கொய்து சேர்த்தலு, முத்தி தந்திந்த மூவு லகுக்கு மப்பு றத்தெமை வைத்திடு, மத்தன் மாமலர்ச் சேவ டிக்கணஞ் சென்னி மன்னி மலருமே. (சு)

பிறவி யென்னுமிக் கடலை நீந்தத்தன் பேர ருடந் தருளினா, னறவை யென்றடி யார்க டங்க ளருட்கு ழாம்புக விட்டுநல், லுறவு செய்தெனை யுய்யக் கொண்டபி ரான்ற னுண்மைப் பெருக்கமாந், திறமை காட்டிய சேவடிக்கணஞ் சென்னி மன்னித்திகழுமே. (எ)

புழுவி னுற்பொதிந் திடுகு ரம்பையிற் பொய்த னையொழி வித்திடு, மெழில்கொள் சோதியெம் மீச னெம்பிரா னென்னுடை யப்ப னென்றென்று, தொழுத கையின ராகித் தூய் மலர்க் கண்க ணீர்மல்குந் தொண்டர்க்கு, வழுவி லாமலர்ச் சேவ டிக்கணஞ் சென்னி மன்னி மலருமே. (அ)

வம்ப னாய்த்திரி வேனை வாவென்று வல்வி னைப்பகை மாய்த்திடு, மும்ப ரானுல கூட றுத்தப் புறத்த னாய்நின்ற வெம்பிரா, னன்ப ரானவர்க் கருளி மெய்யடி யார்கட் கின்பந் தழைத்திடுஞ், செம்பொன் மாமலர்ச் சேவ டிக்கணஞ் சென்னிமன்னித் திகழுமே. (கூ)

முத்தனை முதற் சோதியை முக்க ணப்பனை முதல்வித்தினைச்
சித்த னைச்சிவ லோக னைத்திரு நாமம் பாடித் திரிதரும்
பத்தர் காளிங்கே வம்மி னீருங்கள் பாசந் தீரப் பணிமினோ
சித்த மார்தருஞ் சேவ டிக்கணஞ் சென்னி மன்னித் திகழுமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:—:—

சிவமயம்.

திருவார்த்தை.

—:—:—:—

அறிவித்தன்புறுதல்.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செயப்பட்டது.

—:—:—

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாதிவர் பாகன் மறைபயின்ற
    வாசகன் மாமலர் மேயசோதி
கோதில் பரங்கரு ணையடியார்
    குலாவு நீதிகுண மாகநல்கும்
போதலர் சோலைப் பெருந்துறையெம்
    புண்ணியன் மண்ணிடை வந்திழிந்
தாதிப் பிரமம் வெளிப்படுத்த
    வருளறி வாரெம்பி ரானாவாரே. (௧)

பாலயன் வானவர் கோனும்வந்து
    வணங்க வவர்க்கருள் செய்தவீசன்
ஞால மதனிடை வந்திழிந்து
    நன்னெறி காட்டி நலந்திகழுங்
கோல மணியணி மாடநீடு
    குலாவு மிடவை மடநல்லாட்குச்

சீலமிகக்கரு ணையளிக்குந்
திறமறி வாரெம்பி ரானாவாரே. (உ)

அணிமுடி யாதி யமரர்கோமா
னானந்தக் கூத்த னறுசமயம்
பணிவகை செய்து படவிதேறிப்
பாரொடு விண்ணும் பரவியேத்தப்
பிணிகெட நல்கும் பெருந்துறையெம்
பேரரு ளாளன் பெண்பாலுகந்து
மணிவலை கொண்டுவான் மீன்விசிறும்
வகையறி வாரெம்பி ரானாவாரே. (௩)

வேடுரு வாகி மகேந்திரத்து
மிகுகுறை வானவர் வந்துதன்னைத்
தேட விருந்த சிவபெருமான்
சிந்தனை செய்தடி யோங்களுய்ய
வாட லமர்ந்த பரிமாவேறி
யையன் பெருந்துறை யாதியந்நா
ளேடர் களையெங்கு மாண்டுகொண்ட
வியல்பறி வாரெம்பி ரானாவாரே. (௪)

வந்திமை யோர்கள் வணங்கியேத்த
மாக்கரு ணைக்கட லாயடியார்
பந்தனை விண்டற நல்குமெங்கள்
பரமன் பெருந்துறை யாதியந்நா

ளுந்து திரைக்கட லேக்கடந்தன்
 ருேங்கு மதிலிலங் கையதனிற்
பந்தணை மெல்விர லாட்கருளும்
 பரிசறி வாரெம்பி ரானுவாரே. (ரு)

வேவத் திரிபுரஞ் செற்றவில்லி
 வேடுவ னுய்க்கடி நாய்கள்சூழ
வேவற் செயல்செய்புந் தேவர்முன்னே
 யெம்பெரு மான்ரு னியங்கு காட்டி
லேவுண்ட பன்றிக் கிரங்கியீச
 னெந்தை பெருந்துறை யாதியன்று
கேவலங் கேழலாய்ப் பால்கொடுத்த
 கிடப்பறி வாரெம்பி ரானுவாரே. (சு)

காத முடையதோர் நற்கமலப்
 போதினி னண்ணிய நன்னுதலா
ரோதிப் பணிந்தலர் தூவியேத்த
 வொளிவளர் சோதியெம் மீசன்மன்னும்
போதலர் சோலைப் பெருந்துறையெம்
 புண்ணியன் மண்ணிடை வந்துதோன்றிப்
பேதங் கெடுத்தருள் செய்பெருமை
 யறியவல் லாரெம்பி ரானுவாரே. (எ)

பூவலர் கொன்றைய மாலைமார்பன்
 போருகிர் வன்புலி கொன்றவீரன்

மாதுநல் லாளுமை மங்கைபங்கன்
  வண்பொழில் சூழ்தென் பெருந்துறைக்கோ
னேதில் பெரும்புக ழெங்களீச
  னிருங்கடல் வாணற்குத் தீயிற்றோன்று
மோவிய மங்கையர் தோள்புணரு
  முருவறி வாரெம்பி ரானாவாரே. (அ)

தூவெள்ளை நீறணி யெம்பெருமான்
  சோதி மகேந்திர நாதன்வந்து
தேவர் தொழும்பதம் வைத்தவீசன்
  றென்னன் பெருந்துறை யாளியன்று
காதல் பெருகக் கருணைகாட்டித்
  தன்கழல் காட்டிக் கசிந்துருகக்
கேதங் கெடுத்தென்னை யாண்டருளுங்
  கிடப்பறி வாரெம்பி ரானாவாரே. (கூ)

அங்கண னெங்க ளமரர் பெம்மா
  னடியார்க் கமுத னவனிவந்த
வெங்கள் பிரானிரும் பாசந்தீர
  விகபர மாயதோ ரின்பமெய்தச்
சங்கங் கவர்ந்துவண் சாத்தினோடுஞ்
  சதுரன் பெருந்துறை யாளியன்று
மங்கையர் மல்கு மதுரைசேர்ந்த
  வகையறி வாரெம்பி ரானாவாரே. (௰)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்

எண்ணப்பதிகம்.

—:—:—:—

ஒழியாவின்பத்துவகை.

தில்லையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

—:—:—

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாருரு வாய பிறப்பற வேண்டும் பத்திமை யும்பெறவேண்
டுஞ், சீருரு வாய சிவபெரு மானே செங்கம லமலர் போ, லாரு
ரு வாயவென் னாரமு தேயுன் னடியவர் தொகைநடுவே, யோ
ருரு வாயநின் றிருவருள் காட்டி யென்னையு முய்யக்கொண் ட
ருளே. (௧)

உரியே னல்லே னுனக்கடிமை யுன்னைப் பிரிந்திங் கொரு
பொழுதுந், தரியே னாயே னின்னதென் றறியேன் சங்கரா
கருணைனாயிற், பெரியோ னொருவன் கண்டுகொ ளென்றுன்
பெய்கழ லடிகாட்டிப், பிரியே னென்றென் றருளிய வரு
ளும் பொய்யோ வெங்கள் பெருமானே. (௨)

என்பே யுருக நின்னரு ளளித்துன் னிணைமல ரடிகாட்டி,
முன்பே யென்னை யாண்டு கொண்ட முனிவா முனிவர் முழு

முதலே, யின்பே யருளி யென்னையுருக்கி யுயிருண் கின்றவெம் மானே, நண்பே யருளா யென்னுயிர் நாதா நின்னருணு ணுமே. (௩)

பத்திலனேனும் பணிந்திலனேனுமுன் னுயர்ந்தபைங் கழல்காணப், பித்திலனேனும் பிதற்றிலனேனும் பிறப்பறுப் பாயெம் பெருமானே, முத்தனை யானே மணியனை யானே முதல்வனே முறையோவென், றெத்தனை யானும் யான்றொடர்ந் துன்னை யினிப்பிரிந் தாற்றேனே. (௪)

காணுமதொழிந்தே னின்றிருப் பாதங் கண்டுகண் களிகூரப், பேணுமதொழிந்தேன் பிதற்றுமதொழிந்தேன் பின் னையெம் பெருமானே, தாணுவே யழிந்தே னின்னினைந் துருகுந் தன்மையென் புன்மைகளாற், காணுமதொழிந்தே னீயினி வரினுங் காணவு நாணுவனே. (௫)

பாற்றிரு நீற்றெம் பரமனைப் பரங்கருணை யோடெதிர்ந்து, தோற்றிமெய் யடியார்க் கருட்டுறை யளிக்குஞ் சோதியை நீதியிலேன், போற்றியென் னமுதே யெனநினைந் தேத்திப் புகழ்ந்தழைத் தலறியென் னுள்ளே, யாற்றுவ னுக வுடையவ னேயெனை யாவவென் றருளாயே. (௬)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—::—

உ

சிவமயம்

யாத்திரைப்பத்து.

—:—:—:—

அனுபவாதீதமுரைத்தல்.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது

—:—:—

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவார் சென்னி மன்னனெம் புயங்கப் பெருமான் சிறியோமை, யோவா துள்ளங் கலந்துணர்வா யுருக்கும் வெள்ளக் கருணையினு, லாவா வென்னப் பட்டன்பா யாட்பட் டீர்வந் தொருப்படுமின், போவோங் காலம் வந்ததுகாண் பொய்விட் டுடையான் கழல்புகவே. (க)

புகவே வேண்டா புலன்களினீர் புயங்கப் பெருமான் பூங்கழல்கண், மிகவே நினைமின் மிக்கவெல்லாம் வேண்டா போக விடுமின்க, ணகவே ஞாலத் துள்புகுந்து நாயே யனைய நமையாண்ட, தகவே யுடையான் றனைச்சாரத் தளரா திருப்பார் தாந்தாமே. (உ)

தாமே தமக்குச் சுற்றமுந் தாமே தமக்கு விதிவகையும், யாமா ரெமதார் பாசமா ரென்ன மாய மிவைபோகக், கோமான்

பண்டைத் தொண்டரொடு மவன்றன் குறிப்பே குறிக்கொ
ண்டு, போமா றமைமின் பொய்நீக்கிப் புயங்க னாள்வான்
பொன்னடிக்கே. (௩)

அடியா ரானீ ரெல்லீரு மகல விடுமின் விளையாட்டைக்,
கடிசே ரடியே வந்தடைந்து கடைக்கொண் டிருமின் றிருக்கு
றிப்பைச், செடிசே ருடலைச் செலநீக்கிச் சிவலோ கத்தே
நமை வைப்பான், பொடிசேர் மேனிப் புயங்கன்றன் பூவார்
கழற்கே புகவிடுமே. (௪)

விடுமின் வெகுளி வேட்கைநோய் மிகவோர் கால மினியி
ல்லை, யுடையா னடிக்கீழ்ப் பெருஞ்சாத்தோ டுடன்போ வத
ற்கே யொருப்படுமி, னடைவோ நாம்போய்ச் சிவபுரத்து
ளணியார் கதவ தடையாமே, புடைபட் டுருகிப் போற்று
வோம் புயங்க னாள்வான் புகழ்களையே. (௫)

புகழ்மின் றொழுமின் பூப்புனைமின் புயங்கன் றாளே புந்தி
வைத்திட், டிகழ்மி னெல்லா வல்லலையு மினியோ ரிடையூ
றடையாமே, திகழுஞ் சீரார் சிவபுரத்துச் சென்று சிவன்
றாள் வணங்கிநா, நிகழு மடியார் முன்சென்று நெஞ்ச முருகி
நிற்போமே. (௬)

நிற்பார் நிற்கநில் லாவுலகி னில்லோ மினிநாஞ் செல்வோ
மே, பொற்பா லொப்பாந் திருமேனிப் புயங்க னாள்வான்
பொன்னடிக்கே, நிற்பீ ரெல்லாந் தாழாதே நிற்கும் பரிசே

யொருப்படுமின், பிற்பானின்று பேழ்கணித்தாற் பெறுதற் கரியன் பெருமானே. (எ)

பெருமான் பேரானந்தத்துப் பிரியா திருக்கப் பெற்றீர்கா, ளருமா லுற்றுப் பின்னைநீ ரம்மா வழுங்கி யரற்றாதே, திருமா மணிசேர் திருக்கதவந் திறந்த போதே சிவபுரத்துத், திருமா லறியாத் திருப்புயங்கன் றிருத்தாள் சென்று சேர்வோமே. (அ)

சேரக் கருதிச் சிந்தனையைத் திருந்த வைத்துச் சிந்திமின், போரிற் பொலியும் வேற்கண்ணாள் பங்கன் புயங்க னருளமுத, மாரப் பருகி யாராத வார்வங் கூர வழுந்துவீர், போரப் புரிமின் சிவன்கழற்கே பொய்யிற் கிடந்து புரளாதே. ()

புரள்வார் தொழுவார் புகழ்வா ரின்றே வந்தா ளாகாதீர்
மருள்வீர் பின்னை மதிப்பாரார் மதியுட் கலங்கி மயங்குவீர்
தெருள்வீ ராகி லிதுசெய்மின் சிவலோ கக்கோன் றிருப்புயங்க
னருளார் பெறுவா ரகலிடத்தே யந்தோ வந்தோ வந்தோவே

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருப்படையெழுச்சி.

—:—:—

பிரபஞ்சப்போர்.

தில்லையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

—::—

கலிவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஞானவா ளேந்துமையர் நாதப் பறையறைமின்
மானமா வேறுமையர் மதிவெண் குடைகவிமி
னானநீற் றுக்கவச மடையப் புகுமின்கள்
வானவூர் கொள்வோநா மாயப்படை வாராமே. (க)

தொண்டர்கா டூசிசெல்லீர் பத்தர்காள் சூழப்போகீ
ரொண்டிறல் யோகிகளே பேரணி யுந்தீர்க
டிண்டிறற் சித்தர்களே கடைக்கூழை சென்மின்க
ளண்டர்நா டாள்வோநா மல்லற்படை வாராமே. (உ)

திருச்சிற்றம்பலம்

—:—:—

உ

சிவமயம்

திருவெண்பா.

—:—:—:—

அணைந்தோர்தன்மை

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செயப்பட்டது.

—:—:—

நேரிசைவெண்பா,

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெய்ய வினையிரண்டும் வெந்தகல மெய்யுருகிப்
பொய்யும் பொடியாகா தென்செய்கேன்—செய்ய
திருவார் பெருந்துறையான் றேனுந்து செந்தீ
மருவா திருந்தேன் மனத்து. (௧)

ஆர்க்கோ வரற்றுகோ வாடுகோ பாடுகோ
பார்க்கோ பரம்பரனே யென்செய்கேன்—தீர்ப்பரிய
வானந்த மாலேற்று மத்தன் பெருந்துறையான்
றானென்பா ராரொருவர் தாழ்ந்து. (௨)

செய்த பிழையறியேன் சேவடியே கைதொழுதே
யுய்யும் வகையி னுயிர்ப்பறியேன்—வையத்
திருந்துறையுள் வேன்மடுத்தென் சிந்தனைக்கே கோத்தான்
பெருந்துறையின் மேய பிரான். (௩)

முன்னை வினையிரண்டும் வேரறுத்து முன்னின்றான்
பின்னைப் பிறப்பறுக்கும் பேராளன்—றென்னன்
பெருந்துறையின் மேய பெருங்கருணை யாளன்
வருந்துயரங் தீர்க்குமருந்து. (௪)

அறையோ வறிவார்க் கனைத்துலகு மீன்ற
மறையோனு மாலுமால் கொள்ளு—மிறையோன்
பெருந்துறையுண் மேய பெருமான் பிரியா
திருந்துறையு மென்னெஞ்சத் தின்று. (௫)

பித்தென்னை யேற்றும் பிறப்பறுக்கும் பேச்சரிதா
மத்தமே யாக்கும்வந் தென்மனத்தை—யத்தன்
பெருந்துறையா னாட்கொண்டு பேரருளா னோக்கு
மருந்திறவாப் பேரின்பம் வந்து. (௬)

வாரா வழியருளி வந்தெனக்கு மாறின்றி
யாரா வமுதா யமைந்தன்றே—சீரார்
திருத்தென் பெருந்துறையா னென்சிந்தை மேய
வொருத்தன் பெருக்கு மொளி. (௭)

யாவர்க்கு மேலா மளவிலாச் சீருடையான்
யாவர்க்குங் கீழா மடியேனை—யாவரும்
பெற்றறியா வின்பத்துள் வைத்தாய்க்கென் னெம்பெருமான்
மற்றறியேன் செய்யும் வகை. (௮)

மூவரு முப்பத்து மூவரு மற்றொழிந்த
தேவருங் காணச் சிவபெருமான்—மாவேறி
வையகத்தே வந்திழிந்த வார்கழல்கள் வந்திக்க
மெய்யகத்தே யின்ப மிகும். (௯)

இருந்தென்னை யாண்டா னிணையடியே சிந்தித்
திருந்திரந்து கொண்ணெஞ்சே யெல்லாந்—தருங்காண்
பெருந்துறையின் மேய பெருங்கருணை யாளன்
மருந்துருவா யென்மனத்தே வந்து. (௰)

இன்பம் பெருக்கி யிருளகற்றி யெஞ்ஞான்றுந்
துன்பந் தொடர்வறுத்துச் சோதியா—யன்பமைத்துச்
சீரார் பெருந்துறையா னென்னுடைய சிந்தையே
யூராகக் கொண்டா னுவந்து. (௰௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—::—

சிவமயம்

பண்டாய நான்மறை.

—:—:—:—

அனுபவத்துக்கையமின்மையுரைத்தல்.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செயப்பட்டது.

—:—:—

நேரிசைவெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்டாய நான்மறையும் பாலணுகா மாலயனுங்
கண்டாரு மில்லைக் கடையேனைத்—தொண்டாகக்
கொண்டருளுங் கோகழியெங் கோமாற்கு நெஞ்சமே
யுண்டாமோ கைம்மா றுரை. (க)

உள்ள மலமூன்று மாய வுகுபெருந்தேன்
வெள்ளந் தரும்பரியின் மேல்வந்த—வள்ளன்
மருவும் பெருந்துறையை வாழ்த்துமின்கள் வாழ்த்தக்
கருவுங் கெடும்பிறவிக் காடு. (உ)

காட்டகத்து வேடன் கடலில் வலைவாண
னாட்டிற் பரிப்பாக னம்வினையை—வீட்டி
யருளும் பெருந்துறையா னங்கமல பாத
மருளுங் கெடநெஞ்சே வாழ்த்து. (ங)

வாழ்ந்தார்க ளாவாரும் வல்வினையை மாய்ப்பாருந்
தாழ்ந்துலக மேத்தத் தருவாருஞ்—சூழ்ந்தமரர்
சென்றிறைஞ்சி யேத்துந் திருவார் பெருந்துறையை
நன்றிறைஞ்சி யேத்து நமர். (௪)

நண்ணிப் பெருந்துறையை நம்மிடர்கள் போயகல
வெண்ணி யெழுகோ கழிக்கரசைப்—பண்ணின்
மொழியாளோ டுத்தர கோசமங்கை மன்னிக்
கழியா திருந்தவனைக் காண். (௫)

காணுங் கரணங்க ளெல்லாம்பே ரின்பமெனப்
பேணு மடியார் பிறப்பகலக்—காணும்
பெரியானை நெஞ்சே பெருந்துறையி லென்றும்
பிரியானை வாயாரப் பேசு. (௬)

பேசும் பொருளுக் கிலக்கிதமாம் பேச்சிறந்த
மாசின் மணியின் மணிவார்த்தை—பேசிப்
பெருந்துறையே யென்று பிறப்பறுத்தே னல்ல
மருந்தினடி யென்மனத்தே வைத்து. (௭)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:—:—

உ

சிவமயம்

திருப்படையாட்சி.

—:—:—:—

சீவோபாதியொழிதல்.

தில்லையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

—:—:—

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்க ளிரண்டு மவன்கழல் கண்டு களிப்பன வாகாதே
காரிகை யார்கடம் வாழ்விலென் வாழ்வு கடைப்படு மாகாதே
மண்களில் வந்து பிறந்திடு மாறு மறந்திடு மாகாதே
மாலறி யாமலர்ப் பாத மிரண்டும் வணங்குது மாகாதே
பண்களி கூர்தரு பாடலொ டாடல் பயின்றிடு மாகாதே
பாண்டிநன் னாடுடை யான்படை யாட்சிகள் பாடுது மாகாதே
விண்களி கூர்வதோர் வேதகம் வந்து வெளிப்படு மாகாதே
மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து வெளிப்படு மாயிடிலே. (க)

ஒன்றினொடொன்றுமோரைந்தினொடைந்துமுயிர்ப்பறுமாகா
யுன்னடி யாரடி யாரடி யோமென வுய்ந்தன வாகாதே [தே
கூன்றை நினைந்தெழு தாயென வந்த கணக்கது வாகாதே
காரண மாகு மனாதி குணங்கள் கருத்துறு மாகாதே

நன்றிது தீதென வந்த நடுக்க நடந்தன வாகாதே
நாமுமே லாமடி யாருட னேசெல நண்ணுது மாகாதே
யென்றுமெ னன்பு நிறைந்த பராவமு தெய்துவ தாகாதே
யேறுடையானெனை யாளுடை நாயகனென்னுள் புகுந்திடிலே.

பந்தவி கார குணங்கள் பறிந்து மறிந்திடு மாகாதே
பாவனை யாய கருத்தினில் வந்த பராவமு தாகாதே
யந்தமி லாத வகண்டமு நம்மு ளகப்படு மாகாதே
யாதி முதற்பர மாய பரஞ்சுட ரண்ணுவ தாகாதே
செந்துவர் வாய்மட வாரிட ரானவை சிந்திடு மாகாதே
சேலன கண்க ளவன்றிரு மேனி திளைப்பன வாகாதே
யிந்திர ஞால விடர்ப்பிற வித்துய ரேகுவ தாகாதே
யென்னுடை நாயக னாகிய வீச னெதிர்ப்படு மாயிடிலே. (௩)

என்னணி யார்முலை யாக மளைந்துட னின்புறு மாகாதே
யெல்லையின் மாக்கரு ணைக்கட லின்றினி தாடுது மாகாதே
நன்மணி நாத முழங்கியெ னுள்ளுற நண்ணுவ தாகாதே
நாத னணித்திரு நீற்றினை நித்தலு நண்ணுவ தாகாதே
மன்னிய வன்பரி லென்பணி முந்துற வைகுவ தாகாதே
மாமறை யும்மறி யாமலர்ப் பாதம் வணங்குது மாகாதே
யின்னியற் செங்கழு நீர்மல ரென்றலை யெய்துவ தாகாதே
யென்னை யுடைப்பெரு மானரு ளீசனெழுந்தருளப்பெறிலே

மண்ணினின் மாயை மதித்து வகுத்த மயக்கறு மாகாதே
வானவ ரும்மறி யாமலர்ப் பாதம் வணங்குது மாகாதே
கண்ணிலி கால மனைத்தினும் வந்த கலக்கறு மாகாதே
காதல் செயும்மடி யார்மன மின்று களித்திடு மாகாதே
பெண்ணலி யாமென நாமென வந்த பிணக்கறு மாகாதே
பேரறி யாத வனேக பவங்கள் பிழைத்தன வாகாதே
யெண்ணிலி யாகிய சித்திகள் வந்தெனை யெய்துவ தாகாதே
யென்னையுடைப்பெருமானருளீசனெழுந்தருளப்பெறிலே. ()

பொன்னிய லுந்திரு மேனிவெண்ணீறு பொலிந்திடுமாகாதே
பூமழை மாதவர் கைகள் குவிந்து பொழிந்திடு மாகாதே
மின்னிய னுண்ணிடை யார்கள்கருத்து வெளிப்படு மாகாதே
வீணை முரன்றெழு மோசையி லின்ப மிகுத்திடு மாகாதே
தன்னடி யாரடி யென்றலை மீது தழைப்பன வாகாதே
தானடி யோமுட னேயுய வந்து தலைப்படு மாகாதே
யின்னிய மெங்கு நிறைந்தினி தாக வியம்பிடுமாகாதே
யென்னைமுனாளுடையீசனெனத்தனெழுந்தருளப்பெறிலே.

சொல்லிய லாதெழு தூமணி யோசை சுவைதரு மாகாதே
துண்ணெனவென்னுளமன்னியசோதிதொடர்ந்தெழுமாகா
பல்லியல் பாய பரப்பற வந்த பராபர மாகாதே [தே
பண்டறி யாத பரானு பவங்கள் பரந்தெழு மாகாதே
வில்லிய னன்னுத லார்மய லின்று விளைந்திடு மாகாதே
விண்ணவ ரும்மறி யாத விழுப்பொரு ளிப்பொரு ளாகாதே

யெல்லையி லாதன வெண்குண மானவை யெய்திடு மாகாதே
யிந்து சிகாமணி யெங்களை யாள வெழுந்தரு ளப்பெறிலே. ()

சங்கு திரண்டு முரன்றெழு மோசை தழைப்பன வாகாதே
சாதி விடாத குணங்கணம் மோடு சலித்திடு மாகாதே
யங்கிது நன்றிது நன்றெனு மாயை யடங்கிடு மாகாதே
யாசையெ லாமடி யாரடி யோமெனு மத்தனை யாகாதே
செங்கய லொண்கண் மடந்தையர்சிந்தை திளைப்பனவாகாதே
சீரடி யார்கள் சிவானு பவங்க டெரிந்திடு மாகாதே
யெங்கு நிறைந்தமு தூறு பரஞ்சுட ரெய்துவ தாகாதே
யீறறி யாமறை யோனெனை யாள வெழுந்தரு ளப்பெறிலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:—

சிவமயம்.

ஆனந்தமாலை.

—:—:—:—

சிவானுபவவிருப்பம்.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

—:—:—

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னே ரனைய பூங்கழல்க ளடைந்தார் கடந்தார் வியனுலகம், பொன்னே ரனைய மலர்கொண்டு போற்றா நின்றா ரமரரெல்லாங், கன்னே ரனைய மனக்கடையாய்க் கழிப்புண்டவலக்கடல்வீழ்ந்த, வென்னே ரனையே னினியுன்னைக் கூடும் வண்ண மியம்பாயே. (க)

என்னா லறியாப் பதந்தந்தா யான தறியா தேகெட்டேன் [பேன்
னுன்னா லொன்றுங் குறைவில்லை யுடையா யடிமைக் காரென்
பன்னா ளுன்னைப் பணிந்தேத்தும் பழையவடிய ரொடுங்கூடா
தென்னா யகமே பிற்பட் டிங்கிருந்தே னேய்க்கு விருந்தாயே

சீல மின்றி நோன்பின்றிச்செறிவே யின்றி யறிவின்றித்,
தோலின் பாவைக் கூத்தாட்டாய்ச் சுழன்று விழுந்து கிடப்
பேனை, மாலுங் காட்டி வழிகாட்டி வாரா வுலக நெறியேறக்
கோலங் காட்டி யாண்டானைக் கொடியே னென்றோகூடுவதே

கெடுவேன் கெடுமா கெடுகின்றேன் கேடி லாதாய் பழிகொ ண்டாய், படுவேன் படுவ தெல்லாநான் பட்டாற் பின்னைப் பயனென்னே, கொடுமா நரகத் தழுந்தாமே காத்தாட் கொள் ளுங் குருமணியே, நடுவாய் நில்லா தொழிந்தக்கா னன்றோ வெங்க ளுயகமே. (௪)

தாயாய் முலையைத் தருவானே தாரா தொழிந்தாற் சவலை யாய், நாயேன் கழிந்து போவேனோ நம்பி யினித்தா னல் குதியே. தாயே யென்றுன் றாளடைந்தேன் றயாநீ யென்பா லில்லையே, நாயே னடிமை யுடனாக வாண்டாய் நான்றான் வேண்டாவோ. (௫)

கோவே யருள வேண்டாவோ கொடியேன் கெடவே யமை யுமே, யாவா வென்னு விடிலென்னை யஞ்சே லென்பா ராரோ தான், சாவா ரெல்லா மென்னளவோ தக்க வாறன் றென்னு ரோ, தேவே தில்லை நடமாடி திகைத்தே னினித்தான் றேற் றுயே. (௬)

நரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி ஞால மெல்லா நிகழ்வித்துப், பெரிய தென்னன் மதுரையெல்லாம் பிச்ச தேற்றும் பெருந் துறையா, யரிய பொருளே யவிநாசி யப்பா பாண்டி வெள் ளமே, தெரிய வரிய பரஞ்சோதி செய்வ தொன்று மறியே னே. (௭)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்

அச்சோப்பதிகம்.

—:—:—:—

அனுபவவழியறியாமை.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

—:—:—

கலிவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்திநெறி யறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி யறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணஞ்
சித்தமல மறுவித்துச் சிவமாக்கி யெனையாண்ட
வத்தனெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே. (௧)

நெறியல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனைச்
சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும்வண்ணங்
குறியொன்று மில்லாத கூத்தன்றன் கூத்தையெனக்
கறியும்வண்ண மருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே. (௨)

பொய்யெல்லா மெய்யென்று புணர்முலையார் போகத்தே
மையலுறக் கடவேனை மாளாமே காத்தருளித்
தையலிடங் கொண்டபிரான் றன்கழலே சேரும்வண்ண
மையனெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே. (௩)

மண்ணதனிற் பிறந்தெய்த்து மாண்டுவிழக் கடவேனை
யெண்ணமிலா வன்பருளி யெனையாண்டிட் டென்னையுந்தன்
சுண்ணவெண்ணீ றணிவித்துத் தூய்நெறியே சேரும்வண்ண
மண்ணலெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே. (௪)

பஞ்சாய வடிமடவார் கடைக்கண்ணா லிடர்ப்பட்டு
நெஞ்சாய துயர்கூர நிற்பேனுன் னருள்பெற்றே
னுய்ஞ்சேனு னுடையானே யடியேனை வருகவென்
றஞ்சேலென் றருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே. (௫)

வெந்துவிழு முடற்பிறவி மெய்யென்று வினைபெருக்கிக்
கொந்துகுழற் கோல்வளையார் குவிமுலைமேல் வீழ்வேனைப்
பந்தமறுத் தெனையாண்டு பரிசறவென் றுரிசுமறுத்
தந்தமெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே. (௬)

தையலார் மையலிலே தாழ்ந்துவிழக் கடவேனைப்
பையவே கொடுபோந்து பாசமெனுந் தாழுருவி
யுய்யுநெறி காட்டுவித்திட் டோங்காரத் துட்பொருளை
யையனெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே. (௭)

சாதல் பிறப்பென்னுந் தடஞ்சுழியிற் றடுமாறிக்
காதலின்மிக் கணியிழையார் கலவியிலே விழுவேனை
மாதொருகூ றுடையபிரான் றன்கழலே சேரும்வண்ண
மாதியெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே. (௮)

செம்மைநல மறியாத சிதடரொடுந் திரிவேனை
மும்மைமல மறுவித்து முதலாய முதல்வன்று
னம்மையுமோர் பொருளாக்கி நாய்சிவிகை யேற்றுவித்த
வம்மையெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே. (௯)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—::—

திருவாசகம் முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோவையார் என்கின்ற

திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார்.

விநாயகர் வணக்கம்.

எண்ணி றைந்ததில்லை யெழுகோ புரந்திகழக்
கண்ணி றைந்து நின்றருளுங் கற்பகமே—நண்ணியசீர்த்
தேனூறு செஞ்சொற் றிருக்கோவை யென்கின்ற
நானூறு மென்மனத்தே நல்கு.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோவையார் என்கின்ற

திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார்.

இயற்கைப் புணர்ச்சி.

காட்சி.

திருவளர் தாமரை சீர்வளர் காவிக ளீசர்தில்லைக்
குருவளர் பூங்குமிழ் கோங்குபைங் காந்தள்கொண் டோங்கு
மருவளர் மாலையொர் வல்லியி னொல்கி யனநடைவாய்ந் [தெய்வ
துருவளர் காமன்றன் வென்றிக்கொடிபோன் றொளிர்கின்றதே.

ஐயம்.

போதோ விசும்போ புனலோ பணிக ளதுபதியோ
யாதோ வறிகுவ தேது மரிதி யமன்விடுத்த
தூதோ வனங்கன் றுணையோ விணையிலி தொல்லைத்தில்லை
மாதோ மடயி லோவென நின்றவர் வாழ்பதியே. (௨)

தெளிதல்.

பாயும் விடையரன் றில்லையன் னாள்படைக் கண்ணிமைக்குந்
தோயு நிலத்தடி தூமலர்வாடுந் துயர மெய்தி
யாயு மனனே யணங்கல்ல ளம்மா முலைசுமந்து
தேயு மருங்குற் பெரும்பணைத் தோளிச் சிறுநுதலே. (௩.)

நயப்பு.

அகல்கின்ற வல்குற் றடமது கொங்கை யவையவநீ
புகல்கின்ற தென்னைநெஞ் சுண்டே யிடையடை யார்புரங்க
ளிகல்குன் றவில்லிற்செற்றோன் றில்லை யீசனெம் மானெதிர்ந்த
பகல்குன் றப் பல்லுகுத் தோன்பழ னம்மன்ன பல்வளைக்கே.

உட்கோள்.

அணியு மமிழ்துமென் னவியு மாயவன் றில்லைச்சிந்தா
மணியும்பராரறி யாமறை யோனடி வாழ்த்தலரிற்
பிணியு மதற்கு மருந்தும் பிறழப் பிறழமின்னும்
பணியும் புரைமருங் குற்பெ ருந் தோளி படைக்கண்களே. ()

தெய்வத்தைமகிழ்தல்.

வளைபயில் கீழ்கட னின்றிட மேல்கடல் வானுகத்தின்
றுளைவழி நேர்கழி கோத்தெனத் தில்லைத்தொல்லோன் கயிலைக்
கிளைவயி னீக்கியிக் கெண்டையங் கண்ணியைக் கொண்டுதந்த
விளைவையல் லால்விய வேனயவேன் றெய்வமிக்கனவே (சு)

புணர்ச்சி துணிதல்.

ஏழுடை யான்பொழி லெட்டுடை யான்புய மென்னைமுன்னா
ளூழுடை யான்புலி யூரன்ன பொன்னிவ் வுயர்பொழில்வாய்ச்
சூழுடை யாயத்தை நீக்கும் விதிதுணை யாமனமே
யாழுடை யார்மணங் காணணங் காய்வந் தகப்பட்டதே (எ)

கலவியுரைத்தல்.

சொற்பா லமுதிவள் யான்சுவை யென்னத் துணிந்திங்ஙனே
நற்பால் வினைத்தெய்வந் தந்தின்று நானிவ ளாம்பகுதிப்
பொற்பா ரறிவார் புலியூர்ப் புனிதன் பொதியில் வெற்பிற்
கற்பா வியவரை வாய்க்கடி தோட்ட களவகத்தே. (அ)

இருவயினொத்தல்.

உணர்ந்தார்க் குணர்வரி யோன்றில்லைச் சிற்றம்
[பலத்தொருத்தன்
குணந்தான் வெளிப்பட்ட கொவ்வைச்செவ் வாயிக்
[கொடியிடைதோள்
புணர்ந்தாற் புணருந் தொறும்பெரும் போகம்பின் னும்
[புதிதாய்
மணந்தாழ் புரிகுழ லாளல்குல் போல வளர்கின்றதே. (கூ)

கிளவிவேட்டல்.

அளவியை யார்க்கு மறிவறி யோன்றில்லை யம்பலம்போல்
வளவிய வான்கொங்கை வாட்டடங் கண்ணுதன் மாமதியின்
பிளவியன் மின்னிடை பேரமை தோளிது பெற்றியென்றாற்
கிளவியை யென்னோ வினிக்கிள்ளை யார்வாயிற்
[கேட்கின்றதே. (௰)

நலம்புனைந்துரைத்தல்.

கூம்பலங் கைத்தலத் தன்பரென் பூடுருகக்குனிக்கும்
பாம்பலங் காரப் பரன் றில்லை யம்பலம் பாடலரிற்
றேம்பலஞ் சிற்றிடை யீங்கிவ ளங்கனி வாய்கமழு
மாம்பலம் போதுள வோவளி காணும் மகன்பணையே. (ருக)

பிரிவுணர்த்தல்.

சிந்தா மணிதெண் கடலமிர் தந்தில்லை யானருளால்
வந்தா லிகழப் படுமே மடமான் விழிமயிலே
யந்தா மரையன்ன மேனின்னை யானகன் றாற்றுவனோ
சிந்தா குலமுற்றென் னைவென்னை வாட்டந் திருத்துவதே.

பருவரலறிதல்.

கோங்கிற் பொலியரும் பேய்கொங்கை பங்கன் குறுகலரூர்
தீங்கிற் புகச்செற்ற கொற்றவன் சிற்றம் பலமனையா
ணீங்கிற் புணர்வரி தென்றோ நெடிதிங்ங னேயிருந்தா
லாங்கிற் பழியா மெனவோ வறியே னயர்கின்றதே. (ருஉ)

அருட்குணமுரைத்தல்.

தேவரிற் பெற்றநஞ் செல்வக் கடிவடி வார்திருவே
யாவரிற் பெற்றினி யார்சிதைப் பாரிமை யாதமுக்கண்
மூவரிற் பெற்றவர் சிற்றம் பலமணி மொய்பொழில்வாய்ப்
பூவரிற் பெற்ற குழலியென் வாடிப் புலம்புவதே. (ருங)

இடமணித்துக்கூறிவற்புறுத்தல்.

வருங்குன்ற மொன்றுரித் தோன்றில்லை யம்பல வன்மலயத்
திருங்குன்ற வாண ரிளங்கொடி யேயிட ரெய்த லெம்மூர்ப்
பருங்குன்ற மாளிகை நுண்கள பத்தொளி பாயநும்மூர்க்
கருங்குன்றம் வெண்ணிறக் கஞ்சுக மேய்க்குங்
[கனங்குழையே. (௧௫)

ஆடிடத்துய்த்தல்.

தெளிவளர் வான்சிலை செங்கனி வெண்முத்தந்
[திங்களின்வாய்ந்
தளிவளர் வல்லியன் னாய்முன்னி யாடுபின் யானளவா
வொளிவளர் தில்லை யொருவன் கயிலை யுகுபெருந்தேன்
றுளிவளர் சாரற் கரந்துங்க ளே வந்து தோன்றுவனே. (௧௬)

அருமையறிதல்.

புணர்ப்போ னிலனும் விசும்பும் பொருப்புந்தன் பூங்கழலின்
றுணர்ப்போ தெனக்கணி யாக்குந்தொல் லோன்றில்லைச்
[சூழ்பொழில்வா
யிணர்ப்போ தணிகுழ லேழைதன் னீர்மையிந் நீர்மை
[யென்றாற்
புணர்ப்போ கனவோ பிறிதோ வறியேன் புகுந்ததுவே.' ௧௭

பாங்கியை யறிதல்.

உயிரொன் றுளமுமொன் றொன்றேசிறப் பிவட்
[கென்றெடென்னப்
பயில்கின்ற சென்று செவியுற நீள்படைக் கண்கள்
[விண்வாய்ச்
செயிரொன்று முப்புரஞ் செற்றவன் றில்லைச்சிற்
[றம்பலத்துப்
பயில்கின்ற கூத்த னருளென லாகும் பணி மொழிக்கே.(யஅ

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

உ

சிவமயம்

திருவிசைப்பா.

ஒன்பதாந்திருமுறை.

திருமாளிகைத்தேவர் அருளிச்செய்த

திருவிசைப்பா.

கோயில்.

பண்—பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒளிவளர் விளக்கே யுலப்பிலா வொன்றே
    யுணர்வுசூழ் கடந்ததோ ருணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் றிரண்மணிக் குன்றே
    சித்தத்துட் டித்திக்குந் தேனே
யளிவள ருள்ளத் தானந்தக் கனியே
    யம்பல மாடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
    தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே. (க)

இடர்கெடுத் தென்னை யாண்டுகொண் டென்னு
    ளிருட்பிழம் பறவெறிந் தெழுந்த
சுடர்மணி விளக்கி னுள்ளொளி விளங்குந்
    தூயநற் சோதியுட் சோதீ

யடல் விடைப்பாகா வம்பலக் கூத்தா
வயனொடு மாலறி யாமைப்
படரொளி பரப்பிப் பரந்துநின் றுயைத்
தொண்டனேன் பணியுமா பணியே. (உ)

தற்பரம் பொருளே சசிகண்ட சிகண்டா
சாமகண் டாவண்ட வாணா
நற்பெரும் பொருளா யுரைகலந் துன்னை
யென்னுடை நாவினு னவில்வா
னற்பனென் னுள்ளத் தளவிலாவுன்னைத்
தந்தபொன் னம்பலத் தாடீ
கற்பமா யுலகா யல்லையா னுனையத்
தொண்டனேன் கருதுமா கருதே. (ரு)

பெருமையிற் சிறுமை பெண்ணொடா ணெயென்
பிறப்பிறப் பறுத்தபே ரொளியே
கருமையின் வெளியே கயற்கணா ளிமவான்
மகளுமை யவள்களை கண்ணே
யருமையின் மறைநான் கோலமிட் டரற்று
மப்பனே யம்பலத் தமுதே
யொருமையிற் பலபுக் குருவி நின்றுனைத்
தொண்டனே னுரைக்குமா றுரையே. (சு)

கோலமே மேலை வானவர் கோவே
குணங்குறி யிறந்ததோர் குணமே
காலமே கங்கை நாயகா வெங்கள்
காலகா லாகாம நாசா
வாலமே யமுதுண்டம் பலஞ்செம் பொற்
கோயில்கொண் டாடவல் லானே
ஞாலமே தமியே னற்றவத் தாயைத்
தொண்டனே னணுகுமா றணுகே. (௫)

நீறணி பவளக் குன்றமே நின்ற
நெற்றிக்கண் ணுடையதோர் நெருப்பே
வேறணி புவன போகமே யோக
வெள்ளமே மேருவில் வீரா
வாறணி சடையெம் மற்புதக் கூத்தா
வம்பொன்செ யம்பலக் தரசே
யேறணி கொடியெம் மீசனே யுன்னைத்
தொண்டனே னிசையுமா றிசையே. (௬)

தனதனற் றோழா சங்கரா சூல
பாணியே தாணுவே சிவனே
கனகநற் றாணே கற்பகக் கொழுந்தே
கண்கண்மூன் றுடையதோர் கரும்பே

யனகனே குமர விநாயக சனக
வம்பலத் தமரசே கரனே
யுனகழ லிணையென் னெஞ்சினு ளினிதாத்
தொண்டனே னுகருமா நுகரே. (எ)

திறம்பிய பிறவிச் சிலதெய்வ நெறிக்கே
திகைக்கின்றேன் றனைத்திகை யாமே
நிறம்பொன்னு மின்னு நிறைந்தசே வடிக்கீழ்
நிகழ்வித்த நிகரிலா மணியே
யறம்பல திறங்கண் டருந்தவர்க் கரசா
யாலின்கீ ழிருந்தவம் பலவா
புறஞ்சமண் புத்தப் பொய்கள்கண் டாயைத்
தொண்டனேன் புணருமா புணரே. (அ)

தக்கனற் றலையு மெச்சன்வன் றலையுந்
தாமரை நான்முகன் றலையு
மொக்கவிண் டுருள வொண்டிருப் புருவ
நெறித்தரு ளியவுருத் திரனே
யக்கணி புலித்தோ லாடைமே லாட
வாடப்பொன் னம்பலத் தாடுஞ்
சொக்கனே யெவர்க்குந் தொடர்வரி யாயைத்
தொண்டனேன் றொடருமா தொடரே. (கூ)

மடங்கலாய்க் கனகன் மார்புகீண் டானுக்
    கருள்புரி வள்ளலே மருளா
ரிடங்கொண்முப் புரம்வெந் தவியவை திகத்தே
    ரேறிய வேறுசே வகனே
யடங்கவல் லரக்க னருட்டிரு வரைக்கீ
    ழடர்த்தபொன் னம்பலத் தரசே
விடங்கொள்கண் டத்தெம் விடங்கனே யுன்னைத்
    தொண்டனேன் விரும்புமா விரும்பே. (௰)

மறைகளு மமரர் கூட்டமு மாட்டா
    தயன்றிரு மாலொடு மயங்கி
முறைமுறை முறையிட் டோர்வரி யானை
    மூர்க்கனேன் மொழிந்தபுன் மொழிக
ளறைகழ லரன்சீ ரறிவிலா வெறுமைச்
    சிறுமையிற் பொறுக்குமம் பலத்து
ளிறைதரு கருணா நிலயமே யுன்னைத்
    தொண்டனே னினையுமா நினையே. (௰௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்

சேந்தனார் திருவிசைப்பா.

திருவீழிமிழலை.

பண்—பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏகநாயகனை யிமையவர்க்கரசை
யென்னுயிர்க் கமுதினை யெதிரில்
போகநாயகனைப் புயல்வணற் கருளிப்
பொன் னெடுஞ் சிவிகையாவூர்ந்த
மேக நாயகனை மிகுதிருவீழி
மிழலைவிண் ணிழிசெழுங் கோயில்
யோகநா யகனை யன்றிமற் றென்று
முண்டென வுணர்கிலேன் யானே. (க)

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவரறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றவெஞ் சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் றன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளங்
குளிரவென் கண்குளிர்ந் தனவே. (உ)

மண்டலத் தொளியை விலக்கியா னுகர்ந்த
மருந்தையென் மாறிலா மணியைப்
பண்டல ரயன்மாற் கரிதுமா யடியார்க்
கெளியதோர் பவளமால் வரையை
விண்டலர் மலர்வாய் வேரிவார் பொழில்சூழ்
திருவீழி மிழலையூ ராளுங்
கொண்டலங் கண்டத் தெங்குரு மணியைக்
குறுகவல் வினைகுறு காவே. (௩)

தன்னடி நிழற்கீ ழென்னையுந் தகைத்த
சசிகுலா மவுலியைத் தானே
யென்னிடைக் கமல மூன்றினுட் டோன்றி
யெழுஞ்செழுஞ் சுடரினை யருள்சேர்
மின்னெடுங் கடலுள் வெள்ளத்தை வீழி
மிழலையுள் விளங்குவெண் பளிங்கின்
பொன்னடிக் கடிமை புக்கினிப் போக
விடுவனோ பூண்டுகொண் டேனே. (௪)

இத்தெய்வ நெறிநன் றென்றிருண் மாயப்
பிறப்பறு விந்திர சாலப்
பொய்த்தெய்வ நெறிநான் புகாவகை புரிந்த
புராண சிந்தாமணி வைத்த

மெய்த்தெய்வ நெறிநான் மறையவர் வீழி
   மிழலைவிண் ணிழிசெழுங் கோயி
லத்தெய்வ நெறியிற் சிவமலா தவமு
   மறிவரோ வறிவுடை யோரே. (௫)

அக்கனா வனைய செல்வமே சிந்தித்
   தைவரோ டழுந்தியா னவமே
புக்கிடா வண்ணங் காத்தெனை யாண்ட
   புனிதனை வனிதைபா கனையெண்
டிக்கெலாங் குலவும் புகழ்த்திரு வீழி
   மிழலையான் றிருவடி நிழற்கீழ்ப்
புக்குநிற் பவர்தம் பொன்னடிக் கமலப்
   பொடியணிந் தடிமைபூண் டேனே. (௬)

கங்கைநீ ரரிசிற் கரையிரு மருங்குங்
   கமழ்பொழி றழுவிய கழனித்
திங்களோர் தீண்ட நீண்டமா ளிகைசூழ்
   மாடநீ டுயர்திரு வீழித்
தங்குசீர்ச் செல்வத் தெய்வத்தான் றோன்றி
   நம்பியைத் தன்பெருஞ் சோதி
மங்கையோர் பாகத் தென்னரு மருந்தை
   வருந்திநான் மறப்பனோ வினியே. (௭)

ஆயிரங் கமல ஞாயிறு மிரமுக்
கண்முக கரசர ணத்தோன்
பாயிருங் கங்கை பனிநிலாக் கரந்த
படர்சடை மின்னுபொன் முடியோன்
வேயிருந் தோளி யுமைமண வாளன்
விரும்பிய மிழலைசூழ் பொழிலைப்
போயிருந் தேயும் போற்றுவார் கழல்கள்
போற்றுவார் புரந்தரா திகளே. (அ)

எண்ணில்பல் கோடி சேவடி முடிக
ளெண்ணில்பல் கோடிதிண் டோள்க
ளெண்ணில்பல் கோடி திருவுரு நாம
மேர்கொண்முக் கண்முக மியல்பு
மெண்ணில்பல் கோடி யெல்லைக்கப் பாலாய்
நின்றைஞ்ஞூற் றந்தண ரேத்து
மெண்ணில்பல் கோடி குணத்தரேர் விழி
யிவர்நம்மை யாளுடை யாரே. (கூ)

தக்கன்வெங் கதிரோன் சலந்தரன் பிரமன்
சந்திர னிந்திர னெச்சன்
மிக்கநெஞ் சரக்கன் புரங்கரி கருடன்
மறலிவே ளிவர்மிகை செகுத்தோன்

றிக்கெலா நிறைந்த புகழ்த்திரு வீழி
மிழலையான் றிருவடி நிழற்கீழ்ப்
புக்கிருந் தவர்தம் பொன்னடிக் கமலப்
பொடியணிந் தடிமைபூண் டேனே. (ய)

உளங்கொள மதுரக் கதிர்விரித் துயிர்மே
லருள்சொரி தருமுமா பதியை
வளங்கிளர் நதியு மதியமுஞ் சூடி
மழவிடை மேல்வரு வானை
விளங்கொளி வீழி மிழலை வேந்தேயென்
ருந்தனைச் சேந்தன்ரு தையை யான்
களங்கொள வழைத்தாற் பிழைக்குமோ வடியேன்
கைக்கொண்ட கனககற் பகமே. (யக)

பாடலங் காரப் பரிசில்கா சருளிப்
பழுத்தசெந் தமிழ்மலர் சூடி
நீடலங் காரத் தெம்பெரு மக்க
ளெஞ்சினு ணிறைந்துநின் ருனை
வேடலங் காரக் கோலத்தி னமுதைத்
திருவீழி மிழலையூ ராளுங்
கேடிலங் கீர்த்திக் கனககற் பகத்தைக்
கெழுமுதற் கெவ்விடத் தேனே. (யஉ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்

கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பா.

கோயில்.

பண்—புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணம்விரி குடுமிச் செம்மணிக் கவைநாக்
    கறையணற் கட்செவிப் பகுவாய்ப்
பணம்விரி துத்திப் பொறிகொள்வெள் ளெயிற்றுப்
    பாம்பணி பரமர்தங் கோயில்
மணம்விரி தருதே மாம்பொழின் மொழுப்பின்
    மழைதவழ் வளரிளங் கமுகந்
திணர்நிரை யரும்பு பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
    திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. (க)

இவ்வரும் பிறவிப் பௌவநீர் நீந்து
    மேழையேற் கென்னுடன் பிறந்த
வைவரும் பகையே யார்துணை யென்று
    லஞ்சலென் றருள்செய்வான் கோயில்
கைவரும் பழனங் குழைத்த செஞ்சாலிக்
    கடைசியர் களைதரு நீலஞ்
செய்வரம் பரும்பு பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
    திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. (உ)

தாயினே ரிரங்குந் தலைவவோ வென்றுந்
தமியனேன் றுணைவவோ வென்று
நாயியே னிருந்து புலம்பினு லிரங்கி
நலம்புரி பரமர்தங் கோயில்
வாயினே ரரும்பு மணிமுருக் கலர
வளரிளஞ் சோலைமாந் தளிர்செந்
தீயினே ரரும்பு பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. (௩)

துந்துபி குழல்யாழ் மொந்தைவா னியம்பத்
தொடர்ந்திரு டியர்கணந் துதிப்ப
நந்திகை முழவ முகிலென முழங்க
நடம்புரி பரமர்தங் கோயி
லந்தியின் மறைநான் காரணம் பொதிந்த
வரும்பெறன் மறைப்பொருண் மறையோர்
சிந்தையி லரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. (௪)

கண்பனி யரும்பக் கைகண்மொட் டித்தென்
களைகணே யோலமென் றோலிட்
டென்பெலா முருகு மன்பர்தங் கூட்டத்
தென்னையும் புணர்ப்பவன் கோயில்

பண்பல தெளிதேன் பாடிநின்றாடப்
பனிமலர்ச் சோலைசூழ் மொழுப்பிற்
செண்பக மரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. (ரு)

நெஞ்சிட ரகல வகம்புகுந் தொடுங்கு
நிலைமையோ டிருள்கிழித் தெழுந்த
வெஞ்சுடர் சுடர்வ போன்றொளி துளும்பும்
விரிசடை யடிகடங் கோயி
லஞ்சுடர்ப் புரிசை யாழிசூழ் வட்டத்
தகம்படி மணிநிரை பரந்த
செஞ்சுட ரரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. (சு)

பூத்திர ளுருவஞ் செங்கதிர் விரியாப்
புந்தியில் வந்தமால் விடையோன்
றாத்திரட் பளிங்கிற் றோன்றிய தோற்றந்
தோன்றநின் றவன்வளர் கோயி
லோத்திரண் மறையோர்ந் தோமகுண் டத்து
நறுநெயான் மறையவர் வளர்த்த
தீத்திர ளரும்பு பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. (எ)

சீர்த்ததின் புவன முழுவது மேனைத்
திசைகளோ டண்டங்க ளனைத்தும்
போர்த்ததம் பெருமை சிறுமைபுக் கொடுங்கும்
புணர்ப்புடை யடிகடங் கோயி
லார்த்துவந் தமரித் தமரரும் பிறரு
மலைகட லிடுதிரைப் புனிதத்
தீர்த்தநீ ரரும்பும் பெரும்புற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. (அ)

பின்னுசெஞ் சடையும் பிறைதவழ் மொழுப்பும்
பெரியதங் கருணையுங் காட்டி
யன்னதேன் கலந்தின் னமுதுகந்தளித்தாங்
கருள்புரி பரமர்தங் கோயில்
புன்னைதேன் சொரியும் பொழிலகங் குடைந்து
பொறிவரி வண்டினம் பாடுந்
தென்னதே னரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. (கூ)

உம்பர்நா டிம்பர் விளங்கியாங் கெங்கு
மொளிவளர் திருமணிச் சுடர்கான்
றெம்பிரா னடஞ்செய் சூழலங் கெல்லா
மிருட்பிழம் பறவெறி கோயில்

வம்புலாங் கோயில் கோபுரங் கூடம்
வளர்நிலை மாடமா ளிகைகள்
செம்பொனு லரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. (௰)

இருந்திரைத் தரளப் பரவைசூ ழகலத்
தெண்ணிலங் கண்ணில்புன் மாக்க
ளிருந்துயிர்ப் பருவத் தறிவுறு கருவூர்த்
துறைவளர் தீந்தமிழ் மாலை
பொருந்தருங் கருணைப் பரமர்தங் கோயிற்
பொழிலகங் குடைந்துவண் டுறங்கச்
செருந்திநின் றரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. (௰௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்

சேந்தனாரருளிச்செய்த

திருப்பல்லாண்டு.

கோயில்.

பண்—பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மன்னுகதில்லைவளர்கநம்பத்தர்கள்
வஞ்சகர்போயகலப்
பொன்னின்செய்மண்டபத்துள்ளேபுகுந்து
புவனியெல்லாம்விளங்க
வன்னநடைமடவாளுமைகோனடி
யோமுக்கருள்புரிந்து
பின்னைப்பிறவியறுக்கநெறிதந்த
பித்தற்குப்பல்லாண்டுகூறுதுமே. (௧)

மிண்டுமனத்தவர்போமின்கண்மெய்யடி
யார்கள்விரைந்துவம்மின்
கொண்டுங்கொடுத்துங்குடிகுடியீசற்காட்
செய்மின்குழாம்புகுந்

தண்டங்கடந்தபொருளளவில்லதோ
ரானந்தவெள்ளப்பொருள்
பண்டுமின்றுமென்றுமுள்ளபொருளென்றே
பல்லாண்டுகூறுதுமே. (௨)

நிட்டையிலாவுடனீத்தென்னையாண்ட
நிகரிலாவண்ணங்களுஞ்
சிட்டன்சிவனடியாரைச்சீராட்டுந்
திறங்களுமேசிந்தித்
தட்டமூர்த்திக்கென்னகநெகவூறு
மமிர்தினுக்காலநிழற்
பட்டனுக்கென்னைத்தன்பாற்படுத்தானுக்கே
பல்லாண்டுகூறுதுமே. (௩)

சொல்லாண்டசுருதிப்பொருள்சோதித்த
தூய்மனத்தொண்டருள்ளீர்
சில்லாண்டிற்சிதையுஞ்சிலதேவர்
சிறுநெறிசேராமே
வில்லாண்டகனகத்திரண்மேரு
விடங்கன்விடைப்பாகன்
பல்லாண்டென்னும்பதங்கடந்தானுக்கே
பல்லாண்டுகூறுதுமே. (௪)

புரந்தரன்மாலயன் பூசலிட்டோலமிட்
டின்னம்புகலரிதா
யிரந்திரந்தழைப்பவென் னுயிராண்ட
கோவினுக்கென்செயவல்லமென் றுங்
கரந்துங்கரவாதகற்பகனுகிக்
கரையில்கருணைக்கடல்
பரந்துநிரந்தும்வரம்பிலாப்பாங்கற்கே
பல்லாண்டுகூறுதுமே. (ரு)

சேவிக்கவந்தயனிந்திரன்செங்கண்மா
லெங்குந்திசைதிசையன
கூவிக்கவர்ந்துநெருங்கிக்குழாங்குழா
மாய்நின் றுகூத்தாடு
மாவிக்கமுதையென்னுர்வத்தனத்தினை
யப்பனையொப்பமரர்
பாவிக்கும்பாவகத்தப்புறத்தானுக்கே
பல்லாண்டுகூறுதுமே. (சு)

சீருந்திருவும்பொலியச்சிவலோக
நாயகன்சேவடிக்கீ
ழாரும்பெறுதவறிவுபெற்றேன்பெற்ற
தார்பெறுவாருலகில்

ஆருமுலகுங்கழறவுழறி
புமைமணவாளனுக்காட்
பாரும்விசும்புமறியும்பரிசுநாம்
பல்லாண்டுகூறுதுமே. (எ)

சேலுங்கயலுந்திளைக்குங்கண்ணாரிளங்
கொங்கையிற்செங்குங்குமம்
போலும்பொடியணிமார்பிலங்குமென்று
புண்ணியர்போற்றிசைப்ப
மாலுமயனுமறியாநெறிதந்து
வந்தென்மனத்தகத்தே
பாலுமமுதமுமொத்துநின்றானுக்கே
பல்லாண்டுகூறுதுமே. (அ)

பாலுக்குப்பாலகன்வேண்டியழுதிடப்
பாற்கடலீந்தபிரான்
மாலுக்குச்சக்கரமன்றருள்செய்தவன்
மன்னியதில்லைதன்னு
ளாலிக்குமந்தணர்வாழ்கின்றசிற்றம்
பலமேயிடமாகப்
பாலித்துநட்டம்பயிலவல்லானுக்கே
பல்லாண்டுகூறுதுமே. (கூ)

தாதையைத்தாளறவீசியசண்டிக்கு
மண்டத்தொடுமுடனே
பூதலத்தோரும்வணங்கப்பொற்கோயிலும்
போனகமுமருளிச்
சோதிமணிமுடித்தாமமுநாமமுந்
தொண்டர்க்குநாயகமும்
பாதகத்துக்குப்பரிசுவைத்தானுக்கே
பல்லாண்டுகூறுதுமே. (௰)

குழலொலியாழொலிகூத்தொலியேத்தொலி
யெங்குங்குழாம்பெருகி
விழவொலிவிண்ணளவுஞ்சென்று
விம்மிமிகுதிருவாரூரின்
மழவிடையாற்குவழிவழியாளாய்
மணஞ்செய்குடிப்பிறந்த
பழவடியாரொடுங்கூடியெம்மானுக்கே
பல்லாண்டுகூறுதுமே. (௰௧)

ஆரார்வந்தாரமரர்குழாத்தி
லணியுடையாதிரைநா
ணாராயணனொடுநான்முகனங்கி
யிரவியுமிந்திரனுங்

தேரார்வீதியிற்றேவர்குழாங்க
டிசையனைத்துநிறைந்து
பாரார்தொல்புகழ்பாடியுமாடியும்
பல்லாண்டுகூறுதுமே. (௧௨)

எந்தையெந்தாய்சுற்றமுற்றுமெமக்கமுதா
மெம்பிரானென்றென்று
சிந்தைசெய்யுஞ்சிவன்சீரடி
யாரடிநாய்செப்புறை
யந்தமிலானந்தச்சேந்தனெனைப்புகுந்
தாண்டுகொண்டாருயிர்மேற்
பந்தம்பிரியப்பரிந்தவனேயென்று
பல்லாண்டுகூறுதுமே. (௧௩)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:—:—

உ

சிவமயம்

திருமூலநாயனார் சரித்திரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:❋:—

திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி.

குடிமன்னுசாத்தனூர்க்கோக்குலமேய்ப்போன்குரம்பைபுக்கு
முடிமன்னு கூனற் பிறையாளன் றன்னை முழுத்தமிழின்
படிமன்னு வேதத்தின் சொற்படி யேபர விட்டெனுச்சி
யடிமன்ன வைத்தபிரான் மூலனு கின்ற வங்கணனே.

திருத்தொண்டர் புராணசாரம்.

கயிலாயத் தொருசித்தர் பொதியிற் சேர்வார்
காவிரிசூழ் சாத்தனூர்க் கருதுமூலன்
பயிலாநோ யுடன்வியத் துயர நீடும்
பசுக்களைக்கண் டவனுடலிற் பாய்ந்துபோத
வயலாகப் பண்டையுட லருளான் மேவி
யாவடுதண் டுறையாண்டுக் கொருபாவாகக்
குயிலாரு மரசடியி லிருந்து கூறிக்
கோதிலா வடகயிலை குறுகினரே.

திருமந்திரம் பத்தாந்திருமுறை யெனல்

ஆகவளர் திருமுறையே ழருட்டிருவா சகமொன்று
மோகமெறி திருவிசைப்பா மாலைமுறை யொன்றுசிவ
போகமிகு மந்திரமா முறையொன்று புகழ்பெறவே
பாகமிகுந் திருமுறைகள் பத்தாக வைத்தார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்

பத்தாந்திருமுறை யென்னுந்

திருமூலநாயனார் திருமந்திரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:—:—

விநாயகர் காப்பு.

ஐந்து கரத்தனை யானைமுகத் தனை
யிந்தி னிளம்பிறை போலு மெயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின் றேனே.

—:❋:—

முதற்றந்திரம்

உபதேசம்

விண்ணின்றிழிந்துவினைக்கீடாய்மெய்கொண்டு
தண்ணின்றதாளைத்தலைக்காவல்முன்வைத்து
வுண்ணின்றுருக்கியொரொப்பிலாவானந்தக்
கண்ணின்றுகாட்டிக்களிம்பறுத்தானே. (க)

களிம்பறுத்தானெங்கள் கண்ணுதல்நந்தி
களிம்பறுத்தானருட்கண்விழிப்பித்துக்
களிம்பணுகாதகதிரொளிகாட்டிப்
பளிங்கிற்பவளம்பதித்தான்பதியே. (௨)

பதிபசுபாசமெனப்பகர்மூன்றிற்
பதியினைப்போற்பசுபாசமனாதி
பதியினைச்சென்றணுகாப்பசுபாசம்
பதியணுகிற்பசுபாசநிலாவே. (௩)

வேயினெழுங்கனல்போலேயிம்மேனியுங்
கோயிலிருந்துகுடிகொண்டகோனந்தி
தாயினுமும்மலமாற்றித்தயாவென்னுந்
தோயமதாயெழுஞ்சூரியனாமே. (௪)

சூரியகாந்தமுஞ்சூழ்பஞ்சும்போலவே
சூரியகாந்தஞ்சூழ்பஞ்சைச்சுடமாட்டாச்
சூரியன்சந்நிதியிற்சுடுமாறுபோ
லாரியன்றோற்றமுனற்றமலங்களே. (௫)

மலங்களைந்தாமெனமாற்றியருளித்
தலங்களைந்தானற்சதாசிவமான
புலங்களைந்தானப்பொதுவினுணந்தியே
நலங்களைந்தானுண்ணையந்தானறிந்தே. (௬)

அறிவைம்புலனுடனேநான்றதாகி
நெறியறியாதுற்றநீராழம்போல
வறிவறிவுள்ளேயழிந்ததுபோல
குறியறிவிப்பான்குருபரனாமே. (௭)

ஆமேவுபாலைப்பிரிக்கின்றவன்னம்போற்
றாமேதனிமன்றிற்றன்னந்தனிநித்தந்
தீமேவுபல்கரணங்களுளுற்றன
தாமேபிறப்பெரிசேர்ந்தவித்தாமே (௮)

வித்தைக்கெடுத்துவியாக்கிரத்தேதமிகச்
சுத்தத்துரியம்பிறந்துதுடக்கற்று
வொத்துப்புலனுயிரொன்றாயுடம்பொடு
செத்திட்டிருப்பர்சிவயோகியர்களே (௯

சிவயோகமாவதுசித்தசித்தன்று
தவயோகத்துட்புக்குத்தன்னொளிதாய
தவயோகஞ்சாராதவன்பதிபோக
நவயோகநந்திதனக்களித்தானே. (௰)

அளித்தானுலகெங்குந்தானானவுண்மை
யளித்தானமரரறியாவுலக
மளித்தான்றிருமன்றுளாடுந்திருத்தா
ளளித்தான்பேரின்பத்தருள்வெளிதானே. (௰௧}

வெளியின்வெளிபோய்விரவியவாறு
மளியினளிபோயடங்கியவாறு
மொளியினொளிபோயொடுங்கியவாறுந்
தெளியுமவரேசிவசித்தர்தாமே. (௰௨)

சித்தர்சிவலோகமிங்கேதெரிசித்தோர்
சத்தமுஞ்சத்தமனமுந்தமிழ்கொண்டோர்
நித்தர்நிமலர்நிராமயர்நீள்பர
முத்தர்தமுத்திமுதல்முப்பத்தாறே. (௰௩)

முப்பதுமாறும்படிமுத்தியேணியா
யொப்பிலாவானந்தத்துள்ளொளிபுக்குச்
செப்பவரியசிவங்கண்டுதான்றெளிந்
தப்பரிசாகவமர்ந்திருந்தாரே. (௰௪)

இருந்தார்சிவமாகியெங்குந்தாமாகி
யிருந்தார்சிவன்செயலியாவையுநோக்கி
யிருந்தார்முக்காலத்தியல்பைக்குறித்தங்
கிருந்தாரிழவுவந்தெய்தியசோம்பே. (௰௫)

சோம்பரிருப்பதுசுத்தவெளியிலே
சோம்பர்கிடப்பதுசுத்தவொளியிலே
சோம்பருணர்வுசுருதிமுடிந்திடஞ்
சோம்பர்கண்டாரச்சுருதிகட்டுக்கமே. (௰௬)

தூங்கிக்கண்டார்சிவலோகமுந்தம்முள்ளே
தூங்கிக்கண்டார்சிவயோகமுந்தம்முள்ளே
தூங்கிக்கண்டார்சிவபோகமுந்தம்முள்ளே
தூங்கிக்கண்டார்நிலைசொல்வதெவ்வாறே (௧எ)

எவ்வாறுகாண்பானறிவுதனக்கெல்லை
யவ்வாறருட்செய்வானாதியான்றானு
மொவ்வாதமன்றுளுமைகாணவாடுஞ்
செவ்வானிற்செய்யசெழுஞ்சுடர்மாணிக்கம். (௧அ)

மாணிக்கத்துள்ளேமரகதச்சோதியாய்
மாணிக்கத்துள்ளேமரகதமாடமா
யாணிப்பொன்மன்றினிலாடுந்திருக்கூத்தைப்
பேணித்தொழுதென்னபேறுபெற்றாரே. (௧௯)

பெற்றாருலகிற்பிரியாப்பெருநெறி
பெற்றாருலகிற்பிறவாப்பெரும்பயன்
பெற்றாரம்மன்றிற்பிரியாப்பெறும்பேறு
பெற்றாருலகுடன்பேசாப்பெருமையே. (௨௦)

பெருமைசிறுமையறிந்தெம்பிரான்போ
லருமையெளிமையறிந்தறிவாரா
ரொருமையுள்ளாமைபோலுள்ளைந்தடக்கி
யிருமையுங்கேட்டிருந்தார்புரையற்றே. (௨௧)

புரையற்றபாலினுணெய்கலந்தாற்போற்
றிரையற்றசிந்தையுள்ளாரியனென்செப்பு
முரையற்றுணர்வோருடம்பிங்கொழிந்தாற்
கரையற்றசோதிகலந்தசத்தாமே. (உஉ)

சத்தமுதலைந்துந்தன்வழித்தான்சாரிற்
சித்துக்குச்சித்தன்றிச்சேர்விடம்வேறுண்டோ
சுத்தவெளியிற்சுடரிற்சுடர்சேரு
மத்தமிதுகுறித்தாண்டுகொளப்பிலே. (உங)

அப்பினிற்கூர்மையாதித்தன்வெம்மையா
லுப்பெனப்பேர்பெற்றுருச்செய்ததவ்வுரு
வப்பினிற்கூடியதொன்றாகுமாறுபோற்
செப்பினிற்சிவன்சிவத்துளடங்குமே. (உச)

அடங்குபேரண்டத்தணுவண்டஞ்சென்றங்
கிடங்கொண்டதில்லையிதுவன்றிவேறுண்டோ
கடந்தொறுநின்றவுயிர்கரிகாணிற்
றிடம்பெறநின்றான்றிருவடிதானே. (உரு)

திருவடியேசிவமாவதுதேரிற்
றிருவடியேசிவலோகஞ்சிந்திக்கிற்
றிருவடியேசெல்கதியதுசெப்பிற்
றிருவடியேதஞ்சமுட்டெளிவார்க்கே. (உசு)

தெளிவு குருவின் றிருமேனிகாண்டல்
தெளிவுகுருவின் றிருநாமஞ்செப்பல்
தெளிவுகுருவின் றிருவார்த்தைகேட்டல்
தெளிவுகுருவுருசிந்தித்தறே. (உஎ)

தானேபுலனைந்துந் தன்வசமாயிடுந்
தானேபுலனைந்துந் தன்வசம்போயிடுந்
தானேபுலனைந்துந் தன்னில்மடைமாறும்
தானேதனித்தெம்பிரான் றனைச்சந்திக்கே. (உஅ)

சந்திப்பதுநந்தி தன்றிருத்தாளிணை
சந்திப்பதுநந்திசெய்யதிருமேனி
வந்திப்பதுநந்திநாமமென்வாய்மையாற்
புந்திக்குள்நிற்பதுநந்திபொற்போதமே. (உகூ)

போதந்தருமெங்கள் புண்ணியநந்தியைப்
போதந்தனில்வைத்துப்புண்ணியராயுளார்
நாதனடத்தானயனங்களிகூர
வேதந்துதித்திடப்போயடைந்தார்விண்ணே. (௩0

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்

சேரமான்பெருமாணாயனார்சரித்திரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:❋:—

திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி.

மன்னர் பிரானெதிர் வண்ணா னுடலுவ ரூறிநீறார்
தன்னர் பிரான்றமர் போல வருதலுந் தான்வணங்க
வென்ன பிரானடி வண்ணா னெனவடிச் சேரனென்னுந்
தென்னர் பிரான்கழ றிற்றறி வானெனுஞ் சேரலனே.

சேரற்குத் தென்னா வலர்பெரு மாற்குச் சிவனளித்த
வீரக்கடகரி முன்புதன் பந்தி யிவுளி வைத்த
வீரற்கு வென்றிக் கருப்புவில் வீரனை வெற்றிகொண்ட
சூரற் கெனதுள்ள நன்றுசெய் தாயின்று தொண்டுபட்டே.

திருத்தொண்டர் புராணசாரம்.

காவலர்ம கோதையார் கொடுங்கோளூர்க்கோக்
கழறியவை யறிந்த கோச்சிலம்போசைக்கருத்தார்
நாவலர்கோ னண்பரடிச் சேரனென்றே
நவின்றுவரும் வண்ணானை நயந்தகோநற்
பாவலர்கோப் பாணபத் திரனல்வாய்ந்த
பரமர்திரு முகம்வாங்கிப் பணிகோவெற்பின்
மேவியகோ வானைக்குக்குதிரைவைத்த வீரர்கோ
வெனையாளுஞ் சேரர்கோவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:—:—

சிவமயம்

பதினொராந் திருமுறை.

அழகிய செல்வத் திருவாரூர்த்தியாகேசப் பெருமான் வலிந் தாண்டு கொண்ட அன்பின் மிகச் செறிந்த் தோழராகிய நம்பி யாரூராருக்கு அண்மைத்தோழர்பெருமானும், மன்னர்க்கு மன்னரும், யாவும், யாரும், எவ்வுயிரும், கழறியவை யறியுந் திறனும், எத்திறமையும் நிறைய இறைவனால் அருளப் பெற்ற மகாமகிமை,மகோந்நத,சைவத்தலைசிறந்த மன்னர் பெருமானாரும், சிவபத்தி சிவனடியார்பத்தியில் யாரும் அளவிட்டறிய முடியாத அதிதீவிர மேம்பாடுடைய சிவஞானச் செல்வச்சிகாமணியாரும், முழுவள்ளலாகிய சிவமே அன்பருக்கு உபகரிக்கும்படி வேண்டிக் கொள்ளப்பெற்ற புண்ணியப் பொருளுடைய மகாப்பிரபுவும், மகாத்தலைசிறந்த வள்ளலும், ஆகிய உத்தமோத்தம சிவநேசச் செங்கோல் சேரமான் பெருமாணயனாருக்கு திருவால வாயுடையார் அருளிக்கொடுத்த

திருமுகப்பாசுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மதிமலி புரிசை மாடக் கூடற்
பதிமிசை நிலவு பானிற வரிச்சிற
கன்னம் பயில்பொழி லால வாயின்
மன்னிய சிவன்யான் மொழிதரு மாற்றம்

பருவக் கொண்மூப் படியெனப் பாவலர்க்
குரிமையி னுரிமையி னுதவி யொளிதிகழ்
குருமா மதிபுரை குலவிய குடைக்கீழ்ச்
செருமா வுகைக்குஞ் சேரலன் காண்க
பண்பா லியாழ்பயில் பாண பத்திரன்
றன்போ லென்பா லன்பன் றன்பாற்
காண்பது கருதிப் போந்தனன்
மாண்பொருள் கொடுத்து வரவிடுப் பதுவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—※—

உ

சிவமயம்

செண்பகமாறனாகியவங்கியசூடாமணிப்பாண்டிய மன்னர்பிரான் ஐயந்தெளிவுறவும், அன்பர்தருமிக்குருக்கள்திருமணத்திற் குப்பொருள்பெறவும், ஸ்ரீசோமசுந்தரக்கடவுள் அருளிச்செய்த

செந்தமிழ்ப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயிலியற்
செறியெயிற் றரிவை கூந்தலின்
நறியவு முளவோ நீயறியும் பூவே.

உ

சிவமயம்

மெய்யடியானாகியபெத்தான்சாம்பான்முத்தியடையச்செய்விக்க, ஸ்ரீஉமாபதிசிவாசாரியசுவாமிகட்கு, ஸ்ரீநடேசப்பெருமான் எழுதிய,

கைச்சீட்டு வெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடியார்க் கெளியன்சிற் றம்பலவன் கொற்றங்
குடியார்க் கெழுதியகைச் சீட்டுப்—படியின்மிசைப்
பெத்தான்சாம் பானுக்குப் பேதமறத் தீக்கைசெய்து
முத்தி கொடுக்க முறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரியபுராணம்.

என்று வழங்குகிற.

திருத்தொண்டர்புராணம்.

பாயிரம்.

உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவ
னிலவு லாவிய நீர்மலி வேணிய
னலகில் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம். (க)

ஊன டைந்த வுடம்பின் பிறவியே
தான டைந்த வுறுதியைச் சாருமாற்
றேன டைந்த மலர்ப்பொழிற் றில்லையுண்
மாந டஞ்செய் வரதர்பொற் றொடொழ. (உ)

எடுக்கு மாக்கதை யின்றமிழ்ச் செய்யுளாய்
நடக்கு மேன்மை நமக்கருள் செய்திடத்
தடக்கை யைந்துடைத் தாழ்செவி நீண்முடிக்
கடக்க ளிற்றைக் கருத்து ளிருத்துவாம். (ங)

வே று.

மதிவளர் சடைமுடி மன்று ளாரைமுன்
றுதிசெயு நாயன்மார் தூய சொன்மலர்ப்
பொதிநல நுகர்தரு புனிதர் பேரவை
விதிமுறை யுலகினில் விளங்கி வெல்கவே. (௬)

வே று.

அளவி லாத பெருமைய ராகிய
வளவி லாவடி யார்புகழ் கூறுகே
னளவு கூட வுரைப்பரி தாயினு
மளவி லாசை துரப்ப வறைகுவேன். (௭)

தெரி வரும்பெரு மைத்திருத் தொண்டர்தம்
பொரு வருஞ்சீர் புகலலுற் றேன்முற்றப்
பெருகு தெண்கட லூற்றுண் பெருநசை
யொருசு ணங்கனை யொக்குந் தகைமையேன். (௮)

செப்ப லுற்ற பொருளின் சிறப்பினு
லப்பொ ருட்குரை யாவருங் கொள்வரா
லிப்பொ ருட்கென் னுரைசிறி தாயினு
மெய்ப்பொ ருட்குரி யார்கொள்வர் மேன்மையால். (௯)

மேய விவ்வுரை கொண்டு விரும்புமாஞ்
சேய வன்றிருப் பேரம் பலஞ்செய்ய
தூய பொன்னணி சோழனீ டுழிபா
ராய சீரந பாய னரசவை. (அ)

அருளி னீர்மைத் திருத்தொண் டறிவருந்
தெருளி னீரிது செப்புதற் காமெனின்
வெருளின் மெய்ம்மொழி வானிழல் கூறிய
பொருளி னுகு மெனப்புகல் வாமன்றே. (க)

வே று.

இங்கித னுமங் கூறி னிவ்வுலகத்து முன்னுட்
டங்கிரு ளிரண்டின் மாக்கள் சிந்தையுட் சார்ந்து நின்ற
பொங்கிய விருளை யேனைப் புறவிருள் போக்குகின்ற
செங்கதிரவன்போனீக்குந்திருத்தொண்டர்புராணமென்பாம்.

பாயிரமுற்றிற்று.

—※—

சிவமயம்

முதற்காண்டம்.

முதலாவது

திருமலைச்சருக்கம்.

திருமலைச்சிறப்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னின் வெண்டிரு நீறு புனைந்தெனப்
பன்னு நீள்பனி மால்வரைப் பாலது
தன்னை யார்க்கு மறிவரி யானொன்று
மன்னி வாழ்கயி லைத்திரு மாமலை. (க)

அண்ணல் வீற்றிருக் கப்பெற்ற தாதலி
னண்ணு மூன்றுல குந்நான் மறைகளு
மெண்ணின் மாதவஞ் செய்யவந் தெய்திய
புண்ணி யந்திரண் டுள்ளது போல்வது. (உ)

நிலவு மெண்ணி றலங்களு நீடொளி
விலகு தண்டளி ராக வெழுந்ததோ
ருலக மென்னு மொளிமணி வல்லிமேன்
மலரும் வெண்மலர் போல்வதம் மால்வரை. (௩)

மேன்மை நான்மறை நாதமும் விஞ்சையர்
கான வீணையி னோசையுங் காரெதிர்
தான மாக்கண் முழக்கமுந் தாவில்சீர்
வான துந்துபி யார்ப்பு மருங்கெலாம். (ச)

பனிவி சும்பி லமரர் பணிந்துகு
முனித கோடி யணிமுடி மாலையும்
புனித கற்பகப் பொன்னரி மாலையு
முனிவ ரஞ்சலி மாலையு முன்னெலாம். (ரு)

நீடு தேவர் நிலைகளும் வேண்டிடி
னூடு மைம்பெரும் பூதமு நாட்டுவ
கோடி கோடி குறட்சிறு பூதங்கள்
பாடி யாடும் பரப்பது பாங்கெலாம். (சு)

நாய கன்கழல் சேவிக்க நான்முகன்
மேய கால மலாமையின் மீண்டவன்
றூய மால்வரைச் சோதியின் மூழ்கியோன்
றூய வன்னமுங் காணு தயர்க்குமால். (எ)

வேறு.

காதில்வெண் குழையோன் கழலிறைஞ் செடியோன்
காலம்பார்த் திருந்தது மறியான்
சோதிவெண் கயிலைத் தாழ்வரை முழையிற்
றுதிக்கையோ னூர்தியைக் கண்டு

மீதெழு பண்டைச் செழுஞ்சுட ரின்று
வெண்சுட ரானதென் றதன்கீ
ழாதியே னமதா யிடக்கலுற் றானென்
றதனைவந் தணைதருங் கலுழன். (அ)

அரம்பைய ராடன் முழவுடன் மருங்கி
னருவிக ளொதிரெதிர் முழங்க
வரம்பெறு காதன் மனத்துடன் றெய்வ
மதுமல ரிருகையு மேந்தி
நிரந்தர மிடைந்த விமானசோ பான
நீடுயர் வழியினு லேறிப்
புரந்தரன் முதலாங் கடவுளர்போற்றப்
பொலிவது திருமலைப் புறம்பு. (கூ)

வேதநான் முகன்மால் புரந்தரன் முதலாம்
விண்ணவ ரெண்ணிலார் மற்றுங்
காதலான் மிடைந்த முதற்பெருந் தடையாங்
கதிர்மணிக் கோபுரத் துள்ளான்
பூதவே தாளப் பெருங்கண நாதர்
போற்றிடப் பொதுவினின் றருளு
நாதனு ராதி தேவனூர் கோயி
னாயக னந்தியெம் பெருமான். (எ)

நெற்றியிற் கண்ணார் நாற்பெருந் தோளர்
நீறணி மேனிய ரநேகர்
பெற்றமேல் கொண்ட தம்பிரா னடியார்
பிஞ்சகன் றன்னருள் பெறுவார்
மற்றவர்க் கெல்லாந் தலைமையாம் பணியு
மலர்க்கையிற் சுரிகையும் பிரம்புங்
கற்றைவார் சடையா னருளினாற் பெற்றான்
காப்பதக் கயிலைமால் வரைதான். (௰௧)

கையின்மான் மழுவர் கங்கைசூழ் சடையிற்
கதிரிளம் பிறைநறுங் கண்ணி
யையர்வீற் றிருக்குந் தன்மையி னாலு
மளப்பரும் பெருமையி னாலு
மெய்யொளி தழைக்குந் தூய்மையி னாலும்
வென்றிவெண் குடையந பாயன்
செய்யகோ லபயன் றிருமனத் தோங்குந்
திருக்கயி லாயநீள் சிலம்பு. (௰௨)

வே று,

அன்ன தன்றிருத் தாழ்வரை யின்னிடத்
தின்ன தன்மைய னென்றறி யாச்சிவன்
றன்னை யேயுணர்ந் தார்வந் தழைக்கின்ற
துன்ன ருஞ்சீ ருபமன் னியமுனி, (௧௩)

யாதவன்றுவ ரைக்கிறை யாகிய
மாத வன்முடி மேலடி வைத்தவன்
பூத நாதன் பொருவருந் தொண்டினுக்
காதி யந்த மிலாமை யடைந்தவன். (கச)

அத்தர் தந்த வருட்பாற் கடலுண்டு
சித்த மார்ந்து தெவிட்டி வளர்ந்தவன்
பத்த ராய முனிவர்பல் லாயிரர்
சுத்த யோகிகள் சூழ விருந்துழி. (கரு)

அங்க ணேரொளி யாயிர ஞாயிறு
பொங்குபேரொளிபோன்றுமுன் றோன்றிடத்
துங்க மாதவர் சூழ்ந்திருந் தாரெலா
மிங்கி தென்கொ லதிசய மென்றலும். (கசு)

அந்தி வான்மதி சூடிய வண்ணலாள்
சிந்தி யாவுணர்ந் தம்முனி தென்றிசை
வந்த நாவலர் கோன்புகழ்வன்றொண்ட
னெந்தை யாரரு ளாலணை வானென. (கஎ)

கைகள் கூப்பித் தொழுதெழுந் தத்திசை
மெய்யி லானந்த வாரி விரவிடச்
செய்ய நீள்சடை மாமுனி செல்வுழி
யைய நீங்க வினவுவோ ரந்தணர். (கஅ)

சம்பு வின்னடித் தாமரைப் போதலா
லெம்பி ரானிறைஞ் சாயிது வென்னெனத்
தம்பி ரானைத்தன் னுள்ளந் தழீஇயவ
னம்பி யாரூர ரைத்தொழுந் தன்மையான். (கக)

என்று கூற விறைஞ்சி பியம்புவார்
வென்ற பேரொளி யார்செய் விழுத்தவ
நன்று கேட்க விரும்பு நசையினோ
மின்றெ மக்குரை செய்தரு ளென்றலும். (உ0)

உள்ள வண்ண முனிவ னுரை செய்வான்
வெள்ள நீர்ச்சடை மெய்ப்பொரு ளாகிய
வள்ளல் சாத்து மதுமலர் மாலையு
மள்ளு நீறு மெடுத்தணை வானுளன். (உக)

அன்ன வன்பெய ராலால சுந்தரன்
முன்ன மாங்கொரு நாண்முதல் வன்றனக்
கின்ன வாமெனு நாண்மலர் கொய்திடத்
துன்னி னானந் தனவனச் சூழலில். (உஉ)

அங்கு முன்னெமை யாளுடை நாயகி
கொங்கு சேர்குழற் காமலர் கொய்திடத்
திங்கள் வாண்முகச் சேடிய ரெய்தினர்
பொங்கு கின்ற கவினுடைப் பூவைமார். (உந)

அந்த மில்சி ரனிந்திதை யாய்குழற்
கந்த மாலைக் கமலினி யென்பவர்
கொந்து கொண்ட திருமலர் கொய்வுழி
வந்து வானவ ரீச ருளென. (உச)

மாத வஞ்செய்த தென்றிசை வாழ்ந்திடத்
தீதி லாத்திருத் தொண்டத் தொகைதரப்
போது வாரவர் மேன்மனம் போக்கிடக்
காதன் மாதருங் காட்சியிற் கண்ணினார் (உரு)

முன்ன மாங்கவன் மொய்ம்முகை நாண்மலர்
ரென்னை யாட்கொண்ட வீசனுக் கேய்வன
பன்ம லர்கொய்து செல்லப் பனிமலை
ரன்ன மன்னவ ருங்கொண் டகன்றபின். (உசு)

ஆதி மூர்த்தி யவன்றிற நோக்கியே
மாதர் மேன்மனம் வைத்தனை தென்புவி
மீது தோன்றியம் மெல்லிய லாருடன்
காத லின்பங் கலந்தணை வாயென. (உஎ)

கைக ளஞ்சலி கூப்பிக் கலங்கினான்
செய்ய சேவடி நீங்குஞ் சிறுமையேன்
மையன் மானுட மாய்மயங் கும்வழி
ஐயனே தடுத் தாண்டருள் செய்யென. (உஅ)

அங்க ணாத னதற்கருள் செய்தபி
னங்கை மாருட னம்பிமற் றத்திசை
தங்கு தோற்றத்தி லின்புற்றுச் சாருமென்
றங்க வன்செய லெல்லா மறைந்தனன். (உ௯)

அந்த ணாளரு மாங்கது கேட்டவர்
பந்த மானுடப் பாற்படு தென்றிசை
யிந்த வான்றிசை யெட்டினு மேற்பட
வந்த புண்ணியம் யாதென மாதவன். (௩0)

பொருவ ருந்தவத் தான்புலிக் காலனு
மருமு னியெந்தை யர்ச்சித்து முள்ளது
பெருமை சேர்பெரும் பற்றப் புலியூரென்
றொருமை யாளர்வைப் பாம்பதி யோங்குமால். (௩௧)

அத்தி ருப்பதி யின்னமை யாளுடை
மெய்த்த வக்கொடி காண விருப்புட
னித்த னீடிய வம்பலத் தாடுமற்
றித்தி றம்பெற லாந்திசை யெத்திசை. (௩உ)

பூதம் யாவையி னுள்ளலர் போதென
வேத மூலம் வெளிப்படு மேதினிக்
காதன் மங்கை யிதய கமலமா
மாதொர் பாகனு ராரூர் மலர்ந்ததால். (௩௩)

எம்பி ராட்டியில் வேழுல கின்றவ
டம்பி ராளைத் தனித்தவத் தாலெய்திக்
கம்பை யாற்றில் வழிபடு காஞ்சியென்
றும்பர் போற்றும் பதியு முடையது. (௧௪)

நங்க ளாதன நந்தி தவஞ்செய்து
பொங்கு நீடரு ளெய்திய பொற்பது
கங்கை வேணி மலரக் கனன்மலர்
செங்கை யாளரை யாறுந் திகழ்வது. (௧௫)

தேச மெல்லாம் விளக்கிய தென்றிசை
யீசர் தோணி புரத்துட னெங்களும்
பூச னைக்குப் பொருந்து மிடம்பல
பேசி லத்திசை யொவ்வா பிறதிசை. (௧௬)

என்று மாமுனி வன்றொண்டர் செய்கையை
யன்று சொன்ன படியா லடியவர்
தொன்று சீர்த்திருத் தொண்டத் தொகைவிரி
யின்றெ னாதர வாலிங் கியம்புகேன். (௧௭)

மற்றி தற்குப் பதிகம்வன் றொண்டர்தாம்
புற்றி டத்தெம் புராண ரருளினாற்
சொற்ற மெய்த்திருத் தொண்டத் தொகையெனப்
பெற்ற நற்பதி கந்தொழப் பெற்றதாம். (௧௮)

அந்த மெய்ப்பதி கத்தடி யார்களை
நந்த நாதனு நம்பியாண்டார் நம்பி
புந்தி யாரப் புகன்ற வகையினல்
வந்த வாறு வழாம லியம்புவாம். (நக)

உலக முய்யவுஞ் சைவநின் ளேங்கவு
மலகில் சீர்நம்பி யாரூரர் பாடிய
நிலவு தொண்டர்தங் கூட்ட நிறைந்துறை
குலவு தண்புன ஞட்டணி கூறுவாம். (சO)

திருமலைச்சிறப்பு முற்றிற்று.

—※—

உ

சிவமயம்

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாட்டியற் றமிழுரை பயின்ற வெல்லையுட்
கோட்டுயர் பனிவரைக் குன்றி னுச்சியிற்
சூட்டிய வளர்புலிச் சோழர் காவிரி
நாட்டியல் பதனையா னவில லுற்றனன். (௧)

ஆதிமா தவமுனி யகத்தி யன்றரு
பூதநீர்க் கமண்டலம் பொழிந்த காவிரி
மாதர்மண் மடந்தைபொன் மார்பிற் றாழ்ந்ததோ
ரோதநீர் நித்திலத் தாம மொக்குமால். (௨)

சையமால் வரைபயி றலைமை சான்றது
செய்யபூ மகட்குநற் செவிலி போன்றது
வையகம் பல்லுயிர் வளர்த்து நாடொறு
முய்யவே சுரந்தளித் தூட்டுநீரது. (௩)

மாலினுந் திச்சுழி மலர்தன் மேல்வருஞ்
சால்பினாற் பல்லுயிர் தருதன் மாண்பினாற்
கோலநற் குண்டிகை தாங்குங் கொள்கையாற்
போலுநான் முகனையும் பொன்னி மாநதி. (௪)

திங்கள்சூ டியமுடிச் சிகரத் துச்சியிற்
பொங்குவெண் டலைநுரை பொருது போதலா
லெங்கணு யகன்முடி மிசைநின் றேயிழி
கங்கையாம் பொன்னியாங் கன்னி நீத்தமே. (ரு)

வண்ணநீள் வரைதர வந்த மேன்மையா
லெண்ணில்பே ரறங்களும் வளர்க்கு மீகையா
லண்ணல்பா கத்தையா ளுடைய நாயகி
யுண்ணெகிழ் கருணையி னொழுக்கம் போன்றது. (சு)

வே று.

வம்பு லாமலர் நீரால் வழிபட்டுச்
செம்பொன் வார்கரை யெண்ணில் சிவாலயத்
தெம்பி ரானை யிறைஞ்சலி னீர்ம்பொன்னி
யும்பர் நாயகர்க் கன்பரு மொக்குமால். (எ)

வாச நீர்குடை மங்கையர் கொங்கையிற்
பூசு குங்கும மும்புனை சாந்தமும்
வீசு தெண்டிரை மீதிழித் தோடுநீர்
தேசு டைத்தெனி னுந்தெளி வில்லதே. (அ)

மாவி ரைத்தெழுந் தார்ப்ப வரைதரு
பூவி ரித்த புதுமதுப் பொங்கிட
வாவி யிற்பொலி நாடு வளந்தரக்
காவி ரிப்புனல் கால்பரந் தோங்குமால். (கூ)

ஒண்டு றைத்தலை மாமத கூடுபோய்
மண்டு நீர்வய லுட்புக வங்கெதிர்
கொண்ட மள்ளர் குரைத்தகை யோசைபோ
யண்டர் வானத்தி னப்புறஞ் சாருமால். (க0)

மாதர் நாறு பறிப்பவர் மாட்சியுஞ்
சீத நீண்முடி சேர்ப்பவர் செய்கையு
மோதை யார்செய் யுழுந ரொழுக்கமுங்
காதல் செய்வதொர் காட்சி மலிந்ததே. (கக)

உழுத சான்மிக வூறித் தெளிந்தசே
றிழுது செய்யினு ளிந்திர தெய்வதந்
தொழுது நாறு நடுவார் தொகுதியே
பழதில் காவிரி நாட்டின் பரப்பெலாம். (கஉ)

வே று.

மண்டுபுனல் பரந்தவயல் வளர்முதலின் சுருள்விரியக்
கண்டுழவர் பதங்காட்டக் களைகளையுங் கடைசியர்க
டண்டரளஞ் சொரிபணில மிடறியிடை தளர்ந்தசைவார்
வண்டலையுங் குழலலைய மடநடையின் வரம்பணைவார். (கங

செங்குவளை பறித்தணிவார் கருங்குழன்மேற் சிறைவண்டை
யங்கைமலர்க் களைகொடுகைத் தயல்வண்டும் வரவழைப்பார்
திங்கணுதல் வெயர்வரும்பச் சிறுமுறுவ றளவரும்பப்
பொங்குமலர்க் கமலத்தின் புதுமதுவாய் மடுத்தயர்வார். (கச

கரும்பல்ல நெல்லென்னக் கமுகல்ல கரும்பென்னச்
சுரும்பல்லி குடைநீலத் துகளல்ல பகலெல்லா
மரும்பல்ல முலையென்ன வமுதல்ல மொழியென்ன
வரும்பல்லா யிரங்கடைசி மடைந்தையர்கள் வயலெல்லாம். (௰௫)

கயல்பாய்பைந் தடநந்தூன் கழிந்தபெருங் கருங்குழிசி
வியல்வாய்வெள் வளைத்தரள மலர்வேரி யுலைப்பெய்தங்
கயலாமை யடுப்பேற்றி யரக்காம்ப னெருப்பூதும்
வயன்மாதர் சிறுமகளிர் விளையாட்டு வரம்பெல்லாம். (௰௬)

காடெல்லாங் கழைக்கரும்பு காவெல்லாங் குழைக்கரும்பு
மாடெல்லாங் கருங்குவளை வயலெல்லா நெருங்குவளை
கோடெல்லா மடவன்னங் குளமெல்லாங் கடலன்ன
நாடெல்லா நீர்நாடு தனையொவ்வா நலமெல்லாம். (௰௭)

வே று.

ஆலை பாய்பவ ரார்ப்புறு மோலமுஞ்
சோலை வாய்வண் டிரைத்தெழு சும்மையு
ஞால மோங்கிய நான்மறை யோதையும்
வேலை யோசையின் மிக்கு விரவுமால். (௰௮)

அன்ன மாடு மகன்றுறைப் பொய்கையிற்
றுன்னு மேதி படியத் துதைந்தெழுங்
கன்னி வாளை கமுகின்மேற் பாய்வன
மன்னு வான்மிசை வானவிற் போலுமால். (௰௯)

காவி னிற்பயி லுங்களி வண்டினம்
வாவி யிற்படிந் துண்ணு மலர்மது
மேவி யத்தட மீதெழுப் பாய்கய
ரூவி யப்பொழி லிற்கனி சாடுமால். (உ0)

வே று.

சாலிநீள் வயலி னோங்கித் தங்கி னின்றி மிக்கு
வாலிதாம் வெண்மை யுண்மைக் கருவினும் வளத்த வாகிச்
சூன்முதிர் பசலை கொண்டு சுருள்விரித் தரனுக் கன்ப
ராலின சிந்தை போல வலர்ந்தன கதிர்க ளெல்லாம். (உக)

பத்தியின் பால ராகிப் பரமனுக் காளா மன்பர்
தத்தமிற் கூடி னார்க டலையினல் வணங்கு மாபோன்
மொய்த்தநீள் பத்தி யின்பான் முதிர்தலை வணங்கி மற்றை
வித்தகர் தன்மை போல விளைந்தன சாலி யெல்லாம். (உஉ)

அரிதரு செங்கெற் சூட்டி னடுக்கிய வடுக்கல் சேர்ப்பார்
பரிவுறத் தடிந்த பன்மீன் படர்நெடுங் குன்று செய்வார்
சுரிவளை சொரிந்த முத்தின் சுடர்ப்பெரும் பொருப்புயர்ப்பார்
விரிமலர்க் கற்றை வேரி பொழிந்திழி வெற்பு வைப்பார். ()

சாலியின் கற்றை துற்ற தடவரை முகடு சாய்த்துக்
காலிரும் பகடு போக்குங் கரும்பெரும் பாண்டி லீட்ட
மாலிய முகிலின் கூட்ட மருவரைச் சிமையச் சாரன்
மேல்வலங் கொண்டு சூழுங் காட்சியின் மிக்கதன்றே. (உச)

வைதெரிந் தகற்றி யாற்றிமழைப்பெயன் மானத் தூற்றிச்
செய்ய்பொற் குன்றும் வேறு நவமணிச் சிலம்பு மென்னக்
கைவினை மள்ளர் வானங் கரக்கவாக் கியநெற் குன்றுன்
மொய்வரை யுலகம் போலு முளரிநீர் மருதவைப்பு. (உ௫)

அரசுகொள் கடன்க ளாற்றி மிகுதிகொண் டறங்கள் பேணிப்
பரவருங் கடவுட் போற்றிக் குரவரும் விருந்தும் பண்பின்
விரவிய கிளையுந் தாங்கி விளங்கிய குடிக ளோங்கி
வரைபுரை மாட நீடி மலர்ந்துள பதிக ளெங்கும். (உ௬)

கரும்படு களமராலைக் கமழ்நறும் புகையோ மாதர்
சுருமபெழ வகிலா லிட்ட தூபமோ யூப வேள்விப்
பெரும்பெயர்ச் சாலை தோறும் பிறங்கிய புகையோ வானின்
வருங்கரு முகிலோ சூழ்வ மாடமுங் காவு மெங்கும். உஎ)

நாளிகே ரஞ்செ ருந்தி நறுமலர் நரந்த மெங்குங்
கோளிசா லந்த மாலங் குளிர்மலர்க் குரவ மெங்குந்
தாளிரும் போந்து சந்து தண்மலர் நாக மெங்கு
நீளிலை வஞ்சி காஞ்சி நிறைமலர்க் கோங்க மெங்கும். (உஅ)

சூதபா டலங்க ளெங்குஞ் சூழ்வழை ஞாழ லெங்குஞ்
சாதிமாலதிக ளெங்குந் தண்டளிர் நறவ மெங்கு
மாதவி சரள மெங்கும் வகுளசண் பகங்க ளெங்கும்
போதவிழ் கைதை யெங்கும் பூகபுன் னாக மெங்கும். (உ௯)

மங்கல விளைக ளெங்கு மணஞ்செய்கம் பலைகளெங்கும்
பங்கய வதன மெங்கும் பண்களின் மழலையெங்கும்
பொங்கொளிக் கலன்க ளெங்கும் புதுமலர்ப் பந்த ரெங்குஞ்
செங்கயற் பழன மெங்குந் திருமக ளுறையு ளெங்கும். (௩0)

மேகமுங் களிறு மெங்கும் வேதமுங் கிடையு மெங்கும்
யாகமுஞ் சடங்கு மெங்கு மின்பமு மகிழ்வு மெங்கும்
யோகமுந் தவமு மெங்கு மூசலு மறுகு மெங்கும்
போகமும் பொலிவு மெங்கும் புண்ணிய முனிவ ரெங்கும். ()

பண்டரு விபஞ்சி யெங்கும் பாதசெம் பஞ்சி யெங்கும்
வண்டறை குழல்க ளெங்கும் வளரிசைக் குழல்க ளெங்குந்
தொண்டர்த மிருக்கையெங்குஞ்சொல்லுவ திருக்கையெங்குந்
தண்டலை பலவு மெங்குந் தாதகி பலவு மெங்கும். (௩௨)

மாடுபோ தகங்க ளெங்கும் வண்டுபோ தகங்க ளெங்கும்
பாடுமம் மனைக ளெங்கும் பயிலுமம் மனைகளெங்கும்
நீடுகே தனங்க ளெங்கு நிதிநிகே தனங்க ளெங்குந்
தோடுசூழ் மாலை யெங்குந் துணைவர்சூழ் மாலை யெங்கும். ()

வீதிகள் விழவி னார்ப்பும் விரும்பினர் விருந்தி னார்ப்புஞ்
சாதிக ணெறியிற் றப்பா தனயரு மனையிற் றப்பா
நீதிய புள்ளு மாவு நிலத்திருப் புள்ளு மாவு
மோதிய வெழுத்தா மஞ்சு முறுபிணி வரத்தா மஞ்சும். (௩௪)

நற்றமிழ் வரைப்பி னீங்கு நாம்புகழ் திருநா டென்றும்
பொற்றடந் தோளால் வையம் பொதுக்கடிந் தினிதுகாக்குஞ்
கொற்றவ னநபாயன்பொற் குடைநிழற் குளிர்வதென்றான்
மற்றதன் பெருமை நம்மால் வரம்புற விளம்பலாமோ (௩௫)

திருநாட்டுச்சிறப்பு முற்றிற்று.

—:—:—

சிவமயம்

மநுநீதிகண்டபுராணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சொன்ன நாட்டிடைத் தொன்மையின் மிக்கது
மன்னு மாமல ராள்வழி பட்டது
வன்னி யாறு மதிபொதி செஞ்சடைச்
சென்னி யார்திரு வாரூர்த் திருநகர். (க)

வேத வோசையும் வீணையி னோசையுஞ்
சோதி வானவர் தோத்திர வோசையு
மாத ராடன் மணிமுழ வோசையுங்
கீத வோசையு மாய்க்கிளர் வுற்றவே. (உ)

பல்லி யங்கள் பரந்த வொலியுடன்
செல்வ வீதிச் செழுமணித் தேரொலி
மல்லல் யானை யொலியுடன் மாவொலி
யெல்லை யின்றி யெழுந்துள வெங்கணும். (ங)

மாட மாளிகை சூளிகை மண்டபங்
கூட சாலைகள் கோபுரந் தெற்றிக
ணீடு சாளர நீடரங் கெங்கணு
மாடன் மாத ரணிசிலம் பார்ப்பன. (ச)

அங்குரைக் கென் னளவப் பதியிலார்
தங்கண் மாளிகை யின்னொன் று சம்புவின்
பங்கி னுடிருச் சேடி பரவையா
மங்கை யாரவ தாரஞ்செய் மாளிகை. (ரு)

படர்ந்த பேரொளிப் பன்மணி வீதிபா
ரிடந்த வேனமு மன்னமுந் தேடுவார்
தொடர்ந்து கொண்டவன் றொண்டர்க்குத் தூதுபோய்
நடந்த செந்தா மரையடி நாறுமால். (சு)

செங்கண் மாதர் தெருவிற் றெளித்தசெங்
குங்கு மத்தின் குழம்பை யவர்குழற்
பொங்கு கோதையிற் பூந்துகள் வீழ்ந்துட
னங்கண் மேவி யளறு புலர்த்துமால். (எ)

உள்ள மாருரு காதவ ரூர்விடை
வள்ள லார்திரு வாரூர் மருங்கெலாந்
தெள்ளு மோசைத் திருப்பதி கங்கள்பைங்
கிள்ளை பாடுவ கேட்பன பூவைகள். (அ)

விளக்க மிக்க கலன்கள் விரவலாற்
றுளக்கில் பேரொலி யாற்றுன்னு பண்டங்கள்
வளத்தொ டும்பல வாறு மடுத்தலா
லளக்கர் போன்றன வர்வணை வீதிகள். (கூ)

ஆர ணங்களே யல்ல மறுகிடை
வார ணங்களு மாறி முழங்குமாற்
சீர ணங்கிய தேவர்க ளேயலாற்
றோர ணங்களிற் றுமமுஞ் சூழுமால். (ய)

தாழ்ந்த வேணியர் சைவர் தபோதனர்
வாழ்ந்த சிந்தை முனிவர் மறையவர்
வீழ்ந்த வின்பத் துறையுள் விரவுவார்
சூழ்ந்த பல்வே றிடத்தத் தொன்னகர். (கக)

நிலம கட்கழ கார்திரு நீணுதற்
றிலக மொப்பது செம்பியர் வாழ்பதி
மலர்ம கட்குவண் டாமரை போன்மலர்ந்
தலகில் சீர்த்திரு வாரூர் விளங்குமால். (கஉ)

அன்ன தொன்னக ருக்கர சாயினன்
துன்னும் வெங்கதி ரோன்வழித் தோன்றினன்
மன்னு சீரந பாயன் வழிமுதன்
மின்னுமாமணிப் பூண்மனு வேந்தனே. (கந)

மண்ணில் வாழ்தரு மன்னுயிர் கட்கெலாங்
கண்ணு மாவியு மாம்பெருங் காவலான்
விண்ணு ளார்மகிழ் வெய்திட வேள்விக
ளெண்ணி லாதன மாண வியற்றினன். (கச)

பொங்கு மாமறைப் புற்றிடங் கொண்டவ
ரெங்கு மாகி யிருந்தவர் பூசனைக்
கங்கண் வேண்டு நிபந்தமா ராய்ந்துளான்
றுங்க வாகமஞ் சொன்ன முறைமையால். (கரு)

கொற்ற வாழி குவலயஞ் சூழ்ந்திடச்
சுற்று மன்னர் திறைகடை சூழ்ந்திடச்
செற்ற நீக்கிய செம்மையின் மெய்மனுப்
பெற்ற நீதியுந் தன்பெய ராக்கினான். (கசு)

வேறு.

அறம்பொரு ளின்ப மான வறநெறி வழாமற் புல்லி
மறங்கடிந் தரசர் போற்ற வையகங் காக்கு நாளிற்
சிறந்தநற் றவத்தாற் றேவி திருமணி வயிற்றின் மைந்தன்
பிறந்தன னுலகம் போற்றப் பேரரிக் குருளை யன்னான். (கஎ)

தவமுயன் றரிதிற் பெற்ற தனியிளங் குமர னாளுஞ்
சிவமுயன் றடையுந் தெய்வக் கலைபல திருந்த வோதிக்
கவனவெம் புரவி யானை தேர்படைத் தொழில்கள் கற்றுப்
பவமுயன் றதுவும் பேறே யெனவரும் பண்பின் மிக்கான். ()

அளவிறொல் கலைகண் முற்றி யரும்பெறற் றந்தை மிக்க
வுளமகிழ் காதல் கூர வோங்கிய குணத்தா னீடி
யிளவர சென்னுந் தன்மை யெய்துதற் கணிய னாகி
வளரிளம் பரிதி போன்று வாழுநா ளொருநாண் மைந்தன். ()

திங்கள்வெண் கவிகை மன்னன் றிருவளர் கோயி னின்று
மங்குறேய் மாட வீதி மன்னிளங் குமரர் சூழக்
கொங்கலர் மாலை தாழ்ந்த குங்குமங் குலவு தோளான்
பொங்கிய தானை சூழத் தேர்மிசைப் பொலிந்து போந்தான்,

பரசுவந் திகண்முன் சூதர் மாகத ரொருபாற் பாங்கர்
விரைநறுங் குழலார் சிந்தும் வெள்வளை யொருபான் மிக்க
முரசொடு சங்க மார்ப்ப முழங்கொலி யொருபால் வென்றி
யரசிளங் குமரன் போது மணிமணி மாடவீதி. (உக)

தனிப்பெருந் தருமந் தானோர் தயாவின்றித் தானை மன்னன்
பனிப்பில்சிந்தையினிலுண்மைப்பான்மைசோதித்தாலென்ன
மனித்தர்தன் வரவு காணா வண்ணமோர் வண்ண நல்லான்
புனிற்றிளங் கன்று துள்ளிப் போந்ததம் மறுகி னூடே. ()

அம்புனிற் றாவின் கன்றோ ரபாயத்தி னூடு போகிச்
செம்பொனின் றேர்க்கான் மீது விசையினாற் செல்லப்பட்டங்
கும்பரி னடையக் கண்டங் குருகுதா யலமந் தோடி
வெம்பிடு மலறுஞ் சோரு மெய்ந்நடுக் குற்று வீழும். (உங)

மற்றது கண்டு மைந்தன் வந்ததிங் கபாய மென்று
சொற்றடு மாறி நெஞ்சிற் றுயருழந் தறிவ ழிந்து
பெற்றமுங் கன்று மின்றே னுணர்வெனும் பெருமை மாளச்
செற்றவென்செய்கேனென்றுதேரினின்றிழிந்துவீழ்ந்தான்.

அலறுபே ராவை நோக்கி யாருயிர் பதைத்துச் சோரு
நிலமிசைக் கன்றை நோக்கி நெடிதுயிர்த் திரங்கி நிற்கு
மலர்தலை யுலகங் காக்கு மனுவெனு மெங்கோ மானுக்
குலமிலிப் பழிவந் தெய்தப் பிறந்தவா றொருவ னென்பான்.

வந்தவிப் பழியை மாற்றும் வகையினை மறைநூல் வாய்மை
யந்தணர் விதித்த வாற்றா லாற்றுவ தறமே யாகி
லெந்தையீ தறியா முன்ன மியற்றுவ னென்று மைந்தன்
சிந்தைவெந்துயரந்தீர்ப்பான் திருமறையவர்முன்சென்றான்.

தன்னுயிர்க் கன்று வீயத் தளர்ந்தவா தரியா தாகி
முன்னெருப் புயிர்த்து விம்மி முகத்தினிற் கண்ணீர் வார
மன்னுயிர்காக்குஞ்செங்கோன் மனுவின்பொற்கோயில்வாயிற்
பொன்னணிமணியைச்சென்றுகோட்டினாற்புடைத்ததன்றே.

பழிப்பறைமுழக்கோவார்க்கும்பாவத்தினொலியோவேந்தன்
வழித்திரு மைந்த னாவி கொளவரு மறலி யூர்திக்
கழுத்தணிமணியினார்ப்போவென்னத்தன்கடைமுன்கேளாத்
தெழித்தெழு மோசை மன்னன் செவிப்புலம் புக்கபோது. ()

ஆங்கது கேட்ட வேந்த னரியணை யிழிந்து போந்து
பூங்கொடி வாயி னண்ணக் காவல ரெதிரே போற்றி
யீங்கிதோர் பசுவந் தெய்தி யிறைவநின் கொற்ற வாயிற்
றூங்கியமணியைக்கோட்டாற்றுளக்கியதென்றுசொன்னார். ()

மன்னவ னதனைக் கேளா வருந்திய பசுவை நோக்கி
யென்னிதற் குற்ற தென்றென் றமைச்சரை யிகழ்ந்துநோக்க
முன்னுற நிகழ்ந்த வெல்லா மறிந்துளான் முதிர்ந்த கேள்வித்
தொன்னெறியமைச்சன் மன்னன்றாளிணைதொழுதுசொல்வான்

வளவநின் புதல்வ னங்கோர் மணிநெடுந் தேர்மே லேறி
யளவிறேர்த் தானை சூழ வரசுலாந் தெருவிற் போங்கா
லிளையவான் கன்று தேர்க்கா லிடைப்புகுந் திறந்த தாகத்
தளர்வுறு மித்தாய் வந்து விளைத்ததித் தன்மை யென்றான்.

அவ்வுரை கேட்ட வேந்த னவுறு துயர மெய்தி
வெவ்விடந் தலைக்கொண் டாற்போல் வேதனை யகத்து மிக்கிங்
கிவ்வினை விளைந்த வாறென் றிடருறு மிரங்கு மேங்குஞ்
செவ்விதென்செங்கோலென் னுந்தெருமருந்தெளியுந்தேறான்.

மன்னுயிர் புரந்து வையம் பொதுக்கடிந் தறத்தி னீடு
மென்னெறி நன்றா லென்னு மென்செய்தாற் றீரு மென்னுந்
தன்னிளங் கன்று காணாத் தாய்முகங் கண்டு சோரு
மந்நிலை யரச னுற்ற துயரமோ ரளவிற் றன்றால். (௩௩)

வே று.

மந்திரிக ளதுகண்டு மன்னவனை யடிவணங்கிச்
சிந்தைதளர்ந் தருளுவது மற்றிதற்குத் தீர்வன்றாற்
கொந்தலர்த்தார் மைந்தனைமுன் கோவதைசெய் தார்க்குமறை
யந்தணர்கள் விதித்தமுறை வழிநிறுத்த லறமென்றார். (௩௪)

வழக்கென்று நீர்மொழிந்தான் மற்றதுதான் வலிப்பட்டுக்
குழக்கன்றை யிழந்தலறுங் கோவுறுநோய் மருந்தாமோ
விழக்கின்றேன் மைந்தனையென் றெல்லீருஞ் சொல்லியவிச்
சழக்கின்று நானியைந்தாற் றருமந்தான் சலியாதோ. (௩௫)

மாநிலங்கா வலனுவான் மன்னுயிர்காக் குங்காலைத்
தானதனுக் கிடையூறு தன்னாற்றன் பரிசனத்தா
லூனமிகு பகைத்திறத்தாற் கள்வரா லுயிர்தம்மா
லானபய மைந்துந்தீர்த் தறங்காப்பா னல்லனோ. (௩௬)

என்மகன்செய் பாதகத்துக் கிருந்தவங்கள் செயவிசைந்தே
யன்னியனோ ருயிர்கொன்றா லவனைக்கொல் வேனானாற்
றொன்மனுநூற் றொடைமனுவாற் றுடைப்புண்ட தெனும் [வார்த்தை
மன்னுலகிற் பெறமொழிந்தீர் மந்திரிகள் வழக்கென்றான். (

என்றரச னிகழ்ந்துரைப்ப வெதிர்நின்ற மதியமைச்சர்
நின்றநெறி யுலகின்க ணிதுபோன்முன் னிகழ்ந்ததாற்
பொன்றுவித்தன் மரபன்று மறைமொழிந்த வறம்புரிதல்
றொன்றுதொடு நெறியன்றே தொன்னிலங்கா வலவென்றார்.

அவ்வண்ணந் தொழுதுரைத்த வமைச்சர்களை முகநோக்கி
மெய்வண்ணந் தெரிந்துணர்ந்த மனுவென்னும் விறல்வேந்த
னிவ்வண்ணம் பழுதுரைத்தீரென்றெரியி னிடைத்தோய்ந்த
செவ்வண்ணக் கமலம்போன் முகம்புலர்ந்து செயிர் [த்துரைப்பான்

அவ்வுரையில் வருநெறிக ளவைநிற்க வறநெறியின்
செவ்வியவுண் மைத்திறநீர் சிந்தைசெயா துரைக்கின்றீ
ரெவ்வுலகி லெப்பெற்ற மிப்பெற்றித் தாமிடரால்
வெவ்வுயிர்த்துக் கதறிமணி யெறிந்துவிழுந் ததுவிளம்பீர். ()

போற்றிசைத்துப் புரந்தரன்மா லயன்முதலோர் [புகழ்ந்திறைஞ்ச
வீற்றிருந்த பெருமானுர் மேவியுறை திருவாரூர்த்
தோற்றமுடை யுயிர்கொன்ற ருதலினுற் றுணிபொருடா
னுற்றவுமற் றவற்கொல்லு மதுவேயா மெனநினைமின். (சக)

எனமொழிந்து மற்றிதனுக் கினியிதுவே செயலிவ்வான்
மனமழியுந் துயரகற்ற மாட்டாதேன் வருந்துமிது
தனதுறுபே ரிடர்யானுந் தாங்குவதே கருமமென
வனகனரும் பொருடுணிந்தா னமைச்சருமஞ் சினரகன்றார். ()

மன்னவன்றன் மைந்தனையங் கழைத்தொருமந் திரிதன்னை
முன்னிவனை யவ்வீதி முரண்டேர்க்கா லூர்கவென
வன்னவனு மதுசெய்யா தகன்றுதன்ன ருயிர்துறப்பத்
தன்னுடைய குலமகனைத் தான்கொண்டு மறுகணைந்தான். ()

ஒருமைந்தன் றன்குலத்துக் குள்ளானென் பதுமுணரான்
றருமந்தன் வழிச்செல்கை கடனென்று தன்மைந்தன்
மருமந்தன் றேராழி யுறவூர்ந்தான் மனுவேந்த
னருமந்த வரசாட்சி யரிதோமற் றெளிதோதான். (சஉ)

தண்ணளிவெண் குடைவேந்தன் செயல்கண்டு தரியாது
மண்ணவர்கண் மழைபொழிந்தார் வானவர்பூ மழைசொரிந்தா
ரண்ணலவன் கண்ணெதிரே யணிவீதி மழவிடைமேல்
விண்ணவர்க டொழநின்றான் வீதிவிடங் கப்பெருமான். (சரு)

சடைமருங்கி லிளம்பிறையுந் தனிவிழிக்குந் திருநுதலு
மிடமருங்கி லுமையாளு மெம்மருங்கும் பூதகணம்
புடைநெருங்கும் பெருமையுமுன் கண்டரசன் போற்றிசைப்ப
விடைமருவும்பெருமானும்விறல்வேந்தற்கருள்கொடுத்தான்.

அங்கிலையே யுயிர்பிரிந்த வான்கன்று மவ்வரசன்
மன்னுரிமைத் தனிக்கன்று மந்திரியு முடனெழலு
மின்னபரி சானெனன் றறிந்திலன்வேந் தனும்யார்க்கு
முன்னவனே முன்னின்றான் முடியாத பொருளுளதோ. (சஎ

அடிபணிந்த திருமகனை யாகமுற வெடுத்தணைத்து
நெடிதுமகிழ்ந் தருந்துயர நீங்கினா னிலவேந்தன்
மடிசுரந்து பொழிதீம்பால் வருங்கன்று மகிழ்ந்துண்டு
படிநனைய வரும்பசுவும் பருவரனீங் கியதன்றே. (சஅ)

பொன்றயங்கு மதிலாரூர்ப் பூங்கோயி லமர்ந்தபிரான்
வென்றிமனு வேந்தனுக்கு வீதியிலே யருள்கொடுத்துச்
சென்றருளும் பெருங்கருணைத் திறங்கண்டு தன்னடியார்க்
கென்றுமெளி வரும்பெருமை யேழுலகு மெடுத்தேத்தும். ()

இணையவகை யறநெறியி லெண்ணிறந்தோர்க் கருள்புரிந்து
முனைவரவர் மகிழ்ந்தருளப் பெற்றுடைய மூதூர்மேற்
புனையுமுரை நம்மளவிற் புகலலாந் தகைமையதோ
வனையதனுக் ககமலரா மறவனூர் பூங்கோயில். (௫௭)

மநுநீதிகண்டபுராண முற்றிற்று.

—:—:—

சிவமயம்

திருக்கூட்டச்சிறப்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூத நாயகர் புற்றிடங் கொண்டவ
ராதி தேவ ரமர்ந்தபூங் கோயிலிற்
சோதி மாமணி நீள்சுடர் முன்றில்சூழ்
மூதெ யிற்றிரு வாயின்முன் னனது. (க)

பூவார் திசைமுக னிந்திரன் பூமிசை
மாவா ழகலத்து மான்முத லானவ
ரோவா தெவரு நிறைந்துறைந் துள்ளது
தேவா சிரய னெனுந்திருக் காவணம். (உ)

அரந்தை தீர்க்கு மடியவர் மேனிமே
னிரந்த நீற்றொளி யானிறை தூய்மையாற்
புரந்த வஞ்செழுத் தோசை பொலிதலாற்
பரந்த வாயிரம் பாற்கடல் போல்வது. (௩)

அகில காரணர் தாள்பணி வார்கடா
மகில லோகமு மாளற் குரியரென்
றகில லோகத்து ளார்களடைதலி
னகில லோகமும் போல்வ ததனிடை. (௪)

அத்தர் வேண்டிமுன் னுண்டவ ரன்பினுன்
மெய்த்த ழைந்து விதிர்ப்புறு சிந்தையார்
கைத்தி ருத்தொண்டு செய்கடப் பாட்டினு
ரித்தி றத்தவ ரன்றியு மெண்ணிலார். (ரு)

மாசிலாத மணிதிகழ் மேனிமேற்
பூசு நீறுபோ லுள்ளும் புனிதர்க
டேசி னுலெத் திசையும் விளக்கினுர்
பேச வொண்ணுப் பெருமை பிறங்கினுர். (சு)

பூத மைந்து நிலையிற் கலங்கினு
மாதொர் பாகர் மலர்த்தாண் மறப்பிலா
ரோது காத லுறைப்பி னெறிநின்றுர்
கோதி லாத குணப்பெருங் குன்றனுர். (எ)

கேடு மாக்கமுங் கெட்ட திருவினு
ரோடுஞ் செம்பொனு மொக்கவே நோக்குவார்
கூடு மன்பினிற் கும்பிட லேயன்றி
வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினுர். (அ)

ஆரங் கண்டிகை யாடையுங் கந்தையே
பார மீசன் பணியல தொன்றிலா
ரீர வன்பினர் யாதுங் குறைவிலார்
வீர மென்னுல் விளம்புந் தகையதோ. (கூ)

வேண்டு மாறு விருப்புறும் வேடத்தர்
தாண்ட வப்பெரு மான்றனித் தொண்டர்க
ணீண்ட தொல்புக ழார்தந் நிலைமையை
யீண்டு வாழ்த்துகே னென்ன றிந் தேத்துகேன். (ய)

இந்தமாதவர் கூட்டத்தை யெம்பிரா
னந்த மில்புக ழாலால சுந்தரன்
சுந்த ரத்திருத் தொண்டத் தொகைத்தமிழ்
வந்து பாடிய வண்ண முரைசெய்வாம். (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கூட்டச்சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்—கசசு

—:—:—

உ

சிவமயம்

சைவசமயாசாரியார் முதலிய

திருத்தொண்டர்கள் துதி

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவத்தின் மேற்சமயம் வேறிலை யதிற்சார்சிவமாந்
தெய்வத்தின் மேற்றெய்வமில்லெனு நான்மறைச்செம்
[பொருள்வாய்
மைவைத்தசீர்த்திருத் தேவாரமுந்திரு வாசகமு
முய்வைத்தரச்செய்தநால்வர்பொற்றாளெம்முயிர்த்துணையே.

—:—:—

தந்தைதா ளொடும்பிறவித் தாளெறிந்து நிருத்தரிருதாளைச்
சேர்ந்த, மைந்தர்தாள் வேதநெறி சைவநெறிபத்திநெறி
வழாது வாய்மெய், சிந்தைதானரனடிக்கே செலுத்தினராய்ச்
சிவானுபவச் செல்வராகிப், பந்தமாந் தொடக்கறுத்த திருத்
தொண்டர் தாள்பரவிப் பணிதல் செய்வாம்.

—:—:—

தில்லைவாழந்தணரே முதலாகச்சீர்படைத்த
தொல்லையதாந்திருத் தொண்டத்தொகையடியார்பதம்போற்றி
யொல்லையவர் புராணகதையுல கறியவிரித்துரைத்த
செல்வமலி குன்றத்தூர்ச் சேக்கிழாரடி போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:—:—

உ

சிவமயம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
		தேவாரம்	
8	21	டண்டரங்கா	பண்டரங்கா
11	12	வியிற்றோடு	வயிற்றோடு
14	16	கரந்துமீடீ	கரந்துமிடீ
		திருவாசகம்	
11	9	மரியோடு	மரியொடு
46	18	குறுவோர்	குறுவேர்
56	11	விச்சதன்றியே	விச்சதின்றியே
106	19	நால்லழி	நல்லாழி
135	12	யெளுந்தருளாயே	யெழுந்தருளாயே
		திருக்கோவையார்	
4	14	மூழுடையான்	மூழுடையான்
		திருவிசைப்பா	
3	14	யம்பலக்	யம்பலத்
		பெரியபுராணம்	
8	16	யெய	யெய்ய
9	5	பியம்புவார்	பியம்புவார்
11	15	யம்பவத்	யம்பலத்
16	12	பழதில்	பழுதில்
,,	18	ம்லர்க்களை	மலர்களைக்
19	17	பாடங்லக	பாடலங்க
27	10	விம்பி	விம்மி
28	19	கொந்தலர்த்தார்	கொந்தலர்தார்
35	2	தெண்டர்	தொண்டர்